

Ma Nữ Mafia

Contents

Ma Nữ Mafia	2
1. Chương 1 : Cuộc Đụng Độ Thế Kỷ	2
2. Chương 2 : Trường Học Quốc Tế Á Âu	5
3. Chương 3 : Con Người Thật	10
4. Chương 4 : Thi Hát	14
5. Chương 5 : Hôn Thê?	18
6. Chương 6 : Tình Yêu Đến	21
7. Chương 7 : Tử Thần Đắc Tội Với Diêm Vương	26
8. Chương 8 : Quá Khứ Lặp Lại	28
9. Chương 9	31
10. Chương 10 : Bảo Vệ Anh 2	34
11. Chương 11 : Trở Lại Á Âu	38
12. Chương 11 : Trở Lại Á Âu (2)	40
13. Chương 12	41
14. Chương 13 : Nữ Hoàng Bóng Đêm U.s.a	45
15. Chương 14 : Đính Hôn Phức Tạp	47
16. Chương 15 : Căn Bệnh Hiểm Ác	54
17. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp	59
18. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp (2)	60
19. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp (3)	62
20. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp (end)	68
21. Chương 1 Cuộc Đụng Độ Thế Kỷ	70
22. Chương 2: Trường Học Quốc Tế Á Âu	73
23. Chương 3: Con Người Thật	78
24. Chương 4: Thi Hát	82
25. Chương 5: Hôn Thê?	86
26. Chương 6: Tình Yêu Đến	88
27. Chương 7: Tử Thần Đắc Tội Với Diêm Vương	94
28. Chương 8: Quá Khứ Lặp Lại	96
29. Chương 9	99
30. Chương 10: Bảo Vệ Anh 2	102
31. Chương 11: Trở Lại Á Âu	106
32. Chương 12	109
33. Chương 13: Nữ Hoàng Bóng Đêm U.s.a	113
34. Chương 14: Đính Hôn Phức Tạp	115
35. Chương 15: Căn Bệnh Hiểm Ác	122
36. Chương 16: Mỹ Vãn Đẹp	127
37. Chương 17	128
38. Chương 18	129
39. Chương 19	130
40. Chương 20	132
41. Chương 21	134

Ma Nữ Mafia



Giới thiệu

Xin chào các bạn! Đây là lần đầu mình viết truyện. Các bạn ủng hộ mình nhé! Love all Casting: __Nó

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ma-nu-mafia>

1. Chương 1 : Cuộc Đụng Độ Thế Kỉ

_Tại nhà nó ở Mĩ

-Chị lên kêu Vivian xuống đây giúp tôi_ mẹ nó dặn dò quản gia

Quản gia gật đầu và bước lên phòng nó

cốc, cốc

-Cô chủ! Là tôi!_ Quản gia đứng ngoài cửa gọi nó

-Chuyện gì?_Nó hét toáng lên vì dám làm phiền nó sáng sớm

-Ông bà chủ có chuyện muốn nói ạ! Rất quan trọng ạ!

-ok! 10p nữa tôi ra

Nó VSCN xong rồi đi xuống phòng khách nơi ba, mẹ nó đang ngồi chờ nó xuống

-chuyện gì vậy ạ?_ nó lên tiếng

-con ngồi đi

-rồi!

-về Việt Nam con nhé?_ ba nó nói

-về VN thì ai quản lí ở đây ạ?_ nó ngơ ngơ

-thì ba và mẹ_ ba, mẹ nó đồng thanh

-về VN cơ mà!_ nó vẫn ngơ ra

-1 mình con thôi! về ở với Kin-o đi_ ba nó nói

-anh 2 ạ!!!_ mắt nó sáng lên - con đi. khi nào đi vậy ba? mai hay mốt?_ nó nhảy cẫng lên vì anh 2 nó và nó yêu thương nhau lắm

-dọn đồ đi! 2 tiếng nữa máy bay bay đấy!!_ ba nó cười rồi xoa đầu nó

-ok ok ba!!__ nó cười tươi rồi hôn lên má ba mẹ nó

1 tiếng sau

-ba, mẹ đi làm đi! con tự ra sân bay được mà!__ nó vui vẻ

-ừ! ở bên đây ta đã cho xe và vệ sĩ chờ sẵn. anh 2 không biết gì đâu! tới đây mà làm cho anh ấy bất ngờ đi gái cưng của ta!!__ mẹ nó ôm nó

-vậy thì tốt quá! con đi nhé__ nó chạy 1 mạch ra xe để cô hầu gái tay xách nách mang hành lí của nó ra xe
Nửa ngày sau ở Tân Sơn Nhất

Nó check on xong và bước ra thì đã nhận đc hàng ngàn ánh mắt nhìn nó với vẻ bề ngoài giản dị nhưng toát lên vẻ kiêu sa của nó. Tai đeo headphone, mặt lạnh như tiền, tay cầm chiếc iphone 5s mạ vàng để nhắn tin, đeo mắt kính bản to che đi đôi mắt hút hồn của nó nhưng vẫn rất đẹp.

-cô chủ! xe đã sẵn sàng!__ vệ sĩ bước tới nó cúi đầu lễ phép

-cám ơn! mang hành lí ra xe rồi người có thể về__nó nói (tại nó biết chạy xe nên nó sẽ tự chạy xe về nhà mà không cần tài xế)

Vệ sĩ dắt nó ra chiếc xe mui trần đắt tiền. Nó leo lên xe rồi chạy vun vút trên đường về nhà. Nó chạy xe với tốc độ kinh hoàng. Đang chạy thì *kết* nó đạp phanh gấp không thì nó xảy ra án mạng mất

-cô chạy xe kiểu gì thế?__ người đó bước ra xe hỏi

Nó không trả lời mà gơ tay ra ám hiệu * anh né ra chỗ khác*

-cô cầm à? Chạy xe kiểu gì thế? Không biết xin lỗi à?__ người đó hỏi lần nữa

-giờ anh muốn gì? Tiền à?__ nó tháo mắt kính, headphone ra và mở cửa xe bước ra

Người đó giật mình bởi nó, khuôn mặt rất xinh mà rất lạnh. Còn cách nói chuyện thì....

-đồng tiền của cô bẩn lắm!__ hần cười nửa miệng

-tôi không làm gái đâu! Tiền tôi sạch lắm! Anh cần bao nhiêu thì tôi có thể đi? Tôi đang gấp__nó vẫn tỉnh bơ

-tôi không cần!

Nó nghiêng đầu nhìn vào viếc xe BMW của hần, không bị gì

-cũng đúng! Xe anh có bị gì đâu mà cần tiền__ nói xong nó quay vào xe, chạy lùi bẻ lái né xe của hần và hần ra đi tiếp

Con nhỏ đáng ghét. Đừng để tôi thấy cô, không thì biết tay tôi. Người vừa nãy nổ đom đóm mắt

Nhà Kin-o

-cậu chủ, có người tìm!__ người hầu chạy lại chào anh 2 nó và nói

-traị, gái?__ anh đáp

-gái ạ!

-đừng cho vào!

-chắc là không cho vào không hã anh KIN-O!__nó nhấn mạnh tên anh nó

Giọng quen quen. Anh nó quay đầu lại thì nó lao vào ôm anh nó

-2 ơi 2 à! Nhớ 2 quá! Không về thăm em gì cả!__nó phụng phịu

-Vian!!!! Về sao không nói, 2 ra đón__anh nó mừng quỳnh lên ôm nó, cầm thì di di trên đầu nó

-bất ngờ mà! báo cho 2 rồi còn gì vui nữa

-đâu! 2 xem, bảo bối của 2 xinh đẹp cỡ nào nào??- anh nó kéo nó ra khỏi lòng và quay nó mòng mòng, cầm nó lắc qua lắc lại

-đủ rồi đó 2 à!!_ nó tối sầm mặt lại

-ừ!! haha, xinh ra phết!_ anh nó kéo nó tới ghế salon ngồi xuống

-em về đây làm gì?_ anh nó nhìn nó aau yếm hỏi

-về học!

-gì? chả phải em..em_ anh nó lấp bắp

-thì đúng là thế! em học xong rồi nhưng mà học bên đó không à! chưa về VN học bao giờ, về đây thử đấy mà hahaa_ nó chắn ngang họng anh nó

-thế e học trường 2 nhé!

-tất nhiên! e đang kí học rồi, e sẽ nhảy cóc lên 1 lớp. học lớp 11

-sao không nhảy qua lớp của 2 luôn_ anh nó nhú mày (lớp 12 đấy ạ)

-thôi, 11 đủ rồi!!

-ừ! lên tắm đi rồi xuống ăn cơm!

-ok!_ nó hôn cái thật kêu vào má anh nó

Cái con bé này. Haiz. Ôi trời ơi! Ngày tháng ăn chơi của tôi!!! Anh nó suy nghĩ

-làm gì mà đực mặt ra thế đại ca!_ Hupa vừa mới về nhà thì húc vào tay anh nó (Hupa ở chung nhà với Kin-o nhé)

-Vian nó về rồi!_ anh nó nói

-ô hô!!! đi đi!!_ hupa nhảy căng lên kéo anh nó đi

-mày đi đâu?- Kin-o nhú mày

-đi đón Vian!!_ Hupa nói

-khỏi! nó trên phòng, về rồi!!_ anh nó chỉ tay lên

-thế em kêu nó xuống!!- Hupa đi lên phòng nó thì bị anh nó cản lại

-mày từ từ! nhỏ đang tắm, lát xuống rồi gấp, chi gấp quá vậy?

-gấp sao không gấp? em nhớ nó quá trời!!

-nhớ aiiiiiiiiiiiiiiii?_ hấn xồng xộc vào nhà, mồm thì oai oái

-mày bé tiếng coi!_ Hupa hăm dọa

-ờ ờ! nhớ ai thế đại ca?_ hấn hỏi Kin-o

-Vian!!_ Hupa và Kin-o đáp

-à!! em gái cưng đại ca à?_ hấn hỏi

Anh nó gật đầu

-chị 7, dọn cơm đi! Vian xuống rồi cùng ăn!_ Kin-o nói với đầu bếp của nhà

-2 ơi! Vian xong rồi ăn cơm thôi!_ nó lon ton trên nhà xuống

-Viannnnnnn!!!_ Hupa chạy tới ôm nó

-bình tĩnh nào!!! haha... nhớ em đến thế à?_ nó đẩy Hupa ra

-chứ sao! Nhớ chết đi được!!_ Hupa lại ôm nó

-thôi đi! ăn cơm, tao đói!_ hấn lên tiếng thì 2 con người kia buông nhau ra thì

-AAAAAAAAAAAA....._ giọng của hấn vang lên muốn sập nhà

-anh be bé cái mồm thôi!!!- nó bịt tai

-cô là Vian à?_ hấn hỏi

-ừ!_ nó đáp

-cô nhớ tôi không?

-nhớ

-ai?

-Wen! Tên hồi sáng chặn đầu xe tôi!

-ừ! ỦA? SAO CÔ BIẾT TÊN TÔI???_ hấn lại hét lên

-anh bé cái mồm hộ tôi đi!

-ơ ...ơ_ hấn gãi đầu

-hồi sáng nhìn anh là tôi biết nhận ra anh rồi! anh 2 có gửi hình của anh và Hupa cho tôi xem, nói anh là bạn mới của anh 2! Thế nên hồi sáng tôi nể tình không đánh anh vì cái tội chê tiền tôi bẩn đấy!_ nó nhìn hấn ánh mắt long sòng sọc

-tôi xin lỗi! cũng tại cô chạy quá tốc độ!_ hấn gãi đầu rồi lại kênh mặt lên nói cái vế 2

-ừ! tôi chạy quá tốc độ nhưng anh vượt đèn đỏ nên tôi và anh mới suýt tông nhau. Còn nữa, với cái tốc độ của anh thì anh nghĩ nó chậm à?_ nó đáp bình thản- may cho anh là tôi biết phanh gấp nên không tạo ra đâm xe liên hoàn đấy, vừa chạy ẩu vừa vượt đèn đỏ mà còn chê tiền tôi bẩn mà còn to mồm_ nó bắt mắt tuôn ra 1 lèo. Hấn thì tức giận

-thôi! đi ăn_ anh 2 nó khoác vai nó vào bếp

-đi không?_ Hupa hỏi hấn

-có!- hấn đáp cộc lốc bước vào phòng ăn

Trong bữa ăn mọi người nói chuyện với nhau vui vẻ. Và còn biết đc chuyện tại sao nó và hấn quen nhau nữa còn Hấn với nó chả thèm nói chuyện với nhau cũng chả thèm nhìn mặt nhau nhưng tiếng cười nói của hấn và nó cũng nhiều lắm đấy....

2. Chương 2 : Trường Học Quốc Tế Á Âu

6.30 a.m

Nó dậy và VSCN sạch sẽ thay bộ đồng phục của trường. Bộ đồng phục khá bắt mắt. Áo sơ mi trắng, tay và cổ đc viền đỏ kèm theo nơ đỏ, váy đỏ (đỏ đô nhé). Trường yêu cầu là thắt nút kín cổ rồi mới buộc nơ, còn nó thì buông 2 cúc và buộc nơ giữa nút thứ 2 và thứ 3 (chị này được cái không sợ ai đâu, tại nhà trường là do nhà nó đầu tư mà), tóc búi cao chừa mấy cọng tóc lại để vướng trên mặt nó giống như để bắt ý, cặp balo đen cùng với giày barbie màu đen tuyền. Trên cổ có dây chuyền hình thiên sứ (dây chuyền cặp với anh 2 được chính tay anh 2 nó đeo vào cổ nó năm 3 tuổi, nên đi đâu dây chuyền cũng đi theo nó, anh 2 nó cũng vậy). Hiện giờ nhìn nó như thiên sứ đi học vậy. Màu sắc chủ đạo là đen và đỏ nhìn hút mắt cực. Xong xuôi nó gặt đầu cái vì hài lòng với vẻ bề ngoài của nó. Nó bước ra khỏi phòng và mở cửa phòng anh nó và phòng Hupa ra rồi bước ra hàng lang giữa 2 căn phòng, cầm loa lên hét lớn “ Hupa, Kin-o trong vòng 15p 2 người không có mặt dưới nhà thì chết với taaa.” Xong, nó thở ra và để cái loa vào 1 góc rồi bước xuống nhà. 2 con người kia nghe thế cũng sợ, lồm cồm bò dậy làm VSCN và chạy xuống nhà, cũng giống nó 2 người đấy thì quần áo cà-vạt đỏ, giày bata đen cặp đen (cặp y hết cặp nó, cặp này đc 4 đứa đầu tư y chang nhau mà). Màu sắc chủ đạo cũng là đen và đỏ

-Vian à! E thật dễ sợ đấy!__ hupa xoa đầu nó cười hì hì

-i known!__ nó đáp

-ăn sáng đi!__ anh nó kêu nó

-cho em cốc sữa đủ rồi!__ nó nói với anh 2

-không! ăn đi rồi uống!__ anh nó nói nhỏ nhưng đầy hăm dọa

-2 ơi! e có bao giờ ăn sáng đâu! lát ra chơi e sẽ ăn bánh mì và sữa, sáng sớm e nuốt không vào thứ gì cả__ nó buồn hui đáp

-ừ! cũng đc! chiều e quá rồi! haiz! nhớ nhé! Ra chơi xuống căn tin 2 bồi bổ. Giờ thì vào bếp uống sữa đi, đợi 2 anh ăn xong rồi đi học__ Anh nó kéo nó vào bếp

Nó chộp ngay li sữa uống ừng ực, anh nó và Hupa phải há mồm ra vì uống xong nó còn xin li nữa cơ! Ăn uống no nê xong, anh 2, nó và Hupa mỗi người 1 con xe mui trần của Lambogrini nhìn cực chất. 3 chiếc xe lao vun vút tới trường, thường thì từ nhà nó đi tới trường mất 30p, còn tụi nó thì chỉ mất 10p, tiết kiệm đc 20p Tối trường nó chạy vào khu để xe riêng của tụi nó. Bước ra xe thì

-nhỏ kia, người bao nhiêu tuổi mà đi xe ghê vậy?__ hấn từ đâu nhảy vào

Nó nhìn qua hấn rồi nhìn vào con xe của hấn, cũng cùng hãng ấy chứ. Nó nhếch mép cười đáp:

-16 rồi!

-sư phụ!__ hấn báỉ như trong tôn ngộ không làm cả đám bật cười

-tks! Mà sao nhìn em giống với mấy anh vậy? Toàn đen đỏ?__ nó chỉ từng người rồi chỉ vào nó

-ừ thì tất nhiên!__ anh nó kéo nó ra khỏi khu để xe

Vừa bước ra đã rất nhiều ánh mắt đổ vào nó. Hàng trăm đứa con gái chạy lại bu 3 con người kia. Bên tụi hấn thì

-anh ơi, chiều đi chơi nhé

-anh ơi, ai vậy__ nhỏ đó chỉ nó

.....

Bên nó thì

-xinh nhỉ?

-ừ! Tao phải kua ẻm thôi

-TUYỆT

....

Nó thấy không thoải mái nhìn qua chỗ anh 2 bị vây kín mít. Nó cười tươi còn anh nó mặt méo xệch nhìn nó kiểu * cứu 2 em ơi!!*. Hiểu được ý nó từ tốn lại chỗ của anh 2 hét lớn

- anh yêu! Bỏ em rồi à?__ nó nhìn Kin-o

-đâu có! e vào đây đi, em yêu!__ anh nó mừng quỳnh lên vì nó cứu mình

Nó chạy lại hôn lên má anh nó làm bao nhiêu con mắt ghen tị nhìn nó, hụi hẩng cũng có

-nhìn gì thế? Mấy bạn tránh mấy anh này của mình được rồi đấy!__ nó đáp

Lập tức đám đông dần ra.Nó quay lại anh nó

- nhớ trả ơn đi nhé! E lên phòng chú 3 đây!!__ nó nói với anh 2 (chú 3 là Hiệu trưởng)

-cẩn thận đấy người yêu Kin-o__ hấn nhìn nó cười cười

-cẩn thận?__ nó nhìn hấn

-cô không biết à? Cô vừa đắc tội với bọn fan của tụi tôi đấy! 1 mình chop hết cả 3 hot boy của trường
haha__ hấn nói về tụi tìn

-Hupa và anh tôi đẹp trai thật đấy! Còn ah thì về coi gương lại đi! Ghê chết đc!!__ nó đá lại

-hahaha... a thích em đấy Vian__ Hupa khoác vai nó

-mày phe ai?__ hấn nhìn Hupa

-Vian!__ Hupa cười cười

__mày...__ hấn không nói nên lời

-thôi! e lên phòng chú 3 đi! tụi anh lên lớp trước__ anh nó luôn hiểu nó nhất

-ok 2! Tạm biệt!__ nó nói rồi đi luôn

-anh không sợ nó...__Hupa đang nói dở

-không sao!__ anh nó hiểu đc ý Hupa

Nó loay ha loay hoay tìm phòng Hiệu trưởng thì có người vỗ bả vai nó. LÀ 1 cô gái xinh cực

-chào em! E tìm lớp à?__ chị ấy lên tiếng

-không ạ! e tìm phòng hiệu trưởng__ nó cười tươi

-e cười đẹp đấy!__ chỉ ấy mỉm cười

-ơ.. e cảm ơn__ nó đỏ mặt

-ừ. Phòng hiệu trưởng đi thẳng rẽ trái hẻm thứ 2 e nhé!__ chị ấy tận tình chỉ nó

-e cảm ơn chị!__ nó giơ tay ra

-không có gì! Chị tên Nhi lớp 12A1, rất vui làm quen với e!__ Nhi giơ tay bắt tay lại

-c học chung vs Kin-o à?__ nó hỏi

-ừ! chung lớp với người yêu e đấy!!__ Nhi chọc nó

-không có đâu ạ! chỉ là anh2 thôi. e thấy anh ý bị bao vây nên giải vây thôi!- nó cười hì hì

-ra thế! e tên gì?__ nhi hỏi

-e là Vivian, c cứ gọi là Vian hihii__ nó thân thiện

-ừ! thôi, đi đến phòng hiệu trưởng đi, trễ học đấy

-vâng chào chị

BỔ SUNG

-Trương Mĩ Nhi: là 1 cô gái xinh đẹp, học giỏi, thân thiện. Thương thầm trộm nhớ 2 nó từ năm lớp 10 mà không dám nói. Tiểu thư quyền quý của tập đoàn xe hơi. Yêu quý nó cực kì, không phải để lấy lòng Kin-o đâu nhé

cốc, cốc

-vào đi!__ 1 giọng nói vang lên

-chú 3! cháu đến rồi nè!__ nó mở cửa không ngại ngần gì bước tới ghế hiệu trưởng ôm lấy ông

-ôi, Vian, chú nhớ cháu lắm đấy nhé!

-vâng hihi cháu học lớp nào?

-à cháu học 11A1 chung với Hupa

-với Wen nữa ạ?__ mặt nó méo

-ừ! cháu quen à?

-vâng, bạn anh cháu mà

-ừ để chú dắt cháu tới lớp nhé

Chú 3 dắt nó đi tới trước lớp 11A1 thì ngoắc GVCN ra (vì đang giờ sinh hoạt lớp thứ 2 đầu tuần, trường này không chào cờ)

- đây là học sinh mới__ chú 3 chỉ vào nó

-vâng! cảm ơn thầy đã dắt học sinh tới lớp__ GVCN vui vẻ nói

-ừ, không sao! Cháu vào lớp đi__ chú 3 nhìn nó

-e đứng đây đi, cô vào trước rồi giới thiệu e vào nhé!- cô cười tinh nghịch nhìn nó

-ok cô xinh đẹp__ nó nhìn cô

-con bé này__ cô xoa đầu nó

Cô bước vào lớp, miệng cười rạng rỡ

-các em! hôm nay chúng ta có học sinh mới

-ai thế cô?

-chắc nhỏ hồi sáng

-nó mới 16 thôi bà ơi

...

-e vào đi__ cô ngoắc nó vào

Nó bước vào thì “Ồ” cả lớp há hốc mồm nhìn nó vẻ kinh ngạc

-em giới thiệu về mình đi

-vâng. Chào các bạn mình là Vivian Phan, các bạn gọi mình là Vian nhé!__ nó không cười chỉ nhìn thoáng qua lớp không thấy Hupa và Wen đâu

-chào cô...ô..ô sao em ở đây Vian?__ Hupa nhìn nó đứng trên bục cùng với cô

-không đc ạ?__ nó nhìn Hupa

-chả phải cô nói cô 16 sao?__ hần hỏi

Lớp được 1 phen xì xào, xào xáo

-ừ, 16__ nó tỉnh bơ

-thế thì phải lớp 10 chứ?__ hần hỏi

-nhảy cóc!!__ nó nói

-thế sao mà học?__ hần hỏi

Hupa như nhớ ra điều gì thì nói

-à, con bé này đậu 2 bằng tiến sĩ bên Mỹ rồi__ hupa kí vào đầu mình tự hỏi sao không nhớ ra sớm hơn

-vậy học làm gì?__ hần hỏi nó

-CHO VUI__ nó đáp

-2 em vào lớp đi để cô sắp chỗ cho Vian__ cô nói

-khỏi ạ, Vian ngồi với em!__ hần nói

-phải ngồi với tao chứ_ Hupa đẩy hấn

-không, với tao

Bla.. blô. blê...

-2 người đủ chưa?_nó hỏi

-2 e về chỗ đi_ cô xem sao

Tụi hấn về chỗ ổn định chỗ ngồi

-em ngồi với Wen nhé?_ cô hỏi nó

-Vâng cũng đc_ nó vui vẻ xuống chỗ Wen đặt cặp xuống

Nó lôi trong cặp ra cái dt cắm headphone vào đeo vào tai nằm ngủ, còn hấn thì chơi game, Hupa thì đọc Conan.

Một chỗ khác trong lớp

-cái con nhỏ đó sao mà tốt số thế chị 2?_ 1 đứa con gái lên tiếng

-ừ! mới vào trường đã cặp với Kin-o, vào lớp thì đc 2 hot boy lừng lẫy giành giật_ nhỏ khác lên tiếng

-nó không sống nổi qua 1 tuần_ nhỏ đc gọi chị 2 lên tiếng

Reng Reng

-đi căn-teen mày ơi!_ Hupa chồm lên bàn nó và hấn làm nó giật mình bật dậy (chỉ đang ngủ mà)

-ừ! đi không cô heo kia?_ hấn hỏi nó

-sao gọi tôi là heo?- nó chu môi lên hỏi

-trong lớp ngủ như heo, chuông trường kêu to như thế mà còn k chịu dậy, đúng thứ heo mà!!_ hấn cười ranh mãnh

-kệ tôi, không liên quan đến anh nhé!_ nó hầm hầm

Hấn định cãi lại thì

-thôi đi 2 ông bà, Kin-o nhắn tin bảo xuống kia_ Hupa can

-đi!_ nó và hấn đồng thanh

Xuống tới căn-teen

-sao e đi cùng 2 đứa này?_ anh nó hỏi

-chung lớp mà 2_ nó nổi rồi nhảy tóc lên đầu Kin-o ngồi

-em ăn gì? a mua cho_ Hupa hỏi

-bánh mì vs 2 hộp sữ đậu nành nhé!_ nó nổi cười tươi làm ai kia lổ 1 nhịp

Từ đâu có 3 con nhỏ bước tới

-thiếu chỗ ngồi à?_ Nhỏ Liên lên tiếng (chị 2 đấy)

Nó nhìn sơ qua con trước mặt, nhìn thì không đẹp chỗ nào cả, đầu hơi to mà váy thì ngắn nhìn rất buồn cười, mặt thì chắc cả tấn phấn. Nó lắc đầu nhìn dung nhan phát tởm kia làm nhỏ hiểu lầm là nó sợ nhỏ liền túm tóc nó kéo khỏi người Kin-o làm nó giật mình phải đứng theo lực tay của nhỏ. Nó giật mình

-BUÔNG!_ không to không nhỏ nhưng đầy ám khí, làm nhỏ kia cũng rợn tóc gáy nhưng tay vẫn không buông

-chị 2 đừng buông! Sợ gì nó!_ nhỏ Hăng lên tiếng (đi cùng với Liên và 1 nhỏ nữa tới chỗ nó đó mà)

-tao nói lại 1 lần nữa... BUÔNG_ nó vẫn bình thản

-nếu mày chịu rời ngôi trường này!__ nhỏ Tiên lên tiếng(nhỏ còn lại đấy)

-đâu dễ, tao muốn đi còn không đi đc ấy chứ!__ nói xong nó vạt tay nhỏ kia xuống và giáng vào mặt con Liên cái tát bằng tất cả các lực làm nhỏ choáng váng mặt mày, té xuống miệng chảy máu. Nó với tay lên đầu tháo dây cột tóc ra thả tóc xuống, vuốt tóc cho vào nếp

Kin-o cũng thoáng ngạc nhiên khi nhìn thấy có đứa túm tóc nó nhưng lại lấy lại bình tĩnh vì biết tổng cô em này rồi. Con hấn thì nuốt nước bọt và nghĩ lực tay nhỏ này không đơn giản. Càng ngạc nhiên khi thấy nhỏ vuốt tóc xong thì từ từ bước tới nhỏ Liên nắm cổ áo lên ném nhỏ về phía 2 con kia, nhưng 2 nhỏ kia mặt mày trắng bệch khi nhìn thấy nó tát Liên nên né con Liên ra làm cho Liên chúm mắt xuống đất lần nữa.

BỔ SUNG

-Kim Liên: con gái của chủ khách sạn chi nhánh nhà Wen. Thương Wen dám làm tất cả để có dc Wen

-Kim Hân: Em gái Liên thì thương Hupa tính tình y hệt cô chị

-Mỹ Tiên: con gái út của chủ đầu tư chứng khoán nằm ở Malaysia. Thương Kin-o lắm

-2 tụi bay còn đứng đó à?__ Liên hét

-à vâng!__ 2 nhỏ chạy lại đỡ Liên đi mất dạng

bộp bộp bộp tiếng vỗ tay của hấn vang lên

-hay lắm cô em__ hấn mỉm cười

-cám ơn, quá khen haha__ nó hả hê

-đồ ăn tới__ Hupa chạy lại đưa đồ ăn cho cả đám

-mày bỏ chuyện hay rồi Hupa ạ!__ Kin-o cười nhìn nó

-chuyện gì? Cơ mà sao e lại thả tóc thế Vian?__Hupa hỏi nhỏ

-chuyện hay nằm ở đây đây haha__ nó nhìn Hupa. Còn anh ta thì mặt vẫn đờ ra

Vào lớp tụi nó vẫn thế, đùa ngủ, đùa chơi game, đùa đọc sách cho đến ra về

3. Chương 3 : Con Người Thật

Về nhà nó ngồi phịch xuống ghế salon

-Hupa lấy em cốc sữa__ nó ra lệnh

-yes, madam!__ và anh ấy không dám từ chối cô em gái nhỏ của mình

-nè, cô ăn hiếp người quá đáng đấy!__ hấn bênh bạn

-sao? Anh ấy có thể từ chối mà!__ nó nhăm nhien mắt trả lời

-sữa đây em ơi!__ Hupa ti ta tí tởn đưa nó cốc sữa

Nó mở mắt ra đón lấy cốc sữa từ tay Hupa uống 1 hơi hết sạch (chị này tín đồ sữa đậu nành, uống sữa thay nước được luôn ý chứ)

-nè Vian lát đi chơi không?__ anh 2 nó lên tiếng

-anh biết mà! Sao phải hỏi?__ nó nhìn anh 2 bằng ánh mắt tươi roi rói

-vậy đi tắm đi!__ anh nó hỏi

-đi đâu cơ?__ nó hỏi

-bar!!!__ 3 con người đồng thanh

Nó vui vẻ chạy tọt lên lầu tắm rửa, trong lúc tắm thì *Ding ding dong*

-alo__ nó đáp

-về VN k báo! Xấu tính dễ sợ__ bên kia hét

Nó ngạc nhiên! Nhìn lại điện thoại

-Lean này! Mà nhỏ mồm cái coi!__ nó mắng yêu

-nhỏ gì mà nhỏ? Phạt__ Lean giận

-ok ok! Mà phạt gì chị?__ nó cười

-tới đi!__ Rean chui vô

-có Rean à? Thế có Korin không?__ nó ngạc nhiên

-có đủ__ bên kia đồng thanh

-tụi mày ở đâu? Chị qua!__ nó ra khỏi bồn tắm lấy khăn cuốn quanh người

-bar Lought!__ Lean nói

-1 tiếng nữa có mặt mà tụi mày đi bar sớm đây haha__ nói xong nó cúp luôn máy vì sợ bên kia lại tuôn ra 1 tràng đại hải làm nó nhức đầu

Nó ra ngoài mở tủ đồ ra rồi hét:

-2 OI! BAR GI????__ nó hét hết sức bình sinh

-LOUGHT CÔ Ạ!!!__ anh nó chả kém gì nó hét toáng lên

Nó vui quá vì đàn em nó cũng có mặt ở đây

BỔ SUNG

-Lean-17 tuổi: rất đẹp trai, cánh tay trái đặc lực của nó. Anh 2 bang Triptics của nó

-Rean-17 tuổi: xinh đẹp. Vợ Lean. Bộ não của bang. Chị 3 bang Triptics

-Korin: bạn thân của nó, luôn luôn cho nó lời khuyên hữu hiệu nhất. Xinh đẹp khỏi bàn cãi

Bộ ba này bị gọi là tam quỷ đây nhé. Vung chân vung tay thì đối phương mua hòm là vừa.

Nó kẻ mất rồi đánh khối mất, quẹt 2 bên tý má hồng là nó đã toát lên vẻ đẹp bí hiểm của nó bởi mắt nó đã được sở hữu màu xám tro rất đẹp. Nó mặc lên mình chiếc sơ mi trắng rộng thùng thình kiểu cánh dơi, mặc quần short, áo đóng thùng đeo thêm sợi dây chuyền hình dáng giống cái xích màu vàng ở ngoài cổ áo và không quên để lộ dây chuyền hình thiên sứ của anh 2 nó tặng. Mang giày cao gót cao 15 phân màu đen kín mũi. Tóc đen nó duỗi thẳng và cột đuôi ngựa rất cao nhưng đuôi tóc nó vẫn dài đến nửa lưng của nó. Bước xuống nhà nó làm mọi người nhìn nó không chớp mắt. Nó cười nhếch mép lại chỗ anh 2 để thoát khỏi cái vòng vây kia nhìn nó

-sao 2 lại đi Lought? Mà không đi Fuse?__ nó hỏi

-em định bỏ Triptics à?__ anh 2 nó hỏi

-ô! 2 nói gì cơ?__ nó lấp bắp

-khỏi giấu, lúc e lập bang a đã biết__ 2 xoa đầu nó

-2 k la em sao?__ nó buồn hiu

-sao lại la? Như thế chứng tỏ em rất bản lĩnh!__ 2 vui vẻ nói

-gì? Triptics? Bang đó lúc trc đánh bại Chimp mà?__ hần nói

-ừ! Chimp của tụi mình như thế mà thua em Vian đây__ Hupa nói

-Chimp tụi mình?__ nó nhìn Hupa

-bang của anh 2 e đây!__ Hupa chỉ Kin-o

-thế hiện giờ chả lẽ em vs anh là địch?__ nó nhú mày

-ngốc! A không muốn làm địch. E rút quân khỏi Fuse đi Vian! Nó chiếm bar anh!__ Kin-o giả mếu

-E cho quân đi qua Fuse? À ờ...__ nó cười trừ rút điện thoại gọi Lean kêu rút rồi lát gặp sẽ giải thích.

-đi chưa?__ hần hỏi

-rồi__ đồng thanh

Tụi nó ra xe 4 đứa 4 cái moto phân khối lớn vun vút trên đường và nó luôn luôn dẫn đầu tại nó rồ ga đến 200km/1h mà còn lại đi trên xa lộ lớn, mấy anh chàng chỉ 150 đến 180 là cùng. Đến nơi nó kéo mũ bảo hiểm ra ngồi trên xe chờ 4 con người kia đến

-em không sợ chết à?__ Hupa tới nơi đã hét vào mặt nó

-sợ chứ! Nhưng không chết đc. Diêm Vương biết ơn em lắm, còn tử thần thì nể tình Diêm Vương nên không nỡ đem em đi đâu__ nó nói mặt tỉnh bơ

-vào đi!__ Kin-o vẫn hiểu nó nhất

Tụi nó lững lầy bước vào 1 phòng V.I.P có tam quỷ chờ sẵn

-chị à! Sao lại rút quân? Ố! Kin-o__ Lean trở mặt

-Kin-o là anh chị, Chimp là bang a ấy. Giờ chúng ta 1 nhà, với lại cuộc chiến hôm đấy chúng ta không tổn thất gì mà!__ nó lạnh lùng -có phi vụ đây, các anh ngồi đi__ nó chỉ tay vào ghế sofa. Chưa đầy 5s 6,7 cô nàng sexy girl chạy lại chỗ tụi hần. Nó hơi ngứa mắt

-CÚT__ nó chỉ tay về phía cánh cửa rồi nói đầy đe dọa

-mày là ai__ 1 nhỏ đứng lên hỏi

-mày đùa à?__ nó hỏi lại và nhin cười

-tao hỏi mày là ai?__ nhỏ hét lên-mày biết tao là ai k? Là người của Triptics đấy!__ nhỏ tự hào nói

-thì sao?__ nó cười khuấy nhìn rất đánh sợ

-chị cả đang ở đây đấy! Mày tin tao mét không?__ nhỏ kèn kiệu

-ồ ồ! Tao thách__ nó nhếch mép đầy khinh bỉ

-ôi, tam quỷ! Sao ngồi đấy, xử lí đi! Mới vào lần đầu mà láo!__ nhỏ nhìn qua chỗ tam quỷ ngồi rồi liếc nó

chát Rean tặng nó 1 bạt tay

-mày ra lệnh tụi tao đánh chị cả?__ Lean trở mặt

-chị...cả..ả??__ nhỏ lắp bắp

-ồ.. tam quỷ ơi nó ăn hiếp chị đấy__ nó giả điên

-ơ hay cái chị này! Còn ngồi đấy luyên thuyên. Xử sao giờ?__ Rean hỏi

-mày kêu người đem nó vào kho hộ chị. Lát chị xử nó, giờ đang vui__ nó nhìn Lean. Lean búng tay thù 2 tên to con tới dất nhỏ đó đi

-còn mấy em kia? Còn trở mặt à?__ nó nhìn 1 đám sexy girl hồi nãy mặt trắng bệch ra. Tụi nó lật đật chạy đi

-Viviannn__ 1 người đứng trước nói tên nó

Nó nhìn ra cửa

-a, chị Nhi__ nó mừng nhưng không cười, ngoắc chị lại

-em quen Nhi à?__ Kin-o hỏi

-vâng!__ nó nói

-c này cũng hoạt động trong bang đấy chị__ Lean nói

-ơ thế e là?__ Nhi hỏi lấp lửng

-chủ bang đấy__ tam quỹ đồng thanh

-im coi! Tao cắt lưỡi chúng mày bây giờ__ nó hăm

-chị đừng ngại__ nó nhìn Nhi

-à chị hồi nãy chỉ nói là có chuyện muốn nhờ...__ Lean hỏi

-điều tra Kim Liên, Kim Hằng, Mỹ Tiên lớp 11A1 trường của chị hộ chị!__ nó nghiêm trọng

-e định làm gì?__ Hupa hỏi

-không làm gì!__ nó nhún vai

-ok. Mai có kết quả__ Lean nói

-chị tin mày__nó nháy mắt với Lean-cho 3 li Rum trái cây nhẹ thôi nhé! Lát còn chơi với em kia nữa

-4 người mà sao lại gọi 3?__ Lean hỏi

-chị gọi cho chị, Kin-o vs Hupa tên còn lại tự xử__ nó nhún vai(nó biết Nhi làm pha chế nên k gọi hộ)

-cho anh giống thế__ hần nói- cô không chọc tôi cô không vui à?

-maybe!__ nó đáp

Nhi đứng lên lại quây pha nước

-đây! Mọi người vui vẻ nhé! Chị đi làm việc!__ Nhi đưa nước rồi nói

-ok, bye chị!__ nó nói

-Vian! Em định làm gì nhỏ hồi nãy?__ Hupa hỏi. Lập tức 1 đồng ánh mắt nhìn nó đầy hi vọng.

-Rean hộ chị!__ nó giơ 3 ngón tay ám hiệu

-hahaaaa... ok hahaaaa__ Tam quỹ cười lớn làm cho 3 chàng kia đực mặt

Sau khi tiệc tùng xong thì đã 2h sáng. Nó và mọi người còn mình mẫn lắm tại vì còn chờ kịch của nó nữa. Tụi nó phóng xe về nhà kho gần đấy. Nó mở cửa đi vào thì thấy nhỏ đấy đang ngủ còn người thì bị buộc chặt vào cột

-kêu nó dậy__nó nói với 1 thằng đứng bên góc nhà

-hay nhỉ? Bị bắt mà còn ngủ?__ Hupa cười khúc khích

Rào 1 xô nước tạt từ trên người nhỏ tạt xuống, nhỏ tỉnh mở mắt ra thì thấy nó đứng ngay trước mặt nó

-tháo tay nó ra đi Lean__ nó nói

Rean nhanh chóng cởi trói tay cho nó nhưng mà cổ tay và người vẫn bị cột chặt

-đồ đâu cứng?__nó nhìn Rean đầy ma mị

-đây! Vui vẻ nhé!__ Rean đưa nó 1 con dao, 1 hũ muối và 1 chai nước chứa dung dịch và vỗ vai nó nháy mắt tỉnh ngịch

-mấy anh ngồi xem đi, hay cực__ Korin đưa nước ổi người và an tọa trên ghế

-tao ghét nhất là lấy bang tao ra để chống lưng, nếu có thực lực thì tự đi mà giải quyết hoặc đi tìm tam quỹ nhờ giúp hoặc điều tra thật kĩ về người đó rồi hầy to tiếng__ nó vừa nói vừa cầm dao vừa rạch 1 đường dài

trên khuôn mặt nhỏ làm nhỏ rên nhẹ không dám la to vì sợ bị rạch sâu hơn. Còn tụi hần khẽ rùng mình với đứa con gái đấy

-đau không?_ nó ra về quan tâm

Nhỏ gật đầu nhẹ. Nó nhếch mép đầy ma mị, mở hộp muối ra nó chét muối lên vết thương khi nãy làm nhỏ hét chói hết cả tai nhưng nó không quan tâm bởi nó đã nghe quen rồi. Thấy nhỏ cứ la oai oái nó tức giận và *chát* nó tát nhỏ, miệng hét “IM” làm nhỏ cũng im bật. Vết thương của nhỏ sưng tấy lên nó hài lòng lắm rồi tiếp tục mở chai dung dịch ra và nhỏ giọt lên khuôn mặt kia. Chai dung dịch đó chính là nước đẽ chiết xuất từ mắt mèo và cũng vì lí do này nên mới tháo tay nó ra chỉ cột cổ tay để nhỏ tự lấy tay gãi mặt và gãi lên vết thương kia.

-cứ để nó ở đây! Khi nào chán chị tới chơi tiếp giờ thì về nhà đi. Mệt rồi_ nó đã trở lại nó lúc trước, hơi lạnh lùng 1 tý thôi

Trên đường về mỗi người theo đuổi mỗi ý nghĩ khác nhau ” nhỏ đó có vẻ thú vị đấy, ta chấm người đấy” hần tự nhủ rồi cười thầm. Và đó mới chính là nó. Ngang tàn, máu lạnh

4. Chương 4 : Thi Hát

Như hôm qua, nó vẫn là người dậy sớm để kêu 2 con người kia dậy đến trường. Tới trường nó thấy 1 đám học sinh bu đen bu đỏ ở trước cổng, bản tính tò mò sẵn nên nó cũng chạy lại xem thì thấy Tam quỷ đứng đấy. Thấy đàn chị tới tụi nó chạy lại đưa tập tài liệu nói nhỏ “ quà chào mừng chị trở về”. Nó cười rồi vỗ bả vai Lean. Xong nhiệm vụ Tam quỷ lên xe chạy về nhà bỏ lại 1 đồng xào xáo, nào là

- nhỏ đó là gì của Tam quỷ?

- hay là giành Lean từ tay Rean nhỉ?

- Tam quỷ gọi nó bằng chị?

.....

Nó bỏ ngoài tai, bước ra xe mình lái về chỗ đậu xe rồi cùng đàn anh lên lớp học

Nó tới lớp thì

- đồ trư bát giới kia! Nhà người lộn thuốc hay sao mà đi học sớm thế?_ nó hỏi hần

-cô gọi tôi là trư bát giới?_ hần nhìn nó còn tay hần thì tự chỉ vào mình

-chứ anh nghĩ ai?_ nó nhún vai

-cô..cô.._ hần long sòng sọc

-thôi! Bỏ qua đi, nóng thế haha_ nó vỗ lưng hần

Còn hần thì bị đả kích bởi nụ cười hút hồn của nó, tay nó thì đang chạm lưng hần làm mặt hần hơi đỏ và đứng hình 5s. Nó như nhận đc cái gì đó là lạ từ hần liền rút tay trên lưng hần ra và quơ quơ trước mặt hần nói

-nè! anh làm sao thế?_ tay vẫn quơ quơ

-....._im lặng

-NÈ! ĐIẾC À?_ nó chịu k đc sự im lặng kia

Bị tiếng hét của nó đánh động nên hần trở lại trạng thái bình thường trả lời

-cô nhỏ mồm đi, to mồm quá!_ hần nhú mày

-đỡ hơn anh lúc anh mới gặp tôi ở nhà ý!_ nó như hồi tưởng

-cô.._ hần tức mình cúi gầm mặt xuống nhìn vào sách như học bài

-mà nè, nãy anh nghĩ gì mà nhìn anh như mất hồn vậy?__ nó ngơ ngơ hỏi mà không biết lí do làm hấn bất tỉnh lại chính là mình

-không gì! Học bài đi__ hấn hạ giọng

Nó quay lại mở xấp tài liệu Lean đưa cho và thoáng giật mình về gia thế tụi nó. “ mình phải nhờ hấn giúp thôi” suy nghĩ duy nhất mà nó nghĩ đc “ nhưng mình có thể dùng cách khác” 1 suy nghĩ khác ập đến. Nó ôm đầu suy nghĩ rồi... lặn đùng ra ngủ

Reng rengggg

Nó dậy miệng thì lẩm bẩm

-Giờ ăn đến rồi, giờ ăn đến rồi. Mình ăn thôi....__ nó chạy ra ngoài lớp có anh 2 yêu dấu chờ nó. Tiện tay tiện chân nó ôm luôn anh 2 nó làm cả lớp mồm chữ A miệng chữ O

-Vian à! Ở đây là VN nó cứng ơ! Gặp đâu ôm đó là không tốt đâu__ Hupa kéo nó ra khỏi đám mắt kia nhìn đăm đăm nó

-ơ... e quên! Đi ăn đi. E đói__ nó nhìn anh 2 vẻ tội nghiệp. 2 nó bật cười trước vẻ ngây ngô của nó, biết chỉ là giả vờ nhưng anh 2 nó vẫn thích vẻ mặt này của nó hơn

-ừ, đi!__ 2 nó nắm tay nó, bàn tay của anh 2 to lắm nên tay nó nằm thụt trong tay anh 2 nó, rất ấm

Tại căn-teen

Nó ngồi cái bàn cũ mà hôm qua nó ngồi. Nó vẫn ngồi trong lòng anh 2 nó.

- ra đây nói chuyện với mình 1 tý nhé!__ Hằng nói

-tin đc cô?__ nó vẫn ăn bánh uống sữa trong lòng anh nó

-không sao đâu! Thật mà!__ Hằng cười

Nó đành gật đầu rồi định đi thì, anh 2 kéo nó lại

-cẩn thận__ anh 2 nói nhỏ vào tai nó

Nó giơ tay ám hiệu OK rồi đi theo Hằng

-Đại ca nghĩ sao vậy?__ hấn định đi theo nó bị Kin-o kéo lại

-không sao đâu, nó làm đc mà__ Kin-o cười hiền để cho hấn bớt lo

Hấn đành ngậm ngùi ngồi xuống nhưng trong lòng cứ như lửa đốt. “ Tại sao lại lo cho nó? Tại sao lại phải đứng ngồi không yên với nó? tại sao? tại sao?” hấn vò đầu bứt tóc làm cho Kin-o và Hupa lắc đầu ngoai ngoái

-chuyện gì?__ nó lạnh như băng hỏi 3 đứa kia

-sắp tới có cuộc thi hát, lớp sẽ chọn ra 2 người thi với nhau và chọn ra 1 đứa để thi toàn trường. Tao muốn mày và tao thi. Đứa nào đc chọn thì đứa thua phải làm cho đứa thắng bất cứ thứ gì mà đứa thắng muốn!!__ Liên kênh

-chỉ vậy?__ nó nhúu mày

-ừ. Mày thấy sao?__Hằng hỏi

-đc, tao đi đc chưa?__ nó khó chịu

-đi đi

Nó trở lại bàn, ngồi vào lòng anh 2 và dựa vào lòng anh 2 nó. Như nhận đc cái gì đó từ nó anh 2 lên tiếng

- chuyện gì thế? Kể 2 nghe đi__ anh 2 nó vuốt mũi. Nó nhảy ra khỏi lòng anh 2 nó ngồi cái ghế kế bên làm cả đám ngạc nhiên vì chưa bao giờ nó rời khỏi lòng anh nó trừ trên lớp ra thôi

-2 à, e phải hát, phải hát đó 2__ nó nắm tay anh 2, mắt như sắp khóc

-có sao đâu! Lúc trc e cũng đòi học đàn học hát nên e hát hay lắm mà. Mà là sao?__ anh nó giải thích rồi lại hỏi

-vẫn nghe!- nó hơi buồn

-à, tụi nó đề nghị e hát rồi có điều kiện à?__ Hupa hỏi. Nó gật nhẹ

-thế nó thua rồi, đừng lo__ Hupa nhìn nó

-maybe__ nó bình thản trở lại. Bản thân nó hát hay nhưng ít ai biết lắm tại nó không muốn chỉ là 1 đứa con gái chỉ biết hát hò

Vào học

-các em!__ cô giáo vào lớp tay đập xuống bàn hét nhỏ đủ lớp nghe- chúng ta sẽ có cuộc thi hát cạnh tranh trong lớp chúng ta cần 2 bạn đại diện, ai xung phong?

-Thưa cô ,em ạ!__ Liên đứng lên

-rất tốt, 1 em nữa__ cô giáo ngoắc tay kêu Liên ngồi

Tay chân nó run cầm cập, tay nó đan vào nhau. Thấy thế hấn nắm tay nó trấn an tinh thần nó, nói nhỏ “ để anh”

-thưa cô! E đề nghị Vivian__ hấn nói

-Vivian, e thấy sao?__ cô giáo hỏi nó, ánh mắt đầy hi vọng

-sao cũng đc ạ__ nó lí nhí

-vậy đc rồi, 3 ngày nữa chúng ta sẽ có cuộc thi cạnh tranh trong lớp, người đc lớp bầu chọn nhiều hơn sẽ là người đc hát cạnh tranh với lớp khác

Hôm nay lớp nó chỉ có 4 tiết nên nó đc về sớm trước lớp anh nó nên tụi nó lấy xe về trước. Về nhà nó lên lầu và xem thời khóa biểu lớp nó. Trời ạ! Đc nghỉ 1 tiết sang bắt học 3 tiết thể dục buổi chiều. Quá thật. Nó đành phải ngậm ngùi bỏ giấc mơ trưa để đi tắm rồi nghỉ lại cảnh nó đc hấn nắm tay an ủi làm nó thoáng đỏ mặt rồi ngồi ngụp trong nước. vẫn không quên đc hình ảnh của hấn, nó bực mình đeo headphone vào và vận âm lượng lớn nhất có thể.

Dưới nhà thấy nó lâu vẫn chưa xuống ăn cơm nên cũng hơi nóng lòng. Hấn đành phải lên lầu kêu nó xuống vì Hupa đang dọn cơm, Kin-o đang trên đường về, còn mình hấn rảnh nên đi kêu nó. Hấn đứng trước cửa, gọi mãi không thấy nó trả lời nên cũng đành liều mở cửa bước vào cùng lúc nó quần khăn tắm đi ra (chị này tắm xong toàn quần khăn) thấy hấn nó cau mày, còn hấn đỏ mặt nhìn mĩ nhân trước mặt, tay chân vẫn còn vương vẩn mấy giọt nước, mặt ửng hồng vì mới tắm xong. Thấy hấn im lặng nó hơi khó chịu, nó lên tiếng:

-ê! vào phòng con gái không biết cóc cóc cóc à?__ nó nói đến chữ cóc cóc cóc thì gơ tay lên giống như là đang gõ cửa

-tại tôi gọi cô, cô không nghe chứ bộ!__ hấn trề môi cãi

-thế có chuyện gì?__ nó vẫn thản nhiên vì nó sống bên Tây lâu ngày nên k còn ngại chuyện quần khăn chạy lông bông nữa

-ăn cơm!__ hấn đáp cộc lốc

-biết rồi, ra đi, thay đồ rồi tôi ra__ nó ngoắc tay đuổi hấn đi

Hấn xuống nhà miệng thì lầm bầm “ con nhỏ đó không ngại à? Người thì có mỗi cái khăn tắm vậy mà tính dễ sợ. Con gái gì mà....chẹp”

-mày lầm bầm gì thế?__ Hupa hỏi

-không có gì__ hấn nói

-2 em đâu? sao chưa về?__ nó xuống dưới nhà thì đã hỏi tới Kin-o của nó

-đây đây__ Kin-o chạy lại nó

-anh ăn đi rồi hãy tắm__ nó nói

-ừ

-Vian e sẽ làm gì trong văn nghệ vậy?__ Hupa hỏi

-chắc là đàn và hát__ nó nhún vai

-hồi sáng thấy cô run cầm cập giờ thì tỉnh nhỉ?__ hần trên

-nhất thời lo sợ thôi!__ nó vẫn ăn

-chiều đi học thể dục đấy, e biết không?__Hupa hỏi

-em biết ạ, thế nên em mới ngồi đây ăn cơm nè không thì em ngủ lâu rồi__ nó giả mếu

-biết thế là tốt đấy__ hần

Nó gấp gấp gấp dài thay bộ trang phục thể thao của trường, cũng bình thường, nhìn như đồ đa banh nhưng cách điệu. Áo trắng hoàn toàn, quần dài ngang gối hơi rộng giống quần đa banh nhưng nó màu đỏ toàn tập, nó khéo leo chọn inh đôi giày bata trắng vì trường nó là trường quốc tế nên là thể thao trong nhà chứ không có ra ngoài sân tập nên không sợ bẩn đôi giày trắng, tóc cột cao búi gọn gàng. Học thể thao nên nó không cần mang cặp, điện thoại và tiền để trong túi quần là đủ, tại túi có dây kéo trong sợ bị rút ra ngoài khi chạy nhảy. Xong xuôi nó ra ngoài đi xuống dưới nhà. Trời nắng quá nên nó lười lái xe nên ngồi xe của Hupa và kéo mui xe lên. Thấy bị lạc loài nên hần cũng chui vào xe Hupa ngồi, nó thì tai đeo headphone và ngủ, 2 người kia cứ luyên thuyên chuyện cái gì đấy cả buổi. Nó vào phòng thể dục thì *rầm* nó đc tiếp đãi bằng 1 quả banh in ngay trên mặt làm máu mũi bật ra. Nó lúnh quýnh không biết làm gì thì

- đứa nào?__ hần hét- mày dẫn Vian đi phòng y tế đi, để đây tao lo__ hần nói với Hupa thì Hupa nhanh chóng ẵm nó chạy tới phòng y tế

- đứa nào? tao cho 5s, dừng để tao tìm ra thủ phạm__ hần hét làm căn phòng im phăng phắc

-là em__ Liên mạnh mẽ nói - e nghĩ a không dám đánh phụ nữ đâu__ Liên kênh

-cô nghĩ thế à?__ hần bước tới trước mặt Liên

-tất nhiên

chát 1 bàn tay đc hạ lộ ngay trên mặt Liên không ai khác là Wen

-cô nghĩ thế à?__ hần lụm trái banh lên và *rầm* trái banh lại đc đập vào mặt Liên rất đau, đau hơn cái tát của Vian, đau hơn cái bóng vào mặt Vian nữa

-dừng để tôi thấy cô!__ hần gằn giọng

Dứt câu hần đẩy cửa ra khỏi phòng làm cả lớp ngạc nhiên hết mức. Bước xuống phòng y tế thấy nó vẫn cười đùa nhưng mũi nó thì bị dán miếng trắng ngay mặt, áo trắng của nó cũng lấm tẩm máu của nó làm hần hơi đau lòng

-A, Wen! Vian không sao, ngày mai là khỏi__ Hupa vui vẻ nói

-vậy cái miếng đó là?__ hần chỉ vào mặt Vian ngay chỗ dán băng

-cầm máu thôi, tại tôi thuộc máu không đông__ nó đáp

-máu không đông?__ hần há mồm

-ừ, về đi, tôi mệt__ nó đứng dậy và hơi choáng làm nó lệch bước thì

-tôi công cô__ hần đề nghị

-ừ__ nó không ngại mà leo lên lưng hần vì nó choáng quá không thấy rõ gì nữa

3 ngày sau

Cuộc thi cũng đến nhưng lần này Hằng sẽ thay Liên hát vì con Liên vẫn chưa phục hồi bởi quả bóng mà hấn tạt vào mặt. Còn nó, 3 ngày qua nó đc 3 giao cho đồng tài liệu để tham khảo ý tưởng mới cho công ty nên không quan tâm đến cuộc thi. Đến hôm nay nó mới biết là mình phải thi.

-Kim Hằng, e lên đây thi trước đi__ cô nói

Hằng bước lên hát bài "Giã vờ nhưng em yêu anh" cũng khá hay, bắt nhịp khá tốt nhưng những giọng cao hát chưa thuyết phục nên chỉ có 15/28 phiếu

-Vivian đến em đây__ cô cười tinh nghịch với nó

Nó bước lên ngồi vào góc khuất có đặt cây đàn piano không có ai tới chơi bao giờ vì lớp nó không ai chơi đc. Nó cất giọng hát "Safe and sound". Đúng như tựa bài nó hát rất an toàn, lên cao xuống thấp đầy thuyết phục, bàn tay nó lướt qua piano âm dịu làm cho người nghe mê mẩn theo nó. Bài hát kết thúc bằng giọng hát k có tiếng đệm đàn của nó "oh oh oh oh oh" nghe rất tuyệt. Hát xong nó đc tràng pháo tay rất lớn và phiếu chọn của nó là 25/28 phiếu (3 cái phiếu kia là Liên, Hằng, Tiên chứ ai)

-1 tháng nữa e sẽ là người đi thi toàn trường nhé!__ cô cười

-cô cho Liên đi đi. e không thích hát lắm, e nghĩ Liên xứng hơn với lại lúc đó Liên chắc hết bệnh rồi__ nó cười trừ

-em thấy sao hả Liên?__ cô nhìn Liên, nó cũng nhìn Liên hi vọng bởi nó không thích hát

-vâng ạ!__Liên đáp

Ra chơi

-tại sao e không hát?__ Hupa hỏi

-hát gì? nó thắng à?__ Kin-o hỏi hấn

-ừ, nhưng nó nhường Liên hát__ hấn thở dài

-cũng tốt, kệ đi__ Kin-o đáp

__Vian lên đây ngồi__ anh 2 kêu nó rồi đập tay vào đùi anh nó. Nó cũng vui vẻ ngồi lên và ăn bánh uống sữa

5. Chương 5 : Hôn Thê?

1 tháng sau....

Nó dần ổn định với cuộc sống mới. Cuộc sống nó khá bận rộn, lúc ở Mĩ, nó không cần đi học, chỉ ở nhà xem tài liệu và thiết kế các mẫu trang sức tung ra thị trường. Nó Chủ tịch nhỏ nên nó cùng ba nó điều hành công ty ở Mĩ.Con về VN vừa đi học vừa làm việc thật là uể oải với 1 đứa như nó. Ở Mĩ, vì nó không muốn tiếp xúc với báo chí nên những thiết kế của nó đc tung ra, mẹ nó sẽ là vật thể thân của nó làm chủ cái thiết kế đấy. Sắp tới là mùa đông, nên ở Mĩ sẽ rất lạnh nên nó cần phải nghĩ ra 1 tưởng mới, để người xem có thể cảm nhận đc sự ấm áp từ cái trang sức đấy! Hôm nay là chủ nhật nên đc nghỉ, nó lại phải vò đầu vào đồng hồ sơ thì *ding ding dong*

-VIANN!!!!!!!!!!!!!!__ đầu dây bên kia hét làm nó suýt nữa thì vút lên cái đt, kịp hoảng hồn lại nó nhìn vào màn hình thì

-ba à! Gì vậy?__ nó nhăn mặt

-1 tiếng nữa ra sân bay đón ba nhé!__ ba nó vui vẻ

-ba về VN ă? mẹ đâu ă?

- mẹ sẽ ở Mĩ quản lí công việc ở Mĩ, thôi nhé. Ba cúp máy đây__ ba nó nói xong luôn chỉ để nó ú ớ vài tiếng nhưng hình như chỉ để nó nghe

Nó xuống nhà thì thấy hấn đã lù lù ở đấy, chỉ thoáng ngạc nhiên tí thôi, nó cũng ngồi lên đùi 2 nó

-lát ba về, đi đón ba không 2?__ nó đón lấy cốc sữa của cô hầu

-trùng hợp thế? Be, mẹ Wen cũng sẽ về VN__Hupa ngạc nhiên

-Ba, mẹ anh ở đâu về?__ nó nhìn Wen

-Brazil..__ hần không quan tâm

-à..à..à__ nó hiểu đc

-em lên thay đồ đi rồi mình đi__ anh 2 nó đẩy nó ra. Nó cũng ngoan ngoãn lên phòng thay đồ

Nó mặc chiếc quần jean dài, lủng lủng vài chỗ, đc nó xắn ống quần lên qua mắt cá chân 1 tẹo, áo ba lỗ trắng crop top, tóc đc nó búi cao gọn gàng, đeo mắt kính đen, cùng giày bata trắng đế cao chừng 5 phân, nhìn nó bụi cực kì luôn! Nó xuống dưới nhà

-nhìn em đẹp đấy bảo bối__ Hupa chạy lại luồn tay qua eo nó mà chỗ đấy không có vải nên làm hần mở to mắt ra nhìn thẳng bạn. Cơ mà, Hupa không nhìn thấy ánh mắt đấy, nó cũng vậy

-tất nhiên!__ nó cao hứng trả lời Hupa

-thôi, ra xe__ Hupa ôm eo nó ra ngoài

Nó ngồi xe của anh 2, Hupa và hần 1 xe.

Sân bay 11.00 p.m

-anh ơi ba em kìa__ nó giật áo Kin-o

-không phải ba anh à?__ Kin-o nhú mày

-hahaa... sorry baby, em quên, tại bị vui__ nó cười tươi

-Ba, ba, con đấy__ nó hét

Ba nó lại chỗ 2 anh em tụi nó thì chỉ ôm mỗi Kin-o làm mặt nó méo xệch

-ơ..ơ__ nó mặt ngơ ra

-ơ gì? Ba lâu ngày không gặp Kin-o rồi, đừng ở đấy mà ghen tỵ haha__ ba nó vuốt ve đầu nó

-vậy không ôm nhau thật à?__ nó dang tay

-có, có chứ__ ba nó ôm nó

-à quên đây là....__ ba nó định nói gì đấy

-ba, mẹ con đây__ hần tới khoác vai mẹ hần như 2 người bạn

-ba, mẹ anh à? Con chào bác__ nó lễ phép chào 2 bác

-con quen với Wen hả?__ba nó nói

-vâng. Bạn anh 2 mà, chung lớp con nữa__ nó thật lòng

-thế thì tốt hahahaa__ ba nó cùng 2 bác cười lớn

-chào 2 bác__ Hupa và Kin-o chào

-chào ba__ Hupa nhìn ba nó

-chào con trai__ ba nó ôm Hupa (Hupa là con nuôi ba nó)

-mọi người đói không? Mình đi ăn đi__ nó đề nghị

-ừ, ta cũng đói. Đi thôi__ bác gái nói

(Từ bây giờ mẹ Wen sẽ là bác gái, ba Wen là bác trai nhé!)

Ba nó ngồi cùng anh nó ở ghế trước, nó ngồi hàng ghế sau. Khác mọi khi, nó không đeo headphone mà cùng ba luyện thuyền vui vẻ, diễn hình kiêu

Ba: nếu con cười, ba có thể sẽ tặng con 1 món quà, con thích gì?

Nó: con muốn mua váy cưới

Ba: sao con không mua trang sức?

Nó: thì chồng nó mua

Ba: thế sao không mượn váy cưới mà lại mua?

Nó: làm kỉ niệm

Ba: nhưng ba sẽ không mua

Nó: why?

Ba: ba không thích

Nó, Kin-o:.....

Tới nhà hàng nó trở mắt ra vì không nghĩ 2 bác lại thích ăn hải sản (xe hán đi trước xe nó nên việc chọn nhà hàng sẽ là của 2 bác) Nó dị ứng hải sản nên nuốt nước bọt cái “ực” và bước vào

-con ăn đc không? Ta có thể đổi nhà hàng__ ba nó nói nhỏ

-ừ đúng đấy__ kin-o hưởng ứng

-thôi, không cần đâu, con sẽ ăn những gì có thể ăn__ nó xua tay vì không muốn gia đình kia mất mặt

Nó kéo ghế ra ngồi và chờ gia đình kia chọn món.

-nhà hàng này ngon lắm, cứ mỗi lần về VN là tôi tới đây ngay__ bác trai nhìn ba nó cười

-thế thì mình ăn nhiều vào__ ba nó nói và cụng li

Đồ ăn được đem lên, tất cả đều là tôm, cua, ghe. Mắt nó trắng bệch ra, chỉ cần ngửi mùi nó cũng đã hơi khó chịu và buồn nôn rồi.

-con ăn cái này đi con đâu__ bác gái gắp nó con tôm đc bóc vỏ

-con đâu ạ?__ nó trở mắt và quên luôn con tôm đang yên vị trong chén nó

-à, ba quên. Chúng ta đã có hôn ước nên 2 con sẽ đính hôn với nhau__ ba nói

-à vâng__ nó dành ngậm ngùi gật đầu vì không muốn mất mặt (chị này sống bên Tây, lịch sự để lên đầu nên hay nhịn mấy cái chuyện bất thành linh này lắm). Hấn cũng ngạc nhiên khi thấy nó gật đầu, hấn biết nhà đã có hôn ước nên đã đồng ý trước bất kể đối phương là ai. Không ngờ lại là nó, nó gật đầu có ý gì nhỉ? Nó đồng ý sao?

-con đồng ý hả Vivian?__ bác trai hỏi

-vâng, dù sao thì cũng có hôn ước 2 bên rồi. Con sẽ không từ chối__ nó mỉm cười

-con gái ngoan__ba nó xoa đầu, còn nó nhìn anh 2 cầu cứu

-chịu 1 mình đi gái__ anh nó thì thầm. Nó nỗ lực nhắm mắt nên lại ngồi uống nước

Bữa ăn diễn ra vui vẻ, người lớn nói chuyện với nhau khá vui vẻ nên không để ý nó có ăn gì hay không. Nên nó cũng chẳng dám động đũa là mấy

6. Chương 6 : Tình Yêu Đến

Ăn xong thì gia đình ai về nhà nấy

Bên nó

-tại sao ba không nói con sớm hơn hả?__ nó nhìn ba

-nói trước con sẽ bỏ trốn, ta biết con rất trọng phép lịch sự cũng như sự uy tín nên như thế này khó mà thoát haha__ ba nó biết đc tìm đen của nó

-ba à, dù gì thì cũng phải nói. Ba đem con ra mà hứa à? Như thế cuộc hôn nhân sẽ không có hạnh phúc!__ nó cãi

-ta không nghĩ 2 con sẽ không thích nhau__ ba khẳng định

-why?__ nó nói

-2 con sẽ đc hâm nóng bằng cách ở 1 căn hộ ở Phú Mỹ Hưng chung với nhau, căn nhà đc thiết kế kiểu studio__ba nó nói

-thôi__ nó xua tay

-hả?__ mọi người ngạc nhiên

-anh ấy qua đây ở với con, dù sao bên đây cả hần cả con đều có bạn và anh em còn gì?__ nó nói

-đúng đấy ba. Hay cứ thế đi!__ Kin-o nói

-để ta nói chuyện với gia đình kia__ ba nó cũng tán thành bởi vì may mắn là nó không từ chối

Nó lên lầu tắm rửa, rồi thay đồ. Nó mặc chiếc váy ôm body khoe đường cong gợi cảm sọc caro trắng đen cùng chiếc giày cao gót. Nó lấy chiếc xe mui trần của nó phóng đến Lought

-chị 2, lâu rồi mới ghé!__ Rean cũng vừa tới liền thấy nó

-ừ. Giải buồn tý thôi__ nó xua tay

Nó ngồi chiếc bàn khá khuất gọi 1 chai X.O và cứ thế li này đến li khác. Đang định tiếp li tiếp theo thì

-nếu vì tôi mà uống thì đừng uống__ hần nói

-anh từ đâu chui ra vậy? Tôi uống vì anh? Anh điên à?__ nó không say tại vì tửu lượng nó rất tốt

-vậy cô ngồi đây chờ, tôi ra đây 1 lát__ hần đứng dậy và đi ra

-cô em, đi chơi với tụi anh không?__ hần vừa đi thì có đứa nào dám bén mảng tới nộp mạng cho nó

-CÚT__ nó gằn giọng

-dữ thế cô em__ thằng đó vuốt cằm nó

Nó ghét ai đụng vào mặt nó lắm nên không ngại đứng lên vung gối vào bụng hần

-mày đánh tao?__ thằng đó tức, định tát nó thì

BỘP 1 cú đấm giáng xuống mặt thằng đấy

-mày là thằng nào?__ thằng đó hỏi

-chồng cô gái này__ hần nói

Như thấy đc sự tức giận của hần, thằng đó lách đi

-em không sao?__ hần hỏi

-tôi không sao

-về thôi__ hần kéo tay nó

-không về__ nó giật tay lại

Hắn thấy tức lắm. Hắn thật sự tức. Nó không thấy tình cảm của hắn cũng đc nhưng đừng tự hành hạ bản thân của nó mà cứ ngồi đây uống rượu. Hắn cũng vì nó mà dạo gần đây cũng chẳng tam thê bảy thiếp nữa. Nó ghét hắn sao?

-ĐI VỀ__ hắn không kìm đc sự tức giận mà lôi nó về. Hắn quá mạnh nên nó cũng không thể nào thoát ra cánh tay đó 1 lần nữa

-xe tôi!__ nó chỉ về xe của mình

-để đây, lát nữa Lean đem về__ hắn cộc

-anh làm gì mà phải nóng với tôi?__nó trừng mắt

-tôi không muốn cô vào đây khi không có 1 trong 3 đứa chúng tôi__ hắn quát

-anh nghĩ tôi sẽ bị gì trong đây mà phải như thế?__ nó cãi

-cô là vợ tôi, tôi không muốn thấy vợ mình bị thằng khác ve vãn

-vợ anh? anh nghĩ.....ừm__ nó đang nói thì hắn đã hôn nó. Nụ hôn rất sâu, hắn bá đạo cướp nụ hôn đầu của nó, khiêu khích lưỡi của nó cùng lưỡi hắn khiêu vũ cùng. Mắt nó mở to và tay không ngừng lay 2 vai hắn nhưng hắn không nhúc nhích. 3p sau hắn vẫn bá đạo hôn nó. Nó không kiểm soát đc hơi thở nữa thì hắn buông ra

-anh đánh dấu em là của anh rồi đây!__ hắn đã cười

-này, mất first kiss của tôi rồi đây__ nó quẹt môi thì bị hắn cản

-chứ em định first kiss cho ai?__ hắn đan tay hắn và tay nó lại và đi

-cho người thật sự yêu mình__ nó cũng nắm tay hắn và đi bộ về

-thề thì....Vivian OI, ANH YÊU EM!!!__ hắn đang nói nhỏ thì hét to lên

-này, mồm anh to quá rồi đây, điếc cả tai tôi đây này! Mà có đc xem là tỏ tình không nhỉ__ nó liếc xéo

-anh đang tỏ tình với em mà__ hắn buông tay nó ra và khoác vai nó kéo nhẹ lại người

-tôi ăn ở có đức lắm mà. Sao lại đc anh tỏ tình mà, thật thất đức cho tôi

-này. Anh đang tỏ tình nhé! Ít nhất phải có hay không chứ!__ hắn xoa đầu nó

Nó cũng vui khi đc anh tỏ tình lắm, tại dạo này nó rất hay nghĩ đến hắn, thấy hắn trong tay với người khác, nó như ngồi lên lửa. Nó cũng thấy lạ tại vì sao mà lại tức giận khi thấy hắn cùng người khác. Còn bây giờ đc hắn tỏ tình nó vui lắm nhưng vẫn chưa xác định đc là như thế nào nữa.

-im lặng là đồng ý nhé!__ hắn cúi xuống mi lên má nó

-anh đừng có nhận vợ, tôi chỉ đang nghĩ, tại sao tôi có xe mà phải đi bộ__ nó biện minh

-cho tình cảm, thế thì em có thời gian suy nghĩ về anh chứ!

-này, anh đừng có mà điên, có chết tôi cũng chả nói tôi yêu anh đâu

-thế em yêu anh mà không nói à?

-maybe

-thế cũng đc mà. Vậy e đồng ý anh rồi chứ gì?

-anh nghĩ sao?

-nghĩ giống em

Nó trề môi và cười. Nó và hắn đi bộ về nhà. Nó như trong lòng hắn trên đường về nhà.

-anh vào đây làm gì?__ nó can hắn không cho hắn vào

-lúc này anh dọn tới rồi. E đề nghị mà__ hấn nhéo má nó

-nhanh thế?__ nó nhăn mặt

-a dọn đồ vào phòng em luôn đấy, phòng đẹp lắm nhóc

-2 đứa về à? Vào đây__ ba nó ngoắc

-ạ?__ nó vào nhà ngồi xuống sofa

-tuần sau 2 đứa đính hôn rồi, giờ còn lông bông__ ba nó mắng yêu

-phụt...__ nó đang uống sữa thì...

-con gái gì mà__ ba nó lắc đầu

-có sao không em__1 tay hấn vỗ lưng, tay còn lại rút khăn giấy lau cho nó

-đính hôn ă? khụ khụ... sớm thế?__ nó nhăn mặt

-ừ! Lên phòng ngủ đi__ ba nó nói

Nó cùng hấn lên phòng. Nó vào phòng tắm ngâm mình trong đấy, suy nghĩ lại cảnh hấn tỏ tình làm nó vui vẻ hát là lá la trong đấy, hấn ngồi ngoài nghe đc cũng phì cười. Tắm xong vẫn thói quen cũ nó chỉ quần khăn

-nè, em lúc nào cũng thế này à?__ hấn chỉ vào cái khăn

-ừ

-với anh thôi à?

-không

-ai nữa__ hấn hét

-anh bé mồm coi__ nó ngoáy tai

-ai?

-Kin-o, Hupa nữa__ nó lại túm đồ lấy đồ

-Hupa?__ hấn nhíu

-ừ

-về sau chỉ thế này với anh thôi__ hấn ôm nó từ sau

-biết rồi, tránh ra coi__ nó tháo vòng tay hấn ra

Nó thấy đồ xong thì thấy hấn nằm trên giường nó

-anh ra ghế sofa mà ngủ, ghế to lắm, không sợ bị rớt đâu__ nó chỉ tay về cái ghế

-thế thì e đi mà nằm đấy

-cũng đc, dù sao tôi cũng không buồn ngủ__ nó nhún vai bước tới bàn làm việc và đeo cặp mắt kính vào (nó bị cận hay đeo lens trong suốt để ọi người thấy cặp mắt xám tro của nó, nhưng ở nhà thì nó đeo mắt kính)

-em làm gì đấy? học bài à?__ hấn

-không

-chứ làm gì?

-làm việc

-việc gì?

-thiết kế

-thiết kế?

-ừ

-em đeo kính đẹp đấy. Đi học cũng đeo đi, đừng đeo lens

-cũng đc. A ngủ đi, e thức khuya lắm

-ừ

Thế là hần đã ngủ, còn nó thì ngồi đọc tài liệu hết cái này đến cái khác, vẽ rồi lại vứt. Nó thật sự chả có 1 ý nghĩ ủa Đông

-e bí ý à?__ hần giả vờ ngủ thôi đấy mà

-ừ

-em thử trải nghiệm thực tế đi, sẽ dễ hơn

-đang trải nghiệm mà

-e trải nghiệm gì?

-ngồi trong phòng lạnh nhất có thể, khoác áo lông__ nó vẫn không rời mắt khỏi tài liệu

-ý tưởng của em là mùa đông à?

-ừ

Hần đứng dậy ôm nó vào, nó thấy trong lòng hần cũng rất ấm áp nên nó cũng giơ tay đáp lại cái ôm đấy

-ấm không?__ hần không thả nó ra

-ừ

-thế sắp có ý chưa?

-chưa à mà rồi__ mắt nó sáng lên, đẩy hần ra và cặm cùi vẽ

Đến nửa đêm hần bật dậy thì thấy nó gục trên bàn nên lặng lẽ tới bên cạnh nó, ẵm nó đặt lên giường

-hơ hơ__ nó dậy thì thấy người nằm bên cạnh-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

-e bé mồm__ hần bịt mồm nó

-dậy đi học__ nó quát rồi vào phòng tắm, không quên lấy đồng phục vào phòng tắm luôn

7.30 a.m at school

-woa, hotboy và hotgirl là 1 cặp à?

-nhìn đẹp đôi quá

-ôi, người đàn ông lí tưởng của ôi

...

Cả trường đc phen ồn ào vì nó và hần tay trong tay bước vào trường

-tình cảm phết nhỉ?__ kin-o chọc nó

-2 này__ nó ngượng

-chị, chị, chị__ Tam quý thất thanh kêu nó

-sao lại vào đây...ô hô... chuyển vào đây à??__ nó nhìn đồng phục trên người tụi nó

-vâng__ Lean nói

-lớp mấy?__ nó hỏi

-11A1 đẩy__ Hupa nói

-sao biết?__ nó nhìn Hupa

-phù hiệu kia cô em?__ Kin-o nhìn nó

-à mà này, đừng có ăn hiếp con người ta nha bà chị__ Korin nói rồi chỉ tay vào hấn

-Hấn ăn hiếp tao thì có, cứ vớ vẩn__ nó liếc

-bà chị này cứ đùa__ Korin hất ậmt

-tao đùa à? Mày hỏi thử xem__ nó nhún vai

Reng rengg

-tiếng chuông đã cứu em__ Korin nói rồi chạy mất

Nó vào lớp nhưng tay vẫn trong tay với hấn bỏ qua 1 đồng lời xào xáo. Tới bàn nó nhận đc tờ giấy với nội dung ngớ ngẩn

“Hết tiết mày xuống gặp tao ở sân sau, đứa nào đi cùng đứa đấy chết”

Nó nhếch mép và biết ai bày trò này. Không nghĩ nhiều nó cũng chìm vào giấc ngủ

-các em, chúng ta có ba bạn mới, các em vào đây__ cô nhìn ra lớp thì 2 nữ nhân 1 mĩ nam bước vào

-lớp mình toàn hot girl với hot boy thì phải

-chả phải tam quý sao?

-...

-giới thiệu đi các em__ cô cười với Tam quý

-Mình là Lean

-Mình là Rean, vợ Lean

-Mình là Korin

-mấy đứa xuống đây__ Vian ngoắc tụi nó

-ok babe__ Tam quý đồng thanh

-Korin ngồi với Hupa đi, vợ chồng nhà mày, bàn chót hehe__ nó cười rồi ra lệnh

-như bà chủ?__ hấn cười

-kệ tôi!!__ nó nhìn hấn. Hấn xoa đầu nó nói nhỏ “xưng em kêu anh đi, a đổi cách xưng rồi mà” nói xong hấn cười nhìn nó, còn nó không quan tâm, trề môi và quay ra chỗ khác nằm ngủ

Ra về

-về trước đi, tôi bận gặp chú 3, lát nữa về sau__ nó nói

-ừ__ vì chú 3 là hiệu trưởng nên hấn tin tưởng cùng mọi người về nhà

Tại sân sau

-Lại chuyện gì? Các cô đi học hay để đánh nhau?__ nó nhăn mặt

-tôi đi học để có đc Wen__ Liên nó và tát nó

-cô tát tôi?__ nó gằn giọng

-đúng, tôi tát cô. Đánh chết nó cho tao__ Liên ra lệnh tụi đàn em hơn 20 đứa xông vào nó

Nó vút cặp qua 1 bên và xông lên. Nó bẻ cổ đứa đầu tiên rồi ném 1 cách rất tàn bạo, nó né những cây côn cứ canh nó mà đánh, đến lúc nó giăng co 1 hồi cây côn rút xuống nó lộn lên và quất từng đứa 1, máu me

bê bết khắp khu đấy. Nó đang hài lòng thì *phụp* 1 nhát dao đâm vào bụng nó, mặt nó tái lại nhìn thủ phạm. CON LIÊN.

Tụi hần không nở về trước nên đứng trước trường chờ, chờ 15p không thấy nó đâu thì lên phòng hiệu trưởng nhưg hiệu trưởng hôm nay không lên trường. Tụi hần liền đi tìm thì thấy cảnh tượng trước mắt là

-mày đc lắm__ nó định rút con dao từ trong bụng nó ra thì

-Vian...k đc rút__ hần chạy lại cùng với tam quý, anh 2 và Hupa

-Tam quý giữ con nó và 2 con kia lại, Hupa xử nó đi__ Kin-o hét lên vì em mình đang trong tình trạng rất cấp bách

-em sẽ không sao đúng không?__ hần vừa ẵm nó vừa chạy vừa nói

-lên xe__ anh nó lấy xe và chạy lại trc mặt hần

Anh nó đạp xe hết sức có thể, hần thì tay bùm lại vết thương của nó

-đau không em?__ hần hỏi, giọt nước mắt chảy xuống

-em...k.hồ.ng__ nó lịm đi vì mất máu quá nhiều, tại nó thuộc loại máu không đông nên máu cứ chảy ra không ngừng, mặt thì càng ngày càng tái, người thì lạnh. Làm hần và cả anh 2 cũng bật khóc

7. Chương 7 : Tử Thần Đắc Tội Với Diêm Vương

Tới bệnh viện, hần ẵm nó chạy như bay vào phòng cấp cứu. Cùng lúc Hupa, Tam quý và Nhi cũng có mặt. Tất cả mọi người đều ngồi chờ nó. Người khóc, người trầm lặng, bao trùm bệnh viện chỉ nghe tiếng thút thít của Rean, Korin và Nhi

Hần ngồi ngoài ghế gục đầu. Hần trách bản thân mình không bảo vệ được nó, không bên nó lúc nó cần. Hần giận bản thân mình ghê gớm lắm nhưng lại không làm được gì ngoài việc ngồi đây còn nó phải chịu 1 sự đau đớn. Bất chợt "tôi thuộc loại máu không đông". Hần nhớ lại lời nói của nó lúc nó phải cầm máu trong y tá của nhà trường, sốt ruột càng sốt ruột hơn, *RẦM* hần đập mạnh tay vào thùng PCCC làm mọi người đều hoảng hồn

-MÀY LÀM GÌ THẾ?__ Kin-o quát

-anh nghĩ em đang làm gì? Đang lo cho VIAN ĐẤY__ hần trừng mắt

-mày thôi đi. Nó là của riêng mày à? Mày nghĩ nó trong đây có 1 mình mày lo hay sao? Nó còn hơn tính mạng của tao nữa đấy mày hiểu không?__ Kin-o tức giận

-THÔI ĐI! Ai cũng lo cho Vian cả. Vian mạnh mẽ, chắc chắn không sao đâu. Nó từng bảo là Diêm Vương và Tử Thần là bạn nó mà__ Hupa rất nóng lòng nhưng khi nhắc lại lời nó nói thì cười buồn

-đứng đây, các anh bình tĩnh__ Lean cũng lên tiếng

-Vian sao rồi__ ba nó nghe đc tin cũng bỏ hết công việc để tới

-vẫn chưa biết đc chú ạ hức__ Korin nức nở

-không sao đâu Korin__ Hupa an ủi

-bệnh nhân thiếu máu__ Bác sĩ bước ra thì gấp gấp nói

-để tôi, tôi là anh ruột Vian__Korin nói

-Vây máu anh có đông đc không?__ bác sĩ dò xét

-đc mà, bác sĩ yên tâm, mình đi__Kin-o khẳng định

30p sau Kin-o bước ra khỏi phòng truyền máu

-Kin-o ăn bánh uống sữa đi cho khoẻ__ Nhi tới đưa cho Kin-o đồ ăn

-cám ơn Nhi__ Kin-o đón lấy đồ ăn của Nhi

Hắn ngồi thấy Nhi đưa cho Kin-o thì nhớ lại nó. Chẳng phải nó là tìn đồ bánh ngọt và sữa đậu nành sao? Hắn đứng dậy bước ra ngoài mua 1 đồng bánh và sữa đem vào tại vì nghĩ đến lúc nó tỉnh nó sẽ đói và sẽ có đồ ăn để ăn ngay

-anh đi đâu về thế?__ Lean hỏi hắn

-anh mua đồ ăn cho Vian__ hắn cười buồn

Mọi người im thin thít khi nghe hắn nói câu đấy cũng rất đồng cảm và rất vui khi bên cạnh Vian có hắn

-thế nào rồi__bác gái bước vào cùng bác trai thì liền hỏi

-nó....__ba nó bỏ lưng câu thì

Cách Bác sĩ bước ra

-Bệnh nhân đã qua đc cơn nguy kịch nhưng trong vòng 1 tuần bệnh nhân không tỉnh dậy tôi nghĩ gia đình nên lo hậu sự__ bác sĩ chậm rãi nói, mặt lấm tấm mồ hôi

Nghe xong mọi người như chôn chân tại chỗ

-tôi có thể vào thăm cô ấy?__hắn hỏi

-tất nhiên, cô ấy đc đưa vào phòng hồi sức ở khu AVIP, tôi xin phép__ bác sĩ lịch thiệp nói

Mọi người bước vào phòng hồi sức không khỏi xuýt xoa, khuôn mặt trắng hồng của nó nay đc thay bằng khuôn mặt trắng bệch không 1 giọt máu, đôi mắt xám tro đã nhắm tịt hẳn đi. Hắn bước vào bình tĩnh kéo ghế ngồi bên cạnh nó và đặt đồ ăn hắn mua cho nó khi nãy lên tủ. Nắm tay nó hắn giật mình “ tại sao tay em lạnh thế?” hắn rất đau lòng. Mọi người ngồi xung quanh nó, không 1 ai khóc cả bởi vì mọi người đều ý thức đc rằng nó rất mạnh mẽ nếu nghe đc tiếng mọi người khóc nó sẽ buồn lắm

-cũng khuya rồi, mọi người về đi, e sẽ chăm sóc Vian__ hắn nói

-ừ, vậy tụi này về, sáng mai sẽ vào sớm__Hupa nói rồi lừa cả bọn ra

-chỉ hôm nay thôi, ngày mai tao với mày cùng chờ nó thức__ Kin-o nói

-ừ__ hắn cười buồn

Sau khi mọi người đi ra, hắn ngồi kế bên nó gục đầu xuống giường, không nói, không nghĩ gì. Tay hắn vẫn tay trong tay nó

Nhà kho bang Chimp

-mày đã làm gì Vian?__Kin-o nâng cằm Liên lên để đối mặt vs anh

-em xin lỗi, em xin...__ nhỏ bị lấp lửng câu thì

CHÁT

-mày tưởng mày xin lỗi tao sẽ tha ư?__Kin-o tức giận

-tất cả chị vì chị ấy yêu Wen thôi với lại coi như trả thù giúp anh, đã quen anh rồi lại còn cặp với Wen, nhìn thấy nó và Wen hồi sáng bỏ rơi anh làm e đau lòng lắm__ Tiên biện mình hộ mình và Liên

-Quen tôi? Cặp với Wen?__Kin-o nhúu mày

-còn dụ dỗ Hupa của em nữa__Hằng nói

-Dụ dỗ? Của cô?__Hupa cũng hơi khó chịu

-con điên__Rean lăm bằm

-tận số__Lean chắc nịch

-anh chơi nó ít thôi, để dành Vian nữa__ Korin đổ dầu vào lửa

-cũng đứng, chơi nhẹ tay thôi, để dành Vian, em thấy Vian cũng không tồi_Hupa nói

-ừ vậy mày lấy đồ hạng trung cho tao

-ok

5p sau

-của đại ca đây_Hupa chạy vào đưa cho Kin-o cây roi

-tốt

-anh à, tha em. E chỉ trả thù cho anh thôi_Liên khóc

-tôi quên chưa nói. Vivian là e gái cưng của Kin-o, thanh mai trúc mã của Wen và Hupa và Vivian từ nhỏ đã quen nhau nên Hupa xem Vivian như là Kin-o đối với Vivian, Vivian coi Hupa như đối với Kin-o. Hiểu chưa con ngu?_Lean dứt câu

PHẬP tiếng roi mây đánh vào cánh tay Liên, tay, chân của nhỏ bầm tím. Nhỏ la thét thanh kêu cứu, trong trí thức nhỏ vẫn có thể lẩm bẩm dc câu “Vian tao sẽ trả thù”, Kin-o nghe dc càng tức hơn đánh Liên không ương tay, nhìn Kin-o bây giờ chả khác nào dã thú khát máu, cực kì đáng sợ. Hupa cũng phải ngạc nhiên vì chưa bao giờ Kin-o vì ai đó mà lại hung tợn như thế này và nghĩ chắc chắn rằng Vivian rất quan trọng với Kin-o và cái bí mật tại sao Kin-o trở nên hoang tàn khi có ai đụng đến Vivian vẫn chưa ai có thể biết dc trừ nó và anh 2. Hupa chợt rung mình khi nghĩ đến 2 năm trước Vivian về nước thăm mọi người thì có 1 người có ngáng chân nó, lập tức Kin-o chạy lại suýt nữa thì đánh thẳng kia chết may mà Vivian ngăn kịp không thì thẳng kia gặp Diêm Vương ngay hôm đấy vì cái tội ngáng chân nó. Trở lại hiện tại thì thấy nhỏ kia chịu đựng không dc nữa thì mới can

-để dành Vian_Hupa kêu

-ừ_Kin-o vút cây roi vào mặt nhỏ Liên rồi bước ra ngoài

-còn 2 đứa này_Lean chỉ tay vào Hằng và Tiên

-tạm thời chưa biết dc, để đấy. Giờ đi về nhà ngủ, tao mệt_Kin-o nói rồi ra ngoài

4 ngày sau

Đã 4 ngày rồi nó vẫn nằm im không động đậy nhưng có vẻ nó đã hồng hào lên. Hấn vẫn ngồi đấy không rời mắt khỏi nó.

-Vian tỉnh dậy đi em. Anh nhớ e quá, a chưa dẫn e đi chơi mà_hấn xoa đầu nó

-...._im lặng

Luôn luôn là thế, từ khi nó nằm đây, hấn có gào thét thì nó vẫn chỉ im lặng. Hấn quay người ra đứng trước cửa sổ

-ừm..ừm_nó ậm ừ nhỏ nhưng không ai nghe thấy bởi hấn đã quay người ra cửa sổ (cửa sổ khá xa giường) còn Kin-o mua đồ ăn cho hấn rồi

8. Chương 8 : Quá Khứ Lặp Lại

1 lúc sau hấn trở lại thấy nó bị động kinh, mặt tím tái

-BÁC SĨ, BÁC SĨ_hấn vừa hét vừa bấm chuông

-anh ra ngoài_bác sĩ chạy lại

-chuyện gì?_Kin-o chạy lại thì thấy vẻ mặt hấn thay đổi

-Vivian sẽ không sao đúng không?_hấn lay vai Kin-o

-nó làm sao?_Kin-o hất tay hấn ra và túm cổ hấn.Hấn như bắt lực rồi quỳ hấn xuống

10p sau

-không sao rồi. Cô ấy tỉnh lại rồi__bác sĩ cười tươi

Hắn và Kin-o đẩy bác sĩ đẩy ra 1 bên và chạy vào phòng

-Vivian, em tỉnh lại rồi!!!__Kin-o hét lên chạy lại nắm tay nó

-Vian à, a muốn đột quỵ với em mất__hắn cau mày, từ tốn lại chỗ nó ngồi

-vết thương chưa lành hẳn, cháu đừng cử động mạnh nhé!__vị bác sĩ lại chỗ nó đặt túi thuốc xuống tủ

-vâng

-này, tên ngố!!__nó kêu

-em gọi tôi à?__hắn chỉ vào mình

-ờ

-gì?

-lúc tôi ngủ anh phiền lắm, cứ luyên thuyên suốt__nó nhìn anh 2 rồi 2 anh em nó ngồi khúc khích

-nhờ thế nên giờ em mới dậy đấy__hắn tự hào

-xí! đừng điên. Lúc anh không luyên thuyên nữa tôi mới dậy đấy__nó trề môi

-2 ơi đỡ em dậy, mỗi lưng__nó nhìn anh 2

-thoải mái chưa cô?__anh nó liếc xéo

-ăn bánh không? Có sữa nè__hắn nói

-đưa đây

-với 1 điều kiện__hắn để đồ ăn ra xa

-2 xuống căn-teen mua e đồ ăn đi, đói quá__nó quay qua Kin-o luôn, không thèm nghe cái điều kiện gì gì kia

-nè, e là vợ anh hay là vợ Kin-o?__hắn nhử mày. Lập tức 2 ánh mắt nhìn hắn như ăn tươi nuốt sống

-AAAAAAA..... chị tỉnh rồi__Rean chạy như bay lại chỗ nó, ôm nó

-buông ra Rean ơi, đau__nó cố đẩy

-em...em xin lỗi, chị không sao chứ?__Rean tíu tít lên

-không sao__nó xoa tay cười

em mua sữa với bánh chị thích nè__Lean đưa nó 1 giỏ bánh với 2 lốc sữa

-cám ơn, đang đói, gấp mày chị tỉnh hẳn__nó nhận ngay đồ ăn và ăn ngon lành

-vậy ăn đi, nhìn chị vừa tỉnh dậy mà la đói là biết chị khỏe lắm rồi, đúng không?__Korin xoa bắp tay nó

-ừ__nó ăn như bị bỏ đói lâu năm

-từ từ em, nghen bây giờ__Kin-o vuốt lưng nó

-em ăn từ từ không ai cướp đâu mà lo, anh còn mua cho e 1 đồng nữa nè__Hupa bước vào thấy Kin-o vuốt lưng nó thì hiểu ngay chuyện đang diễn ra

-e sợ Wen lấy__nó giả mếu

-nè em đừng có mà đổ oan cho anh__hắn biện minh

-xí. Hồi này ai giành lại đồ ăn bắt phải có điều kiện với tôi mới cho tôi ăn vậy?__nó chu môi rồi nhét cả miếng bánh còn lại vào miệng

-2 ơi, nước__nó nghen

-đây, sữa đây, uống đi_hắn lấy luôn hộp sữa hắn định uống giành mặt nó thì thấy nó mắc nghẹn nên đưa luôn cho nó

-vừa mới may bụng đấy, ăn ít thôi không lại bể bụng bây giờ_Hupa trêu

-anh trù em à?_nó nguýt 1 cái đúng dài

-ơ không. Đây nói nghe_Hupa biện minh rồi mua chuộc

-nói đi, em nghe_nó hút sữa rồn rột

-mau hết bệnh, tụi anh dẫn đi chơi với bé Liên với đàn em tụi nó_Hupa thì thăm tai nó

-mai hết liền hahaha

-thôi đi. Hết hẳn đi đã rồi chơi sau, hàng vẫn còn tốt chơi dài ngày mà hahaha_Hupa xoa đầu nó

-vậy thì đc

-2 anh em kia thì thăm gì đấy_hắn hơi khó chịu

-ghen à?_Hupa nhìn đều hắn

-ghen đầu mày. Biến đi để tao chăm sóc vợ tao!_hắn gần nhẹ

-ai cần anh lo cho tôi, tôi tự lo đc_ nó tiếp tục xơi thêm 1 hộp sữa

-bla..blê...

-uống thuốc đi em_Kin-o cầm thuốc và 1 li nước trước mặt nó

-uống thuốc với sữa được không 2? Lâu rồi chưa đụng với nước suối nên không quen miệng_nó mếu

-ai lại uống kiểu đấy, nước suối không màu, không mùi. Uống đi rồi cho uống sữa_anh nó vén tóc rồi lấy thun cột tóc lên cho nó

-này, a để e làm cho_hắn chạy lạy

-mày ghen với anh à?_Kin-o nhin cười

-chứ sao nữa, nhìn a xem. Thân thiết quá làm e cũng bức lể chứ bộ_hắn chỉ chỗ

-này Vian, mai mốt em cưới nó về không cần phải giữ chồng khư khư bên mình đâu_anh nó đã hoàn thành tác phẩm cột tóc cho nó

-why?_nó ngước lên thì anh 2 nó hôn rất kêu lên má nó, tay thì ve vãn cổ nó

-NÀY_hắn hét

-đấy. Nó sẽ là người đàn ông đầu tiên tạt axit đánh ghen đấy_Kin-o

-haha... người đàn ông nội trợ haha_nó cườ khúc khích -a_nó rên khẽ

-sao? e bị gì?_hắn chạy lại

-không có. Tại cười nhiều quá nên tôi đau bụng hahaa_nó tiếp tục cười

-e thôi đi có đc không?_hắn

-ok ok hahahaa

-này, anh đùa em à

-không có hahaha

-VIVIANNNNNNN_hắn hét

-anh bé mồm coi haha

-sao e cứ cười

-thế a nhìn đi, có ai là không cười không__ nó chỉ tay qua chỗ từng người đang ôm bụng cười hả hê

-sao lại cười?__hắn hỏi Hupa

-vì e tôi nó quá lợi hại__Hupa vỗ vai hắn rồi lại cười

-lợi hại?

-người đầu tiên làm mặt mày đỏ ửng như thế này không phải là vì ẻm sao?__Hupa sờ lên má hắn

-Hupa. BUÔNG TAY__ nó nghiêm

-ghen à?__ hắn như bắt đc vàng khi thấy nó ghen

-không, tôi chỉ định kêu anh ý thay vì sờ mặt anh thì tán vào mặt anh cho nó đỏ đỏ hồng hồng cho nó kul ý mà hì hì

-em...em...

Hôm đấy mọi người nói chuyện rất vui vẻ, rộn ràng cả lên. Y ta cũng ngạc nhiên vì căn phòng 4 ngày trước rất u ám, bước vào đã lạnh hết cả sống lưng.

1 tuần sau

-chán quá!!! Khi nào e đc ra viện đây anh 2

-ngày mai

-thật ạ?

-ừ. Mai

-yeahhhhh, yêu 2__nó hôn chụt vào má anh 2 nó

9. Chương 9

Hôm sau, anh 2 nó đi làm thủ tục xuất viện còn nó, hắn và Hupa trong phòng thì

-Hupa, a để đó qua đây lấy em hộp sữa__nó ngoắc Hupa lại trong khi anh ấy đang dọn đồ

-ừ, để anh__Hupa tuân lệnh

-để tao cho, mày dọn đồ đi__hắn ngay lập tức can 2 đứa kia :))

-không. E nhờ Hupa cơ mà, anh dọn đồ đi__nó xua tay đuổi hắn.Hupa chạy lại nó nhưng vẫn quay lại nháy mắt trêu hắn

-nè, mày muốn chết hả?__hắn giơ tay định đấm

-đừng quá đáng, dọn đồ đi__nó can

-em tự lấy sữa uống đi, ngay đầu giường cơ mà__hắn chỉ tay về phía tủ

-anh muốn e với tay ra lấy?__nói xong nó với tay ra thì

-ây, ây, để anh__Hupa chạy lại

-mày nghĩ sao vậy? Vết thương vẫn chưa lành đấy, với tay xa như thế sẽ rất đau, mày làm phiền nhau quá__Hupa thấy xót cho bảo bối của mình

-DỌN ĐỒ MAU LÊN CÒN VỀ__nó hét

Và thế là nó bày đủ mọi cách để Hupa đc nghỉ còn hắn loay ha loay hoay dọn đồ hộ “vợ tương lai” của mình

-về thôi em__Kin-o vào phòng

-ba đâu anh? E trong đây mà ba chả vào thăm__nó bí xị

-ba về Mĩ rồi

-why?

-ba về Mĩ định đưa Fiona (mẹ Vivian) qua đây thăm em, nhưng mà Fiona nghe tin em bị như vậy sốc lắm sinh bệnh nên không qua đc. Ba thì ở lại chăm sóc Fiona rồi_anh nó kể

-vậy ạ? 2 đặt vé máy bay đi Mĩ cho em vào ngày mốt_nó nói rồi vịn giường đứng dậy

-ây, để anh_Hupa đỡ

-ừ. 2 đi cùng em

-khỏi, e đi 1 mình_nó đi lại chỗ anh 2 giơ tay ra báo hiệu phải đỡ

-nhưng mà em...em_anh nó khó hiểu nhìn nó

-em không sao, anh 2 đi học đi. E sẽ viện cớ bệnh mà nghỉ, 3 hôm thôi_nó hì hì

-nè. Vừa tỉnh dậy mà em bỏ anh em đi à huhu_hắn làm nũng nó

-biến thái

-chị_tam quỳ đứng trước cửa bệnh viện chờ nó

-ừ

30p sau tại nhà

-CHÀO MỪNG CÔ CHỦ VỀ_tất cả người hầu đứng chào nó

-anh bày ra à?_nó nhìn Hupa

-ừ

-thế có bữa trưa không?_nó

-ăn nhà hàng_anh nó nhún vai

-hay nhĩ? TẤT CẢ THÀNH VIÊN TRONG GIA ĐÌNH NHỊN ĐÓI 2 NGÀY CHO TÔI. VÀO NHÀ ĐIỂM DANH_nó hét

-cả tụi anh_hắn

-à há

Nó điểm danh từng người hầu trong gia đình và

-Kin-o, Hupa và Wen các anh cũng phải nhịn_nó nhìn

-WHY?_đồng thanh

-ai nhờ anh bày ra trò cho người hầu đứng chờ mà không cho chuẩn bị bữa ăn chỉ vì 1 lời chào “CHÀO MỪNG CÔ CHỦ ĐÃ VỀ” không hả?_nó tường thuật lại rồi nhái lời của người hầu

-thì ăn nhà hàng lời quá mà_Hupa nói

-hay nhĩ? Nhà hàng hải sản à?_nó lườm

-thì..._hupa ấp úng

-thì cái gì mà thì. Còn không mau đi nấu ăn cho em_nó chỉ tay vào bếp

-ơ thể đc ăn à_mắt hắn long lanh

-không. 1 mình em ăn thôi, mấy anh ngồi nhìn_nó nói rồi đi lên nhà không quên để lại

-tôi mà phát hiện mấy anh ăn vụng thì tôi bỏ về Mĩ_nó dọa

-YES, MADAM

Mấy anh chàng nhà ta chui vào bếp thì cãi nhau

-tại mày đó. Nghĩ sao bày ra mấy cái trò này_Kin-o lườm Hupa

-giờ cả lũ nhìn đỏi rồi đây nè_hắn nguýt

-sao anh là anh nó mà không nói Vivian, anh nhin đỏi thật à?_Hupa nói

-mày còn không biết nó ghét nhất là đi ăn nhà hàng sao?_kin-o đập trứng

-LÈM BÈM GÌ ĐÂY, CÒN 15P_nó hét từ trên nhà hét xuống

-mau đi_hắn nói

30p sau tại nhà bếp

-chời ơi, các anh nấu ăn hay là tạo công ăn việc làm cho người hầu thế?_nó nhăn mặt, mắt thì đảo quanh bếp, rau, thịt, cá mỗi thứ mỗi nơi nhìn như bãi chiến trường

-đẹp đi, còn đứng đó à?_hắn nhìn người hầu đằng sau lưng nó

-khỏi dọn, để đấy. Chị ra ngoài làm việc của chị đi. Kin-o lấy 4 hộp sữa, Hupa lấy 4 cái bánh ra phòng khách cho em

-còn anh?_hắn hỏi

-ĐẸP CHỖ NÀY_nó nhăn mặt từng chỗ

-nhưng đâu phải mình anh?_hắn chỉ tay vào Kin-o và Hupa nhưng đáp lại chỉ là 1 cái nhún vai và lắc đầu

-đúng là 3 anh đều phá nhưng anh không biết dọn còn to tiếng với người hầu thì a đúng à?_nó nổi điên

-nhưng muốn người để giúp việc à em?_hắn không phục

-nhưng họ là người, đừng nói nhiều. 2 anh lấy đồ cho em, Wen dọn đi, 30p nữa mà không sạch thì biết tay em_dứt lời nó quay ngoắt đi

Tại phòng khách

-bánh và sữa đây_anh nó và Hupa đồng thanh

-cho 2 anh mỗi người 1 hộp sữa và 1 cái bánh đây_nó chụp ngay 2 cái bánh và 2 hộp sữa

-em ác thật_Kin-o xoa đầu

-bây tivi coi đi_nó nói

-ê đừng đừng coi cái này đi_nó kêu Hupa dừng ngay cái bộ phim Hàn Quốc

-em coi à?_Hupa hỏi

-chứ gì, hay thế

-anh tưởng em phải coi cái này cơ_Hupa review lại 1 kênh thì

-AAAAA....._nó nhảy lên đùi anh nó ôm cổ như tình nhân

-chuyện gì thế?_hắn từ phòng bếp chui ra thấy tình cảnh trước mắt thì mồm A mắt O

-hahahaa, không ngờ em sợ phim ma_Hupa cười lớn

-anh muốn chết à?_nó chạy lên hắn giựt cây chổi trên tay hắn hăm hăm bước lại chỗ Hupa

-anh đứng lại cho em mau lênnnnn_nó dí Hupa vòng vòng sau vườn

-anh đứng lại em đánh anh chết rồi sao_Hupa

-Á_ nó hét lên ôm bụng ngồi xuống

_VIANNNNN_cả bọn đồng thanh chạy lại chỗ nó

-anh xin lỗi mà, em đánh anh chết đi Vian_Hupa suýt khóc

-thật à?-nó cười rồi túm cổ áo Hupa đánh như tử

-á Vian anh chỉ định kêu em dậy thôi huhuuu_Hupa lấy tay đỡ đòn của nó

Sau cuộc nổi dậy của các vị thần thì tụi nó vào nhà ngồi trên ghế sofa ở phòng khách

-1 mình em ăn hết?_hắn chỉ vào đồng bánh và sữa nằm ngổn ngang

-không, Hupa và Kin-o ăn cùng em_nó tỉnh bơ nói mà không suy nghĩ

-Vian à_Hupa huých tay nó nheo mắt

5s đứng hình

-á chết_nó quay lại nhìn hắn

-em biết hành hạ nhau nhỉ?_hắn cười đều

-anh Wen của em à. Ngồi đây đi, em lấy bánh cho anh ăn nhé_nó cười tươi rói

-em dẹp ngay cái nụ cười đấy đi_hắn bịn mồm nó

-em lên phòng chuẩn bị đi, ngày mốt không có vé nên trưa mai sẽ bay_Kin-o nói nhưng hơi buồn

-không cần chuẩn bị gì đâu. Đi tay không là đc_nó nói

-ừ_Kin-o kéo nó lên đùi

-sao đi xa lại không mang hành lí?_hắn hỏi

-ở Mỹ tôi có nhiều đồ lắm. Còn quà cáp thì tới Mỹ tôi sẽ mua_nó

-em ngủ đây. A đặt vé máy bay cho em về VN luôn nhé, e đi 3 ngày thôi. Nhớ Liên rồi_nó cười nhếch mép

-còn nhớ tới nó?_Kin-o hỏi

-người tình bóng đêm của e mà haha_nó cười lớn rồi cũng lên phòng đắp chăn và ngủ

-quả là lợi hại haha_Hupa cười

-ôi vợ tôi_hắn cười giả lả

-hahahahaa vợ cơ đấy_Hupa huých tay hắn

10. Chương 10 : Bảo Vệ Anh 2

Nó vừa bước tới quê mẹ thì mới tá hỏa là mẹ đã khoẻ từ mấy hôm trước và chỉ là muốn nó quay về Mỹ để

Tại nhà họ Phan bên Mỹ

-bộ thiết kế mùa Đông con ra sao rồi?_ba nó hỏi

-con handmade rồi, thiết kế này chỉ đc bán ra thị trường 3 chiếc thôi_nó khẳng định

-tại sao?_ba nó khó hiểu

-con muốn thiết kế này làm bằng tay, con không rãnh nên ra 3 sợi thôi_nó nháp trà

-ừ. Ba,mẹ muốn con về đây để làm gì con biết không?_mẹ nó hỏi

-thăm MẸ FIONA BỊ BỆNH A_nó nhấn từng chữ

-không. Đó chỉ là chuyện cách đây 3 ngày, còn bây giờ có lí do khác_mẹ nó nói

-lí do?_nó lặp lại

-ngày mai con sẽ tự ra mắt sản phẩm và nhận chức chủ tịch_ba nó

-KHÔNG_nó hét rồi bỏ chạy lên phòng

-để tôi lên thuyết phục nó_ba

cốc, cốc

-Vivian à, ba đây

-vào đi

-Vivian, ta cần nói chuyện với con

-ba cứ nói

-coi như ba năn nỉ con hãy nhậm chức chủ tịch

-chiếc ghế đó vốn dĩ không thuộc về con đâu bà à

-ý con là...?

-nó là của anh 2

-anh 2 chưa bao giờ góp 1 tý công sức nào cho công ty cả, còn con, con luôn dốc sức vì công ty. Thì con thử nghĩ xem, con và Kin-o ai hợp hơn khi ngồi chiếc ghế đấy?

-vẫn là anh 2. Công ty đó là của mẹ Lan (mẹ Kin-o)

-nhưng mẹ Lan để di chúc cho ba

-thế thì mẹ Lan lập lên công ty chỉ để cho con chồng mình hưởng, còn con ruột thì không?

-nhưng...

-thôi đi rồi. Con sẽ nhận chức đấy

-Vivian??

-thật mà

-con ngoan

-ba ra đi. Con cần nghỉ ngơi

Ba nó đi ra ngoài chỉ còn mình nó trong phòng. Nó móc đt gọi cho Kin-o

-anh 2, chiều nay mai qua Mĩ gấp nhé!!

-có chuyện gì?_bên kia hỏi

-cứ qua đi

-ok em gái

Chiều hôm sau tại phòng nó

Nó búi tóc cao, mái xéo đi cúp vào mặt dài đến cằm. Nó kẻ mắt đậm, chải mascara dày và cong vút và son môi đỏ. Nó mặc chiếc váy đen liền thân, phần trên là phần áo da đen ống ôm sát vòng 1 và vòng 2, lộ ra chiếc vai trần trắng nõn, vòng 1 đầy đặn, vòng eo con kiến, phần váy ren đi xoè to, dài vừa chạm mắt cá, chiếc giày ren cao gót chừng 10 phân. Cổ đi đeo sợi dây chuyền nó thiết kế vào mùa hè năm ngoái, đến thời điểm hiện tại vẫn còn đi xếp vào danh sách hàng nóng.

-em gái, anh tới rồi_anh nó mở cửa bước vào

-ba, mẹ không biết anh đến à?

-Quản gia bảo là ba và dì đi đến khách sạn trước rồi. Khi nào em chuẩn bị xong sẽ tự ra khách sạn

-2 à_nó ôm anh nó - dù có chuyện gì xảy ra thì hãy thật bình tĩnh, không đi giữa chừng đâu nhé!

-em của anh làm sao vậy? Có chuyện gì sao_anh nó vuốt lưng nó

-lát nữa sẽ biết thôi, giờ mình đi nhé_nó ra khỏi lòng anh nó và kéo Kin-o đi

Trên xe

“2 à, em sẽ không để 2 thiệt thòi đâu” nó nghĩ

Tới nơi, nó lấy ra chiếc mặt nạ đeo vào mặt anh nó, nhìn anh nó cũng rất bảnh, vẻ lạnh lùng của anh nó cũng đi xuyên qua chiếc mặt nạ đấy

-sao phải đeo thứ này_anh nó chỉ vào chiếc mặt nạ

-lát nữa anh sẽ hiểu thôi_nó nháy mắt

Nó khoác tay anh nó mở cửa bước vào, mọi người đang xôn xao bàn tán thì lập tức nhìn về phía 2 anh em nó. Nó thì lạnh lùng, quyến rũ, bây giờ mọi người không nghĩ nó là 1 cô gái 16 nữa mà là 1 người thành đạt. Còn anh nó mặc 1 chiếc áo sơ mi đỏ, thắt nơ đen, chiếc gil-lê đen, cuối cùng là chiếc áo vest đuôi tôm, mặt đeo chiếc mặt nạ, nhìn rất menly cũng không kém phần lạnh lùng.

-anh chỉ đc đứng đây, TUYỆT ĐỐI không đc nhúc nhích_nó dừng lại chỗ đối diện sân khấu

-tại sao?

-hãy nhìn vào ánh mắt em và diễn, anh sẽ hiểu, em đi 1 tý_nó quay đi

-Xin chào các vị quan khách, ngày hôm nay chúng ta có sự kiện lớn nhất trong lịch sử Diamond. Vì ngày hôm nay sẽ ra mắt sản phẩm mùa Đông do 1 nhà thiết kế đc Diamond trọng dụng nhất. Cũng là ngày hôm nay người đc Diamond trọng dụng sẽ ngồi lên chiếc ghế Chủ tịch tập đoàn Diamond với số cổ phiếu có sẵn là 10% và số tài sản đc thừa kế là 30% và đó chính là..._ông MC dong dạc nói và dừng lại để 1 đồng tiếng ồn ào

-chắc là Fiona Mayches

-tôi nghĩ lại là con trai cả ông Phan Nam

-...

-Là con gái tôi Vivian_ba nó bước lên sân khấu cầm mic và nói

“Vivian, em bày trò gì đây?” Kin-o lắc đầu

-cho tôi hỏi?_ 1 người trong đám đông đứng lên

-anh cứ nói_ba nó cười

-theo tôi biết, Fiona mới là người đc Diamond trọng dụng

-đó chỉ là bức bình phong của Vivian_ba nó nói -con gái, ra đây

Nó chậm rãi bước ra, quả thật rất đẹp, vẻ đẹp kiêu sa như của 1 quý bà nào đó vậy

-con sẽ ra mắt sản phẩm_nó thì thảo vào tai ba

-Chào mọi người, tôi là Vivian Phan, con gái thứ của tập đoàn Diamond, tôi rất vui khi lần đầu tiên đc ra mắt mọi người cũng như lần đầu tiên tự mình cho ra mắt sản phẩm của mình_nó cười

-đây là sợi dây đầu tiên đc tự tôi thiết kế và làm_nó ấn nút vào màn hình laptop và trên màn hình lớn xuất hiện 1 sợi dây chuyền kim cương đen và trắng- màu đen tượng trưng cho sự lạnh lùng nhưng cho đến khi nó gặp màu trắng màu của sự ấm áp, nó hoà quyện vào nhau nên khi nhìn thấy nó bản thân tôi thấy rất ấm áp và an toàn_nó nghiêm túc

bộp, bộp tiếng vỗ tay vang lên

-quả thật là sự trọng dụng của Diamond

-dây chuyền rất đẹp, đúng là ấm áp thật

-.....

-Nhưng... sợi dây này tôi chỉ cho sản xuất và bán ra thị trường 3 sợi mà thôi_nó nói

-tại sao vậy? Nó rất đẹp mà_1 người đàn bà trung niên hỏi

-vì đây là 1 sự thiết kế rất đặc biệt. Tôi không muốn sợi dây này bị bắt nạt và không thật sự ấm áp và an toàn như những gì nó cố gắng bộc lộ_nó đáp

Tất cả mọi người đều không ngớt lời khen nó

-Vivian thật quả lợi hại nha, bây giờ sân khấu này sẽ là của cô và ông Nam. Xin mời ông_MC nói

-giống như lúc đầu những gì tôi nói, hôm nay tôi sẽ giao phó công ty lại cho Vivian. Con gái, ngày hôm nay ta sẽ cho con toàn quyền quyết định mọi thứ trong công ty_ba nó đưa nó 1 tập hồ sơ chứa phần cổ phiếu và giấy phép kinh doanh đã chuyển thành tên nó

-ba có thể đi xuống_nó thềm vào tai ba nó. Ba nó gật đầu và bước xuống

Nó đặt bộ hồ sơ trên bàn, kiểm tra mọi thứ ở trong xong nó nháy mắt với cô thư kí, lập tức cô ta đem 1 bộ hồ sơ chứa 10% cổ phần của nó

-Theo mọi người đều biết, ông Phan Nam có 1 người con trai lớn là Phan Thành, đúng không? Tôi chỉ biết cách đây 5 năm khi biết anh Thành là người anh cùng cha khác mẹ với tôi. Khi tôi nhận biết đc mọi chuyện về gia đình là lúc tôi biết Nguyễn Văn Lan là người đã lập nên công ty này cũng như là người vợ quá cố ông Phan Nam và Phan Thành là con trai của Văn Lan. Tôi rất thương Phan Thành vì khi Văn Lan mất anh ta đã thay đổi, nhưng anh ấy không hề ghét tôi khi thấy ba của CHÚNG TÔI chỉ yêu thương chăm sóc cho tôi mà quên mất nhiệm vụ làm cha của mình đối với con trai lớn. Thì ngay lập tức, tôi nhận thức đc điều đó, trong mắt anh ấy tôi cảm nhận đc anh ấy đang rất buồn chỉ muốn đứng lên bảo vệ tài sản của mẹ mình nhưng tài sản đó đã thuộc về ba của CHÚNG TÔI và ba của CHÚNG TÔI không xem anh ấy ra gì thì tài sản đó sẽ chẳng bao giờ là của anh, đó là những gì anh ấy nghĩ. Tôi muốn giúp anh bằng cách học thật giỏi và làm 1 cánh tay trái đắc lực của công ty và ba để.... tôi sẽ thay mặt anh làm điều đó bằng cách nhận chức Chủ tịch này. Và tôi thiết nghĩ, Văn Lan sẽ chẳng muốn thấy gia tài lớn của cuộc đời mình rơi vào tay của con chồng mà không phải con ruột của mình nên khi nhận chức Chủ tịch tôi sẽ giao lại tất cả cho Phan Thành. Phan Thành anh bước lên đây cho em_nó nói nhưng cố kìm nén giọt nước mắt

-Phan Thành, tôi... Chủ tịch tập đoàn Diamond sẽ từ chức và trao lại cho Phan Thành 35% số cổ phiếu công ty và với số cổ phiếu như thế này Phan Thành sẽ đường đường chính chính bước vào công ty và ngồi lên chiếc ghế CHỦ TỊCH TẬP ĐOÀN DIAMOND_nó ôn nhu nhìn

-Vivian à, anh cảm ơn em, anh..._Kin-o như sắp khóc

-đây là điều duy nhất em có thể làm mà_nó cười rồi ôm chầm lấy anh 2

-tháo mặt nạ ra và làm việc nên làm của 1 Chủ tịch đi, có lẽ, em thiếu ba và mẹ 1 lời giải thích_nó thì thào rồi đi vào cánh gà

-Vivian, ba xin lỗi con, ba thật sự không nhận ra đc chuyện này_ba nó cúi đầu trước nó khi thấy nó bước vào

-ba à. Ba nên để dành lời xin lỗi cho anh 2 đi_nó ôm ba và thì thầm

-chắc chắn rồi

12.00 pm

-bài diễn xuất hay đấy anh trai_nó ngồi lên chiếc ghế sofa khi đặt chân vào nhà

-em cũng thế đây thưa cụ Chủ tịch_anh nó xoa đầu

-Kin-o ba xin lỗi con, ba đã quá lơ là con, không thể làm tròn trách nhiệm với con

-nhưng ba đã làm tròn trách nhiệm với Vivian và nó đã dành những gì ba dành cho nó, nó đều trao lại cho cả mà_anh nó nhìn nó cười và nhìn ba trìu mến

-dì xin lỗi đã không nhớ đến con_Fiona nắm tay nó

-mẹ à. Không sao đâu_anh nó cười tươi

-con nói ta là ...là

-Là MẸ ạ!!

-ước mơ của mẹ mà, mau mau mà tới ôm anh ấy đi_nó

Thế là đêm đấy, nó cảm thấy vui với những gì nó làm. Cả nhà nó ôm nhau hạnh phúc xong thì phòng ai về phòng đấy. Nó trần trọc mãi không ngủ đc nên đánh liều qua phòng anh 2 nó thấy anh nó chưa ngủ thì tắt đèn phòng anh nó, nhảy lên người anh 2 nó vút cuốn sách trên tay anh nó ra rồi đẩy anh xuống giường rồi nằm trên cánh tay anh nó

-2 ơi

-ơi

-2 à

-à

-từ hôm nay, em sẽ qua phòng anh 2 ngủ đến lúc e đi lấy chồng

-không

-sao?

-đến lúc 2 lấy vợ cơ

-haha, ngủ thôi

-ừ_ thế là 2 anh em nó nằm ôm nhau ngủ

11. Chương 11 : Trở Lại Á Âu

-hello everybodyyyyyy_nó vừa bước vào nhà

-ôi. VỢ TÔI_hắn chạy lại

-vợ cái đầu anh, cất đồ cho tôi_nó

-này, nhìn em oách lắm đấy. Đây này_Hupa nói và chìa ra tờ tạp chí mà khuôn mặt nó dần dần ngay trang đầu tiên với chủ đề “Chủ tịch Vivian từ chức”

-herher, chắc vui_mặt nó méo xệch

-Kin-o đâu?_hắn hỏi

-mai anh ấy về. Hôm nay anh ấy phải họp hội đồng quản trị bên Mĩ và tuyển nhân viên trực tuyến để gửi hồ sơ từ Mĩ về VN cho anh 2 làm để anh 2 hoàn thành xong chương trình học ở VN í mà_nó cười xoà

-haha vui quá_hắn cười

-vui nhỉ, vui này_sau chữ này là nó giơ đầu gối lên và huych vào bụng hắn

-bao lực thế?_1 tay hắn ôm bụng, 1 tay hắn vịn vai nó, mặt thì méo hết cả ra

-muốn nữa không_nó giơ nắm đấm day hù dọa

-á, 10p nữa là học thể dục_Hupa cán ngang -e đi không Vian?

-có chứ, 2p nhé_nói xong nó chạy vụt lên phòng

5p sau nó mặc xong bộ trang phục trường, tóc búi cao gọn gàng nhìn thể thao cực

-2p của em à?_hắn méo mồm

-thế không muốn em đi học à_nó giả bộ buồn

-em vừa nói “em” à?_hắn đơ

-không muốn tôi xưng thế à? Tôi tốn 3p cuộc đời suy nghĩ cái chuyện này đây_nó kênh

-ôi em yêu_hắn bay lại chỗ nó

-trễ giờ rồi ạ_Hupa lắc đầu

-em lái xe_nó xưng phong

-thế khỏi lo trễ giờ, của em_Hupa đưa nó chìa khoá xe

Mở cửa xe, bước vào, nó đeo headphone, nhấn nút đóng mui trần để khỏi nắng. *Vù* nó đạp ga phải gọi là “ nhanh như gió”.Tối trường nó giờ đồng hồ lên

-4p39s haha_nó cười

-anh chưa muốn chết_rồi kéo nó ra khỏi xe đi đến phòng tập

-có ai dí em đâu mà sao e chạy ghê vậy?_hắn hỏi

-để bù lại 3p cuộc đời của tôi mắc suy nghĩ cho ai kia_nó lườm

-xưng em gọi anh đi mà hức_hắn giả mếu

-ừ, biết rồi

Lúc trước nó không muốn xưng em gọi là vì nó sợ tình cảm của nó chưa thật sự đặt vào hắn, nhưng những ngày đi Mỹ nó vò đầu bứt tóc mãi vì không có hắn tư vấn cho nó. Nó hối hận là tại sao chỉ mới bên cạnh hắn chưa đầy 24 tiếng thì rất nhiều tai hoạ ập đến, làm nó phải gác cái chuyện riêng tư của nó qua 1 bên nhưng đầu óc nó vẫn luôn hướng về hắn. Khỏi cần nói cũng biết, sợi dây chuyền mới ra mắt kia chính là nó lấy cảm hứng từ hắn. Màu đen là nó, màu trắng là hắn, hắn luôn ầm áp bên nó và bất an khi không nhìn thấy hắn. Nó suy nghĩ vẩn vơ mà không biết đã đến phòng tập

-các em, tập hợp_thầy giáo uy quyền gọi -hôm nay chúng ta sẽ tập võ

-ê ê. TAM ĐẠI MỸ NHÂN ĐÂU RỒI_nó khều hắn

-trong nhà khi Chimp đấy, qua thuyết phục Hupa, bảo tôi dẫn đi gặp đi, anh nóng lòng xem em xử TAM ĐẠI MỸ NHÂN quá rồi đây_hắn xồng xộc

-khỏi xin cũng biết la ảnh chịu, ha Hupa ha_đang nói chuyện với hắn, nó quay ngoắc qua Hupa

-hả? ừ!_mặc dù không hiểu gì nhưng nó là bảo bối của Hupa mà, không ừ cũng ừ

-thấy chưa. E đã bảo mà_nó quay sang cười hì hì với hắn

-em đúng thật_hắn xo đầu nó rồi đưa tay khoác luôn vai nó

-Nguyễn Dương, Vivian lên đây_thầy kêu

-làm gì ạ_đồng thanh

-đấu võ

-võ gì à_tập 2

-kiếm đạo

-anh thua rồi, khi khi_nó kênh

-chưa chắc

Nó và hắn vào phòng thay đồ để thay bộ đồ xanh lè. Nó cột tóc chặt hơn rồi quấn khăn thấm mồ hôi lên trán để lát mồ hôi chảy xuống thì khỏi cay mắt (nó bị cận mà), nó tới góc phòng của phòng thay đồ lấy cây kiếm đạo ra ngoài, hắn đã chờ nó ngoài đó vẻ mặt đầy khiêu khích

-really?_ông thầy hỏi

-yes, action now_nó và hấn đồng thanh tập 3

-ok. 1,2,3 GO

Nó và hấn vẫn chỉ thủ thế mà không ai tới chiến đấu trước vì đâu có ngu đâu, nó và hấn mà ra trộm không chột cũng què. Nó thấy hấn mãi không ra chiêu liền giơ cây đánh vào bắp đùi hấn nhưng không hấn gạt ra và giơ cây đánh vai nhưng nó cũng né đc, cứ thế, đũa đánh đũa né, đũa đánh đũa đỡ, không ai bị trọng thương. Hấn lại liên hoàn đánh làm nó vừa né vừa đỡ cũng khá mệt nên chơi luôn cú chót, vòng 180o từ trước mặt hấn ra sau lưng hấn và *bộp*. Nó cười hả hê thì *bộp* hấn trả đũa đánh vào vai nó. Máu điên lên não, nó và hấn đánh như thật alfm Hupa và mọi người ngồi dưới đc oi phim miễn phí, ông thầy còn không chịu can mà còn rất ủng hộ tinh thần 2 bạn trẻ đến khi

-thầy can đi, không là 1p nữa thôi sẽ đổ máu đấy_hupa chạy lên chỗ ông thầy thi thảm

_Finished_thầy hô - 2 em đang học hay đánh nhau vậy?

-tại Vian đánh em trước_hấn biện minh

-thế tôi với anh cứ đỡ với nhau suốt à? Nhờ tôi đánh anh trước nên mới nghe đc cái từ " FINISHED" từ thầy đấy nhé_nó trề môi

-ơ thế_ông thầy nhìn 2 tụi nó cần câu trả lời

-vâng, chúng em không định đánh nhau nhưng nhờ phúc thầy không ngăn nên em vs Vian lát nữa phải xuống phòng y tế đấy_hấn gằn giọng

-em có chảy máu không?_hấn kéo tay nó đi vào hướng phòng thay đồ

-chắc không

-xiin lỗi em

-không sao- nó cười tươi

-em đẹp nụ cười ấy đi, chói mắt anh

-không muốn cười thì thôi_nói xong nó hất mặt đi vào phòng thay đồ

12. Chương 11 : Trở Lại Á Âu (2)

Thay đồ xong, thì

-chị về hồi nào?_Lean nói

-vừa về là đi học luôn nè

-về chả chịu báo bao giờ cả_Rean nũng nịu

-PHẠT_Korin nói

-điều tao mong chờ nhất đấy mày ạ_Rean quay sang bắt tay Korin

-tao cũng giống vợ tao_Lean khoác vai Rean, giơ tay bắt tay còn lại của Korin

-thế tụi bay phạt gì chị?_nó nhăn mặt

-10h ở Fuse_Lean nháy mắt

-haha, chị hiểu mày

-thế để..._Hupa nhìn nó khó hiểu

-em nhớ người tình bóng đêm

-thế thì làm cho đẹp mắt 1 tý nhé cô em_Hupa nựng má nó

-sao mày toàn thân mặt quá đà với vợ tao thế_hấn hất tay Hupa hời hợt nó

-kệ tao. Nó là súng vật của tao_Hupa cãi lại

Thế là có cuộc ẩu đả xảy ra. Nó và Tam quỳnh kia thì cười hì hì bàn chuyện đêm nay

13. Chương 12

9.30PM

-em nhường anh toilet đấy, vào trước đi, e makeup rồi vào sau_nó nói mà tay thì đang kẻ mắt

-em makeup xấu vào đấy_hắn vừa nói vừa mở tủ lấy đồ

-thế thì em khỏi makeup còn đẹp hơn_nó trề môi

-....

Hắn thay đồ xong thì đi ra nhường lại toilet cho nó (2 anh chị này lúc trước định tổ chức đính hôn nhưng xảy ra chuyện đấy). Nó đang định vào thì

-em makeup đậm quá vậy

-nhưng đẹp

-vừa già vừa xấu. Chả đẹp

-ý kiến không?

-có, đưa đồ đây_hắn giũt bộ đồ trên tay nó thì

-nè, e mặc cái này sao? Quần thì ngắn, áo thì hở rốn hở vai. Em mặc thế này anh mất vợ đấy

-anh nói lảm thế? Trả đồ đây

-em tìm bộ khác, bộ này a đốt

-alo, cho tôi vé máy bay qua Mỹ gấp_nó rút đt ra nhắn nhắn rồi để lên tai

-Vivian_hắn hét

-huỷ vé máy bay ngày mai cho Phan thành, cảm ơn

-không có gì đâu, không cần làm gì đâu ạ, cảm ơn_hắn giũt lại đt

-trả đồ đc chưa?_nó xoè tay

-với 1 điều kiện

-nói

-hôn anh

-đt đâu rồi đó ta ơi_nó loay hoay tìm đt

-THÔI ĐC RỒI *chụt*, anh hôn em là đc chứ gì *chụt*_hắn hét to rồi hôn lên má nó, rồi giảm âm lượng khoá môi nó -đồ em nè_hắn định làm phát nữa thì

-cảm ơn_nó cầm đồ chạy mất

Đúng như những gì hắn nói. Đồ của nó hôm nay khá sexy, áo ống cúp ngực màu đỏ croptop rất ngắn (cách rốn 5cm lận), nó mặc váy hoa tiết vintage dài chưa tới gối, để hắn khỏi buồn nó khoác thêm áo khoác lưới dài tay màu trắng cùng giày búp bê đế xuồng màu đen cao tới 17 phân

-anh tưởng em không mặc áo khoác_hắn còn giận chuyện khi nãy

-thế thì em cởi_nó định cởi

-KHỎI CỎI, ĐIIIIII_hắn nuốt cục tức

10.30pm tại Fuse

-bà chị suốt ngày tới trễ__Lean

-tại thằng cha kia cứ gây rối, mất trật tự trong nhà chứ bộ__nó chỉ hấn

-thôi nha. Về nhà đóng cửa mà dạy nhau__Hupa cười cười làm nó và hấn xụ ra 1 cục

-Vivian__Nhi bước tới

-a, chị

-Kin-o đâu em??

-ồ ồ__nó chọc quê Nhi

-con bé này__Nhi bẹo má nó

-anh em ở lại Mỹ giải quyết hậu quả của em gây ra, mai mới về hì hì

-à, em là cựu chủ tịch chứ gì

-haha chính ả

-mấy đứa uống gì? Chị đi pha cho

-cho em soda deepblue thôi

-hiền thế?__Hupa chen

-tĩnh táo mới bền__hấn trả lời hộ

-bắt đầu biết ý nhau rồi đấy__nó hi fine với hấn

-anh là Chồng em mà__hấn thì thầm rồi choàng vai nó kéo nó lại

-cho em giồng Vợ__hấn nói với Nhi hôn vào trán nó

-me too__Hupa -2 con người này chướng mắt quá, làm tui cô đơn không có ai__Hupa nói rồi nhìn lướt qua Korin nhà ta

-này, anh bị mù à? Có người hơi bị yêu anh đấy, chả qua người ta không..ức nói thôi ỨC__Korin bét nhè

-Korin sao thế? Xin à?__Hupa đỡ lấy Korin

-tôi mà xin á? Diên à?

-anh đưa Korin về nhà đi, nó mà như thế 1 hồi dễ phá quán lắm à__nó xua tay

-ừ, để anh đưa Korin về

Hupa phóng xe về nhà và ẵm Korin lên phòng, vì nãy trong xe chị ấy quậy phá, la hét xong rồi lăn đùng ra ngủ làm anh Hupa nhà ta phải ẵm vào. Đặt Korin xuống thì mới để ý, Korin cũng rất xinh, ngủ nhìn như thiên thần vậy. Hupa bất giác vuốt tóc Korin rồi giật mình tự hỏi tại sao lại làm vậy. Hupa quay đi thì Korin nín tay lại nhưng mắt vẫn nhắm ” đừng đi mà, Hupa”. Hupa bắt ngồi quay lại nhưng thấy Korin đã ngủ nhưng tay vẫn tay nắm tay với Hupa, lúc này còn nhắc tên mình, chả lẽ... cô ấy mơ về mình? Hupa ngồi xuống nhìn Korin ngủ và ngủ gật trên giường Korin (đầu thì trên giường mà thân thì dưới đất nhé)

Còn bên phía tụi nó sau khi Hupa đưa Korin về thì

-soda của em đây__Nhi đặt lên bàn cho nó và hấn -Hupa đâu?

-đưa Korin về rồi__hấn trả lời, tay thì choàng vai nó, đầu thì gác vào vai nó

-2 cái đứa này thân mật quá đấy__Nhi nhăn mặt

-em cũng đâu muốn, tại bám đuôi__nó

-em có....ừm ừm...uông anh a(buông anh ra)__hấn bị nó bịt mồm

-em ghét cãi nhau với anh lắm với lại bé mồm đi, dính tai quá __nó buông tay ra khỏi miệng hấn

-Vợ ơi, hình phạt của chị Vian hơi nhẹ__Lean nhìn Rean nhưng nói rất to để lọt vào tai nó

-chị cũng thấy vậy__Nhi châm đầu

-mấy con người này__nó lăm bằm

-làm đi chị__Rean hối

-giữ cha này lại đi__nó chỉ hấn

-ok__Rean và Lean nhảy lại chỗ nó và tháo hấn ra khỏi nó

Nó đứng dậy bước ra khỏi bàn tiến thẳng tới cây cột. Nó giơ tay lên cao nhất mà nó có thể với tới đc của cái cột rồi vuốt từ trên đầu vuốt xuống ngang tầm mắt nó thì nó bắt đầu giữ chặt tay, và quay người 360o làm ở dưới rất nhiều tiếng hò hét, nó bắt đầumúa cột

Bên dưới hấn thì

-buông ra coi__hấn vùng vẫy

-hình phạt nhẹ mà anh, mới mức 1 thôi đấy__Lean nháy mắt với Rean

-ừ đúng đấy__Rean nói. Thế là 2 vợ chồng nhà này kẻ tung người hứng

-lúc ttrc c ấy còn bị phạt đi đứng đường cơ

-đúng vậy, suýt nữa thì bị cả đám làm luôn rồi nhưng mà có tui em tới giúp không thì chẹp chẹp

-2 đứa buông TAY RA__mặt tối sầm lại

-đc chưa mấy đứa?__nó xuống

-em sao lại làm vậy__hấn đc 2 người kia thả ra và chạy lại lay vai nó

-bị phạt

-nhưng em...

-tụi nó lừa đấy, tin làm gì vợ chồng nhà này chi ết vậy hả nhóc?__Nhi cười lớn kéo theo 2 vợ chồng kia cười theo. Nó như hiểu ra đc trò 2 đứa kia chơi

-hay nhỉ? Anh có biết nhờ 2 đứa nó làm biết bao cặp tình nhân tan nát rồi không? Tồ dữ vậy?__nó giả lả

-2 ĐỨA CHẾT VỚI TAO__hấn gầm

-hahaha

-thôi, đi chơi thôi__nó cầm li soda làm 1 hơi hết sạch

-giờ chơi đến rồi giờ chơi đến rồi, mình đi xem mình đi xem__Rean và Lean hát

Tại nhà kho Chimp

-hello bitch__ nó đập cửa bước vào tuôn ra 1 lời nói rất chi là “thân thiện”

-Vivian, tôi sai là tôi sai__tụi nó tíu tít

-sai thì sao?__nó lạnh băng

-tôi xin lỗi mà, tôi năn nỉ mà, tha tôi đi

-no no no, sai thì phải sửa sai, nếu mà xin lỗi thì để tôi giết cô rồi xin lỗi với ba mẹ cô nhé?__nó nói đến từ “giết” thì rút 1 con dao bấm ra gần mặt và bấm thì *phạch* chiếc dao tung ra chém vào mặt nhỏ Liên 1 vết khá sâu và dài

-tôi..tôi

-bắn dao tôi rồi. haizz_nó bước tới bàn lấy nùi giẻ lau đi máu trên dao rồi bước tới nhét nùi giẻ vào miệng nhỏ

-tao ghét nhất là tiếng hét, nó làm ta nhức đầu, nhưng như thế nào thì tao thách mày la ặc đấy-nó vừa nói đẩy miếng giẻ vào sâu hơn

-mang trò chơi ra đây đi_nó nói nhưng mắt vẫn đảo qua người con Liên

-của chị nè là của chị nè_Rean lảng xảng

-chào 2 cưng_nó nhìn qua Hằng và Tiên -sợ máu không?

-sợ ạ

-thế thì tốt_nó quay lại Lean nháy mắt

-Lean chạy lại 2 đứa kia kéo 2 chiếc ghế mà 2 đứa nó bị trói ra 2 chỗ bên tường đối diện nhau, Liên thì ngồi giữa nhà gần gang sự đối diện của Hằng và Tiên. Lean kéo ra 4 chiếc ghế đặt hàng ngang ra đối mặt với Lean và gọi cho 3 tên to con tới.

-đội hình đẹp đấy chứ_hắn gật gù

-tất nhiên, em lên kế hoạch mà_nó nhếch mép

-Wen à, cứu em đi_Liên nhìn Wen(ặc Lean tháo cái nùi giẻ rồi nhé)

-để anh thử nhé_hắn

-Vian à, tha cho nó đi em

-không

-thấy chưa. Anh giúp em rồi nhưng mà Vợ anh không chịu tha nên thôi em ngồi đó đi_hắn cười tươi như kiểu mình đã giúp rồi vậy

-thôi, nói nhiều quá. Vào chiến luôn cho rồi_nó

-giết tôi đi_Liên nhìn nó

-tất nhiên tao sẽ không trực tiếp giết mày rồi, bắn lắm_nó nói rồi cả đám quay lại chiếc ghế đối diện ngồi.Nó rút ra 1 cây súng nó lên nòng *cạch*

-hôm đấy, mày đâm tao 1 nhát, tao trả *đoàng*_ nó cho 1 hít vào gối Liên

-mày gián tiếp hại mẹ tao bị bệnh, tao trả *đoàng*_1 hít đầu gối bên kia. Nó vòng ra đằng sau nhỏ

-mày hại tao dễ sống dễ chết trong đêm hôm đấy, tao trả *đoàng*_1 hít ngay khuỷa tay

-còn cái này là mày dám kêu đàn em bắn thủ của mày đánh tao, mày thay mặt tất cả tụi nó lấy quà tao tặng đi, tao tặng*đoàng*_khuỷa tay còn lại

Bây giờ nếu nói nó mà sống qua đêm nay thì cũng thân tàn ma dại thôi, sống cũng không bằng chết, thôi tha chết đi cho đỡ chật đất

-thích chứ?_nó hỏi

-tha tôi

-chưa chơi xong mà

Nó với tay lấy 1 cây gậy dài ặc cột con dao ngay đầu gậy. Đẩy ghế xích vào gần Liên 1 chút

-tao phải phẫu thuật lấy đạn_nó nhếch mép

-mày bị tùm nó ặc rồi đấy_nó ngoác Lean

Nó cầm cây gậy rạch vết thương bị bắn trúng ra rồi nhấn mạnh viên đạn trong đấy sâu vào trong. Thoạt nhìn thôi đã thấy đáng sợ rồi, đằng này nó còn làm không nhắm mắt, miệng thì vẫn cứ cười như hoa ý. Hấn lắc đầu vì cô Vợ của mình rồi chợt phì cười

-anh cười gì?_nó nhìn thấy nụ cười của hấn

-anh sợ em sẽ làm vậy với anh

-không. làm bằng cách khác, thế này với anh thì hơi nhẹ_nó tiếp tục làm công việc kia thì

-chị ơi, nó ngất rồi

-buồn vậy? Thôi cứ để đấy đi, khi nào tắc thở thì đem chôn, còn tỉnh dậy thì chơi tếp haha_nó phán câu xanh rờn

-mang bé Hằng tới đây cho chị đi

Lean kéo Liên ra góc con Hằng thì kéo con Hằng qua chỗ con Liên lúc này bị hành hạ

-chơi trò gì nhỉ?_nó suy nghĩ

-đem chó tới đi_nó nghĩ cách

-con chó dại mà thằng Bun nhốt để chơi á?_Lean nhìn nó chờ câu trả lời là “ừ” thì chắc Lean sẽ hạnh phúc lắm (Bun là 1 thành viên khá quái trong bang, nuôi chó dại để chơi là hiểu rồi chứ gì?)

-ừ, cho con chó đó tới đây, cho nó ăn thịt 1 bữa, thịt đùi thôi nhé, 1 đùi thôi, 2 đùi 2 đùi. Ăn ló là chị buồn vì hết trò chơi để chơi đấy. Giờ chị về ngủ đây. Một quá. Haiz_nó ngáp rồi bỏ ra ngoài cùng với hấn

-e là mafia à?_hấn hỏi

-muốn chó cắn hay muốn phẫu thuật thẩm mỹ đây_nó nhìn hấn

-thôi, tha anh_hấn ôm nó rồi từ từ đặt 1 nụ hôn lên môi nó, rất sâu, bây giờ nó cảm thấy hạnh phúc hơn bao giờ hết. Đc bên hấn và bảo vệ đc anh 2. Nó hạnh phúc, bắt giác nở 1 nụ cười

Truyện vẫn chưa đến hồi kết các bạn nhé. Hãy đón xem chap mới vào đêm nay nhé. Love all

14. Chương 13 : Nữ Hoàng Bóng Đêm U.s.a

6.00 AM

Tại nhà Korin

-AAAAAAAAA BIẾN THÁI_Korin hét khi thấy đầu Hupa trên giường

-Vian à! Cách kêu gọi mới của e hả?_HUpa không thèm mở mắt mà lấy tay ngoái tai

-Vian nào ở đây? Mở mắt của anh ra

-ừ? Korin em....à à_Hupa cười

-sao anh ở đây hả biến thái?

-em đẹp ngay từ biến thái hội cái đi

-ừ thì sao anh lại ở đây

(2 người này xưng anh, em vì Vian gọi Hupa và Wen là anh nên Tam quỷ gọi theo)

-hôm qua em xin, anh đưa cô về. Anh định quay về thì em núu anh lại còn nói là anh đừng đi, nên anh ở lại. Làm hôm qua anh chưa thấy bảo bối của anh chơi trò gì với người tình bóng đêm của em nữa_Hupa

Korin nghe kể thì mặt đỏ bừng lên vì ngượng. Hupa thấy sự biến đổi khuôn mặt của Korin thì cứu vãn tình hình

-em biết bảo bối của anh chơi gì không?

-biết

-trò gì?

-về hỏi chị Vian đi

-mà anh có chuyện thắc mắc

-sao?

-Tam quý các em lớn hơn Vian 1 tuổi mà

-thì sao?

-sao lại là CHI??

-à... lúc trước là mày tao. Lúc đầu chị ấy chỉ là cánh tay đắc lực của cự bang chủ nhóm Triptics thôi, đêm nào cũng có bang tới thách đấu cả và người đứng đầu dẫn quân đánh giặc luôn là Vian. Đêm đấy thì cự bang chủ Clound lại muốn ra mặt và muốn Vian nghỉ ngơi đêm đấy vì bang đó thật sự mạnh, Vian đồng ý nhưng với điều kiện là phải cho Vian đứng ngoài xem. Lúc đầu, Triptics đánh bại rất tốt, đến phút chót lại bị chơi xấu, chủ bang bên kia đâm lén sau lưng Clound. Clound lúc đó nửa tỉnh nửa mê vẫn chưa hoàn toàn bị gục nên vẫn biết trận đánh diễn ra như thế nào. Lúc đó Vian vào cuộc, 1 mình chị ấy đánh chết hàng loạt tên to, cao, đen bằng tay không và lần đó là lần đầu tiên chị ấy đánh nhau mặc dù luôn luôn dẫn quân đi nhưng chị ấy chỉ đứng ngoài và chơi bằng súng của Clound tặng . Clound cũng rất ngạc nhiên vì Clound không muốn chị phải ra quân vì biết nếu chị ấy bị thương mà không chữa kịp thời thì sẽ mất mạng vì thiếu máu. Khi đánh gục đc tất cả tụi nó thì chị ấy lao ngay vào Clound để cầm máu nhưng bị Clound ngăn vì lúc đó con dao phải gần 20cm (tại con dao dài 20cm còn con dao đâm vào lưng Clound gần hết 1 con dao đấy) nên khó mà có thể sống đc. Clound lúc đó khóc và trách chị Vian rất nhiều là tại sao lại đánh nhau rồi cũng thì thảo câu cuối cùng là Vian là bang chủ. Sau đó chị Vian thay đổi rất nhiều, chị ấy giết người thẳng tay nếu ai phản bội bang, chị ấy lên làm chủ bang cũng rất ra dáng vì chị ấy sẽ đặt 10% sự tin tưởng của chị ấy ới người. Nếu 10 chỉ còn lại 8 thì...tạch, 1 là chết, 2 là sống không bằng chết. Sau 1 năm chị ấy đc mọi người biết đến rất nhiều và gọi chị ấy nôm na là “Nữ hoàng bóng đêm U.S.A” hay còn là “Ma nữ”. Chị ấy đc coi là bà mafia sáng giá nhất Mỹ. Và sau đó chị ấy không muốn nhiều người đến mình nên yêu cầu mọi người gọi chị bằng Vian, mọi người từ chối và muốn gọi bằng chị, lúc đó từ chối cũng khó nên chị ấy cũng đồng ý nhưng lại xưng mày gọi chị!!! Đó chuyện là vậy_Korin rít 1 hơi dài

-Nữ hoàng bóng đêm U.S.A đc lên báo VN vài lần đấy_Hupa

-ừ

-bảo bối anh nổi tiếng quá hahaa

-xì, thôi về thay đồ đi, lát nữa còn học. 6h15 rồi

-ừ, ok, bye

Tại nhà nó

Nó dậy thì VSCN xong thay đồ và gọi hấn dậy

-TRONG VÒNG 15P NẾU EM KHÔNG THẤY ANH DƯỚI NHÀ THÌ CHẾT VỚI EM

Hấn nghe cũng rùng mình bò dậy chạy vào nhà vệ sinh, đi ngang qua nó khuyến mãi kiss morning cho nó

-khiếp, mồm thối_nó trề môi nhưng hấn chạy vào toilet mất rồi nên ngậm cục tức bước xuống nhà

-ô, Hupa_nó

-hello Qeen

-gì vậy?

-biết cả rồi

-biết gì?_nó trố mắt

-Nữ hoàng bóng đêm_Hupa thì thầm

-xì, tưởng chuyện gì. Chả liên quan

-muốn anh im lặng không

-khỏi

-không quan trọng à?_Hupa ngạc nhiên

-có mình anh là không biết thôi

-anh méc Wen_Hupa hăm dọa

-sợ nhỉ?_nó tỉnh bơ

-tất nhiên

-chắc sợ_nó vẫn tỉnh

Hupa cãi không lại nên mò lên phòng mình thì thấy hấn từ phòng bước ra

-ê, lại đây kể chuyện

-chuyện gì? Nói nhanh để tao xuống chơi với Vợ

-mày lúc nào cũng Vợ

-Nói mau đi

-chuyện là Vian nó...@!&^%((_Hupa tường thuật lại y như Korin kể cho Hupa nghe

-HẢ? MÀY KHÔNG ĐÙA CHỮ_hấn hét

-mày xuống hỏi Vợ mày ấy, tao đi thay đồ đây_Hupa nhún vai. Hấn thì xuống nhà thấy nó ngồi trong phòng khách tay cầm cuốn tạp chí

-Vợ ơi Chồng...._hấn ngáp ngừng

-ừ, sự thật là vậy đấy_nó không ngạc nhiên nên cũng tỉnh bơ cầm cuốn tạp chí mà đọc

-mà công nhận vợ cũng có tiếng lắm đây, cả VN này ai cũng biết danh Nữ hoàng bóng đêm cả đấy_hấn

-toàn cầu chứ?

-ơ. Vợ_hấn ngạc nhiên

-bàn chuyện đấy làm gì? Bỏ đi_nó

Hấn nghe thì cũng nể “cô vợ” mình thật. Dù gì thì cũng canh chừng nó 1 chút, nó mà điên lên thì...hấn nghĩ đến tối hôm qua mà rùng mình. Hức “Vợ là người đội lốt thần chết à” hấn nghĩ rồi méo mặt nhìn “cô vợ” tay cầm tạp chí, thỉnh thoảng lại ăn bánh uống sữa rồi nghĩ mông lung về sự độc ác của nó

15. Chương 14 : Đỉnh Hôn Phức Tạp

Nó đang ngồi học (đúng hơn là ngồi ngủ) thì *ding ding dong*

-hello?_nó

-ba với Kin-o đang đứng ở sân bay cùng với xui gia. Con với Wen ra đón mọi người nhé_ba nó nói

-xui gia nào????_nó ngáy ngủ

-AAAAAA_nó nhớ lại

-gì vậy Vivian?_cô giáo hỏi nó

-ơ, không có gì ạ. Cô và các bạn cứ tiếp tục đi ạ! à mà cô cho em vs Wen nghỉ hôm nay nhé!__nó cười tươi

-có chuyện gì sao?__cô

-à, ba em với ba, mẹ Wen vừa từ Mỹ trở về ạ (2 bác qua thăm ba nó)__nó

-ờ 2 em đi đi__cô

-ba à. 15p nhé!__nó giờ đt lại nói

-ok__ba nó

-đi không còn ngồi đó__nó xếp cặp rồi kéo hấn đi

-Vian xinh đẹp ơ....__hấn

-gì?__nó

-sao ba, mẹ anh lại về VN vậy?

-chắc là tổ chức đính hôn gì đấy..__nó tỉnh bơ

-hơhơ__hấn đực mặt

15p sau tại Tân Sơn nhất

-chào ba, chào 2 bác. Hello anh 2__nó toe toét

-ngoan thế?__ba nó nhìn đều nó

-ba này, con ngoan rồi mà__nó

-ngoan lắm ạ! Hôm trước còn bắt bọn con nhện dói rồi dẫn Hupa với Kin-o đi ăn vụng, bắt con phải nai lưng ra dọn nhà, em ấy thương anh 2 gớm, bác nhỉ?__hấn

-anh muốn chết à?__nó dơ nắm đấm

-ba, mẹ cứu con__hấn

-cho chừa cái tội haha__bác gái

-thôi 2 đứa, người lớn ở đây mà vậy à?__Kin-o lên tiếng

Nó biết đc điểm yếu của Kin-o thì xà vào lòng ôm eo anh, mặt cọ cọ vào ngực nói như sắp khóc

-anh à, có phải tại em đâu

-ừ đúng. tại Wen__Kin-o bị nó chơi chiêu độc -mày ăn hiếp em tao quá đấy, nó mà đánh mày cũng nhẹ tay lắm rồi

-hahahaa__cả nhà phải bật cười vì cái độ trẻ con của tụi nó

-cả nhà cười gì thế? Về nhà thôi__hấn đỏ ửng mặt, nó chạy vòng sau lưng anh nó, ôm sau lưng, đầu thì tự nguyện chui vào nách anh 2 rồi lè lưỡi trên hấn

-mình đi ăn đi__bác trai ra ý kiến

-ơ thôi ba, về nhà đi__hấn nhìn thấy nó nhấc đến nhà hàng thì mặt tái mét nên chống lưng giúp nó

-ừ, cũng đc. Lâu rồi ta chưa trở tài nấu nướng__bác gái lên tiếng

-đúng ạ, mẹ nấu ăn là nhất__hấn giơ ngón tay trở lên rồi rút đt ra nhấn nhấn cái gì đấy

dong

__thì ra hấn nt cho nó

-biến thái__nó lăm bằm

Tại nhà nó

-Vian, cùng ta đi chợ nhé_bác gái đề nghị

-ơ vâng ạ, bác đợi con thay đồ ạ! Đồng phục nóng lắm ạ_nó lễ phép

-gọi ta bằng mẹ đi_bà cười

-ơ dạ???_nó trở mặt

-thôi đi thay đồ đi_bác gái có vẻ hơi buồn

-vâng, mẹ_nói xong nó chạy tọt lên phòng. Ở dưới nhà có trận hủ hê

Nó lên phòng thay chiếc áo đen toàn tập theo kiểu free size cùng với chiếc quần leggings hoa văn vintage với dép xỏ ngón, tóc búi cao (tín đồ vintage với búi tóc là đây) cùng cặp kính cận màu đen nhìn rất kul xuống nhà (đi chợ thôi mà vậy á ==)

(mẹ nó sẽ là MẸ, còn mẹ hấn sẽ là MẸ NÓ, ba cũng cũng tương tự nhé)

-nè, con cũng phải gọi ta bằng ba đấy nhé!!

-ơ vâng ạ hì hì, con đi đây, mình đi thôi ạ_nó kéo tay mẹ nó chạy biến mất

Sau khi 2 mẹ con đi chợ thì ở nhà chơi đánh bài nhéo mũi

-ô hô con 8 nút_hấn

-hức, ba có 6 nút_ba nó

-tôi giống ông_ba

-còn anh thì sao? thua chứ gì? mặt méo xệch ra còn gì_hấn thấy mặt Kin-o nghịch ra định vuốt mũi thì

-mày đừng có coi thường anh nhé, tây đây này hehee_anh nó nham nhỏ nhéo mũi hấn

-ahahaa anh 2 nhẹ tay quá, để em nhéo hộ cho_nó về nhà thì thấy liền cười hả dạ

-hức, đau lắm, sao anh không nhéo 2 người lớn_hấn

-người lớn nên anh không dám haha

-à Vian, lại đây anh cho nhéo Wen nè

-NHÉO RỒI MÀ? AI CHƠI NHÉO LẠI_hấn méo mặt

-mẹ vào nấu ăn đây, con nấu cùng ta nhé?_mẹ nó đề nghị

-dạ?_nó ngơ mặt, tại từ trước tới giờ nó bao giờ nấu ăn đâu nên nó cứ đứng như trời trồng đến khi

-haha, ta hiểu rồi. Thôi con cứ ngồi chơi với mọi người, mẹ nấu cùng với người giúp việc là đc_mẹ nó đoán trúng tim đen làm mặt nó đỏ như gấc

-mẹ con hiện đại lắm nên con đừng có xấu hổ, bà chả trách đâu_ba nó an ủi

-4 đứa con ngồi chơi với nhau đi, ta với ông xui đi lên phòng đánh cờ_ba

-bái bai ba_tụi nó đồng thanh

-anh 2 gọi Hupa về mau mau_nó giục

15p sau

-hello_Hupa về

-chơi gì đi_hấn

-NÓI THẬT_Hupa và Kin-o đồng thanh rồi hi five

-ừ chơi_nó

-không chơi thì phạt

-á chơi_nó

-thế ai quay?_hắn chỉ vào chai nước nằm trên bàn chờ có người quay

-em_nó nói xong thì quay vào

-Hupa nhé, hì hì_nó nham nhở

-hỏi đi

-anh phải thề, nếu em phát hiện anh nói dối sẽ bị phạt như người tình bóng đêm của em_nó

-ừ thì thề_Hupa vuốt lưỡi

-anh thích Korin à?_nó

-.....

-nói đi nói đi_mọi người hô hào

-ừ, anh có _Hupa ngượng cả mặt nhưng vẫn không quên nguyền nó. Rồi quay cái chai, chai dừng lại chỗ Kin-o

-anh phải thề, nếu không nói thật Vian sẽ là em gái của em_Hupa

-mày bắt anh mày thề độc thể

-này. Sao lại em?

-suyt. Sao đc k?

-xin lỗi Vian. Đc rồi t thề

-a biết chị Nhi thích a không???

-hả? ờ biết_anh nó ngượng

-haha, 2 couple mới _nó

Anh 2 nó quay 1 vòng thì quay lại với Hupa

-2 người này dễ thương thế_hắn

-mày phải thề, nếu lúc nãy tao có nói dối thì Vian vẫn là em tao_Kin-o mặt nhăn

-lúc nãy anh nói dối?_nó

-anh không biết mà huhu

-thôi đc rồi, em thề

-ba, mẹ mày khi nào về VN???

-haha, 2 tháng nữa_nói xong HUPa quay 1 vòng đánh nó

-em phải thề, nếu em nói dối em phải gọi anh là anh 3 hehe

-nham nhở, ok đc. E thề

-Lúc trước em thích Clound?

Vừa dứt câu, mọi người nhìn nó đầy mong đợi

-vâng_nó tỉnh bơ rồi quay chai đánh vào hắn

-anh phải thề, anh mà nói dối anh với em huỷ hôn

-hả???? hức, anh thề_hắn buồn thiu

-nếu có đứa khác đẹp hơn thích anh, anh có thích lại không?

-không, em đẹp nhất

-SÉNNNNNNN_cả lũ trẻ môi

Thế là tụi nó cứ luyên thuyên đến gần 2 tiếng

-Mấy đứa vào ăn cơmmmmm_mẹ nó hét

-ok ạ_nói xong tụi nó đổ về bàn ăn

-này Vian, sao con bị dị ứng hải sản mà lúc trước không nói? Giờ ta biết làm ta thật mất mặt_mẹ nó dỗi

-con thấy mẹ và ba thích ăn nên con không nỡ nói. Với lại ba và mẹ thỉnh thoảng mới về Vn thì nên ăn món mình thích, đừng để ý đến khẩu vị của con, con về nhà ăn cái gì cũng đc mà_nó ôn nhu nói

-ta thật là có con dâu thảo đấy_mẹ nó nhìn hấn

-con cũng nên cảm ơn ba mẹ đã cho con cô dâu xinh đẹp như thế này đấy_hấn nói rồi cầm li rồi để cùng với mọi người. Mọi người nói chuyện vui vẻ cho đến khi

-ngày một tụi con sẽ tổ chức đính hôn_ba nói

-khụ khụ, nước nước_nó sặc

-đây, em không sao chứ? Chẳng phải em biết chuyện này sao?_hấn vuốt lưng nó

-nhưng em đâu biết nhanh đến vậy

-không nhanh đâu, ta lùi lại gần 1 tháng rồi đấy_ba

-đúng, nếu không có tai nạn kia thì tụi con đã đính hôn với nhau rồi đấy_ba nó

-thôi, không nói nhiều. Mai hai đứa nghỉ học đi mua nhẫn và chụp ảnh cưới nhé_mẹ nó

-hức, chụp hình ạ?_nó

-ừ, mẹ đặt rồi

-dạ_nó và hấn đồng thanh

Ăn xong tụi nó lăn đùng ra ngủ. Nó cũng sống khá thoáng nên hiện giờ nó và hấn đều nằm chung giường nhưng không có quá đụng chạm nhau.

-Vian à_hấn

-sao

Hấn ôm nó rồi nói -cho hôn cái kiss night nhé

Chưa kịp phản ứng thì nó đã bị hấn khoá môi rất nồng nàn

Hôm sau

-Vian dậy đi 10h rồi_hấn gọi

-hôm nay mẹ cho nghỉ, anh đi ra_nó dập hấn ra và trùm chăn ngủ tiếp

-hôm nay đi chọn nhẫn với chụp ảnh cưới_hấn

-ờ ha, đợi tý_nói xong nó phi thân vào toilet

Sau khi tắm rửa sạch sẽ nó mặc chiếc khăn áo đi ra (lịch sự hơn tý, cuốn khăn thành mặc khăn áo) đi ra, ngồi xuống bàn trang điểm makeup nhẹ rồi chọn ình chiếc áo thun có cổ, màu xám cùng với chiếc quần jean xanh và hơi rách , cùng đôi giày bata kiểu màu đen, nhìn hơi hiphop 1 tý tóc thì đc tết đuôi tôm ngược từ đáy lên đỉnh đầu và búi củ tỏi.

-đi thôi-nó

-ừ đi_hấn

Nó và hấn đc tài xế chở đến cửa hàng trang sức đá quý Diamond. Vừa vào thì

-mời cô chủ, cậu chủ đi theo chúng tôi lựa nhẫn cưới ạ?_1 nhân viên cúi đầu lễ phép

-khỏi, đem nhẫn chồng tôi đã đặt đấy_nó

-sao em biết?

-hồi sáng, anh dậy em nghe anh gọi điện

-định dọa e 1 tý nhưng không qua mặt đc r_hấn buồn

-thôi, mang mau ra coi. E không muốn trong này lâu

-ừ

-của cô chủ ạ...!_nhân viên đưa cho nó và hấn 1 cái hộp nhưng

Mở chiếc hộp ra nhìn chiếc nhẫn rất đẹp, có 2 chiếc nhẫn nhìn đơn giản mà không đơn giản. 1 chiếc nhẫn đính 45 viên ruby nhỏ, ruby đc đính viền tròn theo chiếc nhẫn. Ruby nhẫn nó màu tím, còn hấn thì màu vàng, nhìn nổi bật vô cùng. 2 tụi nó muốn khác biệt nên phải làm chiếc nhẫn thật nổi bật. Sau khi nó và hấn đeo nhẫn thì chạy ra chỗ studio để shooting. Nó đc đưa vào make up rồi mặc chiếc váy cưới rất teen, thay vì phải mặc chiếc váy dài thiết tha thì nó lại đc mặc chiếc váy ngắn xoè, đuôi tôm dài (cũng không dài lắm, vừa chạm đất thôi) nhưng không xoè mà lại đc thẳng xuống, có nghĩa là chỉ xoè đằng trc thôi. Phần trên là chiếc áo sát nách vải ren, có cổ, vòng 1 và vòng 2 ôm sát. Nó đc makeup nhẹ nhàng, tóc mái đc tết cách điệu, rồi búi thấp cúp vào đầu. Nhìn nó như 1 công chúa hơn là 1 cô dâu. Nó đc 2 nhân viên vén màn ra thì mọi người phải trầm trồ khen ngợi, hấn thì đc 1 phen rút tim ra ngoài. Nó đã nhìn rất nhiều lần hấn mặc vest nhưng có lẽ đây là lần đẹp nhất. Hấn đưa tay ra dẫn nó đi. Nó và hấn bị đầy dọa cười hết lần này đến lần khác đến mỗi cả quai hàm. Sau hơn 3 tiếng vật vã, nó thay đồ ra thì ngồi phịch ra chiếc sofa sò 2 cái má của mình

-ôi, xương răng của em_nó

-anh cũng muốn banh hàm răng rồi nè_hấn lù lù bước ra

-đi về đi, 4h chiều rồi, hức, còn cả đồng váy dạ tiệc chờ em ở nhà đấy_nó than thở

-sao em biết?

-hức, có cái hôm đi ra mắt sản phẩm năm ngoái với tư cách khách mời thôi mà cả nhà rùm beng đủ thứ cả lên, lần này là Đính Hôn đấy_nó méo mặt

-vậy về thôi

Về tới hà

-2 đưa về rồi à? Đây là vest của con, thử đi, bộ vest này hợp với tất cả các đầm dạ hội ở đây_mẹ nó chỉ tay về phía đồ dạ hội đc treo trên móc gần 20 bộ -nhưng chưa biết Vian mặc gì đẹp cả

-em nói có sai đâu_nó nhìn hấn

-haha, chúc mừng em

Cả buổi chiều nó hì hục theo lệnh “MẸ CHỒNG” nào là váy trắng, váy vàng, váy hồng đủ loại màu sắc, rồi sau khi mặc 1 bộ nó phải catwalk 1 vòng nhà. Ôi!! Tận thế.

Chiều hôm sau

Nó đã bị giật đầu lúc 3.00PM để hoạt hoạ làm tóc đến 3 tiếng, rồi mặc chiếc váy vàng, đuôi váy maxi đc xẻ dài lên xương hông, mặc chiếc quần short siêu ngắn màu vàng bóng, áo hơi hơi ôm vào người, áo dây bản to sát nách đc xẻ sâu tới nửa lưng. Giày cao gót 15 phân trong suốt như pha lê. Nhìn đồng hồ đã 7h nó mau chóng cầm chiếc dt lên và chạy xuống dưới nhà, nói là chạy thôi chứ nó chật vạy với chiếc váy lắm.

-con dâu ta đẹp quá_mẹ nó

-con dâu của tôi nữa_ba nó

-gái cưng tôi mà, mẹ nó khéo để phết_ba

-nó đẹp giống con_kin-o

-xí, anh lãng mạn vẻ đẹp của Vivian quá đấy_Hupa trề môi

-hức, vợ anh đẹp quá, chả muốn dẫn ra nhà hàng nữa_hắn

-WHY?_cả nhà đồng thanh

-đẹp quá bị cướp_hắn

-thôi đi đi, người ta đợi_ba

30p sau tại nhà hàng

-xin hỏi có phải là cựu chủ tịch Vivian có nhiệm kì ít nhất không ạ?_nó bước xuống đã bị chèn ép

-đúng rồi, cô ấy rất trẻ

-Chủ tịch Thành, anh thật là có cô em gái tuyệt vời

-xin lỗi cho quá_vệ sĩ chạy tới dẹp đường ọi người

-anh 2, tại sao lại là chuyện công ty? Hôm nay là LỄ ĐÍNH HÔN đấy_nó nhấn mạnh

-xin chào quý quan khách ngày hôm nay là ngày diễn ra hôn lễ ...vv...v.v_MC nói, nó và hắn bước ra và diễn ra y như là 1 đám cưới thật. Sau đó nó và hắn đi xung quanh để chào quan khách

-Wen!!!_1 cô gái thất thanh gọi hắn

-sao...em lại...ở đây?_hắn nhìn cô gái đó mà chảy mồ hôi

-chả lẽ Thanh Thanh em không đi đến sao?

BỔ SUNG

Thanh Thanh: người yêu cũ của hắn, nhưng 1 thời gian lại mất tích nên hắn vẫn chưa nói kết thúc với Thanh, bây giờ quay trở lại, là 1 cô gái không phải là xinh mà là đẹp. Sẽ có rắc rối với con người hiểm độc này

-ai thế anh?_nó hỏi nhưng vẫn nơ nụ cười với Thanh và hắn

-xin chào, tôi là người yêu của Wen, còn cô là...?_Thanh nói rồi gơ tay

-Người yêu?_nó nhăn mặt

-ừ đúng rồi, còn cô?

-tôi là hôn thê Wen, chúng tôi đang làm đính hôn_nó giữ bình tĩnh làm hắn cũng ngạc nhiên

CHÁT Thanh giáng nó 1 bạt tay

-cô thật trơ trẽn_Thanh nói

-tôi trơ trẽn?_nó hỏi

-THANH THANH TÔI KHÔNG CHO CÔ ĐỤNG ĐẾN NGƯỜI CỦA TÔI?_hắn gào lên

-người của anh là em không phải sao?_Thanh nhú mày

-quá khủ rồi

-vì nó_Thanh chỉ tay vào người nó

-đúng_hắn chắc nịch

chát 1 bạt tay nữa đi giáng vào mặt nó

-cô làm loạn đủ chưa?_nó vẫn cố gắng bình tĩnh

-chuyện gì?_Kin-o bước lại

-mặt em sao thế này_Hupa đưa tay lên sờ cái tát trên mặt nó

-em không sao chứ Vian_Nhi sốt ruột

-chị à? Ai đánh chị_Tam quý cũng không kém

-im đi, tôi không sao_nó nói rồi lấy tay xé cái đuôi váy dài, chỉ để lại chiếc quần ngắn bên trong, vuốt vết máu trên khoe môi nhưng máu vẫn chảy vì căn bệnh của nó, vứt chiếc giày cao gót qua 1 bên, làm ọi người ngạc nhiên vì thái độ này của nó

CHÁT

Nó lấy hết sức bình sinh của mình giáng vào mặt Thanh làm Thanh chúi mũi xuống đất

-tôi không cần biết cô là ai? Quan hệ trước đây của cô và Wen có như thế nào cũng mặc xác cô nhưng cô tát tôi? Đúng là 1 việc làm ngu xuẩn!_nó gầm gọng

-cô thật là mặt dày, cướp đi người đàn ông của tôi mà còn dám nói?

-tại sao không? Giữa 1 người vợ và 1 người tình thì vợ vẫn hơn

Nó quay lại Wen nhìn bằng ánh mắt hình viên đạn rồi bước lên sân khấu

-TÔI HUỖ HÔN_nói xong nó tháo chiếc nhẫn và vứt thật mạnh ra sân vườn

-VIVIAN_mọi người đều giật mình trước những gì nó làm, và ngạc nhiên hơn mặt nó đang tái mét đi vì máu vẫn chảy ròng ròng. Còn hấn thì đỡ Thanh dậy vì lực tát của nó không hề đơn giản và làm lờ những gì nó nói trên kia vì hấn sẽ tìm cách thuyết phục sau. Còn mọi người thì chạy lên kéo nó xuống thì nó hét “BUÔNG TAO RA” nó thật sự giận và chạy ra ngoài

-Vian em đang chảy máu_Hupa nói nhưng nó đã cao chạy xa bay rồi

16. Chương 15 : Căn Bệnh Hiểm Ác

Nó mặc kệ vết thương trên khoe môi đang chảy máu càng ngày càng nhiều nhưng nó không cảm nhận đc sự đau đớn đấy, vết thương lòng vẫn đau hơn. Nó cầm đầu chạy nhưng không biết mình sẽ đi đâu. Ở cái VN này nó làm gì có người thân ngoài gia đình nó. Nó đang đi bất giác mắt nó tối sầm lại, ngất đi và mất đi ý thức

Bên hấn

-em có sao không Thanh?_hấn dìu Thanh ngồi lên chiếc ghế

-em không sao? Anh đi kiểm Vivian đi_Thanh như sắp khóc

-khỏi, cô ấy sẽ tự về nhà rồi anh thuyết phục sau

-mày...*bốp*_Kin-o nghe hấn nói thế thì tức lắm nên đấm hấn 1 cú trời giáng

-anh làm sao thế? Em không cần biết ai đúng ai sai nhưng Vian đã trả lại cái tát cho Thanh rồi, còn là rất đau đấy_hấn nói về ta đây là đúng

-ôi, Thanh ơi, bạn chảy máu rồi, để mình xem máu của bạn có thuộc máu KHÔNG ĐỒNG không nhé!_Rean nói to từ “không đồng” cho hấn nghe

ding ding dong

-hello?_Kin-o nghe máy

-.....

-CÁI GÌ? TÔI SẼ TỚI NGAY_Kin-o có vẻ rất hốt hoảng

-KIN-O ANH ĐI ĐÂU?_Hupa chạy theo

-anh chờ em về nhé?_Thanh níu tay áo hần

-a, ba_Rean chạy lại ôm ba nó

-tại sao Vian lại như thế?_mẹ hần lo lắng

-tại có 1 cục đất to bự cản đường ạ!_Rean nói nhưng mắt thì cứ nhìn Thanh như muốn ăn tươi nuốt sống

-là ai?_ba hần

-dạ, bạn này đến nói với Vian là người yêu Wen và tát Vian ạ_Korin

-cái gì? Cô có biết nó đã chảy máu không vậy?_ba nó hét

-đã chảy máu?_hần ngạc nhiên

-có đau mới không thấy_Lean cũng rất tức

-thế Vian của ta đâu?_mẹ hần

-con không biết ạ. Kin-o và Hupa đi tìm rồi ạ_Korin

-để con đi tìm Vợ ạ_hần định đi thì

-anh không có tư cách đó đâu, anh dẫn cô người yêu kia của anh biến đi. Tôi và người lớn sẽ đi tìm_Lean

ding ding dong

-hello?_Rean nghe

-bệnh viện OCV_bên kia nói và cúp máy luôn, vâng đó chính là Hupa

-Chồng ơi, Korin ơi, làm ...sao..hức đây??_Rean nức nở

-chuyện gì?_Lean

-Vợ chưa biết nhưng Hupa bảo tới bệnh viện gấp, Korin, chị Vian ở đó hả?_Rean mếu

-tối rồi tính, Thanh e tự về đi_hần

-ôi, con đâu, đi mau đi_ba nó hốt hoảng kéo cả nhà đi

15p trước tại bệnh viện OCV

-Vian làm sao?_Kin-o nghe đt là Vian bị tai nạn

-ơ, đây chả phải Chinas, năm ngoái cùng Vian về VN chơi đây sao?_Hupa

-vâng, là em ạ_Chinas

-sao em lại ở đây?_Kin-o

Bổ Sung

-Chinas: 17t, là 1 hot boy đình đám ở Mỹ, bạn thân duy nhất của nó ở Mỹ, coi nó hơn cả tính mạng. Vì nó nói nó muốn nói tiếng việt với Chinas nên Chinas học tiếng VN để cho nó vui

-Vivian bảo em ấy sẽ đính hôn nên em tới VN, vừa đến em tới nhà hàng làm cho Vivian bất ngờ thì trên đường thấy mọi người bu vào 1 cái gì đấy, xì xầm nói đó là Vivian Phan chủ tịch Diamond gì đấy thì em mới vào, thì thấy Vivian chảy rất nhiều máu thì em dẫn Vivian vào đây, cũng đã 1 tiếng rồi_Chinas bình tĩnh kể hết chuyện thì 1 giọt lệ rơi xuống

-khốn kiếp_Kin-o đập tay vào tường

Trở về thực tại

Mọi người đã chạy vào thì thấy Chinas

-Chinas à, sao anh ở đây?_Rean tới ôm Chinas

-anh tới dự lễ đính hôn thì thấy Vivian bị tai nạn nên đưa em ấy vào đây

-VIVIAN BỊ TAI NẠN?_mọi người đc 1 phen ngạc nhiên

-vâng_Chinas thoáng buồn

-con dâu của tôi_mẹ hấn nói xong thì ngắt, mọi người lập tức đưa mẹ hấn vào phòng hồi sức

-Wen, mày vào với mẹ mày đi, Vivian dậy mà gặp mày chắc nó sẽ ngắt mất_Hupa nói mà không thèm nhìn hấn

-tại sao vậy?_Chinas hỏi

-bởi tôi làm cô ấy trở nên như vậy_hấn buồn nói rồi bước vào phòng hồi sức

-what the fuck? Pee part you!!_Chinas rửa (cái này có vẻ bậy nên mọi người chỉ biết nó bậy là đc hihi)

-bình tĩnh đi Chinas_Lean can

-mày nghĩ tao bình tĩnh sao? 16 năm tao bảo vệ Vivian hơn mạng sống của tao, để rồi chưa đầy nửa năm đã bị hấn phá? Vivian của tao thật mù quáng_Chinas mất đồ ngẫu

-Kin-o bình tĩnh, Vian của chúng ta rất mạnh mẽ_Nhi thấy Kin-o như người mất hồn thì an ủi anh

Kin-o bắt giắc ôm lấy Nhi làm Nhi thoáng giật mình rồi cũng giơ tay vỗ vỗ vào lưng anh

-2 ba về đi, Vivian tỉnh con sẽ báo ọi người_Hupa giữ bình tĩnh rất tốt nên anh có muốn ngã quy thì vẫn phải đứng lên

-không, con ta, ta phải ở lại_ba kiên quyết

-ông à, chúng ta nên về, bọn trẻ con làm đc mà. Ông và tôi cũng mệt rồi, sáng mai dậy chúng ta vào rồi mua đồ ăn cho bọn trẻ_ba hấn vẫn là người sáng suốt

-ừ. Cũng đc_ba buồn lắm nhưng cũng phải ra về

Trong phòng hồi sức của mẹ hấn

-Wen_mẹ hấn tỉnh dậy thấy hấn thì kêu nhẹ

-mẹ

-ta không sao! Dẫn ta qua thăm Vivian

-mẹ vẫn không khoẻ

-con còn nói đc? Ta vẫn còn sống, còn Vivian nó đang sống đỡ chết đỡ kia_mẹ hấn hơi bực

-Vivian là bạn của Diêm Vương mà mẹ, vợ con từng nói vậy_hấn nặng trĩu nói

-ta không cần biết, ta muốn qua thăm nó

-Vivian vẫn đang phẫu thuật ạ

-cái gì? Mấy tiếng rồi?

-4 tiếng ạ

-bác à, Wen đưa bác về nhé! Bác trai về hết rồi, bác cũng về nghỉ ngơi cho khoẻ, mọi chuyện cứ để tụi con lo_Nhi

-đúng đó mẹ, ta về_hấn

-ta sẽ về, con ở đây canh Vivian cho ta

-mẹ vẫn chưa khoẻ

-Vivian của ta quan trọng hơn

-thôi đc rồi, con sẽ cho tài xế đưa bác về nhé?_Nhi

-cũng đc

15p sau, người lớn về hết, còn xung quanh phòng cấp cứu có đủ tất cả mọi người. Kin-o, Hupa, hần, Rean, Lean, Korin, Nhi, Chinas và 1 số người trong bang đứng chầu chực. Hần trầm mặc vì lúc đấy hần không đuổi theo nó mà lại đứng đợi chờ người con gái khác.

Trong phòng cấp cứu

-bệnh nhân không có ý chí

-chúng ta nên mời người nhà bệnh nhân vào

-vâng ạ

Bác sĩ bước ra

-chúng tôi cần 2 người vào phòng cấp cứu, bệnh nhân cần ý chí __bác sĩ nói

-để tôi __tất cả mọi người đều nói

-2 người thôi

-thôi đc rồi, Chinas và Kin-o vào đi __Hupa

-sao tao không đc vào __hần

-mày vào chắc nó cắn lưỡi, Ở NGOÀI __Kin-o hét

-vào thôi __Chinas giục

Chinas và Kin-o bước vào thì không khỏi ngỡ ngàng, mọi người vẫn túc trực cầm máu cho nó, nó tái mét, hấp hối. Kin-o bước lại gần

-khi em dậy, em sẽ bên cạnh em, không để em phải chịu đựng 1 mình nữa

-anh đến thăm em mà em lại nằm đây sao? Dậy chơi với anh đi, bây giờ anh nói tiếng Việt giỏi lắm đấy __Chinas nắm tay dậy máu của nó

Nó khi nghe tiếng Chinas thì đã cố gắng lấy lại hơi thở của mình, cố gắng thở đều, máu của nó đã chảy ít đi

-bệnh nhân đang tiến triển rất tốt __bác sĩ vui cười

-anh bây giờ phải ra ngoài, anh chờ em bên ngoài nhé! Phải tỉnh dậy đấy, anh sẽ chờ em bên ngoài không đi đâu đâu __Chinas

Bước ra ngoài mọi người đã hỏi dồn dập

-không sao rồi __Kin-o thở phào

4 tiếng sau....

-bệnh nhân sẽ đc chuyển vào phòng hồi sức đặc biệt, chỉ đc thăm 3 lần 1 ngày, sáng từ 7h đến 8h30p, trưa từ 10h đến 11h39. chiều từ 5h30 đến 7h. Khi nào bệnh nhân thực sự bình phục thì sẽ đc vào hồi sức bình thường __bác sĩ

-cám ơn bác sĩ __mọi người buồn thiu

-bây giờ chúng ta sẽ về nhà? __Hupa hỏi

-mọi người về đi, tôi sẽ ở đây chờ đến giờ thăm __Chinas

-tôi cũng vậy __hần

-tại sao? __Lean hỏi

-tôi đã hứa với Vivian là cô ấy ra ngoài sẽ thấy tôi nhưng tôi không làm đc, giờ tôi phải ngồi đây chờ __Chinas

-còn mày? __Hupa

-tao nợ Vian lời xin lỗi_hắn

-anh đừng có gọi nó là Vian, Vivian đi_Chinas tức giận vì chỉ ai thật sự yêu nó và đc nó tin tưởng mới đc gọi là Vian còn không thì đừng hòng

-tôi có tư cách_hắn

-giờ thì hết rồi, nếu có thì vẫn chưa đủ_Chinas

-đúng vậy, anh về lo cho Thanh bé bỏng của anh đi, cô ta cũng bị Vian tát trả thù đấy_Rean nhấn mạnh từng chữ

-em thôi đừng nhắc đến cô ấy?

-không đc sao? Chẳng phải có người mạnh mẽ đứng hô hào rằng “kệ Vian, về sẽ thuyết phục” rồi còn “Vian đã tát trả Thanh rồi” cơ mà, giờ thì anh gọi Vian dậy mà thuyết phục đi, nếu không làm đc thì anh biến đi, biến qua chỗ con Thanh mà thuyết phục_Rean như chửi vào mặt hắn

-em dám nói với anh như vậy?_hắn tức

-tại sao không? Dù có là ông trời đụng vào Vian của chúng tôi, chúng tôi cũng không nể tình mà đem đi luộc đâu_Lean bênh

-im ngay cho tôi. Tôi đâu có nghĩ sẽ bị như thế, tôi không đau lòng sao?_hắn

-đau lòng? Nếu anh không nghĩ ra đc sẽ bị như thế này thì anh cũng phải nên lo cho vết thương trên môi chị Vian chứ? Con Thanh kia nó bị gì? Chỉ là nó mang giày cao gót nên té thôi đó, ĐỒ TỒI_Korin

-mọi người đủ chưa? Wen mày đi về đi, Chinas ở lại cũng đc nhưng cũng lo cho sức khoẻ 1 tý nhé!_Kin-o đứng 1 góc chứng kiến tất cả nên nét mặt cũng biến dạng

Hắn đành phải đi về. Vivian à! Em sẽ không sao đúng không? Em sẽ tha thứ cho anh đúng không? Anh sẽ hứa bên cạnh em, không phản bội em dù có xảy ra bất cứ chuyện gì. Nhưng sao giờ đây anh thấy thật xấu xa khi không bên cạnh em. Chinas là gì mà lại có vẻ rất quan trọng thế? Tim anh đang rất đau đây

2 tuần sau

Hằng ngày vẫn vậy. Chinas luôn bên cạnh nó những lúc đc thăm bệnh, nó nằm im thín thít vì cú va chạm đầu nên mất ý thức. Sáng Kin-o và Nhi sẽ thăm nó, trưa sẽ là Korin và Hupa, tối là vợ chồng Tam quý và cả ba thời gian thăm bệnh đầy đều có Chinas đi kèm. Hôm nay nó đc chuyển qua phòng hồi sức thường nên từ mai sẽ đc thoải mái giờ thăm

Tại 1 ngôi biệt thự sang trọng

-nó đã đc sang phòng hồi sức thường thưa cô chủ_1 người vệ sĩ áo đen

-tốt, tối ngày mai sẽ thực hiện kế hoạch hoàn hảo này, HAHA_người đc mệnh danh là cô chủ thâm độc nói, vâng đó là Thanh

Tối hôm sau

Mọi người đang ngồi xung quanh nó thủ thỉ rồi cười. tại những đầu mọi người còn hơi sốc nhưng về sau nó đã hồng hào và khoẻ lại nhưng mắt vẫn nhắm nghiền, bác sĩ bảo nó sẽ tỉnh lại vào thời gian không lâu nên cũng yên tâm phần nào mà nói chuyện rôm rả, còn hắn thì chỉ vui đầu vào rượu và mọi người không cho hắn vào thăm nó

-thưa chủ tịch, cô chủ, bà chủ. Đã đến giờ khám bệnh của tiểu thư Phan ạ_bác sĩ

-đc rồi, nhanh nhé

1 người con gái bước vào, mặt đeo khẩu trang đến bên cạnh nó, trút hết thuốc trong ống tiêm kia ra và hút dung dịch màu xanh kia vào ống chích, tiêm vào nó. Tháo bình nước biển ra, thay vào 1 bình chứa toàn oxy già cho nó. Nhếch mép đi ra ngoài

-tôi đã khám xong_cô gái đó bước ra

-cám ơn_mọi người đồng thanh và mỉm cười
Thanh bước ra vào phòng thay đồ, bước ra thì gặp hấn
-anh Wen
-sao em ở đây?
-em đến hại con Vivian, cũng đc 5p rồi, chắc đang động kinh_Thanh tỉnh bơ
-EM LÀM GÌ VIVIAN?_hấn gào
-em hại Vivian chứ làm gì, như thế sẽ đc bên cạnh anh_nói xong thanh ôm hấn
-EM HẠI GÌ VIVIAN?_hấn đẩy Thanh ra và hét
-chính là tiêm thuốc độc và truyền nước oxy già đó haha
Nói xong hấn chạy vào phòng nó thì không thấy nó đâu
-Vivian đâu?_hấn gào
-tất nhiên là đang sóc ruột rồi_Rean khinh bỉ
-sao mọi người biết??_hấn
-tôi ngửi thấy mùi thuốc độc và mùi oxy già nồng nặc nên tôi đã báo cho bác sĩ ngay khi cô Thanh đó đi ra_Chinas nói
-sao lại biết Thanh?_hấn
-tôi nghe mọi người kể
-và tôi theo dõi cô ý tá đó_Lean

17. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp

-Bác sĩ ra kìa_Rean thấy bác sĩ bước ra
-Vian sao rồi?_cả đám hét lên
-sức khỏe cô ấy lúc trước đã rất yếu. Bị nhiễm nọc độc nên bây giờ đang hấp hối. Tôi nghĩ cả nhà nên chuẩn bị..._bác sĩ rơi 1 giọt lệ
-ông nói cái gì_Kin-o nắm cổ áo bác sĩ nghiêng răng ken ké
-tôi...tôi..._bác sĩ
-Kin-o anh bình tĩnh_Hupa
-mày nghĩ tao bình tĩnh sao?_Kin-o
-chứ bây giờ anh cứu đc em nó?_Hupa như hét lên
-tất cả tại mày_Kin-o tiến tới chỗ hấn và *bộp* *bộp*
-Kin-o, anh bình tĩnh đi_cả đám ủa ra
-em tao nằm đó, mày bảo tao bình tĩnh?
-Kin-o à_ba nó bước tới ôm Kin-o
-anh vào tiếp tục công việc. Tôi sẽ nó đưa về với quê mẹ để điều trị. Ở đó tốt hơn_ba nó nhìn ông bác sĩ
-tôi sẽ làm ngay_bác sĩ cúi chào rồi vào phòng cấp cứu
-ba sẽ đưa nó về Mỹ_ba nó nói với Kin-o

-còn Wen. Ta nghĩ chuyện này đã qua đủ. Ta nên huỷ hôn thôi cháu_ba nó vẫn rất điềm tĩnh. HẮn như sét đánh ngang tai. Cái gì mà huỷ hôn? Không Vian à, em dậy đi Vian. HẮn gục xuống

-con đi với em_Kin-o nói

-không. 1 mình con bé thôi. Không ai đc đi_ba nó kiên quyết

-ông chủ_1 người vệ sĩ bước vào cúi chào -Chúng ta đi thôi. Máy bay đã đến

-nhanh vậy sao?_Rean khóc

-đúng_ba nó

-nhưng em ấy rất yếu, rất rất yếu đó bác_Nhi rút nước mắt

-các con cứ yên tâm. Trên máy bay đã có 1 đội ngũ bác sĩ giỏi đến từ Thụy Sĩ rồi. Họ sẽ giúp Vian trên máy bay

-bắt đầu thi hành chứ, thưa ông?_tên vệ sĩ đó hỏi

-bắt đầu thôi_ba nó buồn

-Kin-o, con sắp xếp công việc ổn định ở VN, thu xếp việc học rồi về Mỹ quản lí công ty cho ta_ba nó đứng nói chuyện trong lúc nó đang đc đưa đi

-vâng thưa ba_Kin-o

-ta đi đây_ba nó nói rồi bước ra ngoài, mọi người bước theo sau nhìn chiếc máy bay đang mang nó sang Mỹ

18. Chương 16 : Mỹ Vẫn Đẹp (2)

Mọi người đều tụ tập về nhà nó. Chinas về Mỹ. HẮn, Kin-o, Hupa, tam quý và Nhi ddeedu về nhà nó và Kin-o ở. HẮn thì như người mất hồn không ăn không uống gì cả, Thanh cứ bám víu lấy hắ. Mọi người rất tức giận nhiều lần đuổi Thanh đi nhưng Thanh cứ trơ mặt ra rồi tự nhiên vào phòng hắ và nó ở. Thanh coi như nhà của mình vậy, chả chịu về nhà, ở đấy cùng hắ. Nhi đích thân đi tỏ tình với Kin-o nên cũng đc Kin-o đáp trả

2 tháng sau

-Kin-o qua đây nhớ giữ sức khỏe nhé?_Nhi ôm Kin-o

-anh đi nhớ gọi về rồi xem Vian nó như thế nào rồi nhé_Hupa

-xem nó chết chưa hộ cái_Thanh

-mày im đi_Kin-o nắm tay thành quyền

-anh im đi, bạn gái em_hắ bao che Thanh -Vian chắc nó đã chết rồi. Không nên yêu người đã khuất

Nói xong hắ nhận đc 1 đồng ánh mắt nhìn nó

-ngày mai thu xếp đồ đạc của cái tình nhân rác rưởi kia khỏi nha anh nhé Hupa_anh nó vỗ vai Hupa

-làm ngay bây giờ_Hupa

-tới giờ rồi. Anh đi nhé_Kin-o chào rồi đi check in

3 năm sau

Kin-o thì cứ thỉnh thoảng về VN nhưng khi mọi người nhắc đến Vian thì anh đánh trống lảng. Riết rồi quen mọi người không hỏi nữa. HẮn và Thanh thì cưới nhau đã có 1 cô nhóc rất xinh nhưng bị mù. Thanh thấy khiếp sợ đứa con của mình nên bỏ đi mất tích. HẮn đành gà trống nuôi con và không có sự giúp đỡ của người nào. Vì khi hắ lấy Thanh bị gia đình từ mặt. Kin-o thương hắ nên hắ đc Kin-o âm thầm vào làm trưởng phòng thiết kế. Nhi đc đưa qua Mĩ làm 1 bartender có tiếng nhất nhất thế giới và có 1 chuỗi bar hạng sang ở Mỹ

-thưa chủ tịch. Thiên Vương đã có bé gái 5 tháng tuổi và bị mù, vợ hắn đã bỏ đi mất tích từ lúc hạ sinh đứa bé_1 người vệ sĩ lễ phép

-tốt. Ra ngoài_người con gái đc gọi là chủ tịch vẫy tay

-Vivian à, xong việc chưa em?_chính là Chinas chạy như bay tới ôm Vivian. Là nó

-xong rồi_nó quay người lại đẩy Chinas ra

-chả để anh ôm bao giờ cả_Chinas giả vờ méu

Nó bật cười trước thái độ của Chinas. Nó giờ là chủ tịch của chính nó gày dựng. Công ty nó là công ty hùng mạnh hàng đầu thế giới về mọi thứ hơn cả cơ ngơi gia đình nó. Những sản phẩm của nó đều đc khách hàng tin tưởng và nó luôn có cách làm việc 1 cách chặt chẽ. Nó vùi đầu vào công việc ngay khi nó tỉnh dậy.

-kêu bác sĩ Linana vào đây cho em_nó nghiêm giọng nói với Chinas

-tuân lệnh_Chinas tươi rói

Nó thần thờ trong phòng. Anh có hối hận về việc anh làm không? Anh vui khi không còn nhớ đến em? Dùng cái cách đấy để trả thù em, anh vui chứ?

-chủ tịch cho gọi tôi_bác sĩ Linana

-chị cũng biết tiếng Việt sao?_nó cầm li nước đưa cho cô rồi ngồi trên ghế

-haha, Chinas bảo chủ tịch thích nó tiếng Việt

-cứ gọi em là em, không thì Vian cũng đc

-đc rồi. Vian

-chị giúp em 1 chuyện nhé?

-cứ nói đi Vian

-...

-đc. Rất dễ. Chị sẽ tìm và giúp em

-cám ơn chị. Mình có 2 ngày để tìm rồi tiến hành

-2 ngày sao?

-ít hả chị?

-không. Quá lâu đấy chứ

-ôi, chị thật

-chị đi nhé

-ok, chị đi làm việc đi

ding ding dong

-em nghe 2 ơ_Kin-o ội

-nè, Vian. Sao em cứ âm thầm giúp Wen thế? Cái chuyện nó đi làm em cũng hạ mình xin anh giúp nó, cả con nó nữa? E nhờ bác sĩ giúp bé Su tìm mắt? Đúng k? Khỏi nói anh cũng biết_Kin-o tức giận

-2 à.._nó

-không cần biết. Muốn giúp con bé Su thì có 1 điều kiện

-đc. Anh nói đi

-về VN gấp

-2 ngày nữa em cùng bác sĩ về VN ghép mắt mà haha_nó

-em đúng là. Vậy ờ rồi. 2 ngày nữa gặp

Nó cúp máy thở dài thườn thượt. Nó có điên mới giúp hần. Đồ chết bầm

Tại VN

Hần đi làm về thì ghé qua nhà bà ngoại bé Su để đón con về. Hần đúng là luôn nghĩ về nó. Chả qua trong đêm đó hần bị Thanh lừa rồi dính thai nên bắt buộc cưới. Mà có ai hiểu cho hần đâu cơ chứ. Vian à, anh thật sự có lỗi với em. Mất em anh đã mất tất cả rồi. Hần ẵm đứa bé xinh xắn về nhà rồi ru nó ngủ, và làm việc.

2 ngày sau tại Mỹ

-chị Linana __nó đứng ở sân bay chờ chị

-hi em. Em rất tuyệt đấy!_Linana ôm ns

-thanks, chúng ta tới nơi sẽ bắt tay vào công việc luôn nên chị cố giữ sức khỏe nhé!_nó

-em yên tâm

-đợi em gọi điện cho Kin-o__nói rồi nó rút đt ra gọi cho anh 2 -hello baby. Chuyện em nhờ anh làm sao rồi?

-ờ rồi coi nường. A đang thi hành nhiệm vụ đây

-ok, lát gặp__nói rồi ní cúp máy kéo Linana đi checkin

Tại VN

-Kin-o anh tới thăm em sai?__hần thấy Kin-o tới

-không. Thăm con gái mày. Lát nữa con mày sẽ có mắt. Mặc dù mới 5 tháng tuổi nhưng tao đã đưa hồ sơ bệnh án cho bác sĩ Linana, cô ấy bảo sẽ chuyện phẫu thuật này không khó. Và đã tìm thấy mắt cho Su

-thật ạ? Thế tốt quá. Khi nào sẽ phẫu thuật?

-Ngày chiều nay, Linana đang cùng chủ tịch tập đoàn Soiny về VN

-Tập đoàn Soiny? Người VN sao?__hần khó hiểu

-ừ. Mày đem Su nhập viện ở bệnh viện Soiny đi. Tao sẽ đón chủ tịch và Linana tới sau. Giờ bé Su cần truyền nước và ăn uống, để lúc phẫu thuật sẽ dễ hơn

-cảm ơn anh

Hần vui vẻ ẵm đứa con yêu dấu đi thay đồ ” chủ tịch tập đoàn Soiny đích thân đến VN chữa bệnh cho con gái mình? Kể cũng lạ thật?” Không suy nghĩ nữa. Hần chở bé Su đi bệnh viện

Tân Sơn Nhất

-Vian__anh thấy nó

-anh 2__nó ôm lấy anh-đây là Kin-o anh của em__nó giới thiệu cho Linana - đây là bác sĩ chính trong cuộc phẫu thuật này, Linana

-chúng ta tới bệnh viện thôi_Kin-o

-e sẽ lên phòng quay bệnh viện, không ra mặt nên em sẽ đi sau. Bây giờ e đi tới hotel cất đồ ddaax__nó

-cũng ờ

19. Chương 16 : Mỹ Vẫn Đẹp (3)

Linana ờ Kin-o đưa tới bệnh viện để giúp bé Su có thể giữ ờ sức khỏe tốt nhất trong ca phẫu thuật khó nhằn đối với 1 cô bé mới 5 tháng tuổi này. Nó thì ờ đưa về khách sạn Soiny để xếp đồ và hoàn thành công việc đang dở dang. Nó lúi húi trong 1 đồng hồ sơ mà đến nần. Ai cũng biết, đằng sau 1 tập đoàn Soiny

hùng mạnh là cả trăm mạng sống đã dc Vivian tiến xuống diên vương. Đúng vậy, để bảo vệ cái tập đoàn này, nó đã giết người không ghê tay những ai dám phản bội. Tập đoàn của nó do những người thuộc bang Triptics làm việc và nếu muốn dc làm việc trong đây thì không những phải có sự thông minh mà còn phải có 1 dòng máu lạnh.

-chủ tịch... k xong rồi__quản lí khách sạn chạy vào

-chuyện gì?_nó vẫn lướt nhẹ ngón tay trên màn hình laptop

-Joép đã..._đang lắp lửng

-theo dõi rồi báo cáo. Chuẩn bị hàng động_nó hiểu dc vấn đề nên không cần nghe nhiều -khoan. Cho người tới bệnh viện để giám sát cả mổ của Su

Nó thật sự rối bời. Joép đã từng bị nó đánh gục trong chớp mắt, hắn ta quay lại trả thù thì cũng là điều dĩ nhiên. Điều lo ngại là bang đảng của hắn đều do hắn mua lại của Chimp bởi Chimp đã giải tán lúc nó bị tai nạn 3 năm trước và đều biết đường đi nước bước của nó nên khó mà đánh bại, lại còn đang ngay lúc bé Su phẫu thuật. Đây chính là điểm yếu

Nó gọi ngay cho Kin-o

-dừng ngay cuộc phẫu thuật gấp cho em_nó khi nghe thấy người bắt máy thì nói ngay không cần biết là ai và chắc chắn là Kin-o

-em là ai? Mà lại đòi dừng?_1 giọng con trai quen thuộc

-Wen?_nó ngạc nhiên

-ừ đúng rồi. Ai vậy?

-đưa máy cho Kin-o trước khi tôi nổi giận_nó đã nắm tay thành quyền

-để cô dừng cuộc phẫu thuật của con gái tôi?_hắn

-WEN. TÔI CHO ANH 5S ĐỂ ĐƯA MÁY CHO KIN-O_nó đã tức giận và hét. Vừa nói nó vừa thu xếp đồ đạc chạy ra khỏi phòng và tới bệnh viện

-sẽ không. Mà cô đừng nói tên tôi tùy tiện_hắn nói rồi tắt máy

“Khốn kiếp” nó chửi thề rồi lên lên xe mui trần màu đỏ chạy như bay tới bệnh viện

Con nhỏ đó là ai mà dám ngăn cuộc phẫu thuật này chứ? Cô ta không biết cuộc phẫu thuật này là do ai điều hành à? Rể tiền

-Wen. Ai gọi tao?_Kin-o thấy hắn cầm đt

-có con nhỏ gọi nói dừng cuộc phẫu thuật_hắn nhếch mép

-ai_Kin-o giật đt rồi xem “Vian? Chuyện gì?” Kin-o ngạc nhiên vì số đt Vian

-thiếu gia. Chủ tịch điều chúng tôi tới để..._1 tên vệ sĩ định nói

-không cần. Người đi làm nhiệm vụ đêm nay cho ta. Cuộc phẫu thuật này sẽ dc dừng ngay_nó hối hả chạy vào, mồ hôi nhễ nhại, giọng nói run lên vì mệt vì từ chỗ đậu xe vào đây khá xa nhưng nó vẫn hít 1 hơi thật sâu và nghiêm nghị

-vâng. Chúng tôi đã chuẩn bị, thưa chủ tịch_vệ sĩ nói xong thì nó phất tay ra lệnh bảo là đi đi

-VIVIAN?_mọi người ngạc nhiên nhìn nó. Và mọi người ở đây là hắn, tam quỷ (Nhi và Kin-o thì biết rồi)

-trật tự. Wen. Xin lỗi nhưng tôi cần dừng cuộc phẫu thuật_nó nhìn hắn rồi nhìn sang Kin-o - bảo Linana giùm em

-ok. Đi Nhi_Kin-o kéo tay Nhi đi

-chị còn sống sai?_Rean sờ soạng nó

-chết mà đứng đây sao?_nó cười xòa

-chị là người đứng đầu Soiny? Vậy là tụi em lại làm việc cho chị mud quáng mà chả biết chị là ai?_Korin

-ừ. Giờ mới biết_Lean

-ồn ào quá. Joép quay lại cùng Chimp rồi_nó

-gì? Chimp?_hắn há to mồm

-ừ_ nó thấy buồn vì hắn thấy nó mà không vui vẻ gì cả

-khi nào?_Lean hiểu ý

-đêm nay_nó ngồi xuống ghế rồi dựa hẳn ra sau

-khó nhằn rồi_Rean

-Wen. Anh vào phòng với Su rồi kêu Kin-o và Nhi ra đây_nó nhắm mắt

-ừ_hắn bước đi nhưng cảm thấy trống rỗng lắm. “Vian thay đổi quá nhiều”

-Joép quả là lợi hại_Korin chống cằm

-nhưng làm sao có thể lôi kéo đc Chimp? Trong khi Chimp đã tan rã?_Lean

-Joép mua lại từ 1 kẻ vô danh nào đấy vẫn hay tụ tập Chimp rồi làm bang chủ_nó

-tiền đâu mà hắn mua? Chả phải chúng ta đã phá sập tập đoàn đấy rồi sao?_Rean

-vấn đề là ở đấy. Nếu chúng ta có bằng chứng thì quá dễ rồi_nó

-Vian_Kino-o, Nhi, Linana, hắn chạy lại

-Wen, Linana? Sao lại ở đây?_nó

-Su bị bắt cóc rồi_hắn như khóc

-CÁI GÌ? TRỜI OI_nó hét lên rồi lấy đt ra gọi

-mẹ kiếp_nó rửa vì chả ai nghe máy

ding ding dong

-hello?

-tao đây. Joép đây. Tao đang giữ cái mày cần đây

-Joép. Mày...

-rút quân và mang cái xác mày tới đây_Joép cười lớn

Nó nghe xong thù đập đt đi ngồi gục xuống “Su, cô xin lỗi. Đợi cô” nó ôm đầu đau đớn thì

-Wen, con em thay mất rồi à?_Thanh chạy lại ôm hắn

-chưa

-vậy sao mọi người nói chủ tịch Soiny sẽ thay mất cho con tôi? Lừa đảo mà_Thanh

-IM ĐI. CÔ ĐỦ TƯ CÁCH SAO?_nó bật dậy

-thế mày đủ tư cách chắc_Thanh nhếch mép

-đểu giả_nó rít từng chữ

-mày..._Thanh định giơ tay tát nó thì bị nó giữ lại và tát trả. Thanh cũng không vừa định trả lại thì

cách nó giơ súng chỉ thẳng về phía Thanh

-đồ giả. Mà khoe tao làm gì?_Thanh nhếch mép và lấy tay gạt súng qua chỗ khác thì *Đoàng* và nó bắn thẳng tay rồi đưa lại về mặt Thanh

-1 là chết, 2 là biến_nó vẫn để súng yên vị ngay mi tâm Thanh

-mày là...

-chủ tịch tập đoàn Soiny và hay đc gọi là Ma nữ mafia_nó nói rồi hạ thấp súng bấm còi trúng đầu gối Thanh

-Biến_nó. Ngay lập tức Thanh phải lết xác ra bệnh viện

-ma nữ mafia?_hắn to mắt

-chuyện này quan trọng HON BÉ SU SAO?_nó từ âm lượng nhỏ rồi hét to

-giờ phải làm sao?_Kin-o

-tam quý. Rút quân. Chuẩn bị đồ cho chị_nó

-chị định...._Rean

-MAU_nó nhìn Rean

10p sau

-xong hết rồi, đồ của chị. Thay đi_Rean

Nó nhận lấy bộ đồ rồi đi thay. Đồ chỉ là quần da đen áo ba lỗ đen và áo khoác da đen đc nó kéo đến chừa vòng 1 khơ cổ trắng ngần, tóc thả xuống, giày cao gót bốt đến cổ chân màu đen. Nó đen toàn tập và toát ra 1 vẻ lạnh lùng, kì bí

-không đc đi theo. Sau 2 tiếng tới đón bé Su_nó

-sao chị k đưa Su về?

-chả may bị thương hay không qua nổi thì làm sao đưa về. Mà yên tâm đi, sẽ bảo vệ Su_nó vô vai Lean

-chị à_Rean

-không sao. Đc mà_nó mỉm cười trấn an

-Vian. Cảm ơn em_hắn ôm nó

-hãy cảm ơn cha anh_nó đẩy hắn ra rồi tiến ra chiếc motor đang đợi nó. Đội nón bảo hiểm, lên ga rồi mất hút

Nó dừng ở ngôi nhà hoang cách nằm khá xa thành phố. Nó nghe tiếng khóc thét của trẻ em bên trong. Không đợi lâu nó rút nón bảo hiểm ra và đập cửa bước vào

-haha, rất đậm phong cách Vivian_Joép ngồi trên ghế vỗ tay

-con bé đâu?_nó

-kia kìa_hắn chỉ tay về chiếc nôi

-mày muốn gì?

-soiny và công ty nhà mày

-tại sao lại là gia đình tao?

-tao muốn

-đừng hòng

-vậy tao sẽ làm gì con bé? Mày biết chứ?

-con bé liên quan sao?_nó

-điểm yếu của mày mà. Tao phải lợi dụng 1 tí chứ_hắn vuốt cằm

-tao giết mày_ nói xong nó rút khẩu súng bắn thẳng về phía Joép làm Joép không phản ứng kịp. Đút khẩu súng lên thắt lưng chạy lại ôm bé Su. Nhưng ông trời đâu thương nó, 1 đoàn hậu vệ của nó chạy lại. Cũng may nó đang ôm bé Su, rút khẩu súng nó nã 1 phát liên tục, chết cũng cả chục đứa nhưng chỉ là 1 góc nhỏ thôi. Trời ă. Hết đạn. Nó ẵm con bé trên tay vừa chạy vừa đánh trả bằng chân. Nó vẫn rất bình tĩnh, nhưng con bé cứ khóc làm nó khá mất tập trung

Rầm

-Vian_ mọi người đã tới

-may quá, lại đây ẵm con bé ra chỗ khác_ nó nói xong Korin chạy tới ôm đứa bé vọt ra ngoài. Nhiệm vụ của tụi nó là bao vây Korin cho 2 người goàn mạng ra ngoài

-anh Wen, Hupa, Kin-o_ tụi đám kia ngạc nhiên

-tạo phản là không tốt_ Hupa bây giờ trở nên rất lạnh lùng

ĐOÀNG, ĐOÀNG, ĐOÀNG hàng chục nhát đạn bay tới tụi nó

-ai?_ hấn hét

-tôi_ nó -cám ơn đã cho chị mượn súng. Súng của em nên em là người giết đây nhé. Chị vô tội_ nó ngây thơ nhìn Lean

-này. Sao em lại bắn họ? Họ chỉ là..._ Hupa

-nhận tiền rồi chém mướn. Đáng chết thật mà_ nó

-khoan. Joép đâu?_ hấn

-kia kìa.... AAAAAAA. Hấn chưa chết sao?_ nó

-là sao?_ hấn

-là em bắn hấn rồi chính mắt thấy hấn khụy xuống mà_ nó

-tao đây. Tao đâu dễ chết đc_ Joép lù lù từ đằng sau bước tới

-Lean, Rean 2 đứa bỏ lại hàng bước ra ngoài dẫn Korin đi

-vâng_ Lean và Rdan đưa nó súng và chạy ra ngoài

-thật đáng tiếc nhỉ? Tao mà biết có đứa ôm đứa bé chạy mất thù tao đã dí theo rồi. Haiz. Làm sao bây giờ hả cô bé?_ Joép

-tại anh ngu thôi_ nó

-để xem ai ngu nhé?_ Joép cười bỉ ổi rồi búng tay. Sau đó có 2 tên cao, to đang kẻ dao vào cổ Korin, trên tay Korin là bé Su đang bị bịch miệng

-mày... THẢ RA_ nó

-nếu cô bé k chịu giao nộp tài sản thì sẽ có lựa chọn khác cho cô bé

-nói

-trời tất cả đám người lộn xộn kia của mày lại và mày phải chịu đứng cho tụi đàn em tao nó đánh mày... bằng tất cả các vũ khí. Vũ khí cũng nhẹ nhàng thôi. Dao, búa, kéo, roi mây và đặc biệt là tụi anh sẽ không chơi súng và không đâm vào tim em đâu. Đc k?_ Joép còn nắm thêm 1 điểm yếu của nó nữa là máu không đông, dù không đâm vào tim thì cũng chết vì thiếu máu -nếu em mà đánh trả thì lập tức con cưng và anh 2 mày sẽ chết trước mặt mày

-mày cũng nắm nhiều điểm yếu của tao quá đấy_ nó nhếch môi khinh bỉ -đc thôi. Trời mọi người lại đi

-VIVIAN. EM ĐIÊN SAO?_ hấn

-im ngay_ nó -làm việc đi

-anh chấp nhận mất bé Su_hắn

-cho tôi 30s nhé Joép_nó

-đc. Cho hắn 1 phút đấy

Nó bước tới chỗ hắn và *chát*

-em sao tát anh?_hắn

-chỉ vì tôi mà anh mất đi đứa con của mình sao? Anh có thần kinh không?_nó gần giọng

-nhưng.. em sẽ_hắn

-tôi không chết nhanh vậy đâu_nó nói xong thì quay đi. Ngay lập tức bọn người của Joép trối Kin-o, Hupa, Nhi, tam quỷ và hắn lại

-làm việc thôi_nó

-lên đi_Joép

-hãy nhớ rằng. Tôi và anh vẫn còn chưa nói chuyện 1 cách tử tế_nó nói gấp gáp với Joép để khi bị đánh rồi sẽ không kịp nói nữa. Nó bị dao khứa, roi quật liên tục. Còn Joép sau khi nghe nó nói thì giật mình và đứng ngậy ra khi nó bị đánh. ” Đúng là em mà Vivian. Chả chịu khóc khi đâu bao giờ” Joép nghĩ rồi chột khựng lại khi có người định cắt tóc nó

-DỪNG_Joép hét lên rồi chạy lại đâm thẳng định cắt tóc nó -mày đừng có mà cắt lung tung lên tóc em tao

-Joép. Sao vậy?_nó nhìn Joép

-anh xin lỗi Vivian à_Joép ôm nó

-buông ra đi_nó đẩy Joép ra thì ngất ngay tại chỗ

-cởi trối, rút quân. Gọi cấp cứu, MAUUUU_Joép hét lên

Nó ngất đi vì thiếu máu nhưng khi nghe Joép nói nó cười 1 nụ cười hạnh phúc mà chẳng ai thấy. Nó đc đưa đi cấp cứu

-Kin-o à. Tôi xin lỗi_Joép quỳ dưới chân Kin-o

-chuyện là như thế nào?_Kin-o bình tĩnh

-tôi là người anh trai cùng mẹ khác cha của Vivian_Joép

-CÁI GÌ?_mọi người như không tin vào tai mình mà hét toáng lên

-trước khi Fiona lấy ba của anh thì Fiona có 1 người chồng và người đó là cha tôi. Nhưng cha tôi đã mất lâu rồi. Và Fiona đã giấu tôi đi 1 cách không thương tiếc. Tôi đã sống 1 cuộc sống như 1 người mồ côi từ lúc 10 tuổi. Đến khi tôi biết đc Fiona lấy ba của cậu là 1 nhà kinh doanh giỏi, tôi đã đi học với ý nghĩ đoạt đc công ty Diamond. Đúng như kế hoạch vậy, tôi đc dựng tin tưởng và tôi có sổ cổ phiếu rất lớn. Tôi mang sổ cổ phiếu đó đi mở 1 công ty khác ở Anh thì đúng lúc Vivian lại trở thành 1 người tài ba nhất. Khi biết đc tôi đã cầm rất nhiều tiền và cao chạy xa bay Vivian đã đoạt lại tất cả, Vivian đã cướp đi bao nhiêu công sức của tôi nên tôi đã rất hận cô ấy. Nhưng cùng lúc Vivian định giết tôi thì Fiona xuất hiện và cầu xin Vivian tha thứ. Vivian là 1 người lạnh lùng thật nhưng cô ấy rất tình nghĩa và cho tôi 1 con đường sống, vậy mà tôi lại luôn hận thù cô ấy để bây giờ mọi chuueejn đã đi quá xa rồi_Joép bản thân

-thì ra là vậy_hắn

-anh là Wen sao?_Joép

-ừ

-Vivian là người đc ba cậu rất tin tưởng thì phải_Joép -ba cậu đã gọi điện cho Vivian và bảo âm thầm theo cậu và hình như cả chuyện cậu đc vào làm ở công ty Diamond cũng là do Vivian thuyết phục Kin-o thì phải?

-đúng không Kin-o_hắn bàng hoàng

-1 nửa thôi. Vì em ấy không làm theo lời ba của mày mà làm theo tâm nguyện của em ấy_Kin-o -kể cả ghép mắt cho con mày

20. Chương 16 : Mỹ Vãn Đẹp (end)

cách

-Vivian làm sao rồi_hắn

-không sao. Nằm nghỉ 1 lát sẽ tỉnh dậy thôi_bác sĩ mỉm cười

-cám ơn bác sĩ_Kin-o

Mọi người đi vào phòng bệnh. Thấy nó đang mỉm cười

-Joép, cám ơn anh_nó vẫn giữ nụ cười đầy

-Vivian, anh xin lỗi em. Tha lỗi cho anh_Joép quỳ xuống

-đứng dậy đi, Joép. Anh cứu em đấy. Suýt nữa em mất cái mái tóc xinh đẹp này_nó nửa đùa nửa thật. Bất ngờ Joép đứng dậy ôm nó -Joép, anh đi Thailand đi

-Vivian à. A biết anh sai mà, em đừng có đuổi anh_Joép

-đúng đó, Vian. E bình tĩnh đi_Kin-o

-dù gì thì Joép cũng giữ lại mái tóc xinh đẹp cyar em cho anh mà_hắn

-mọi người bình tĩnh coi. Joép cũng là anh trai em đấy. Chả qua ở Mỹ và VN đều đã đầy đủ nhân sự, riêng Thailand đang có cuộc bầu cử tổng giám đốc chi nhánh nên em muốn anh ấy đến làm thẳng cái chức vụ ấy luôn. Vì mỗi cuộc bầu cử như thế này đều mất đi 1 vài nhân tài, em không muốn_nó

-à_mọi người thở dài

-Vivian. Em nói thật?_Joép

-ừ. Em đang đùa_nó méo mặt -đang mệt muốn chết, phải giải thích dài dòng còn k tin

-Joép yêu em_Joép ôm nó hôn chùn chụt trên mặt nó

-Joép à, bạn gái tôi_hắn

-HỒI NÀO?_nó và Joép đồng thanh

-em..em.._hắn

-bắt đầu phẫu thuật đc rồi Linana_nó mỉm cười nham hiểm

-à mà Vian. Em định đem ai ra hiến mắt cho bé Su?_Hupa

-hahahahaha_nó, Linana và tam quỷ bật cười

-nè haha mọi người hahaa coi...coi hahah...đi_Linana

-NGƯỜI TÌNH BÓNG ĐÊM CỦA VIAN_mọi người trở mắt nhìn tờ giấy cam kết hiến mắt của Su. Không ai khác chính là tam đại tiểu thư năm trước bị nó trả thù

-em còn giữ 1 mạng sao?_hắn

-giữ lại Liên. 2 bé kia em đem đi chôn rồi_nó tỉnh bơ

-không hổ danh là Ma nữ Mafia khét tiếng_Hupa

-Joép, chuẩn bị hành lí đi đc rồi. 3 tiếng nữa sẽ bay đấy_nó nhìn Joép

-ok. Anh đi đây_Joép hôn nhẹ lên má nó rồi đi

-em vs Joép thật mật quá_hắn

-đỡ hơn anh nhé. Anh với Thanh cưới nhau rồi con sinh ra Su còn gì?_nó ghen lồng lộn ra mặt

-thay thế em thôi. Đêm đó tại anh bị chuốc cho say chứ bộ_hắn phịu mặt

-im đi. Biện minh_nó

-anh thề mà

-mắc gì phải tin anh? Lời thề giống lời nói thôi anh_nó phẩy tay

-Vian à

.....

Cuộc chiến của nó và hắn diễn ra 1 cách ồn ào. Các bác sĩ đều tròn mắt vì cái sự thay đổi của nó. Bà hoàng Soiny đang cười, nói 1 cách công khai sao? Thật là 1 sự kiện đáng ăn mừng của Soiny mà. Nó và hắn cãi nhau xong thì giành ăn với nhau.

4 năm sau

-bé Su, con ngồi im đi_hắn gào thét

-ba ơi. Kiến mẹ Vian đi. Mẹ đi hoài không về. Mẹ còn mang em bé đi nữa. Ít nhất mẹ phải để em bé ở nhà chứ_Su

-mẹ cũng muốn vậy mà con nhưng mẹ nặn để nó không ra_nó khệ nệ mang bụng bầu vào nhà

-Aaaaa, mẹ/vợ về_hắn và Su chạy lại nó

-đừng ôm. Vương bụng_1 tay nó ngăn 2 con người kia, 1 tay nó chỉ vào cái bụng

-đường đường là 1 mafia thế mà lại vác cái bụng bầu đi cầm súng, nè, mày để gái cưng của tao như vậy à?_Hupa và mọi người bước vào

-em đi giết người à?_hắn

-aa, mẹ của Su đi giết người. Vui quá_Su nhảy tưng tưng

-nó giống em hơn là Thanh thì phải_mặt nó méo xệch

-em còn hỏi?_hắn tức giận vì dám đầu độc bé Su mấy cái giết người ấy

-sao đâu? Su nhỉ?_nó xoa đầu Su

-đúng ạ. Con bắn súng còn giỏi hơn ba Kin-o đấy_Su

-đúng đó. Nhìn gái cưng anh nè_nó đưa súng cho Su. Su nhận súng, lên nòng rồi nhìn hắn

-ba nhìn nha_Su cười cực đều -con sẽ bắn cái khóa nước ở kia

-Su à. Con cẩn thận đó Su_hắn hoảng nhìn nó

-mày kệ đi. Nhìn mìa_Kin-o chỉ về cô bé Su

đoàng

-đúng là con gái của mẹ. Bách phát bách trúng_nó chạy lại Su đang hả hê vì thành tích

-VẬY mai mốt mẹ ở nhà đi. Con thay mặt mẹ đi giết người_Su khóa an toàn cây súng đưa cho nó

-nhóc con. Con mới 4 tuổi thôi. Người ta hiêm độc lắm. Con bé tỵ lại chỉ biết bắn súng, như thế vẫn chưa đủ_nó

-VIVIAN. EM LÀM MẸ KIỂU ĐÓ SAO?_hắn gầm lên

-anh trật tự đi. Em làm vậy vì con thôi. Anh nghĩ nó là con cỦA em và anh sẽ không gặp nguy hiểm sao? Đường đường là 2 chủ tịch sáng giá thế giới, 2 mafia thế giới. Điều đó không ảnh hưởng tới con mình sao? Em định dạy võ nhưng tại anh cho thêm 1 nhóc nữa nằm trong bụng đây này__nó xì mặt

-hức. Thua em rồi. Thế sao không cho con nó cầm súng?__hắn cũng hòa vào với nó làm mọi người trở mặt

-em sợ anh không cho thôi. Súng của con em đã thiết kế xong rồi. 1 phát là thấm ngay__nó mở cái valy lấy ra 1 hộp mạ vàng đưa cho bé Su -của con nè gái. Cái này chỉ có 1 nòng đạn thôi. Hết đạn thì nói với mẹ Korin nhé

-hahahaaa không hổ danh là mafia hahaha

.... Cuộc sống của nó dần ổn định. Bé Su thông minh và lanh lợi và yêu thương nó. Hắn thì chỉ ghen bóng ghen gió nhưng cuộc sống của nó đã rất có màu rồi. Hạnh phúc và hạnh phúc. Yêu thương và yêu thương.....

THE END

21. Chương 1 Cuộc Đụng Độ Thế Kì

_Tại nhà nó ở Mĩ

-Chị lên kêu Vivian xuống đây giúp tôi__ mẹ nó dặn dò quản gia

Quản gia gật đầu và bước lên phòng nó

cốc, cốc

-Cô chủ! Là tôi!__ Quản gia đứng ngoài cửa gọi nó

-Chuyện gì?__Nó hét toáng lên vì dám làm phiền nó sáng sớm

-Ông bà chủ có chuyện muốn nói ạ! Rất quan trọng ạ!

-ok! 10p nữa tôi ra

Nó VSCN xong rồi đi xuống phòng khách nơi ba, mẹ nó đang ngồi chờ nó xuống

-chuyện gì vậy ạ?__ nó lên tiếng

-con ngồi đi

-rồi!

-về Việt Nam con nhé?__ ba nó nói

-về thì ai quản lí ở đây ạ?__ nó ngơ ngơ

-thì ba và mẹ__ ba, mẹ nó đồng thanh

-về cơ mà!__ nó vẫn ngơ ra

-1 mình con thôi! về ở với Kin-o đi__ ba nó nói

-anh 2 ạ!!!__ mắt nó sáng lên - con đi. khi nào đi vậy ba? mai hay mốt?__ nó nhảy cẫng lên vì anh 2 nó và nó yêu thương nhau lắm

-dọn đồ đi! 2 tiếng nữa máy bay bay đấy!!__ ba nó cười rồi xoa đầu nó

-ok ok ba!!__ nó cười tươi rồi hôn lên má ba mẹ nó

1 tiếng sau

-ba, mẹ đi làm đi! con tự ra sân bay được mà!__ nó vui vẻ

-ừ! ở bên đây ta đã cho xe và vệ sĩ chờ sẵn. anh 2 không biết gì đâu! tới đây mà làm cho anh ấy bất ngờ đi gái cưng của ta!!__ mẹ nó ôm nó

-vậy thì tốt quá! con đi nhé__ nó chạy 1 mạch ra xe để cô hầu gái tay xách nách mang hành lí của nó ra xe
Nửa ngày sau ở Tân Sơn Nhất

Nó check on xong và bước ra thì đã nhận đc hàng ngàn ánh mắt nhìn nó với vẻ bề ngoài giản dị nhưng toát lên vẻ kiêu sa của nó. Tai đeo headphone, mặt lạnh như tiền, tay cầm chiếc iphone 5s mạ vàng để nhắn tin, đeo mắt kính bản to che đi đôi mắt hút hồn của nó nhưng vẫn rất đẹp.

-cô chủ! xe đã sẵn sàng!__ vệ sĩ bước tới nó cúi đầu lễ phép

-cám ơn! mang hành lí ra xe rồi người có thể về__nó nói (tại nó biết chạy xe nên nó sẽ tự chạy xe về nhà mà không cần tài xế)

Vệ sĩ dắt nó ra chiếc xe mui trần đắt tiền. Nó leo lên xe rồi chạy vun vút trên đường về nhà. Nó chạy xe với tốc độ kinh hoàng. Đang chạy thì *két* nó đạp phanh gấp không thì nó xảy ra án mạng mất

-cô chạy xe kiểu gì thế?__ người đó bước ra xe hỏi

Nó không trả lời mà gơ tay ra ám hiệu * anh né ra chỗ khác*

-cô cầm à? Chạy xe kiểu gì thế? Không biết xin lỗi à?__ người đó hỏi lần nữa

-giờ anh muốn gì? Tiền à?__ nó tháo mắt kính, headphone ra và mở cửa xe bước ra

Người đó giật mình bởi nó, khuôn mặt rất xinh mà rất lạnh. Còn cách nói chuyện thì....

-đồng tiền của cô bắn lăm!__ hần cười nửa miệng

-tôi không làm gái đâu! Tiền tôi sạch lăm! Anh cần bao nhiêu thì tôi có thể đi? Tôi đang gấp__nó vẫn tỉnh bơ

-tôi không cần!

Nó nghiêng đầu nhìn vào việc xe BMW của hần, không bị gì

-cũng đúng! Xe anh có bị gì đâu mà cần tiền__ nói xong nó quay vào xe, chạy lùi bẻ lái né xe của hần và hần ra đi tiếp

Con nhỏ đáng ghét. Đừng để tôi thấy cô, không thì biết tay tôi. Người vừa nãy nổ đom đóm mắt

Nhà Kin-o

-cậu chủ, có người tìm!__ người hầu chạy lại chào anh 2 nó và nói

-traị, gái?__ anh đáp

-gái ạ!

-đừng cho vào!

-chắc là không cho vào không hả anh KIN-O!__nó nhấn mạnh tên anh nó

Giọng quen quen. Anh nó quay đầu lại thì nó lao vào ôm anh nó

-2 ơi 2 à! Nhớ 2 quá! Không về thăm em gì cả!__nó phụng phịu

-Vian!!!! Về sao không nói, 2 ra đón__anh nó mừng quýnh lên ôm nó, cầm thì di di trên đầu nó

-bất ngờ mà! báo cho 2 rồi còn gì vui nữa

-đâu! 2 xem, bảo bối của 2 xinh đẹp cỡ nào nào?__- anh nó kéo nó ra khỏi lòng và quay nó mòng mòng, cầm nó lắc qua lắc lại

-đủ rồi đó 2 à!!__ nó tối sầm mặt lại

-ừ!! haha, xinh ra phết!__ anh nó kéo nó tới ghế salon ngồi xuống

-em về đây làm gì?__anh nó nhìn nó aau yếm hỏi

-về học!

-gì? chẳng phải em..em__ anh nó lắp bắp

-thì đúng là thế! em học xong rồi nhưng mà học bên đó không à! chưa về học bao giờ, về đây thử đây mà hahaa__ nó chặn ngang họng anh nó

-thế e học trường 2 nhé!

-tất nhiên! e đang kí học rồi, e sẽ nhảy cóc lên 1 lớp. học lớp 11

-sao không nhảy qua lớp của 2 luôn__ anh nó nhú mày (lớp 12 đấy ạ)

-thôi, 11 đủ rồi!!

-ừ! lên tắm đi rồi xuống ăn cơm!

-ok!__ nó hôn cái thật kêu vào má anh nó

Cái con bé này. Haiz. Ôi trời ơi! Ngày tháng ăn chơi của tôi!!! Anh nó suy nghĩ

-làm gì mà đực mặt ra thế đại ca!__ Hupa vừa mới về nhà thì húc vào tay anh nó (Hupa ở chung nhà với Kin-o nhé)

-Vian nó về rồi!__ anh nó nói

-ô hô!!! đi đi!!__ hupa nhảy cẫng lên kéo anh nó đi

-mày đi đâu?- Kin-o nhú mày

-đi đón Vian!!__ Hupa nói

-khỏi! nó trên phòng, về rồi!!__ anh nó chỉ tay lên

-thế em kêu nó xuống!- Hupa đi lên phòng nó thì bị anh nó cản lại

-mày từ từ! nhỏ đang tắm, lát xuống rồi gặp, chi gặp quá vậy?

-gặp sao không gặp? em nhớ nó quá trời!!

-nhớ aiiiiiiiiiiiiiiii?__ hấn xồng xộc vào nhà, mồm thì oai oái

-mày bé tiếng coi!__ Hupa hăm dọa

-ờ ờ! nhớ ai thế đại ca?__ hấn hỏi Kin-o

-Vian!!__ Hupa và Kin-o đáp

-à!! em gái cưng đại ca à?__ hấn hỏi

Anh nó gật đầu

-chị 7, dọn cơm đi! Vian xuống rồi cùng ăn!__ Kin-o nói với đầu bếp của nhà

-2 ơi! Vian xong rồi ăn cơm thôi!__ nó lon ton trên nhà xuống

-Viannnnnn!!!__ Hupa chạy tới ôm nó

-bình tĩnh nào!!! haha... nhớ em đến thế à?__ nó đẩy Hupa ra

-chứ sao! Nhớ chết đi được!!__ Hupa lại ôm nó

-thôi đi! ăn cơm, tao đói!__ hấn lên tiếng thì 2 con người kia buông nhau ra thì

-AAAAAAAAAAAA.....__ giọng của hấn vang lên muốn sập nhà

-anh be bé cái mồm thôi!!!- nó bịt tai

-cô là Vian à?__ hấn hỏi

-ừ!__ nó đáp

-cô nhớ tôi không?

-nhớ

-ai?

-Wen! Tên hồi sáng chặn đầu xe tôi!

-ừ! ỦA? SAO CÔ BIẾT TÊN TÔI???_ hấn lại hét lên

-anh bé cái mồm hộ tôi đi!

-ơ ...ơ_ hấn gãi đầu

-hồi sáng nhìn anh là tôi biết nhận ra anh rồi! anh 2 có gửi hình của anh và Hupa cho tôi xem, nói anh là bạn mới của anh 2! Thế nên hồi sáng tôi nể tình không đánh anh vì cái tội chê tiền tôi bắn đấy!_ nó nhìn hấn ánh mắt long sòng sọc

-tôi xin lỗi! cũng tại cô chạy quá tốc độ!_ hấn gãi đầu rồi lại kênh mặt lên nói cái vế 2

-ừ! tôi chạy quá tốc độ nhưng anh vượt đèn đỏ nên tôi và anh mới suýt tông nhau. Còn nữa, với cái tốc độ của anh thì anh nghĩ nó chậm à?_ nó đáp bình thản- may cho anh là tôi biết phanh gấp nên không tạo ra đâm xe liên hoàn đấy, vừa chạy ẩu vừa vượt đèn đỏ mà còn chê tiền tôi bắn mà còn to mồm_ nó bắt mắt tuôn ra 1 lèo. Hấn thì tức giận

-thôi! đi ăn_ anh 2 nó khoác vai nó vào bếp

-đi không?_ Hupa hỏi hấn

-có!- hấn đáp cộc lốc bước vào phòng ăn

Trong bữa ăn mọi người nói chuyện với nhau vui vẻ. Và còn biết đc chuyện tại sao nó và hấn quen nhau nữa còn Hấn với nó chả thèm nói chuyện với nhau cũng chả thèm nhìn mặt nhau nhưng tiếng cười nói của hấn và nó cũng ngheu lăm đấy....

22. Chương 2: Trường Học Quốc Tế Á Âu

6.30 a.m

Nó dậy và VSCN sạch sẽ thay bộ đồng phục của trường. Bộ đồng phục khá bắt mắt. Áo sơ mi trắng, tay và cổ đc viền đỏ kèm theo nơ đỏ, váy đỏ (đỏ đô nhé). Trường yêu cầu là thắt nút kín cổ rồi mới buộc nơ, còn nó thì buông 2 cúc và buộc nơ giữa nút thứ 2 và thứ 3 (chị này được cái không sợ ai đâu, tại nhà trường là do nhà nó đầu tư mà), tóc búi cao chừa mấy cọng tóc lại để vướng trên mặt nó giống như để bắt ý, cặp balo đen cùng với giày barbie màu đen tuyền. Trên cổ có dây chuyền hình thiên sứ (dây chuyền cặp với anh 2 được chính tay anh 2 nó đeo vào cổ nó năm 3 tuổi, nên đi đâu dây chuyền cũng đi theo nó, anh 2 nó cũng vậy). Hiện giờ nhìn nó như thiên sứ đi học vậy. Màu sắc chủ đạo là đen và đỏ nhìn hút mắt cực. Xong xuôi nó gặt đầu cái vì hài lòng với vẻ bề ngoài của nó. Nó bước ra khỏi phòng và mở cửa phòng anh nó và phòng Hupa ra rồi bước ra hàng lang giữa 2 căn phòng, cầm loa lên hét lớn “ Hupa, Kin-o trong vòng 15p 2 người không có mặt dưới nhà thì chết với taaa.” Xong, nó thở ra và để cái loa vào 1 góc rồi bước xuống nhà. 2 con người kia nghe thế cũng sợ, lồm cồm bò dậy làm VSCN và chạy xuống nhà, cũng giống nó 2 người đấy thì quần đồ cà-vạt đỏ, giày bata đen cặp đen (cặp y hết cặp nó, cặp này đc 4 đứa đầu tư y chang nhau mà). Màu sắc chủ đạo cũng là đen và đỏ

-Vian à! E thật dễ sợ đấy!_ hupa xoa đầu nó cười hì hì

-i known!_ nó đáp

-ăn sáng đi!_ anh nó kêu nó

-cho em cốc sữa đủ rồi!_ nó nói với anh 2

-không! ăn đi rồi uống!_ anh nó nói nhỏ nhưng đầy hăm dọa

-2 ơi! e có bao giờ ăn sáng đâu! lát ra chơi e sẽ ăn bánh mì và sữa, sáng sớm e nuốt không vào thứ gì cả__ nó buồn hui đáp

-ừ! cũng đc! chiều e quá rồi! haiz! nhớ nhé! Ra chơi xuống căn tin 2 bồi bổ. Giờ thì vào bếp uống sữa đi, đợi 2 anh ăn xong rồi đi học__ Anh nó kéo nó vào bếp

Nó chộp ngay li sữa uống ừng ực, anh nó và Hupa phải há mồm ra vì uống xong nó còn xin li nữa cơ! Ăn uống no nê xong, anh 2, nó và Hupa mỗi người 1 con xe mui trần của Lambogrini nhìn cực chất. 3 chiếc xe lao vun vút tới trường, thường thì từ nhà nó đi tới trường mất 30p, còn tụi nó thì chỉ mất 10p, tiết kiệm đc 20p Tối trường nó chạy vào khu để xe riêng của tụi nó. Bước ra xe thì

-nhỏ kia, người bao nhiêu tuổi mà đi xe ghê vậy?__ hấn từ đâu nhảy vào

Nó nhìn qua hấn rồi nhìn vào con xe của hấn, cũng cùng hãng ấy chứ. Nó nhếch mép cười đáp:

-16 rồi!

-sư phụ!__ hấn báit như trong tôn ngộ không làm cả đám bật cười

-tks! Mà sao nhìn em giống với mấy anh vậy? Toàn đen đỏ?__ nó chỉ từng người rồi chỉ vào nó

-ừ thì tất nhiên!__ anh nó kéo nó ra khỏi khu để xe

Vừa bước ra đã rất nhiều ánh mắt đổ vào nó. Hàng trăm đứa con gái chạy lại bu 3 con người kia. Bên tụi hấn thì

-anh ơi, chiều đi chơi nhé

-anh ơi, ai vậy__ nhỏ đó chỉ nó

....

Bên nó thì

-xinh nhỉ?

-ừ! Tao phải kua ẻm thôi

-TUYỆT

....

Nó thấy không thoải mái nhìn qua chỗ anh 2 bị vây kín mít. Nó cười tươi còn anh nó mặt méo xệch nhìn nó kiểu * cứu 2 em ơi!*. Hiểu được ý nó từ tốn lại chỗ của anh 2 hét lớn

- anh yêu! Bỏ em rồi à?__ nó nhìn Kin-o

-đâu có! e vào đây đi, em yêu!__ anh nó mừng quýnh lên vì nó cứu mình

Nó chạy lại hôn lên má anh nó làm bao nhiêu con mắt ghen tị nhìn nó, hụi hẩng cũng có

-nhìn gì thế? Mấy bạn tránh mấy anh này của mình được rồi đấy!__ nó đáp

Lập tức đám đông dần ra.Nó quay lại anh nó

- nhớ trả ơn đi nhé! E lên phòng chú 3 đây!!__ nó nói với anh 2 (chú 3 là Hiệu trưởng)

-cẩn thận đấy người yêu Kin-o__ hấn nhìn nó cười cười

-cẩn thận?__ nó nhìn hấn

-cô không biết à? Cô vừa đắc tội với bọn fan của tụi tôi đấy! 1 mình chộp hết cả 3 hot boy của trường haha__ hấn nói về tụi tin

-Hupa và anh tôi đẹp trai thật đấy! Còn ah thì về coi gương lại đi! Ghê chết đc!!__ nó đá lại

-hahaha... a thích em đấy Vian__ Hupa khoác vai nó

-mày phe ai?__ hấn nhìn Hupa

-Vian!__ Hupa cười cười
 __mày...__ hần không nói nên lời
 -thôi! e lên phòng chú 3 đi! tụi anh lên lớp trước__ anh nó luôn hiểu nó nhất
 -ok 2! Tạm biệt!__ nó nói rồi đi luôn
 -anh không sợ nó...__Hupa đang nói dở
 -không sao!__ anh nó hiểu đc ý Hupa
 Nó loay ha loay hoay tìm phòng Hiệu trưởng thì có người vỗ bả vai nó. LÀ 1 cô gái xinh cực
 -chào em! E tìm lớp à?__ chị ấy lên tiếng
 -không ạ! e tìm phòng hiệu trưởng__ nó cười tươi
 -e cười đẹp đấy!__ chỉ ấy mỉm cười
 -ơ.. e cảm ơn__ nó đỏ mặt
 -ừ. Phòng hiệu trưởng đi thẳng rẽ trái hẻm thứ 2 e nhé!__ chị ấy tận tình chỉ nó
 -e cảm ơn chị!__ nó giơ tay ra
 -không có gì! Chị tên Nhi lớp 12A1, rất vui làm quen với e!__ Nhi giơ tay bắt tay lại
 -c học chung vs Kin-o à?__ nó hỏi
 -ừ! chung lớp với người yêu e đấy!!__ Nhi chọc nó
 -không có đâu ạ! chỉ là anh2 thôi. e thấy anh ý bị bao vây nên giải vây thôi!- nó cười hì hì
 -ra thế! e tên gì?__ nhi hỏi
 -e là Vivian, c cứ gọi là Vian hihii__ nó thân thiện
 -ừ! thôi, đi đến phòng hiệu trưởng đi, trễ học đấy
 -vâng chào chị

BỔ SUNG

-Trương Mĩ Nhi: là 1 cô gái xinh đẹp, học giỏi, thân thiện. Thương thầm trộm nhớ 2 nó từ năm lớp 10 mà không dám nói. Tiểu thư quyền quý của tập đoàn xe hơi. Yêu quý nó cực kì, không phải để lấy lòng Kin-o đâu nhé

cốc, cốc

-vào đi!__ 1 giọng nói vang lên
 -chú 3! cháu đến rồi nè!__ nó mở cửa không ngại ngần gì bước tới ghế hiệu trưởng ôm lấy ông
 -ôi, Vian, chú nhớ cháu lắm đấy nhé!
 -vâng hihhi cháu học lớp nào?
 -à cháu học 11A1 chung với Hupa
 -với Wen nữa ạ?__ mặt nó méo
 -ừ! cháu quen à?
 -vâng, bạn anh cháu mà
 -ừ để chú dắt cháu tới lớp nhé

Chú 3 dắt nó đi tới trước lớp 11A1 thì ngoắc GVCN ra (vì đang giờ sinh hoạt lớp thứ 2 đầu tuần, trường này không chào cờ)

- đây là học sinh mới__ chủ 3 chỉ vào nó

-vâng! cảm ơn thầy đã dắt học sinh tới lớp__ GVCN vui vẻ nói

-ừ, không sao! Cháu vào lớp đi__ chú 3 nhìn nó

-e đứng đây đi, cô vào trước rồi giới thiệu e vào nhé!- cô cười tinh nghịch nhìn nó

-ok cô xinh đẹp__ nó nhìn cô

-con bé này__ cô xoa đầu nó

Cô bước vào lớp, miệng cười rạng rỡ

-các em! hôm nay chúng ta có học sinh mới

-ai thế cô?

-chắc nhỏ hồi sáng

-nó mới 16 thôi bà ơi

...

-e vào đi__ cô ngoắc nó vào

Nó bước vào thì “Ồ” cả lớp há hốc mồm nhìn nó vẻ kinh ngạc

-em giới thiệu về mình đi

-vâng. Chào các bạn mình là Vivian Phan, các bạn gọi mình là Vian nhé!__ nó không cười chỉ nhìn thoáng qua lớp không thấy Hupa và Wen đâu

-chào cô...ô..ô sao em ở đây Vian?__ Hupa nhìn nó đứng trên bục cùng với cô

-không đc ạ?__ nó nhìn Hupa

-chả phải cô nói cô 16 sao?__ hần hỏi

Lớp được 1 phen xì xào, xào xáo

-ừ, 16__ nó tỉnh bơ

-thế thì phải lớp 10 chứ?__ hần hỏi

-nhảy cóc!!__ nó nói

-thế sao mà học?__ hần hỏi

Hupa như nhớ ra điều gì thì nói

-à, con bé này đậu 2 bằng tiến sĩ bên Mỹ rồi__ hupa kí vào đầu mình tự hỏi sao không nhớ ra sớm hơn

-vậy học làm gì?__ hần hỏi nó

-CHO VUI__ nó đáp

-2 em vào lớp đi để cô sắp chỗ cho Vian__ cô nói

-khỏi ạ, Vian ngồi với em!__ hần nói

-phải ngồi với tao chứ__ Hupa đẩy hần

-không, với tao

Bla.. blô. blê...

-2 người đủ chưa?__nó hỏi

-2 e về chỗ đi__ cô xem sao

Tụi hần về chỗ ổn định chỗ ngồi

-em ngồi với Wen nhé?__ cô hỏi nó

-Vâng cũng đc__ nó vui vẻ xuống chỗ Wen đặt cặp xuống

Nó lôi trong cặp ra cái dt cắm headphone vào đeo vào tai nằm ngủ, còn hần thì chơi game, Hupa thì đọc Conan.

Một chỗ khác trong lớp

-cái con nhỏ đó sao mà tốt số thế chị 2?__ 1 đứa con gái lên tiếng

-ừ! mới vào trường đã cặp với Kin-o, vào lớp thì đc 2 hot boy lừng lẫy giành giật__ nhỏ khác lên tiếng

-nó không sống nổi qua 1 tuần__ nhỏ đc gọi chị 2 lên tiếng

Reng Reng

-đi căn-teen mà ới!__ Hupa chồm lên bàn nó và hần làm nó giật mình bật dậy (chỉ đang ngủ mà)

-ừ! đi không cô heo kia?__ hần hỏi nó

-sao gọi tôi là heo?- nó chu môi lên hỏi

-trong lớp ngủ như heo, chuông trường kêu to như thế mà còn k chịu dậy, đúng thứ heo mà!!__ hần cười ranh mãnh

-kệ tôi, không liên quan đến anh nhé!__ nó hầm hầm

Hần định cãi lại thì

-thôi đi 2 ông bà, Kin-o nhắn tin bảo xuống kia__Hupa can

-đi!__ nó và hần đồng thanh

Xuống tới căn-teen

-sao e đi cùng 2 đứa này?__ anh nó hỏi

-chung lớp mà 2__ nó nổi rồi nhảy tóc lên đầu Kin-o ngồi

-em ăn gì? a mua cho__ Hupa hỏi

-bánh mì vs 2 hộp sữa đậu nành nhé!__ nó nổi cười tươi làm ai kia lổm 1 nhịp

Từ đâu có 3 con nhỏ bước tới

-thiếu chỗ ngồi à?__ Nhỏ Liên lên tiếng (chị 2 đấy)

Nó nhìn sơ qua con trước mặt, nhìn thì không đẹp chỗ nào cả, đầu hơi to mà váy thì ngắn nhìn rất buồn cười, mặt thì chắc cả tấn phấn. Nó lắc đầu nhìn dung nhan phát tởm kia làm nhỏ hiểu lầm là nó sợ nhỏ liền túm tóc nó kéo khỏi người Kin-o làm nó giật mình phải đứng theo lực tay của nhỏ. Nó giật mình

-BUÔNG!__ không to không nhỏ nhưng đầy ám khí, làm nhỏ kia cũng rợn tóc gáy nhưng tay vẫn không buông

-chị 2 đừng buông! Sợ gì nó!__ nhỏ Hằng lên tiếng (đi cùng với Liên và 1 nhỏ nữa tới chỗ nó đó mà)

-tao nói lại 1 lần nữa... BUÔNG__ nó vẫn bình thản

-nếu mà chịu rời ngôi trường này!__ nhỏ Tiên lên tiếng(nhỏ còn lại đấy)

-đâu dễ, tao muốn đi còn không đi đc ấy chứ!__ nói xong nó vạt tay nhỏ kia xuống và giáng vào mặt con Liên cái tát bằng tất cả các lực làm nhỏ choáng váng mặt mày, té xuống miệng chảy máu. Nó với tay lên đầu tháo dây cột tóc ra thả tóc xuống, vuốt tóc cho vào nếp

Kin-o cũng thoáng ngạc nhiên khi nhìn thấy có đứa túm tóc nó nhưng lại lấy lại bình tĩnh vì biết tổng cô em này rồi. Con hần thì nuốt nước bọt và nghĩ lực tay nhỏ này không đơn giản. Càng ngạc nhiên khi thấy

nhỏ vuốt tóc xong thì từ từ bước tới nhỏ Liên nắm cổ áo lên ném nhỏ về phía 2 con kia, nhưng 2 nhỏ kia mặt mày trắng bệch khi nhìn thấy nó tát Liên nên né con Liên ra làm cho Liên chúm mắt xuống đất lần nữa.

BỔ SUNG

-Kim Liên: con gái của chủ khách sạn chi nhánh nhà Wen. Thương Wen dám làm tất cả để có dc Wen

-Kim Hân: Em gái Liên thì thương Hupa tính tình y hệt cô chị

-Mỹ Tiên: con gái út của chủ đầu tư chứng khoán nằm ở Malaysia. Thương Kin-o lắm

-2 tụi bay còn đứng đó à?__ Liên hét

-à vâng!__ 2 nhỏ chạy lại đỡ Liên đi mất dạng

bộp bộp bộp tiếng vỗ tay của hân vang lên

-hãy lắm cô em__ hân mỉm cười

-cám ơn, quá khen haha__ nó hả hê

-đồ ăn tới__ Hupa chạy lại đưa đồ ăn cho cả đám

-mày bỏ chuyện hay rồi Hupa ạ!__ Kin-o cười nhìn nó

-chuyện gì? Cơ mà sao e lại thả tóc thế Vian?__Hupa hỏi nó

-chuyện hay nằm ở đây đây haha__ nó nhìn Hupa. Còn anh ta thì mặt vẫn đờ ra

Vào lớp tụi nó vẫn thế, đùa ngủ, đùa chơi game, đùa đọc sách cho đến ra về

23. Chương 3: Con Người Thật

Về nhà nó ngồi phịch xuống ghế salon

-Hupa lấy em cốc sữa__ nó ra lệnh

-yes, madam!__ và anh ấy không dám từ chối cô em gái nhỏ của mình

-nè, cô ăn hiếp người quá đáng đấy!__ hân bênh bạn

-sao? Anh ấy có thể từ chối mà!__ nó nhăm nhghiền mắt trả lời

-sữa đây em ơi!__ Hupa ti ta tí tởn đưa nó cốc sữa

Nó mở mắt ra đón lấy cốc sữa từ tay Hupa uống 1 hơi hết sạch (chị này tín đồ sữa đậu nành, uống sữa thay nước được luôn ý chứ)

-nè Vian lát đi chơi không?__ anh 2 nó lên tiếng

-anh biết mà! Sao phải hỏi?__ nó nhìn anh 2 bằng ánh mắt tươi roi rói

-vậy đi tắm đi!__ anh nó hỏi

-đi đâu cơ?__ nó hỏi

-bar!!!__ 3 con người đồng thanh

Nó vui vẻ chạy tọt lên lầu tắm rửa, trong lúc tắm thì *Ding ding dong*

-alo__ nó đáp

-về k báo! Xấu tính dễ sợ__ bên kia hét

Nó ngạc nhiên! Nhìn lại điện thoại

-Lean này! Mày nhỏ mồm cái coi!__ nó mắng yêu

-nhỏ gì mà nhỏ? Phạt__ Lean giận

-ok ok! Mà phạt gì chị?__ nó cười

-tới đi!__ Rean chui vô

-có Rean à? Thế có Korin không?__ nó ngạc nhiên

-có đủ__ bên kia đồng thanh

-tụi mày ở đâu? Chị qua!__ nó ra khỏi bồn tắm lấy khăn cuốn quanh người

-bar Lought!__ Lean nói

-1 tiếng nữa có mặt mà tụi mày đi bar sớm đây haha__ nói xong nó cúp luôn máy vì sợ bên kia lại tuôn ra 1 tràng đại hải làm nó nhức đầu

Nó ra ngoài mở tủ đồ ra rồi hét:

-2 ỒI! BAR GI?___ nó hét hét sức bình sinh

-LOUGHT CÔ A!!!__ anh nó chả kém gì nó hét toáng lên

Nó vui quá vì đàn em nó cũng có mặt ở đây

BỔ SUNG

-Lean-17 tuổi: rất đẹp trai, cánh tay trái đặc lực của nó. Anh 2 bang Triptics của nó

-Rean-17 tuổi: xinh đẹp. Vợ Lean. Bộ não của bang. Chị 3 bang Triptics

-Korin: bạn thân của nó, luôn luôn cho nó lời khuyên hữu hiệu nhất. Xinh đẹp khỏi bàn cãi

Bộ ba này bị gọi là tam quý đây nhé. Vung chân vung tay thì đối phương mua hòm là vừa.

Nó kẻ mất rồi đánh khối mất, quẹt 2 bên tý má hồng là nó đã toát lên vẻ đẹp bí hiểm của nó bởi mắt nó đã được sở hữu màu xám tro rất đẹp. Nó mặc lên mình chiếc sơ mi trắng rộng thùng thình kiểu cánh dơi, mặc quần short, áo đóng thùng đeo thêm sợi dây chuyền hình dáng giống cái xích màu vàng ở ngoài cổ áo và không quên để lộ dây chuyền hình thiên sứ của anh 2 nó tặng. Mang giày cao gót cao 15 phân màu đen kín mũi. Tóc đen nó duỗi thẳng và cột đuôi ngựa rất cao nhưng đuôi tóc nó vẫn dài đến nửa lưng của nó. Bước xuống nhà nó làm mọi người nhìn nó không chớp mắt. Nó cười nhếch mép lại chỗ anh 2 để thoát khỏi cái vòng vây kia nhìn nó

-sao 2 lại đi Lought? Mà không đi Fuse?__ nó hỏi

-em định bỏ Triptics à?__ anh 2 nó hỏi

-ô! 2 nói gì cơ?__ nó lấp bắp

-khỏi giấu, lúc e lập bang a đã biết__ 2 xoa đầu nó

-2 k la em sao?__ nó buồn hiu

-sao lại la? Như thế chứng tỏ em rất bản lĩnh!__ 2 vui vẻ nói

-gì? Triptics? Bang đó lúc trc đánh bại Chimp mà?__ hấn nói

-ừ! Chimp của tụi mình như thế mà thua em Vian đây__ Hupa nói

-Chimp tụi mình?__ nó nhìn Hupa

-bang của anh 2 e đây!__ Hupa chỉ Kin-o

-thể hiện giờ chả lẽ em vs anh là địch?__ nó nhú mày

-ngốc! A không muốn làm địch. E rút quân khỏi Fuse đi Vian! Nó chiếm bar anh!__ Kin-o giả mếu

-E cho quân đi qua Fuse? À ờ...__ nó cười trừ rút điện thoại gọi Lean kêu rút rồi lát gặp sẽ giải thích.

-đi chưa?__ hần hỏi

-rồi__ đồng thanh

Tụi nó ra xe 4 đứa 4 cái moto phân khối lớn vun vút trên đường và nó luôn luôn dẫn đầu tại nó rồ ga đến 200km/1h mà còn lại đi trên xa lộ lớn, mấy anh chàng chỉ 150 đến 180 là cùng. Đến nơi nó kéo mũ bảo hiểm ra ngồi trên xe chờ 4 con người kia đến

-em không sợ chết à?__ Hupa tới nơi đã hét vào mặt nó

-sợ chứ! Nhưng không chết đc. Diêm Vương biết ơn em lắm, còn tử thần thì nể tình Diêm Vương nên không nỡ đem em đi đâu__ nó nói mặt tỉnh bơ

-vào đi!__ Kin-o vẫn hiểu nó nhất

Tụi nó lững lầy bước vào 1 phòng V.I.P có tam quỷ chờ sẵn

-chị à! Sao lại rút quân? Ồ! Kin-o__ Lean trở mặt

-Kin-o là anh chị, Chimp là bang a ấy. Giờ chúng ta 1 nhà, với lại cuộc chiến hôm đấy chúng ta không tổn thất gì mà!__ nó lạnh lùng -có phi vụ đây, các anh ngồi đi__ nó chỉ tay vào ghế sofa. Chưa đầy 5s 6,7 cô nàng sexy girl chạy lại chỗ tụi hần. Nó hơi ngứa mắt

-CÚT__ nó chỉ tay về phía cánh cửa rồi nói đầy đe dọa

-mày là ai__ 1 nhỏ đứng lên hỏi

-mày đùa à?__ nó hỏi lại và nhin cười

-tao hỏi mày là ai?__ nhỏ hét lên-mày biết tao là ai k? Là người của Triptics đấy!__ nhỏ tự hào nói

-thì sao?__ nó cười khẩy nhìn rất đánh sợ

-chị cả đang ở đây đấy! Mày tin tao mét không?__ nhỏ kèn kiệu

-ồ ồ! Tao thách__ nó nhếch mép đầy khinh bỉ

-ôi, tam quỷ! Sao ngồi đấy, xử lí đi! Mới vào lần đầu mà láo!__ nhỏ nhìn qua chỗ tam quỷ ngồi rồi liếc nó

chát Rean tặng nó 1 bạt tay

-mày ra lệnh tụi tao đánh chị cả?__ Lean trở mặt

-chị...cả..ả??__ nhỏ lắp bắp

-ồ.. tam quỷ ơi nó ăn hiếp chị đấy__ nó giả điên

-ơ hay cái chị này! Còn ngồi đấy luyên thuyên. Xử sao giờ?__ Rean hỏi

-mày kêu người đem nó vào kho hộ chị. Lát chị xử nó, giờ đang vui__ nó nhìn Lean. Lean búng tay thù 2 tên to con tới dắt nhỏ đó đi

-còn mấy em kia? Còn trở mặt à?__ nó nhìn 1 đám sexy girl hồi nãy mặt trắng bệch ra. Tụi nó lật đật chạy đi

-Viviannn__ 1 người đứng trước nói tên nó

Nó nhìn ra cửa

-a, chị Nhi__ nó mừng nhưng không cười, ngoắc chị lại

-em quen Nhi à?__ Kin-o hỏi

-vâng!__ nó nói

-c này cũng hoạt động trong bang đấy chị__ Lean nói

-ơ thế e là?__ Nhi hỏi lắp lửng

-chủ bang đây__ tam quỹ đồng thanh

-im coi! Tao cắt lưỡi chúng mày bây giờ__ nó hăm

-chị đừng ngại__ nó nhìn Nhi

-à chị hồi nãy chỉ nói là có chuyện muốn nhờ...__ Lean hỏi

-điều tra Kim Liên, Kim Hằng, Mỹ Tiên lớp 11A1 trường của chị hộ chị!__ nó nghiêm trọng

-e định làm gì?__ Hupa hỏi

-không làm gì!__ nó nhún vai

-ok. Mai có kết quả__ Lean nói

-chị tin mày__nó nháy mắt với Lean-cho 3 li Rum trái cây nhẹ thôi nhé! Lát còn chơi với em kia nữa

-4 người mà sao lại gọi 3?__ Lean hỏi

-chị gọi cho chị, Kin-o vs Hupa tên còn lại tự xử__ nó nhún vai(nó biết Nhi làm pha chế nên k gọi hộ)

-cho anh giống thế__ hần nói- cô không chọc tôi cô không vui à?

-maybe!__ nó đáp

Nhi đứng lên lại quầy pha nước

-đây! Mọi người vui vẻ nhé! Chị đi làm việc!__ Nhi đưa nước rồi nói

-ok, bye chị!__ nó nói

-Vian! Em định làm gì nhỏ hồi nãy?__ Hupa hỏi. Lập tức 1 đóng ánh mắt nhìn nó đầy hi vọng.

-Rean hộ chị!__ nó giơ 3 ngón tay ám hiệu

-hahaaaa... ok hahaaaa__ Tam quỹ cười lớn làm cho 3 chàng kia đực mặt

Sau khi tiệc tùng xong thì đã 2h sáng. Nó và mọi người còn minh mẫn lắm tại vì còn chờ kịch của nó nữa. Tụi nó phóng xe về nhà kho gần đấy. Nó mở cửa đi vào thì thấy nhỏ đấy đang ngủ còn người thì bị buộc chặt vào cột

-kêu nó dậy__nó nói với 1 thằng đứng bên góc nhà

-hay nhỉ? Bị bắt mà còn ngủ?__ Hupa cười khúc khích

Rào 1 xô nước tạt từ trên người nhỏ tạt xuống, nhỏ tỉnh mở mắt ra thì thấy nó đứng ngay trước mặt nó

-tháo tay nó ra đi Lean__ nó nói

Rean nhanh chóng cởi trói tay cho nó nhưng mà cổ tay và người vẫn bị cột chặt

-đồ đâu cứng?__nó nhìn Rean đầy ma mị

-đây! Vui vẻ nhé!__ Rean đưa nó 1 con dao, 1 hũ muối và 1 chai nước chứa dung dịch và vỗ vai nó nháy mắt tinh nghịch

-mày anh ngồi xem đi, hay cực__ Korin đưa nước ổi người và an tọa trên ghế

-tao ghét nhất là lấy bang tao ra để chống lưng, nếu có thực lực thì tự đi mà giải quyết hoặc đi tìm tam quỹ nhờ giúp hoặc điều tra thật kĩ về người đó rồi hầy to tiếng__ nó vừa nói vừa cầm dao vừa rạch 1 đường dài trên khuôn mặt nhỏ làm nhỏ rên nhẹ không dám la to vì sợ bị rạch sâu hơn. Còn tụi hần khẽ rùng mình với đứa con gái đấy

-đau không?__ nó ra vẻ quan tâm

Nhỏ gật đầu nhẹ. Nó nhếch mép đầy ma mị, mở hộp muối ra nó chét muối lên vết thương khi nãy làm nhỏ hét chói hết cả tai nhưng nó không quan tâm bởi nó đã nghe quen rồi. Thấy nhỏ cứ la oai oái nó tức giận và *chát* nó tát nhỏ, miệng hét "IM" làm nhỏ cũng im bật. Vết thương của nhỏ sưng tấy lên nó hài lòng

lắm rồi tiếp tục mở chai dung dịch ra và nhỏ giọt lên khuôn mặt kia. Chai dung dịch đó chính là nước đẽ chiết xuất từ mắt mèo và cũng vì lí do này nên mới tháo tay nó ra chỉ cột cổ tay để nó tự lấy tay gãi mặt và gãi lên vết thương kia.

-cứ để nó ở đây! Khi nào chán chị tới chơi tiếp giờ thì về nhà đi. Một rồi__ nó đã trở lại nó lúc trước, hơi lạnh lòng 1 tý thôi

Trên đường về mỗi người theo đuổi mỗi ý nghĩ khác nhau ” nhỏ đó có vẻ thú vị đấy, ta chấm người đấy” hần tự nhủ rồi cười thầm. Và đó mới chính là nó. Ngang tàn, máu lạnh

24. Chương 4: Thi Hát

Chap 4: Thi hát

Như hôm qua, nó vẫn là người dậy sớm để kêu 2 con người kia dậy đến trường. Tới trường nó thấy 1 đám học sinh bu đen bu đỏ ở trước cổng, bản tính tò mò sẵn nên nó cũng chạy lại xem thì thấy Tam quỷ đứng đấy. Thấy đàn chị tới tụi nó chạy lại đưa tập tài liệu nói nhỏ ” quà chào mừng chị trở về”. Nó cười rồi vỗ bả vai Lean. Xong nhiệm vụ Tam quỷ lên xe chạy về nhà bỏ lại 1 đồng xào xáo, nào là

- nhỏ đó là gì của Tam quỷ?

- hay là giành Lean từ tay Rean nhỉ?

- Tam quỷ gọi nó bằng chị?

.....

Nó bỏ ngoài tai, bước ra xe mình lái về chỗ đậu xe rồi cùng đàn anh lên lớp học

Nó tới lớp thì

- đồ trư bát giới kia! Nhà người lộn thuốc hay sao mà đi học sớm thế?__ nó hỏi hần

-cô gọi tôi là trư bát giới?__ hần nhìn nó còn tay hần thì tự chỉ vào mình

-chứ anh nghĩ ai?__ nó nhún vai

-cô..cô..__ hần long sòng sọc

-thôi! Bỏ qua đi, nóng thế haha__ nó vỗ lưng hần

Còn hần thì bị đả kích bởi nụ cười hút hồn của nó, tay nó thì đang chạm lưng hần làm mặt hần hơi đỏ và đứng hình 5s. Nó như nhận đc cái gì đó là lạ từ hần liền rút tay trên lưng hần ra và quơ quơ trước mặt hần nói

-nè! anh làm sao thế?__ tay vẫn quơ quơ

-.....__im lặng

-NÈ! ĐIẾC À?__ nó chịu k đc sự im lặng kia

Bị tiếng hét của nó đánh động nên hần trở lại trạng thái bình thường trả lời

-cô nhỏ mồm đi, to mồm quá!__ hần nhú mày

-đỡ hơn anh lúc anh mới gặp tôi ở nhà ý!__ nó như hồi tưởng

-cô..__ hần tức mình cúi gằm mặt xuống nhìn vào sách như học bài

-mà nè, nãy anh nghĩ gì mà nhìn anh như mất hồn vậy?__ nó ngơ ngơ hỏi mà không biết lí do làm hần bất tỉnh lại chính là mình

-không gì! Học bài đi__ hần hạ giọng

Nó quay lại mở xấp tài liệu Lean đưa cho và thoáng giật mình về gia thế tụi nó. “ mình phải nhờ hấn giúp thôi” suy nghĩ duy nhất mà nó nghĩ đc “ nhưng mình có thể dùng cách khác” 1 suy nghĩ khác ập đến. Nó ôm đầu suy nghĩ rồi... lặn đùng ra ngủ

Reng rengggg

Nó dậy miệng thì lẩm bẩm

-Giờ ăn đến rồi, giờ ăn đến rồi. Mình ăn thôi...._ nó chạy ra ngoài lớp có anh 2 yêu dấu chờ nó. Tiện tay tiện chân nó ôm luôn anh 2 nó làm cả lớp mồm chữ A miệng chữ O

-Vian à! Ở đây là nó cưng ời! Gặp đầu ôm đó là không tốt đâu_ Hupa kéo nó ra khỏi đám mắt kia nhìn đăm đăm nó

-ơ... e quên! Đi ăn đi. E đói_ nó nhìn anh 2 vẻ tội nghiệp. 2 nó bật cười trước vẻ ngây ngô của nó, biết chỉ là giả vờ nhưng anh 2 nó vẫn thích vẻ mặt này của nó hơn

-ừ, đi!_ 2 nó nắm tay nó, bàn tay của anh 2 to lắm nên tay nó nằm thụt trong tay anh 2 nó, rất ấm

Tại căn-teen

Nó ngồi cái bàn cũ mà hôm qua nó ngồi. Nó vẫn ngồi trong lòng anh 2 nó.

- ra đây nói chuyện với mình 1 tý nhé!_ Hằng nói

-tin đc cô?_ nó vẫn ăn bánh uống sữa trong lòng anh nó

-không sao đâu! Thật mà!_ Hằng cười

Nó đành gật đầu rồi định đi thì, anh 2 kéo nó lại

-cẩn thận_ anh 2 nói nhỏ vào tai nó

Nó giơ tay ám hiệu OK rồi đi theo Hằng

-Đại ca nghĩ sao vậy?_ hấn định đi theo nó bị Kin-o kéo lại

-không sao đâu, nó làm đc mà_ Kin-o cười hiền để cho hấn bớt lo

Hấn đành ngậm ngùi ngồi xuống nhưng trong lòng cứ như lửa đốt. “ Tại sao lại lo cho nó? Tại sao lại phải đứng ngồi không yên với nó? tại sao? tại sao?” hấn vò đầu bứt tóc làm cho Kin-o và Hupa lắc đầu ngoai ngoái

-chuyện gì?_ nó lạnh như băng hỏi 3 đứa kia

-sắp tới có cuộc thi hát, lớp sẽ chọn ra 2 người thi với nhau và chọn ra 1 đứa để thi toàn trường. Tao muốn mày và tao thi. Đứa nào đc chọn thì đứa thua phải làm cho đứa thắng bất cứ thứ gì mà đứa thắng muốn!!_ Liên kênh

-chỉ vậy?_ nó nhú mày

-ừ. Mày thấy sao?_Hằng hỏi

-đc, tao đi đc chưa?_ nó khó chịu

-đi đi

Nó trở lại bàn, ngồi vào lòng anh 2 và dựa vào lòng anh 2 nó. Như nhận đc cái gì đó từ nó anh 2 lên tiếng

- chuyện gì thế? Kể 2 nghe đi_ anh 2 nó vuốt mũi. Nó nhảy ra khỏi lòng anh 2 nó ngồi cái ghế kế bên làm cả đám ngạc nhiên vì chưa bao giờ nó rời khỏi lòng anh nó trừ trên lớp ra thôi

-2 à, e phải hát, phải hát đó 2_ nó nắm tay anh 2, mắt như sắp khóc

-có sao đâu! Lúc trc e cũng đòi học đàn học hát nên e hát hay lắm mà. Mà là sao?_ anh nó giải thích rồi lại hỏi

-văn nghệ!- nó hơi buồn

-à, tụi nó đề nghị e hát rồi có điều kiện à?__ Hupa hỏi. Nó gật nhẹ

-thế nó thua rồi, đừng lo__ Hupa nhìn nó

-maybe__ nó bình thần trở lại. Bản thân nó hát hay nhưng ít ai biết lắm tại nó không muốn chỉ là 1 đứa con gái chỉ biết hát hò

Vào học

-các em!__ cô giáo vào lớp tay đập xuống bàn hét nhỏ đủ lớp nghe- chúng ta sẽ có cuộc thi hát cạnh tranh trong lớp chúng ta cần 2 bạn đại diện, ai xung phong?

-Thưa cô ,em ạ!__ Liên đứng lên

-rất tốt, 1 em nữa__ cô giáo ngoắc tay kêu Liên ngồi

Tay chân nó run cầm cập, tay nó đan vào nhau. Thấy thế hấn nắm tay nó trấn an tinh thần nó, nói nhỏ “ để anh”

-thưa cô! E đề nghị Vivian__ hấn nói

-Vivian, e thấy sao?__ cô giáo hỏi nó, ánh mắt đầy hi vọng

-sao cũng đc ạ__ nó lí nhí

-vậy đc rồi, 3 ngày nữa chúng ta sẽ có cuộc thi cạnh tranh trong lớp, người đc lớp bầu chọn nhiều hơn sẽ là người đc hát cạnh tranh với lớp khác

Hôm nay lớp nó chỉ có 4 tiết nên nó đc về sớm trước lớp anh nó nên tụi nó lấy xe về trước. Về nhà nó lên lầu và xem thời khóa biểu lớp nó. Trời ạ! Đc nghỉ 1 tiết sang bắt học 3 tiết thể dục buổi chiều. Quái thật. Nó đành phải ngậm ngùi bỏ giấc mơ trưa để đi tắm rồi nghỉ lại cạnh nó đc hấn nắm tay an ủi làm nó thoáng đỏ mặt rồi ngồi ngụp trong nước. vẫn không quên đc hình ảnh của hấn, nó bực mình đeo headphone vào và vận âm lượng lớn nhất có thể.

Dưới nhà thấy nó lâu vẫn chưa xuống ăn cơm nên cũng hơi nóng lòng. Hấn đành phải lên lầu kêu nó xuống vì Hupa đang dọn cơm, Kin-o đang trên đường về, còn mình hấn rảnh nên đi kêu nó. Hấn đứng trước cửa, gọi mãi không thấy nó trả lời nên cũng đành liều mở cửa bước vào cùng lúc nó quần khăn tắm đi ra (chị này tắm xong toàn quần khăn) thấy hấn nó cau mày, còn hấn đỏ mặt nhìn mĩ nhân trước mặt, tay chân vẫn còn vương vẩn mấy giọt nước, mặt ửng hồng vì mới tắm xong. Thấy hấn im lặng nó hơi khó chịu, nó lên tiếng:

-ê! vào phòng con gái không biết cóc cóc cóc à?__ nó nói đến chữ cóc cóc cóc thì gơ tay lên giống như là đang gõ cửa

-tại tôi gọi cô, cô không nghe chứ bộ!__ hấn trề môi cãi

-thế có chuyện gì?__ nó vẫn thản nhiên vì nó sống bên Tây lâu ngày nên k còn ngại chuyện quần khăn chạy lông bông nữa

-ăn cơm!__ hấn đáp cộc lốc

-biết rồi, ra đi, thay đồ rồi tôi ra__ nó ngoắc tay đuổi hấn đi

Hấn xuống nhà miệng thì lầm bầm “ con nhỏ đó không ngại à? Người thì có mỗi cái khăn tắm vậy mà tính dễ sợ. Con gái gì mà....chẹp”

-mày lầm bầm gì thế?__ Hupa hỏi

-không có gì__ hấn nói

-2 em đâu? sao chưa về?__ nó xuống dưới nhà thì đã hỏi tới Kin-o của nó

-đây đây__ Kin-o chạy lại nó

-anh ăn đi rồi hãy tắm__ nó nói

-ừ

-Vian e sẽ làm gì trong văn nghệ vậy?__ Hupa hỏi

-chắc là đàn và hát__ nó nhún vai

-hồi sáng thấy cô run cầm cập giờ thì tỉnh nhỉ?__ hần trêu

-nhất thời lo sợ thôi!__ nó vẫn ăn

-chiều đi học thể dục đấy, e biết không?__Hupa hỏi

-em biết ạ, thế nên em mới ngồi đây ăn cơm nè không thì em ngủ lâu rồi__ nó giả mếu

-biết thế là tốt đấy__ hần

Nó gấp gấp gấp dài thay bộ trang phục thể thao của trường, cũng bình thường, nhìn như đồ đa banh nhưng cách điệu. Áo trắng hoàn toàn, quần dài ngang gối hơi rộng giống quần đa banh nhưng nó màu đỏ toàn tập, nó khéo leo chọn inh đôi giày bata trắng vì trường nó là trường quốc tế nên là thể thao trong nhà chứ không có ra ngoài sân tập nên không sợ bẩn đôi giày trắng, tóc cột cao búi gọn gàng. Học thể thao nên nó không cần mang cặp, điện thoại và tiền để trong túi quần là đủ, tại túi có dây kéo trong sợ bị rút ra ngoài khi chạy nhảy. Xong xuôi nó ra ngoài đi xuống dưới nhà. Trời nắng quá nên nó lười lái xe nên ngồi xe của Hupa và kéo mui xe lên. Thấy bị lạc loài nên hần cũng chui vào xe Hupa ngồi, nó thì tai đeo headphone và ngủ, 2 người kia cứ luyên tha luyên thuyên cái gì đấy cả buổi. Nó vào phòng thể dục thì *rầm* nó đi tiếp đãi bằng 1 quả banh in ngay trên mặt làm máu mũi bật ra. Nó lúnh quýnh không biết làm gì thì

- đứa nào?__ hần hét- mày dẫn Vian đi phòng y tế đi, để đây tao lo__ hần nói với Hupa thì Hupa nhanh chóng ẵm nó chạy tới phòng y tế

- đứa nào? tao cho 5s, dừng để tao tìm ra thủ phạm__ hần hét làm căn phòng im phăng phắc

-là em__ Liên mạnh mẽ nói - e nghĩ a không dám đánh phụ nữ đâu__ Liên kênh

-cô nghĩ thế à?__ hần bước tới trước mặt Liên

-tất nhiên

chát 1 bàn tay đc hạ lộ ngay trên mặt Liên không ai khác là Wen

-cô nghĩ thế à?__ hần lụm trái banh lên và *rầm* trái banh lại đc đập vào mặt Liên rất đau, đau hơn cái tát của Vian, đau hơn cái bóng vào mặt Vian nữa

-dừng để tôi thấy cô!__ hần gằn giọng

Dứt câu hần đẩy cửa ra khỏi phòng làm cả lớp ngạc nhiên hết mức. Bước xuống phòng y tế thấy nó vẫn cười đùa nhưng mũi nó thì bị dán miếng trắng ngay mặt, áo trắng của nó cũng lấm tẩm máu của nó làm hần hơi đau lòng

-A, Wen! Vian không sao, ngày mai là khỏi__ Hupa vui vẻ nói

-vậy cái miếng đó là?__ hần chỉ vào mặt Vian ngay chỗ dán băng

-cầm máu thôi, tại tôi thuộc máu không đông__ nó đáp

-máu không đông?__ hần há mồm

-ừ, về đi, tôi mệt__ nó đứng dậy và hơi choáng làm nó lệch bước thì

-tôi công cô__ hần đề nghị

-ừ__ nó không ngại mà leo lên lưng hần vì nó choáng quá không thấy rõ gì nữa

3 ngày sau

Cuộc thi cũng đến nhưng lần này Hằng sẽ thay Liên hát vì con Liên vẫn chưa phục hồi bởi quả bóng mà hần tạt vào mặt. Còn nó, 3 ngày qua nó đc 3 giao cho đồng tài liệu để tham khảo ý tưởng mới cho công ty nên không quan tâm đến cuộc thi. Đến hôm nay nó mới biết là mình phải thi.

-Kim Hằng, e lên đây thi trước đi__ cô nói

Hằng bước lên hát bài “Giã vờ nhưng em yêu anh” cũng khá hay, bắt nhịp khá tốt nhưng những giọng cao hát chưa thuyết phục nên chỉ có 15/28 phiếu

-Vivian đến em đây__ cô cười tinh nghịch với nó

Nó bước lên ngồi vào góc khuất có đặt cây đàn piano không có ai tới chơi bao giờ vì lớp nó không ai chơi đc. Nó cất giọng hát “Safe and sound”. Đúng như tựa bài nó hát rất an toàn, lên cao xuống thấp đầy thuyết phục, bàn tay nó lướt qua piano âm dịu làm cho người nghe mê mẩn theo nó. Bài hát kết thúc bằng giọng hát k có tiếng đệm đàn của nó ”oh oh oh oh oh” nghe rất tuyệt. Hát xong nó đc tràng pháo tay rất lớn và phiếu chọn của nó là 25/28 phiếu (3 cái phiếu kia là Liên, Hằng, Tiên chứ ai)

-1 tháng nữa e sẽ là người đi thi toàn trường nhé!__ cô cười

-cô cho Liên đi đi. e không thích hát lắm, e nghĩ Liên xứng hơn với lại lúc đó Liên chắc hết bệnh rồi__ nó cười trừ

- em thấy sao hả Liên?__ cô nhìn Liên, nó cũng nhìn Liên hi vọng bởi nó không thích hát

-vâng ạ!__Liên đáp

Ra chơi

-tại sao e không hát?__ Hupa hỏi

-hát gì? nó thắng à?__ Kin-o hỏi hần

-ừ, nhưng nó nhường Liên hát__ hần thở dài

-cũng tốt, kệ đi__ Kin-o đáp

__Vian lên đây ngồi__ anh 2 kêu nó rồi đập tay vào đùi anh nó. Nó cũng vui vẻ ngồi lên và ăn bánh uống sữa

25. Chương 5: Hôn Thê?

1 tháng sau....

Nó dần ổn định với cuộc sống mới. Cuộc sống nó khá bận rộn, lúc ở Mĩ, nó không cần đi học, chỉ ở nhà xem tài liệu và thiết kế các mẫu trang sức tung ra thị trường. Nó Chủ tịch nhỏ nên nó cùng ba nó điều hành công ty ở Mĩ.Con về vừa đi học vừa làm việc thật là uể oải với 1 đứa như nói. Ở Mĩ, vì nó không muốn tiếp xúc với báo chí nên những thiết kế của nó đc tung ra, mẹ nó sẽ là vật thể thân của nó làm chủ cái thiết kế đấy. Sắp tới là mùa đông, nên ở Mĩ sẽ rất lạnh nên nó cần phải nghĩ ra 1 tưởng mới, để người xem có thể cảm nhận đc sự ấm áp từ cái trang sức đấy! Hôm nay là chủ nhật nên đc nghỉ, nó lại phải vò đầu vào đóng hồ sơ thì *ding ding dong*

-VIANN!!!!!!!!!!!!__ đầu dây bên kia hét làm nó suýt nữa thì vút lên cái đt, kịp hoảng hồn lại nó nhìn vào màn hình thì

-ba à! Gì vậy?__ nó nhăn mặt

-1 tiếng nữa ra sân bay đón ba nhé!__ ba nó vui vẻ

-ba về ạ? mẹ đâu ạ?

- mẹ sẽ ở Mĩ quản lí công việc ở Mĩ, thôi nhé. Ba cúp máy đây__ ba nó nói xong luôn chỉ để nó ứ ớ vài tiếng nhưng hình như chỉ để nó nghe

Nó xuống nhà thì thấy hần đã lù lù ở đấy, chỉ thoáng ngạc nhiên tí thôi, nó cũng ngồi lên đùi 2 nó

-lát ba về, đi đón ba không 2?__ nó đón lấy cốc sữa của cô hầu

-trùng hợp thế? Be, mẹ Wen cũng sẽ về __Hupa ngạc nhiên

-Ba, mẹ anh ở đâu về?__ nó nhìn Wen

-Brazil.._ hấn không quan tâm

-à..à..à_ nó hiểu đc

-em lên thay đồ đi rồi mình đi_ anh 2 nó đẩy nó ra. Nó cũng ngoan ngoãn lên phòng thay đồ

Nó mặc chiếc quần jean dài, lủng lủng vài chỗ, đc nó xắn ống quần lên qua mắt cá chân 1 tẹo, áo ba lỗ trắng crop top, tóc đc nó búi cao gọn gàng, đeo mắt kính đen, cùng giày bata trắng đế cao chừng 5 phân, nhìn nó bụi cực kì luôn! Nó xuống dưới nhà

-nhìn em đẹp đấy bảo bối_ Hupa chạy lại luồn tay qua eo nó mà chỗ đấy không có vải nên làm hấn mở to mắt ra nhìn thẳng bạn. Cơ mà, Hupa không nhìn thấy ánh mắt đấy, nó cũng vậy

-tất nhiên!_ nó cao hứng trả lời Hupa

-thôi, ra xe_ Hupa ôm eo nó ra ngoài

Nó ngồi xe của anh 2, Hupa và hấn 1 xe.

Sân bay 11.00 p.m

-anh ơi ba em kìa_ nó giật áo Kin-o

-không phải ba anh à?_ Kin-o nhúu mày

-hahaa... sorry baby, em quên, tại bị vui_ nó cười tươi

-Ba, ba, con đấy_ nó hét

Ba nó lại chỗ 2 anh em tụi nó thì chỉ ôm mỗi Kin-o làm mặt nó méo xệch

-ơ..ơ_ nó mặt ngơ ra

-ơ gì? Ba lâu ngày không gặp Kin-o rồi, đừng ở đấy mà ghen tỵ haha_ ba nó vuốt ve đầu nó

-vậy không ôm nhau thật à?_ nó dang tay

-có, có chứ_ ba nó ôm nó

-à quên đây là...._ ba nó định nói gì đấy

-ba, mẹ con đây_ hấn tới khoác vai mẹ hấn như 2 người bạn

-ba, mẹ anh à? Con chào bác_ nó lễ phép chào 2 bác

-con quen với Wen hả?_ba nó nói

-vâng. Bạn anh 2 mà, chung lớp con nữa_ nó thật lòng

-thế thì tốt hahahaa_ ba nó cùng 2 bác cười lớn

-chào 2 bác_ Hupa và Kin-o chào

-chào ba_ Hupa nhìn ba nó

-chào con trai_ ba nó ôm Hupa (Hupa là con nuôi ba nó)

-mọi người đói không? Mình đi ăn đi_ nó đề nghị

-ừ, ta cũng đói. Đi thôi_ bác gái nói

(Từ bây giờ mẹ Wen sẽ là bác gái, ba Wen là bác trai nhé!)

Ba nó ngồi cùng anh nó ở ghế trước, nó ngồi hàng ghế sau. Khác mọi khi, nó không đeo headphone mà cùng ba luyện thuyết vui vẻ, diễn hình kiểu

Ba: nếu con cưới, ba có thể sẽ tặng con 1 món quà, con thích gì?

Nó: con muốn mua váy cưới

Ba: sao con không mua trang sức?

Nó: thì chồng nó mua

Ba: thế sao không mượn váy cưới mà lại mua?

Nó: làm kỉ niệm

Ba: nhưng ba sẽ không mua

Nó: why?

Ba: ba không thích

Nó, Kin-o:.....

Tới nhà hàng nó trở mắt ra vì không nghĩ 2 bác lại thích ăn hải sản (xe hán đi trước xe nó nên việc chọn nhà hàng sẽ là của 2 bác) Nó dị ứng hải sản nên nuốt nước bọt cái “ực” và bước vào

-con ăn đc không? Ta có thể đổi nhà hàng__ ba nó nói nhỏ

-ừ đúng đấy__ kin-o hưởng ứng

-thôi, không cần đâu, con sẽ ăn những gì có thể ăn__ nó xua tay vì không muốn gia đình kia mất mặt

Nó kéo ghế ra ngồi và chờ gia đình kia chọn món.

-nhà hàng này ngon lắm, cứ mỗi lần về là tôi tới đây ngay__ bác trai nhìn ba nó cười

-thế thì mình ăn nhiều vào__ ba nó nói và cụng li

Đồ ăn được đem lên, tất cả đều là tôm, cua, ghe. Mắt nó trắng bệch ra, chỉ cần ngửi mùi nó cũng đã hơi khó chịu và buồn nôn rồi.

-con ăn cái này đi con dâu__ bác gái gắp nó con tôm đc bóc vỏ

-con dâu ạ?__ nó trở mắt và quên luôn con tôm đang yên vị trong chén nó

-à, ba quên. Chúng ta đã có hôn ước nên 2 con sẽ đính hôn với nhau__ ba nói

-à vâng__ nó dành ngậm ngùi gật đầu vì không muốn mất mặt (chị này sống bên Tây, lịch sự để lên đầu nên hay nhịn mấy cái chuyện bất thành linh này lắm). Hấn cũng ngạc nhiên khi thấy nó gật đầu, hấn biết nhà đã có hôn ước nên đã đồng ý trước bất kể đối phương là ai. Không ngờ lại là nó, nó gật đầu có ý gì nhỉ? Nó đồng ý sao?

-con đồng ý hả Vivian?__ bác trai hỏi

-vâng, dù sao thì cũng có hôn ước 2 bên rồi. Con sẽ không từ chối__ nó mỉm cười

-con gái ngoan__ba nó xoa đầu, còn nó nhìn anh 2 cầu cứu

-chịu 1 mình đi gái__ anh nó thì thầm. Nó nỗ lực nuốt nước bọt nên lại ngồi uống nước

Bữa ăn diễn ra vui vẻ, người lớn nói chuyện với nhau khá vui vẻ nên không để ý nó có ăn gì hay không. Nên nó cũng chả dám động đũa là mấy

26. Chương 6: Tình Yêu Đến

Ăn xong thì gia đình ai về nhà nấy

Bên nó

-tại sao ba không nói con sớm hơn hả?__ nó nhìn ba

-nói trước con sẽ bỏ trốn, ta biết con rất trọng phép lịch sự cũng như sự uy tín nên như thế này khó mà thoát haha__ ba nó biết đc tim đen của nó

-ba à, dù gì thì cũng phải nói. Ba đem con ra mà hứa à? Như thế cuộc hôn nhân sẽ không có hạnh phúc!__ nó cãi

-ta không nghĩ 2 con sẽ không thích nhau__ ba khẳng định

-why?__ nó nói

-2 con sẽ đc hâm nóng bằng cách ở 1 căn hộ ở Phú Mỹ Hưng chung với nhau, căn nhà đc thiết kế kiểu studio__ba nó nói

-thôi__ nó xua tay

-hả?__ mọi người ngạc nhiên

-anh ấy qua đây ở với con, dù sao bên đây cả hần cả con đều có bạn và anh em còn gì?__ nó nói

-đúng đấy ba. Hay cứ thế đi!__ Kin-o nói

-để ta nói chuyện với gia đình kia__ ba nó cũng tán thành bởi vì may mắn là nó không từ chối

Nó lên lầu tắm rửa, rồi thay đồ. Nó mặc chiếc váy ôm body khoe đường cong gợi cảm sọc caro trắng đen cùng chiếc giày cao gót. Nó lấy chiếc xe mui trần của nó phóng đến Lought

-chị 2, lâu rồi mới ghé!__ Rean cũng vừa tới liền thấy nó

-ừ. Giải buồn tý thôi__ nó xua tay

Nó ngồi chiếc bàn khá khuất gọi 1 chai X.O và cứ thế li này đến li khác. Đang định tiếp li tiếp theo thì

-nếu vì tôi mà uống thì đừng uống__ hần nói

-anh từ đâu chui ra vậy? Tôi uống vì anh? Anh điên à?__ nó không say tại vì tửu lượng nó rất tốt

-vậy cô ngồi đây chờ, tôi ra đây 1 lát__ hần đứng dậy và đi ra

-cô em, đi chơi với tụi anh không?__ hần vừa đi thì có đứa nào dám bén mảng tới nộp mạng cho nó

-CÚT__ nó gằn giọng

-dữ thế cô em__ thằng đó vuốt cằm nó

Nó ghét ai đụng vào mặt nó lắm nên không ngại đứng lên vung gối vào bụng hần

-mày đánh tao?__ thằng đó tức, định tát nó thì

BỘP 1 cú đấm giáng xuống mặt thằng đấy

-mày là thành nào?__ thằng đó hỏi

-chồng cô gái này__ hần nói

Như thấy đc sự tức giận của hần, thằng đó lách đi

-em không sao?__ hần hỏi

-tôi không sao

-về thôi__ hần kéo tay nó

-không về__ nó giật tay lại

Hần thấy tức lắm. Hần thật sự tức. Nó không thấy tình cảm của hần cũng đc nhưng đừng tự hành hạ bản thân của nó mà cứ ngồi đây uống rượu. Hần cũng vì nó mà dạo gần đây cũng chẳng tam thê bảy thiếp nữa. Nó ghét hần sao?

-ĐI VỀ__ hần không kìm đc sự tức giận mà lôi nó về. Hần quá mạnh nên nó cũng không thể nào thoát ra cánh tay đó 1 lần nữa

-xe tôi!__ nó chỉ về xe của mình

-để đây, lát nữa Lean đem về__ hấn cộc

-anh làm gì mà phải nóng với tôi?__ nó trừng mắt

-tôi không muốn cô vào đây khi không có 1 trong 3 đứa chúng tôi__ hấn quát

-anh nghĩ tôi sẽ bị gì trong đây mà phải như thế?__ nó cãi

-cô là vợ tôi, tôi không muốn thấy vợ mình bị thằng khác ve vãn

-vợ anh? anh nghĩ.....ưm__ nó đang nói thì hấn đã hôn nó. Nụ hôn rất sâu, hấn bá đạo cướp nụ hôn đầu của nó, khiêu khích lưỡi của nó cùng lưỡi hấn khiêu vũ cùng. Mắt nó mở to và tay không ngừng lay 2 vai hấn nhưng hấn không nhúc nhích. 3p sau hấn vẫn bá đạo hôn nó. Nó không kiểm soát đc hơi thở nữa thì hấn buông ra

-anh đánh dấu em là của anh rồi đây!__ hấn đã cười

-này, mất first kiss của tôi rồi đây__ nó quẹt môi thì bị hấn cản

-chứ em định first kiss cho ai?__ hấn đan tay hấn và tay nó lại và đi

-cho người thật sự yêu mình__ nó cũng nắm tay hấn và đi bộ về

-thề thì....Vivian OI, ANH YÊU EM!!!__ hấn đang nói nhỏ thì hét to lên

-này, mồm anh to quá rồi đây, điếc cả tai tôi đây này! Mà có đc xem là tỏ tình không nhỉ__ nó liếc xéo

-anh đang tỏ tình với em mà__ hấn buông tay nó ra và khoác vai nó kéo nhẹ lại người

-tôi ăn ở có đức lắm mà. Sao lại đc anh tỏ tình mà, thật thất đức cho tôi

-này. Anh đang tỏ tình nhé! Ít nhất phải có hay không chứ!__ hấn xoa đầu nó

Nó cũng vui khi đc anh tỏ tình lắm, tại dạo này nó rất hay nghĩ đến hấn, thấy hấn trong tay với người khác, nó như ngồi lên lửa. Nó cũng thấy lạ tại vì sao mà lại tức giận khi thấy hấn cùng người khác. Còn bây giờ đc hấn tỏ tình nó vui lắm nhưng vẫn chưa xác định đc là như thế nào nữa.

-im lặng là đồng ý nhé!__ hấn cúi xuống mi lên má nó

-anh đừng có nhận vợ, tôi chỉ đang nghĩ, tại sao tôi có xe mà phải đi bộ__ nó biện minh

-cho tình cảm, thế thì em có thời gian suy nghĩ về anh chứ!

-này, anh đừng có mà điên, có chết tôi cũng chả nói tôi yêu anh đâu

-thế em yêu anh mà không nói à?

-maybe

-thế cũng đc mà. Vậy e đồng ý anh rồi chứ gì?

-anh nghĩ sao?

-nghĩ giống em

Nó trề môi và cười. Nó và hấn đi bộ về nhà. Nó như trong lòng hấn trên đường về nhà.

-anh vào đây làm gì?__ nó can hấn không cho hấn vào

-lúc này anh dọn tới rồi. E đề nghị mà__ hấn nhéo má nó

-nhanh thế?__ nó nhăn mặt

-a dọn đồ vào phòng em luôn đây, phòng đẹp lắm nhóc

-2 đứa về à? Vào đây__ ba nó ngoắc

-ạ?__ nó vào nhà ngồi xuống sofa

-tuần sau 2 đứa đính hôn rồi, giờ còn lông bông__ ba nó mắng yêu

-phụt...__ nó đang uống sữa thì...

-con gái gì mà__ ba nó lắc đầu

-có sao không em__1 tay hấn vỗ lưng, tay còn lại rút khăn giấy lau cho nó

-đỉnh hôn ạ? khụ khụ... sớm thế?__ nó nhăn mặt

-ừ! Lên phòng ngủ đi__ ba nó nói

Nó cùng hấn lên phòng. Nó vào phòng tắm ngâm mình trong đây, suy nghĩ lại cảnh hấn tỏ tình làm nó vui vẻ hát là lá la trong đây, hấn ngồi ngoài nghe đc cũng phì cười. Tắm xong vẫn thói quen cũ nó chỉ quần khăn

-nè, em lúc nào cũng thế này à?__ hấn chỉ vào cái khăn

-ừ

-với anh thôi à?

-không

-ai nữa__ hấn hét

-anh bé mồm coi__ nó ngoáy tai

-ai?

-Kin-o, Hupa nữa__ nó lại tú đồ lấy đồ

-Hupa?__ hấn nhíu

-ừ

-về sau chỉ thế này với anh thôi__ hấn ôm nó từ sau

-biết rồi, tránh ra coi__ nó tháo vòng tay hấn ra

Nó thấy đồ xong thì thấy hấn nằm trên giường nó

-anh ra ghế sofa mà ngủ, ghế to lắm, không sợ bị rớt đâu__ nó chỉ tay về cái ghế

-thế thì e đi mà nằm đây

-cũng đc, dù sao tôi cũng không buồn ngủ__ nó nhún vai bước tới bàn làm việc và đeo cặp mắt kính vào (nó bị cận hay đeo lens trong suốt để ọi người thấy cặp mắt xám tro của nó, nhưng ở nhà thì nó đeo mắt kính)

-em làm gì đấy? học bài à?__ hấn

-không

-chứ làm gì?

-làm việc

-việc gì?

-thiết kế

-thiết kế?

-ừ

-em đeo kính đẹp đấy. Đi học cũng đeo đi, đừng đeo lens

-cũng đc. A ngủ đi, e thức khuya lắm

-ừ

Thế là hần đã ngủ, còn nó thì ngồi đọc tài liệu hết cái này đến cái khác, vẽ rồi lại vứt. Nó thật sự chả có 1 ý nghĩ ủa Đông

-e bí ý à?__ hần giả vờ ngủ thôi đây mà

-ừ

-em thử trải nghiệm thực tế đi, sẽ dễ hơn

-đang trải nghiệm mà

-e trải nghiệm gì?

-ngồi trong phòng lạnh nhất có thể, khoác áo lông__ nó vẫn không rời mắt khỏi tài liệu

-ý tưởng của em là mùa đông à?

-ừ

Hần đứng dậy ôm nó vào, nó thấy trong lòng hần cũng rất ấm áp nên nó cũng giơ tay đáp lại cái ôm đấy

-ấm không?__ hần không thả nó ra

-ừ

-thế sắp có ý chưa?

-chưa à mà rồi__ mắt nó sáng lên, đẩy hần ra và cặm cùi vẽ

Đến nửa đêm hần bật dậy thì thấy nó gục trên bàn nên lạng lẽ tới bên cạnh nó, ẵm nó đặt lên giường

-hơ hơ__ nó dậy thì thấy người nằm bên cạnh-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

-e bé mồm__ hần bịt mồm nó

-dậy đi học__ nó quát rồi vào phòng tắm, không quên lấy đồng phục vào phòng tắm luôn

7.30 a.m at school

-woa, hotboy và hotgirl là 1 cặp à?

-nhìn đẹp đôi quá

-ôi, người đàn ông lí tưởng của ôi

...

Cả trường đc phen ồn ào vì nó và hần tay trong tay bước vào trường

-tình cảm phết nhỉ?__ kin-o chọc nó

-2 này__ nó ngượng

-chị, chị, chị__ Tam quỳ thất thanh kêu nó

-sao lại vào đây...ô hô... chuyển vào đây à??__ nó nhìn đồng phục trên người tụi nó

-vâng__ Lean nói

-lớp mấy?__ nó hỏi

-11A1 đấy__ Hupa nói

-sao biết?__nó nhìn Hupa

-phù hiệu kìa cô em?__ Kin-o nhìn nó

-à mà này, đừng có ăn hiếp con người ta nha bà chị__ Korin nói rồi chỉ tay vào hần

-Hần ăn hiếp tao thì có, cứ vớ vẩn__ nó liếc

-bà chị này cứ đùa__ Korin hất ậmt

-tao đùa à? Mày hỏi thử xem__ nó nhún vai

Reng renggg

-tiếng chuông đã cứu em__ Korin nói rồi chạy mất

Nó vào lớp nhưng tay vẫn trong tay với hấn bỏ qua 1 đồng lời xào xáo. Tới bàn nó nhận đc tờ giấy với nội dung ngớ ngẩn

“Hết tiết mày xuống gặp tao ở sân sau, đứa nào đi cùng đứa đấy chết”

Nó nhếch mép và biết ai bày trò này. Không nghĩ nhiều nó cũng chìm vào giấc ngủ

-các em, chúng ta có ba bạn mới, các em vào đây__ cô nhìn ra lớp thì 2 nữ nhân 1 mỹ nam bước vào

-lớp mình toàn hot girl với hot boy thì phải

-chả phải tam quý sao?

-...

-giới thiệu đi các em__ cô cười với Tam quý

-Mình là Lean

-Mình là Rean, vợ Lean

-Mình là Korin

-mấy đứa xuống đây__ Vian ngoắc tụi nó

-ok babe__ Tam quý đồng thanh

-Korin ngồi với Hupa đi, vợ chồng nhà mày, bàn chót hehe__ nó cười rồi ra lệnh

-như bà chủ?__ hấn cười

-kệ tôi!!__ nó nhìn hấn. Hấn xoa đầu nó nói nhỏ “xưng em kêu anh đi, a đổi cách xưng rồi mà” nói xong hấn cười nhìn nó, còn nó không quan tâm, trề môi và quay ra chỗ khác nằm ngủ

Ra về

-về trước đi, tụi bạn gặp chú 3, lát nữa về sau__ nó nói

-ừ__ vì chú 3 là hiệu trưởng nên hấn tin tưởng cùng mọi người về nhà

Tại sân sau

-Lại chuyện gì? Các cô đi học hay để đánh nhau?__ nó nhăn mặt

-tôi đi học để có đc Wen__ Liên nó và tát nó

-cô tát tôi?__ nó gằn giọng

-đúng, tôi tát cô. Đánh chết nó cho tao__ Liên ra lệnh tụi đàn em hơn 20 đứa xông vào nó

Nó vút cặp qua 1 bên và xông lên. Nó bẻ cổ đứa đầu tiên rồi ném 1 cách rất tàn bạo, nó né những cây côn cứ canh nó mà đánh, đến lúc nó giăng co 1 hồi cây côn rớt xuống nó lồm lên và quất từng đứa 1, máu me bê bết khắp khu đấy. Nó đang hài lòng thì *phụp* 1 nhát dao đâm vào bụng nó, mặt nó tái lại nhìn thủ phạm. CON LIÊN.

Tụi hấn không nở về trước nên đứng trước trường chờ, chờ 15p không thấy nó đâu thì lên phòng hiệu trưởng nhưng hiệu trưởng hôm nay không lên trường. Tụi hấn liền đi tìm thì thấy cảnh tượng trước mắt là

-mày đc lắm__ nó định rút con dao từ trong bụng nó ra thì

-Vian...k đc rút__ hấn chạy lại cùng với tam quý, anh 2 và Hupa

-Tam quý giữ con nó và 2 con kia lại, Hupa xử nó đi__ Kin-o hét lên vì em mình đang trong tình trạng rất cấp bách

-em sẽ không sao đúng không?__ hần vừa ẵm nó vừa chạy vừa nói

-lên xe__ anh nó lấy xe và chạy lại trc mặt hần

Anh nó đạp xe hết sức có thể, hần thì tay bùm lại vết thương của nó

-đau không em?__ hần hỏi, giọt nước mắt chảy xuống

-em...k.hô..ng__ nó lịm đi vì mất máu quá nhiều, tại nó thuộc loại máu không đông nên máu cứ chảy ra không ngừng, mặt thì càng ngày càng tái, người thì lạnh. Làm hần và cả anh 2 cũng bật khóc

27. Chương 7: Tử Thần Đắc Tội Với Diêm Vương

Tới bệnh viện, hần ẵm nó chạy như bay vào phòng cấp cứu. Cùng lúc Hupa, Tam quý và Nhi cũng có mặt. Tất cả mọi người đều ngồi chờ nó. Người khóc, người trầm lặng, bao trùm bệnh viện chỉ nghe tiếng thút thít của Rean, Korin và Nhi

Hần ngồi ngoài ghế gục đầu. Hần trách bản thân mình không bảo vệ được nó, không bên nó lúc nó cần. Hần giận bản thân mình ghê gớm lắm nhưng lại không làm được gì ngoài việc ngồi đây còn nó phải chịu 1 sự đau đớn. Bất chợt “tôi thuộc loại máu không đông”. Hần nhớ lại lời nói của nó lúc nó phải cầm máu trong y tá của nhà trường, sốt ruột càng sốt ruột hơn, *RẦM* hần đập mạnh tay vào thùng PCCC làm mọi người đều hoảng hồn

-MÀY LÀM GÌ THẾ?__ Kin-o quát

-anh nghĩ em đang làm gì? Đang lo cho VIAN ĐẤY__ hần trừng mắt

-mày thôi đi. Nó là của riêng mày à? Mày nghĩ nó trong đây có 1 mình mày lo hay sao? Nó còn hơn tính mạng của tao nữa đấy mày hiểu không?__ Kin-o tức giận

-THÔI ĐI! Ai cũng lo cho Vian cả. Vian mạnh mẽ, chắc chắn không sao đâu. Nó từng bảo là Diêm Vương và Tử Thần là bạn nó mà__ Hupa rất nóng lòng nhưng khi nhắc lại lời nó nói thì cười buồn

-đứng đấy, các anh bình tĩnh__ Lean cũng lên tiếng

-Vian sao rồi__ ba nó nghe đc tin cũng bỏ hết công việc để tới

-vẫn chưa biết đc chú ạ hức__ Korin nức nở

-không sao đâu Korin__ Hupa an ủi

-bệnh nhân thiếu máu__ Bác sĩ bước ra thì gấp gấp nói

-để tôi, tôi là anh ruột Vian__Korin nói

-Vậy máu anh có đông đc không?__ bác sĩ dò xét

-đc mà, bác sĩ yên tâm, mình đi__Kin-o khẳng định

30p sau Kin-o bước ra khỏi phòng truyền máu

-Kin-o ăn bánh uống sữa đi cho khỏe__ Nhi tới đưa cho Kin-o đồ ăn

-cám ơn Nhi__ Kin-o đón lấy đồ ăn của Nhi

Hần ngồi thấy Nhi đưa cho Kin-o thì nhớ lại nó. Chẳng phải nó là tín đồ bánh ngọt và sữa đậu nành sao? Hần đứng dậy bước ra ngoài mua 1 ổ bánh và sữa đem vào tại vì nghĩ đến lúc nó tỉnh nó sẽ đói và sẽ có đồ ăn để ăn ngay

-anh đi đâu về thế?__ Lean hỏi hần

-anh mua đồ ăn cho Vian__ hần cười buồn

Mọi người im thin thút khi nghe hấn nói câu đấy cũng rất đồng cảm và rất vui khi bên cạnh Vian có hấn

-thế nào rồi_bác gái bước vào cùng bác trai thì liền hỏi

-nó...._ba nó bỏ lưng câu thì

Cách Bác sĩ bước ra

-Bệnh nhân đã qua đc cơn nguy kịch nhưng trong vòng 1 tuần bệnh nhân không tỉnh dậy tôi nghĩ gia đình nên lo hậu sự_bác sĩ chậm rãi nói, mặt lấm tấm mồ hôi

Nghe xong mọi người như chôn chân tại chỗ

-tôi có thể vào thăm cô ấy?_hấn hỏi

-tất nhiên, cô ấy đc đưa vào phòng hồi sức ở khu AVIP, tôi xin phép_bác sĩ lịch thiệp nói

Mọi người bước vào phòng hồi sức không khỏi xuýt xoa, khuôn mặt trắng hồng của nó nay đc thay bằng khuôn mặt trắng bệch không 1 giọt máu, đôi mắt xám tro đã nhắm tịt hấn đi. Hấn bước vào bình tĩnh kéo ghế ngồi bên cạnh nó và đặt đồ ăn hấn mua cho nó khi nãy lên tủ. Nắm tay nó hấn giật mình “ tại sao tay em lạnh thế?” hấn rất đau lòng. Mọi người ngồi xung quanh nó, không 1 ai khóc cả bởi vì mọi người đều ý thức đc rằng nó rất mạnh mẽ nếu nghe đc tiếng mọi người khóc nó sẽ buồn lắm

-cũng khuya rồi, mọi người về đi, e sẽ chăm sóc Vian_hấn nói

-ừ, vậy tụi này về, sáng mai sẽ vào sớm_Hupa nói rồi lừa cả bọn ra

-chỉ hôm nay thôi, ngày mai tao với mày cùng chờ nó thức_Kin-o nói

-ừ_hấn cười buồn

Sau khi mọi người đi ra, hấn ngồi kế bên nó gục đầu xuống giường, không nói, không nghĩ gì. Tay hấn vẫn tay trong tay nó

Nhà kho bang Chimp

-mày đã làm gì Vian?_Kin-o nâng cằm Liên lên để đối mặt vs anh

-em xin lỗi, em xin..._nhỏ bị lấp lửng câu thì

CHẤT

-mày tưởng mày xin lỗi tao sẽ tha ư?_Kin-o tức giận

-tất cả chị vì chị ấy yêu Wen thôi với lại coi như trả thù giúp anh, đã quen anh rồi lại còn cặp với Wen, nhìn thấy nó và Wen hồi sáng bỏ rơi anh làm e đau lòng lắm_Tiên biện minh hộ mình và Liên

-Quen tôi? Cặp với Wen?_Kin-o nhúu mày

-còn dụ dỗ Hupa của em nữa_Hằng nói

-Dụ dỗ? Của cô?_Hupa cũng hơi khó chịu

-con điên_Rean lằm bằm

-tận số_Lean chắc nịch

-anh chơi nó ít ít thôi, để dành Vian nữa_Korin đổ dầu vào lửa

-cũng đúng, chơi nhẹ tay thôi, để dành Vian, em thấy Vian cũng không tồi_Hupa nói

-ừ vậy mày lấy đồ hạng trung cho tao

-ok

5p sau

-của đại ca đây_Hupa chạy vào đưa cho Kin-o cây roi

-tốt

-anh à, tha em. E chỉ trả thù cho anh thôi_Liên khóc

-tôi quên chưa nói. Vivian là e gái cưng của Kin-o, thanh mai trúc mã của Wen và Hupa và Vivian từ nhỏ đã quen nhau nên Hupa xem Vivian như là Kin-o đối với Vivian, Vivian coi Hupa như đối với Kin-o. Hiểu chưa con ngu?_Lean dứt câu

PHẬP tiếng roi mây đánh vào cánh tay Liên, tay, chân của nhỏ bầm tím. Nhỏ la thét thanh kêu cứu, trong trí thức nhỏ vẫn có thể lẩm bẩm đc câu “Vian tao sẽ trả thù”, Kin-o nghe đc càng tức hơn đánh Liên không ương tay, nhìn Kin-o bây giờ chả khác nào dã thú khát máu, cực kì đáng sợ. Hupa cũng phải ngạc nhiên vì chưa bao giờ Kin-o vì ai đó mà lại hung tợn như thế này và nghĩ chắc chắn rằng Vivian rất quan trọng với Kin-o và cái bí mật tại sao Kin-o trở nên hoang tàn khi có ai đụng đến Vivian vẫn chưa ai có thể biết đc trừ nó và anh 2. Hupa chợt rùng mình khi nghĩ đến 2 năm trước Vivian về nước thăm mọi người thì có 1 người có ngáng chân nó, lập tức Kin-o chạy lại suýt nữa thì đánh thẳng kia chết may mà Vivian ngăn kịp không thì thằng kia gặp Diêm Vương ngay hôm đấy vì cái tội ngáng chân nó. Trở lại hiện tại thì thấy nhỏ kia chịu đựng không đc nữa thì mới can

-để dành Vian_Hupa kêu

-ừ_Kin-o vút cây roi vào mặt nhỏ Liên rồi bước ra ngoài

-còn 2 đứa này_Lean chỉ tay vào hằng và Tiên

-tạm thời chưa biết đc, để đấy. Giờ đi về nhà ngủ, tao mệt_Kin-o nói rồi ra ngoài

4 ngày sau

Đã 4 ngày rồi nó vẫn nằm im không động đậy nhưng có vẻ nó đã hồng hào lên. Hấn vẫn ngồi đấy không rời mắt khỏi nó.

-Vian tỉnh dậy đi em. Anh nhớ e quá, a chưa dẫn e đi chơi mà_hấn xoa đầu nó

-...._im lặng

Luôn luôn là thế, từ khi nó nằm đấy, hấn có gào thét thì nó vẫn chỉ im lặng. Hấn quay người ra đứng trước cửa sổ

-ừm..ừm_nó ậm ừ nhỏ nhưng không ai nghe thấy bởi hấn đã quay người ra cửa sổ (cửa sổ khá xa giường) còn Kin-o mua đồ ăn cho hấn rồi

28. Chương 8: Quá Khứ Lặp Lại

1 lúc sau hấn trở lại thấy nó bị động kinh, mặt tím tái

-BÁC SĨ, BÁC SĨ_hấn vừa hét vừa bấm chuông

-anh ra ngoài_bác sĩ chạy lại

-chuyện gì?_Kin-o chạy lại thì thấy vẻ mặt hấn thay đổi

-Vivian sẽ không sao đúng không?_hấn lay vai Kin-o

-nó làm sao?_Kin-o hất tay hấn ra và túm cổ hấn.Hấn như bắt lực rồi quỳ hấn xuống

10p sau

-không sao rồi. Cô ấy tỉnh lại rồi_bác sĩ cười tươi

Hấn và Kin-o đẩy bác sĩ đẩy ra 1 bên và chạy vào phòng

-Vivian, em tỉnh lại rồi!!!_Kin-o hét lên chạy lại nắm tay nó

-Vian à, a muốn đột quỵ với em mất_hấn cau mày, từ tốn lại chỗ nó ngồi

-vết thương chưa lành hẳn, cháu đừng cử động mạnh nhé!_vị bác sĩ lại chỗ nó đặt túi thuốc xuống tủ

-vâng

-này, tên ngố!!_nó kêu

-em gọi tôi à?_hắn chỉ vào mình

-ờ

-gì?

-lúc tôi ngủ anh phiền lắm, cứ luyên thuyên suốt_nó nhìn anh 2 rồi 2 anh em nó ngồi khúc khích

-nhờ thế nên giờ em mới dậy đấy_hắn tự hào

-xí! đừng điên. Lúc anh không luyên thuyên nữa tôi mới dậy đấy_nó trề môi

-2 ơi đỡ em dậy, mỏi lưng_nó nhìn anh 2

-thoải mái chưa cô?_anh nó liếc xéo

-ăn bánh không? Có sữa nè_hắn nói

-đưa đây

-với 1 điều kiện_hắn để đồ ăn ra xa

-2 xuống căn-teen mua e đồ ăn đi, đói quá_nó quay qua Kin-o luôn, không thèm nghe cái điều kiện gì gì kia

-nè, e là vợ anh hay là vợ Kin-o?_hắn nhíu mày. Lập tức 2 ánh mắt nhìn hắn như ăn tươi nuốt sống

-AAAAAAA..... chị tỉnh rồi_Rean chạy như bay lại chỗ nó, ôm nó

-buông ra Rean ơi, đau_nó cổ đẩy

-em...em xin lỗi, chị không sao chứ?_Rean tíu tít lên

-không sao_nó xoa tay cười

em mua sữa với bánh chị thích nè_Lean đưa nó 1 giỏ bánh với 2 lốc sữa

-cám ơn, đang đói, gặp may chị tỉnh hẳn_nó nhận ngay đồ ăn và ăn ngon lành

-vậy ăn đi, nhìn chị vừa tỉnh dậy mà la đói là biết chị khỏe lắm rồi, đúng không?_Korin xoa bắp tay nó

-ừ_nó ăn như bị bỏ đói lâu năm

-từ từ em, nghẹn bây giờ_Kin-o vuốt lưng nó

-em ăn từ từ không ai cướp đâu mà lo, anh còn mua cho e 1 đồng nữa nè_Hupa bước vào thấy Kin-o vuốt lưng nó thì hiểu ngay chuyện đang diễn ra

-e sợ Wen lấy_nó giả mếu

-nè em đừng có mà đổ oan cho anh_hắn biện minh

-xí. Hồi này ai giành lại đồ ăn bắt phải có điều kiện với tôi mới cho tôi ăn vậy?_nó chu môi rồi nhét cả miếng bánh còn lại vào miệng

-2 ơi, nước_nó nghẹn

-đây, sữa đây, uống đi_hắn lấy luôn hộp sữa hắn định uống giành mất nó thì thấy nó mắc nghẹn nên đưa luôn cho nó

-vừa mới may bụng đấy, ăn ít thôi không lại bở bụng bây giờ_Hupa trêu

-anh trù em à?_nó nguýt 1 cái đúng dài

-ơ không. Này nói nghe_Hupa biện minh rồi mua chuộc

-nói đi, em nghe__nó hút sữa rồn rột

-mau hết bệnh, tụi anh dẫn đi chơi với bé Liên với đàn em tụi nó__Hupa thì thăm tai nó

-mai hết liền hahaha

-thôi đi. Hết hẳn đi đã rồi chơi sau, hàng vẫn còn tốt chơi dài ngày mà hahaha__Hupa xoa đầu nó

-vậy thì đc

-2 anh em kia thì thăm gì đấy__hắn hơi khó chịu

-ghen à?__Hupa nhìn đều hắn

-ghen đầu mày. Biến đi để tao chăm sóc vợ tao!__hắn gần nhẹ

-ai cần anh lo cho tôi, tôi tự lo đc__ nó tiếp tục xoa thêm 1 hộp sữa

-bla..blê...

-uống thuốc đi em__Kin-o cầm thuốc và 1 li nước trước mặt nó

-uống thuốc với sữa được không 2? Lâu rồi chưa đụng với nước suối nên không quen miệng__nó mếu

-ai lại uống kiểu đấy, nước suối không màu, không mùi. Uống đi rồi cho uống sữa__anh nó vén tóc rồi lấy thun cột tóc lên cho nó

-này, a để e làm cho__hắn chạy lạy

-mày ghen với anh à?__Kin-o nhin cười

-chứ sao nữa, nhìn a xem. Thân thiết quá làm e cũng bức lắm chứ bộ__hắn chỉ chỗ

-này Vian, mai mốt em cưới nó về không cần phải giữ chồng khư khư bên mình đâu__anh nó đã hoàn thành tác phẩm cột tóc cho nó

-why?__nó ngược lên thì anh 2 nó hôn rất kêu lên má nó, tay thì ve vãn cổ nó

-NÀY__hắn hét

-đấy. Nó sẽ là người đàn ông đầu tiên tạt axit đánh ghen đấy__Kin-o

-haha... người đàn ông nội trợ haha__nó cườ khúc khích -a__nó rên khê

-sao? e bị gì?__hắn chạy lại

-không có. Tại cười nhiều quá nên tôi đau bụng hahaa__nó tiếp tục cười

-e thôi đi có đc không?__hắn

-ok ok hahahaa

-này, anh đùa em à

-không có hahaha

-VIVIANNNNNNN__hắn hét

-anh bé mồm coi haha

-sao e cứ cười

-thế a nhìn đi, có ai là không cười không__ nó chỉ tay qua chỗ từng người đang ôm bụng cười hả hê

-sao lại cười?__hắn hỏi Hupa

-vì e tôi nó quá lợi hại__Hupa vỗ vai hắn rồi lại cười

-lợi hại?

-người đầu tiên làm mặt mày đỏ ửng như thế này không phải là vì ẻm sao?__Hupa sờ lên má hắn

-Hupa. BUÔNG TAY_ nó nghiêm

-ghen à?_ hấn như bắt đc vàng khi thấy nó ghen

-không, tôi chỉ định kêu anh ý thay vì sờ mặt anh thì tán vào mặt anh cho nó đỏ đỏ hồng hồng cho nó kul ý mà hì hì

-em...em...

Hôm đấy mọi người nói chuyện rất vui vẻ, rộn ràng cả lên. Y ta cũng ngạc nhiên vì căn phòng 4 ngày trước rất u ám, bước vào đã lạnh hết cả sống lưng.

1 tuần sau

-chán quá!!! Khi nào e đc ra viện đây anh 2

-ngày mai

-thật ạ?

-ừ. Mai

-yeahhhhh, yêu 2_nó hôn chụt vào má anh 2 nó

29. Chương 9

Hôm sau, anh 2 nó đi làm thủ tục xuất viện còn nó, hấn và Hupa trong phòng thì

-Hupa, a để đó qua đây lấy em hộp sữa_nó ngoắc Hupa lại trong khi anh ấy đang dọn đồ

-ừ, để anh_Hupa tuân lệnh

-để tao cho, mày dọn đồ đi_hấn ngay lập tức can 2 đứa kia :))

-không. E nhờ Hupa cơ mà, anh dọn đồ đi_nó xua tay đuổi hấn.Hupa chạy lại nó nhưng vẫn quay lại nháy mắt trêu hấn

-nè, mày muốn chết hả?_hấn giơ tay định đâm

-đừng quá đáng, dọn đồ đi_nó can

-em tự lấy sữa uống đi, ngay đầu giường cơ mà_hấn chỉ tay về phía tủ

-anh muốn e với tay ra lấy?_nói xong nó với tay ra thì

-ây, ây, để anh_Hupa chạy lại

-mày nghĩ sao vậy? Vết thương vẫn chưa lành đấy, với tay xa như thế sẽ rất đau, mày làm phiền nhau quá_Hupa thấy xót cho bảo bối của mình

-DỌN ĐỒ MAU LÊN CÒN VỀ_nó hét

Và thế là nó bày đủ mọi cách để Hupa đc nghỉ còn hấn loay ha loay hoay dọn đồ hộ “vợ tương lai” của mình

-về thôi em_Kin-o vào phòng

-ba đâu anh? E trong đây mà ba chả vào thăm_nó bí xị

-ba về Mĩ rồi

-why?

-ba về Mĩ định đưa Fiona (mẹ Vivian) qua đây thăm em, nhưng mà Fiona nghe tin em bị như vậy sốc lắm sinh bệnh nên không qua đc. Ba thì ở lại chăm sóc Fiona rồi_anh nó kể

-vậy ạ? 2 đặt vé máy bay đi Mỹ cho em vào ngày mốt_nó nói rồi vịn giường đứng dậy

-ây, để anh_Hupa đỡ

-ừ. 2 đi cùng em

-khỏi, e đi 1 mình_nó đi lại chỗ anh 2 giờ tay ra báo hiệu phải đỡ

-nhưng mà em...em_anh nó khó hiểu nhìn nó

-em không sao, anh 2 đi học đi. E sẽ viện cớ bệnh mà nghỉ, 3 hôm thôi_nó hì hì

-nè. Vừa tỉnh dậy mà em bỏ anh em đi à huhu_hắn làm nũng nó

-biến thái

-chị_tam quý đứng trước cửa bệnh viện chờ nó

-ừ

30p sau tại nhà

-CHÀO MỪNG CÔ CHỦ VỀ_tất cả người hầu đứng chào nó

-anh bày ra à?_nó nhìn Hupa

-ừ

-thế có bữa trưa không?_nó

-ăn nhà hàng_anh nó nhún vai

-hay nhỉ? TẤT CẢ THÀNH VIÊN TRONG GIA ĐÌNH NHỊN ĐÓI 2 NGÀY CHO TÔI. VÀO NHÀ ĐIỂM DANH_nó hét

-cả tụi anh_hắn

-à há

Nó điểm danh từng người hầu trong gia đình và

-Kin-o, Hupa và Wen các anh cũng phải nhịn_nó nhìn

-WHY?_đồng thanh

-ai nhờ anh bày ra trò cho người hầu đứng chờ mà không cho chuẩn bị bữa ăn chỉ vì 1 lời chào “CHÀO MỪNG CÔ CHỦ ĐÃ VỀ” không hả?_nó tường thuật lại rồi nhái lời của người hầu

-thì ăn nhà hàng lời quá mà_Hupa nói

-hay nhỉ? Nhà hàng hải sản à?_nó lườm

-thì..._hupa ấp úng

-thì cái gì mà thì. Còn không mau đi nấu ăn cho em_nó chỉ tay vào bếp

-ơ thể dc ăn à_mắt hắn long lanh

-không. 1 mình em ăn thôi, mấy anh ngồi nhìn_nó nói rồi đi lên nhà không quên để lại

-tôi mà phát hiện mấy anh ăn vụng thì tôi bỏ về Mỹ_nó dọa

-YES, MADAM

Mấy anh chàng nhà ta chui vào bếp thì cãi nhau

-tại mày đó. Nghĩ sao bày ra mấy cái trò này_Kin-o lườm Hupa

-giờ cả lũ nhìn đói rồi đây nè_hắn nguyền

-sao anh là anh nó mà không nói Vivian, anh nhịn đói thật à?_Hupa nói

-mày còn không biết nó ghét nhất là đi ăn nhà hàng sao?_kin-o đập trứng

-LÈM BÈM GÌ ĐẤY, CÒN 15P_nó hét từ trên nhà hét xuống

-mau đi_hắn nói

30p sau tại nhà bếp

-chời ơi, các anh nấu ăn hay là tạo công ăn việc làm cho người hầu thế?_nó nhăn mặt, mắt thì đảo quanh bếp, rau, thịt, cá mỗi thứ mỗi nơi nhìn như bãi chiến trường

-đẹp đi, còn đứng đó à?_hắn nhìn người hầu đằng sau lưng nó

-khỏi dọn, để đấy. Chị ra ngoài làm việc của chị đi. Kin-o lấy 4 hộp sữa, Hupa lấy 4 cái bánh ra phòng khách cho em

-còn anh?_hắn hỏi

-ĐEP CHỖ NÀY_nó nhăn mặt từng chỗ

-nhưng đâu phải mình anh?_hắn chỉ tay vào Kin-o và Hupa nhưng đáp lại chỉ là 1 cái nhún vai và lắc đầu

-đúng là 3 anh đều phá nhưng anh không biết dọn còn to tiếng với người hầu thì a đúng à?_nó nổi điên

-nhưng mượn người để giúp việc à em?_hắn không phục

-nhưng họ là người, đừng nói nhiều. 2 anh lấy đồ cho em, Wen dọn đi, 30p nữa mà không sạch thì biết tay em_dứt lời nó quay ngoắt đi

Tại phòng khách

-bánh và sữa đây_anh nó và Hupa đồng thanh

-cho 2 anh mỗi người 1 hộp sữa và 1 cái bánh đây_nó chụp ngay 2 cái bánh và 2 hộp sữa

-em ác thật_Kin-o xoa đầu

-bây tivi coi đi_nó nói

-ê đừng đừng coi cái này đi_nó kêu Hupa dừng ngay cái bộ phim Hàn Quốc

-em coi à?_Hupa hỏi

-chứ gì, hay thế

-anh tưởng em phải coi cái này cơ_Hupa review lại 1 kênh thì

-AAAAA....._nó nhảy lên đùi anh nó ôm cổ như tình nhân

-chuyện gì thế?_hắn từ phòng bếp chui ra thấy tình cảnh trước mắt thì mồm A mắt O

-hahahaa, không ngờ em sợ phim ma_Hupa cười lớn

-anh muốn chết à?_nó chạy lên hắn giựt cây chổi trên tay hắn hằm hằm bước lại chỗ Hupa

-anh đứng lại cho em mau lênnnnn_nó dí Hupa vòng vòng sau vườn

-anh đứng lại em đánh anh chết rồi sao_Hupa

-Á_ nó hét lên ôm bụng ngồi xuống

_VIANNNNN_cả bọn đồng thanh chạy lại chỗ nó

-anh xin lỗi mà, em đánh anh chết đi Vian_Hupa suýt khóc

-thật à?-nó cười rồi túm cổ áo Hupa đánh như tử

-á Vian anh chỉ định kêu em dậy thôi huhuuu_Hupa lấy tay đỡ đòn của nó

Sau cuộc nổi dậy của các vị thần thì tụi nó vào nhà ngồi trên ghế sofa ở phòng khách

-1 mình em ăn hết?_hắn chỉ vào đồng bánh và sữa nằm ngổn ngang
 -không, Hupa và Kin-o ăn cùng em_nó tỉnh bơ nói mà không suy nghĩ
 -Vian à_Hupa huých tay nó nheo mắt
 5s đứng hình
 -á chết_nó quay lại nhìn hắn
 -em biết hành hạ nhau nhỉ?_hắn cười đều
 -anh Wen của em à. Ngồi đây đi, em lấy bánh cho anh ăn nhé_nó cười tươi rói
 -em đẹp ngay cái nụ cười đấy đi_hắn bịn mồm nó
 -em lên phòng chuẩn bị đi, ngày mốt không có vé nên trưa mai sẽ bay_Kin-o nói nhưng hơi buồn
 -không cần chuẩn bị gì đâu. Đi tay không là đc_nó nói
 -ừ_Kin-o kéo nó lên đùi
 -sao đi xa lại không mang hành lí?_hắn hỏi
 -ở Mỹ tôi có nhiều đồ lắm. Còn quà cáp thì tới Mỹ tôi sẽ mua_nó
 -em ngủ đây. A đặt vé máy bay cho em về luôn nhé, e đi 3 ngày thôi. Nhớ Liên rồi_nó cười nhếch mép
 -còn nhớ tới nó?_Kin-o hỏi
 -người tình bóng đêm của e mà haha_nó cười lớn rồi cũng lên phòng đắp chăn và ngủ
 -quả là lợi hại haha_Hupa cười
 -ôi vợ tôi_hắn cười giả lả
 -hahahahaa vợ cơ đấy_Hupa huých tay hắn

30. Chương 10: Bảo Vệ Anh 2

Nó vừa bước tới quê mẹ thì mới tá hỏa là mẹ đã khoẻ từ mấy hôm trước và chỉ là muốn nó quay về Mỹ để
 Tại nhà họ Phan bên Mỹ
 -bộ thiết kế mùa Đông con ra sao rồi?_ba nó hỏi
 -con handmade rồi, thiết kế này chỉ đc bán ra thị trường 3 chiếc thôi_nó khẳng định
 -tại sao?_ba nó khó hiểu
 -con muốn thiết kế này làm bằng tay, con không rãnh nên ra 3 sợi thôi_nó nhấp trà
 -ừ. Ba,mẹ muốn con về đây để làm gì con biết không?_mẹ nó hỏi
 -thăm MẸ FIONA BỊ BỆNH A_nó nhấn từng chữ
 -không. Đó chỉ là chuyện cách đây 3 ngày, còn bây giờ có lí do khác_mẹ nó nói
 -lí do?_nó lặp lại
 -ngày mai con sẽ tự ra mắt sản phẩm và nhận chức chủ tịch_ba nó
 -KHÔNG_nó hét rồi bỏ chạy lên phòng
 -để tôi lên thuyết phục nó_ba
 cốc, cốc
 -Vivian à, ba đây

-vào đi

-Vivian, ta cần nói chuyện với con

-ba cứ nói

-coi như ba năn nỉ con hãy nhậm chức chủ tịch

-chiếc ghế đó vốn dĩ không thuộc về con đâu bà à

-ý con là...?

-nó là của anh 2

-anh 2 chưa bao giờ góp 1 tý công sức nào cho công ty cả, còn con, con luôn dốc sức vì công ty. Thì con thử nghĩ xem, con và Kin-o ai hợp hơn khi ngồi chiếc ghế đấy?

-vẫn là anh 2. Công ty đó là của mẹ Lan (mẹ Kin-o)

-nhưng mẹ Lan để di chúc cho ba

-thế thì mẹ Lan lập lên công ty chỉ để cho con chồng mình hưởng, còn con ruột thì không?

-nhưng...

-thôi đc rồi. Con sẽ nhận chức đấy

-Vivian??

-thật mà

-con ngoan

-ba ra đi. Con cần nghỉ ngơi

Ba nó đi ra ngoài chỉ còn mình nó trong phòng. Nó móc đt gọi cho Kin-o

-anh 2, chiều nay mai qua Mĩ gấp nhé!!

-có chuyện gì?_bên kia hỏi

-cứ qua đi

-ok em gái

Chiều hôm sau tại phòng nó

Nó búi tóc cao, mái xéo đc cúp vào mặt dài đến cằm. Nó kẻ mắt đậm, chải mascara dày và cong vút và son môi đỏ. Nó mặc chiếc váy đen liền thân, phần trên là phần áo da đen ống ôm sát vòng 1 và vòng 2, lộ ra chiếc vai trần trắng nõn, vòng 1 đầy đặn, vòng eo con kiến, phần váy ren đc xoè to, dài vừa chạm mắt cá, chiếc giày ren cao gót chừng 10 phân. Cổ đc đeo sợi dây chuyền nó thiết kế vào mùa hè năm ngoái, đến thời điểm hiện tại vẫn còn đc xếp vào danh sách hàng nóng.

-em gái, anh tới rồi_anh nó mở cửa bước vào

-ba, mẹ không biết anh đến à?

-Quản gia bảo là ba và dì đi đến khách sạn trước rồi. Khi nào em chuẩn bị xong sẽ tự ra khách sạn

-2 à_nó ôm anh nó - dù có chuyện gì xảy ra thì hãy thật bình tĩnh, không đc bỏ đi giữa chừng đâu nhé!

-em của anh làm sao vậy? Có chuyện gì sao_anh nó vuốt lưng nó

-lát nữa sẽ biết thôi, giờ mình đi nhé_nó ra khỏi lòng anh nó và kéo Kin-o đi

Trên xe

“2 à, em sẽ không để 2 thiệt thòi đâu” nó nghĩ

Tới nơi, nó lấy ra chiếc mặt nạ đeo vào mặt anh nó, nhìn anh nó cũng rất bảnh, vẻ lạnh lùng của anh nó cũng đi xuyên qua chiếc mặt nạ đấy

-sao phải đeo thứ này_ anh nó chỉ vào chiếc mặt nạ

-lát nữa anh sẽ hiểu thôi_ nó nháy mắt

Nó khoác tay anh nó mở cửa bước vào, mọi người đang xôn xao bàn tán thì lập tức nhìn về phía 2 anh em nó. Nó thì lạnh lùng, quyến rũ, bây giờ mọi người không nghĩ nó là 1 cô gái 16 nữa mà là 1 người thành đạt. Còn anh nó mặc 1 chiếc áo sơ mi đỏ, thắt nơ đen, chiếc gil-lê đen, cuối cùng là chiếc áo vest đuôi tôm, mặt đeo chiếc mặt nạ, nhìn rất menly cũng không kém phần lạnh lùng.

-anh chỉ đi đứng đây, TUYỆT ĐỐI không đi nhúc nhích_ nó dừng lại chỗ đối diện sân khấu

-tại sao?

-hãy nhìn vào ánh mắt em và diễn, anh sẽ hiểu, em đi 1 tý_ nó quay đi

-Xin chào các vị quan khách, ngày hôm nay chúng ta có sự kiện lớn nhất trong lịch sử Diamond. Vì ngày hôm nay sẽ ra mắt sản phẩm mùa Đông do 1 nhà thiết kế đi Diamond trọng dụng nhất. Cũng là ngày hôm nay người đi Diamond trọng dụng sẽ ngồi lên chiếc ghế Chủ tịch tập đoàn Diamond với số cổ phiếu có sẵn là 10% và số tài sản đi thừa kế là 30% và đó chính là..._ ông MC đồng dục nói và dừng lại để 1 đồng tiếng ồn ào

-chắc là Fiona Mayches

-tôi nghĩ lại là con trai cả ông Phan Nam

-...

-Là con gái tôi Vivian_ bà nó bước lên sân khấu cầm mic và nói

“Vivian, em bày trò gì đây?” Kin-o lắc đầu

-cho tôi hỏi?_ 1 người trong đám đông đứng lên

-anh cứ nói_ bà nó cười

-theo tôi biết, Fiona mới là người đi Diamond trọng dụng

-đó chỉ là bức bình phong của Vivian_ bà nó nói -con gái, ra đây

Nó chậm rãi bước ra, quả thật rất đẹp, vẻ đẹp kiêu sa như của 1 quý bà nào đó vậy

-con sẽ ra mắt sản phẩm_ nó thì thào vào tai bà

-Chào mọi người, tôi là Vivian Phan, con gái thứ của tập đoàn Diamond, tôi rất vui khi lần đầu tiên đi ra mắt mọi người cũng như lần đầu tiên tự mình cho ra mắt sản phẩm của mình_ nó cười

-đây là sợi dây đầu tiên đi tự tôi thiết kế và làm_ nó ấn nút vào màn hình laptop và trên màn hình lớn xuất hiện 1 sợi dây chuyền kim cương đen và trắng- màu đen tượng trưng cho sự lạnh lùng nhưng cho đến khi nó gặp màu trắng màu của sự ấm áp, nó hoà quyện vào nhau nên khi nhìn thấy nó bản thân tôi thấy rất ấm áp và an toàn_ nó nghiêm túc

bộp, bộp tiếng vỗ tay vang lên

-quả thật là sự trọng dụng của Diamond

-dây chuyền rất đẹp, đúng là ấm áp thật

-.....

-Nhưng... sợi dây này tôi chỉ cho sản xuất và bán ra thị trường 3 sợi mà thôi_ nó nói

-tại sao vậy? Nó rất đẹp mà_ 1 người đàn bà trung niên hỏi

-vì đây là 1 sự thiết kế rất đặc biệt. Tôi không muốn sợi dây này bị bắt hạnh và không thật sự ấm áp và an toàn như những gì nó cố gắng bộc lộ_nó đáp

Tất cả mọi người đều không ngớt lời khen nó

-Vivian thật quả lợi hại nha, bây giờ sân khấu này sẽ là của cô và ông Nam. Xin mời ông_MC nói

-giống như lúc đầu những gì tôi nói, hôm nay tôi sẽ giao phó công ty lại cho Vivian. Con gái, ngày hôm nay ta sẽ cho con toàn quyền quyết định mọi thứ trong công ty_ba nó đưa nó 1 tập hồ sơ chứa phần cổ phiếu và giấy phép kinh doanh đã chuyển thành tên nó

-ba có thể đi xuống_nó thềm vào tai ba nó. Ba nó gật đầu và bước xuống

Nó đặt bộ hồ sơ trên bàn, kiểm tra mọi thứ ở trong xong nó nháy mắt với cô thư kí, lập tức cô ta đem 1 bộ hồ sơ chứa 10% cổ phần của nó

-Theo mọi người đều biết, ông Phan Nam có 1 người con trai lớn là Phan Thành, đúng không? Tôi chỉ biết cách đây 5 năm khi biết anh Thành là người anh cùng cha khác mẹ với tôi. Khi tôi nhận biết đc mọi chuyện về gia đình là lúc tôi biết Nguyễn Văn Lan là người đã lập nên công ty này cũng như là người vợ quá cố ông Phan Nam và Phan Thành là con trai của Văn Lan. Tôi rất thương Phan Thành vì khi Văn Lan mất anh ta đã thay đổi, nhưng anh ấy không hề ghét tôi khi thấy ba của CHÚNG TÔI chỉ yêu thương chăm sóc cho tôi mà quên mất nhiệm vụ làm cha của mình đối với con trai lớn. Thì ngay lập tức, tôi nhận thức đc điều đó, trong mắt anh ấy tôi cảm nhận đc anh ấy đang rất buồn chỉ muốn đứng lên bảo vệ tài sản của mẹ mình nhưng tài sản đó đã thuộc về ba của CHÚNG TÔI và ba của CHÚNG TÔI không xem anh ấy ra gì thì tài sản đó sẽ chẳng bao giờ là của anh, đó là những gì anh ấy nghĩ. Tôi muốn giúp anh bằng cách học thật giỏi và làm 1 cánh tay trái đắc lực của công ty và ba để.... tôi sẽ thay mặt anh làm điều đó bằng cách nhận chức Chủ tịch này. Và tôi thiết nghĩ, Văn Lan sẽ chẳng muốn thấy gia tài lớn của cuộc đời mình rơi vào tay của con chồng mà không phải con ruột của mình nên khi nhận chức Chủ tịch tôi sẽ giao lại tất cả cho Phan Thành. Phan Thành anh bước lên đây cho em_nó nói nhưng cổ kìm nén giọt nước mắt

-Phan Thành, tôi... Chủ tịch tập đoàn Diamond sẽ từ chức và trao lại cho Phan Thành 35% số cổ phiếu công ty và với số cổ phiếu như thế này Phan Thành sẽ đường đường chính chính bước vào công ty và ngồi lên chiếc ghế CHỦ TỊCH TẬP ĐOÀN DIAMOND_nó ôn nhu nhìn

-Vivian à, anh cảm ơn em, anh..._Kin-o như sắp khóc

-đây là điều duy nhất em có thể làm mà_nó cười rồi ôm chầm lấy anh 2

-tháo mặt nạ ra và làm việc nên làm của 1 Chủ tịch đi, có lẽ, em thiếu ba và mẹ 1 lời giải thích_nó thì thào rồi đi vào cánh gà

-Vivian, ba xin lỗi con, ba thật sự không nhận ra đc chuyện này_ba nó cúi đầu trước nó khi thấy nó bước vào

-ba à. Ba nên để dành lời xin lỗi cho anh 2 đi_nó ôm ba và thì thầm

-chắc chắn rồi

12.00 pm

-bài diễn xuất hay đấy anh trai_nó ngồi lên chiếc ghế sofa khi đặt chân vào nhà

-em cũng thế đây thưa cụ Chủ tịch_anh nó xoa đầu

-Kin-o ba xin lỗi con, ba đã quá lơ là con, không thể làm tròn trách nhiệm với con

-nhưng ba đã làm tròn trách nhiệm với Vivian và nó đã dành những gì ba dành cho nó, nó đều trao lại cho cả mà_anh nó nhìn nó cười và nhìn ba trìu mến

-dì xin lỗi đã không nhớ đến con_Fiona nắm tay nó

-mẹ à. Không sao đâu_anh nó cười tươi

-con nói ta là ...là

-Là MẸ ạ!!

-ước mơ của mẹ mà, mau mau mà tới ôm anh ấy đi_nó

Thế là đêm đấy, nó cảm thấy vui với những gì nó làm. Cả nhà nó ôm nhau hạnh phúc xong thì phòng ai về phòng đấy. Nó trần trọc mãi không ngủ đc nên đánh liều qua phòng anh 2 nó thấy anh nó chưa ngủ thì tắt đèn phòng anh nó, nhảy lên người anh 2 nó vút cuốn sách trên tay anh nó ra rồi đẩy anh xuống giường rồi nằm trên cánh tay anh nó

-2 ơi

-ơi

-2 à

-à

-từ hôm nay, em sẽ qua phòng anh 2 ngủ đến lúc e đi lấy chồng

-không

-sao?

-đến lúc 2 lấy vợ cơ

-haha, ngủ thôi

-ừ_ thế là 2 anh em nó nằm ôm nhau ngủ

31. Chương 11: Trở Lại Á Âu

-hello everybodyyyyyy_nó vừa bước vào nhà

-ôi. VỢ TÔI_hắn chạy lại

-vợ cái đầu anh, cất đồ cho tôi_nó

-này, nhìn em oách lắm đấy. Đây này_Hupa nói và chìa ra tờ tạp chí mà khuôn mặt nó dần dần ngay trang đầu tiên với chủ đề “Chủ tịch Vivian từ chức”

-herher, chắc vui_mặt nó méo xệch

-Kin-o đâu?_hắn hỏi

-mai anh ấy về. Hôm nay anh ấy phải họp hội đồng quản trị bên Mĩ và tuyển nhân viên trực tuyến để gửi hồ sơ từ Mĩ về cho anh 2 làm đề anh 2 hoàn thành xong chương trình học ở í mà_nó cười xoà

-haha vui quá_hắn cười

-vui nhỉ, vui này_sau chữ này là nó giơ đầu gối lên và huych vào bụng hắn

-bao lực thế?_1 tay hắn ôm bụng, 1 tay hắn vịn vai nó, mặt thì méo hết cả ra

-muốn nữa không_nó giơ nắm đấm day hù dọa

-á, 10p nữa là học thể dục_Hupa cán ngang -e đi không Vian?

-có chứ, 2p nhé_nói xong nó chạy vụt lên phòng

5p sau nó mặc xong bộ trang phục trường, tóc búi cao gọn gàng nhìn thể thao cực

-2p của em à?_hắn méo mồm

-thế không muốn em đi học à_nó giả bộ buồn

-em vừa nói “em” à?_hắn đơ

-không muốn tôi xưng thế à? Tôi tốn 3p cuộc đời suy nghĩ cái chuyện này đấy_nó kênh

-ôi em yêu_hắn bay lại chỗ nó

-trễ giờ rồi ạ_Hupa lắc đầu

-em lái xe_nó xung phong

-thế khỏi lo trễ giờ, của em_Hupa đưa nó chìa khoá xe, cười ranh mãnh

Mở cửa xe, bước vào, nó đeo headphone, nhấn nút đóng mui trần để khỏi nắng. *Vù* nó đạp ga phải gọi là " nhanh như gió".Tối trường nó giờ đồng hồ lên

-4p39s haha_nó cười

-anh chưa muốn chết_rồi kéo nó ra khỏi xe đi đến phòng tập

-có ai dí em đâu mà sao e chạy ghê vậy?_hắn hỏi

-để bù lại 3p cuộc đời của tôi mắc suy nghĩ cho ai kia_nó lườm

-xưng em gọi anh đi mà hức_hắn giả mếu

-ừ, biết rồi

Lúc trước nó không muốn xưng em gọi là vì nó sợ tình cảm của nó chưa thật sự đặt vào hắn, nhưng những ngày đi Mỹ nó vô đầu bứt tóc mãi vì không có hắn tư vấn cho nó lúc nó buồn. Nó hối hận là tại sao chỉ mới bên cạnh hắn chưa đầy 24 tiếng thì rất nhiều tai hoạ ập đến, làm nó phải gác cái chuyện riêng tư của nó qua 1 bên nhưng đầu óc nó vẫn luôn hướng về hắn. Khỏi cần nói cũng biết, sợi dây chuyền mới ra mắt kia chính là nó lấy cảm hứng từ hắn. Màu đen là nó, màu trắng là hắn, hắn luôn ôm ấp bên nó và nó bất an khi không nhìn thấy hắn. Nó suy nghĩ vẫn vợ mà không biết đã đến phòng tập

-các em, tập hợp_thầy giáo uy quyền gọi -hôm nay chúng ta sẽ tập võ

-ê ê. TAM ĐẠI MỸ NHÂN ĐÂU RỒI_nó khêu hắn

-trong nhà kho Chimp đấy, qua thuyết phục Hupa, bảo tôi dẫn đi gấp đi, anh nóng lòng xem em xử TAM ĐẠI MỸ NHÂN quá rồi đây_hắn xồng xộc

-khỏi xin cũng biết la ảnh chịu, ha Hupa ha_đang nói chuyện với hắn, nó quay ngoắc qua Hupa

-hả? ừ!_mặc dù không hiểu gì nhưng nó là bảo bối của Hupa mà, không ừ cũng phải ừ

-thấy chưa. E đã bảo mà_nó quay sang cười hì hì với hắn

-em đúng thật_hắn xo đầu nó rồi đưa tay khoác luôn vai nó

-Nguyễn Dương, Vivian Phan lên đây_thầy kêu

-làm gì ạ_đồng thanh

-đấu võ

-võ gì à_tập 2

-kiếm đạo

-anh thua rồi, khi khi_nó kênh

-chưa chắc

Nó và hắn vào phòng thay đồ để thay bộ đồ xanh lè. Nó cột tóc chặt hơn rồi quấn khăn thấm mồ hôi lên trán để lát mồ hôi chảy xuống thì khỏi nhoè và mờ (nó bị cận mà), nó tới góc phòng của phòng thay đồ lấy cây kiếm đạo ra ngoài, hắn đã chờ nó ngoài đó vẻ mặt đầy khiêu khích

-really?_ông thầy hỏi

-yes, action now_nó và hắn đồng thanh tập 3

-ok. 1,2,3 GO

Nó và hấn vẫn chỉ thủ thế mà không ai tới chiến đấu trước vì đâu có ngu đâu, nó và hấn mà ra trận không chột cũng què. Nó thấy hấn mãi không ra chiêu liền giơ cây đánh vào bắp đùi hấn nhưng không hấn đã gạt ra và giơ cây đánh vai nhưng nó cũng né đc, cứ thế, đũa đánh đũa né, đũa đánh đũa đỡ, không ai bị trọng thương. Hấn lại liên hoàn đánh làm nó vừa né vừa đỡ cũng khá mệt nên chơi luôn cú chót, vòng 180o từ trước mặt hấn ra sau lưng hấn và *bộp*. Nó cười hả hê thì *bộp* hấn trả đũa đánh vào vai nó. Máu điên lên não, nó và hấn đánh như thật, làm Hupa, Tam quý chóng mặt còn mọi người ngồi dưới đc coi phim miễn phí, ông thầy còn không chiu can mà còn rất ủng hộ tinh thần 2 bạn trẻ đến khi

-thầy can đi, không là 1p nữa thôi sẽ đổ máu đấy_hupa chạy lên chỗ ông thầy thi thảm

_Finished_thầy hô - 2 em đang học hay đánh nhau vậy?

-tại Vian đánh em trước_hấn biện minh

-thế tôi với anh cứ đỡ với nhau suốt à? Nhờ tôi đánh anh trước nên mới nghe đc cái từ "FINISHED" từ thầy đấy nhé_nó trề môi

-ơ thế_ông thầy nhìn 2 tụi nó cần câu trả lời

-vâng, chúng em không định đánh nhau nhưng nhờ phúc thầy không ngăn nên em vs Vian lát nữa phải xuống phòng y tế đấy_hấn gần giọng

-em có chảy máu không?_hấn kéo tay nó đi vào hướng phòng thay đồ

-chắc không

-xiin lỗi em

-không sao- nó cười tươi

-em đẹp nụ cười ấy đi, chói mắt anh

-không muốn cười thì thôi_nói xong nó hất mặt đi vào phòng thay đồ

Thay đồ xong, thì

-chị về hồi nào?_Lean nói

-vừa về là đi học luôn nè

-về chả chịu báo bao giờ cả_Rean nũng nịu

-PHẠT_Korin nói

-điều tao mong chờ nhất đấy mày ạ_Rean quay sang bắt tay Korin

-tao cũng giống vợ tao_Lean khoác vai Rean, giơ tay bắt tay còn lại của Korin

-thế tụi bay phạt gì chị?_nó nhăn mặt

-10h ở Fuse_Lean nháy mắt

-haha, chị hiểu mày

-thế để..._Hupa nhìn nó khó hiểu

-em nhớ người tình bóng đêm

-thế thì làm cho đẹp mắt 1 tý nhé cô em_Hupa nựng má nó

-sao mày toàn thân mặt quá đà với vợ tao thế_hấn hất tay Hupa hời hợt nó

-kệ tao. Nó là sủng vật của tao_Hupa cãi lại

Thế là có cuộc ẩu đả xảy ra. Nó và Tam quý kia thì cười hì hì bàn chuyện đêm nay

32. Chương 12

9.30PM

-em nhường anh toilet đấy, vào trước đi, e makeup rồi vào sau_nó nói mà tay thì đang kẻ mắt

-em makeup xấu vào đấy_hắn vừa nói vừa mở tủ lấy đồ

-thế thì em khỏi makeup còn đẹp hơn_nó trề môi

-....

Hắn thay đồ xong thì đi ra nhường lại toilet cho nó (2 anh chị này lúc trước định tổ chức đính hôn nhưng xảy ra chuyện đấy). Nó đang định vào thì

-em makeup đậm quá vậy

-nhưng đẹp

-vừa già vừa xấu. Chẳng đẹp

-ý kiến không?

-có, đưa đồ đây_hắn giựt bộ đồ trên tay nó thì

-nè, e mặc cái này sao? Quần thì ngắn, áo thì hở rốn hở vai. Em mặc thế này anh mất vợ đấy

-anh nói lắm thế? Trả đồ đây

-em tìm bộ khác, bộ này a đốt

-alo, cho tôi vé máy bay qua Mỹ gấp_nó rút đt ra nhún nhún rồi để lên tai

-Vivian_hắn hét

-huỷ vé máy bay ngày mai cho Phan thành, cảm ơn

-không có gì đâu, không cần làm gì đâu ạ, cảm ơn_hắn giựt lại đt

-trả đồ đc chưa?_nó xoè tay

-với 1 điều kiện

-nói

-hôn anh

-đt đâu rồi đó ta ơi_nó loay hoay tìm đt

-THÔI ĐC RỒI *chụt*, anh hôn em là đc chứ gì *chụt*_hắn hét to rồi hôn lên má nó, rồi giảm âm lượng khoá môi nó -đồ em nè_hắn định làm phát nữa thì

-cảm ơn_nó cầm đồ chạy mất

Đúng như những gì hắn nói. Đồ của nó hôm nay khá sexy, áo ống cúp ngực màu đỏ croptop rất ngắn (cách rốn lên 5cm lận), nó mặc váy hoa tiết vintage dài chưa tới gối, để hắn khỏi buồn nó khoác thêm áo khoác lưới dài tay màu trắng cùng giày búp bê đế xuồng màu đen cao tới 17 phân

-anh tưởng em không mặc áo khoác_hắn còn giận chuyện khi nãy

-thế thì em cởi_nó định cởi

-KHỎI CỎI, ĐIIIIII_hắn nuốt cục tức

10.30pm tại Fuse

-bà chị suốt ngày tới trễ_Lean

-tại thằng cha kia cứ gây rối, mất trật tự trong nhà chứ bộ_nó chỉ hắn

-thôi nha. Về nhà đóng cửa mà dạy nhau_Hupa cười cười làm nó và hấn xụ ra 1 cục

-Vivian_Nhi bước tới

-a, chị

-Kin-o đâu em??

-ồ ồ_nó chọc quê Nhi

-con bé này_Nhi bẹo má nó

-anh em ở lại Mỹ giải quyết hậu quả của em gây ra, mai mới về hì hì

-à, em là cựu chủ tịch chứ gì

-haha chính ả

-mấy đứa uống gì? Chị đi pha cho

-cho em soda deepblue thôi

-hiền thế?_Hupa chen

-tĩnh táo mới bền_hấn trả lời hộ

-bắt đầu biết ý nhau rồi đấy_nó hi fine với hấn

-anh là Chồng em mà_hấn thì thầm rồi choàng vai nó kéo nó lại

-cho em giống Vợ_hấn nói với Nhi hôn vào trán nó

-me too_Hupa -2 con người này chương mắt quá, làm tui cô đơn không có ai_Hupa nói rồi nhìn lướt qua Korin nhà ta

-này, anh bị mù à? Có người hơi bị yêu anh đấy, chả qua người ta không..ức nói thôi ỨC_Korin bét nhè

-Korin sao thế? Xin à?_Hupa đỡ lấy Korin

-tôi mà xin á? Diên à?

-anh đưa Korin về nhà đi, nó mà như thế 1 hồi dễ phá quán lắm à_nó xua tay

-ừ, để anh đưa Korin về

Hupa phóng xe về nhà và ẵm Korin lên phòng, vì nãy trong xe chị ấy quậy phá, la hét xong rồi lăn đùng ra ngủ làm anh Hupa nhà ta phải ẵm vào. Đặt Korin xuống thì mới để ý, Korin cũng rất xinh, ngủ nhìn như thiên thần vậy. Hupa bất giác vuốt tóc Korin rồi giật mình tự hỏi tại sao lại làm vậy. Hupa quay đi thì Korin nín tay lại nhưng mắt vẫn nhắm ” đừng đi mà, Hupa”. Hupa bất ngờ quay lại nhưng thấy Korin đã ngủ nhưng tay vẫn tay nắm tay với Hupa, lúc này còn nhắc tên mình, chả lẽ... cô ấy mơ về mình? Hupa ngồi xuống nhìn Korin ngủ và ngủ gật trên giường Korin (đầu thì trên giường mà thân thì dưới đất nhè)

Còn bên phía tụi nó sau khi Hupa đưa Korin về thì

-soda của em đây_Nhi đặt lên bàn cho nó và hấn -Hupa đâu?

-đưa Korin về rồi_hấn trả lời, tay thì choàng vai nó, đầu thì gục vào vai nó

-2 cái đứa này thân mật quá đấy_Nhi nhăn mặt

-em cũng đâu muốn, tại bám đuôi_nó

-em có....ừm ừm...uông anh a(buông anh ra)_hấn bị nó bịt mồm

-em ghét cãi nhau với anh lắm với lại bé mồm đi, dính tai quá _nó buông tay ra khỏi miệng hấn

-Vợ ơi, hình phạt của chị Vian hơi nhẹ_Lean nhìn Rean nhưng nói rất to để lọt vào tai nó

-chị cũng thấy vậy_Nhi châm đầu

-mấy con người này__nó làm bầm

-làm đi chị__Rean hối

-giữ cha này lại đi__nó chỉ hấn

-ok__Rean và Lean nhảy lại chỗ nó và tháo hấn ra khỏi nó

Nó đứng dậy bước ra khỏi bàn tiến thẳng tới cây cột. Nó giơ tay lên cao nhất mà nó có thể với tới đc của cái cột rồi vuốt từ trên đây vuốt xuống ngang tầm mặt nó thì nó bắt đầu giữ chặt tay, và quay người 360o làm ở dưới rất nhiều tiếng hò hét, nó bắt đầumúa cột

Bên dưới hấn thì

-buông ra coi__hấn vùng vẫy

-hình phạt nhẹ mà anh, mới mức 1 thôi đấy__Lean nháy mắt với Rean

-ừ đúng đấy__Rean nói. Thế là 2 vợ chồng nhà này kẻ tung người hứng

-lúc trc c ấy còn bị phạt đi đứng đường cơ

-đúng vậy, suýt nữa thì bị cả đám làm luôn rồi nhưng mà có tụi em tới giúp không thì chẹp chẹp

-2 đứa buông TAY RA__mặt tụi sầm lại

-đc chưa mấy đứa?__nó xuống

-em sao lại làm vậy__hấn đc 2 người kia thả ra và chạy lại lay vai nó

-bị phạt

-nhưng em...

-tụi nó lừa đấy, tin làm gì vợ chồng nhà này chi ệt vậy hả nhóc?__Nhi cười lớn kéo theo 2 vợ chồng kia cười theo. Nó như hiểu ra đc trò 2 đứa kia chơi

-hay nhỉ? Anh có biết nhờ 2 đứa nó làm biết bao cặp tình nhân tan nát rồi không? Tồ dữ vậy?__nó giả lả

-2 ĐỨA CHẾT VỚI TAO__hấn gầm

-hahaha

-thôi, đi chơi thôi__nó cầm li soda làm 1 hơi hết sạch

-giờ chơi đến rồi giờ chơi đến rồi, mình đi xem mình đi xem__Rean và Lean hát

Tại nhà kho Chimp

-hello bitch__ nó đập cửa bước vào tuôn ra 1 lời nói rất chi là “thân thiện”

-Vivian, tôi sai là tôi sai__tụi nó tíu tít

-sai thì sao?__nó lạnh băng

-tôi xin lỗi mà, tôi năn nỉ mà, tha tôi đi

-no no no, sai thì phải sửa sai, nếu mà xin lỗi thì để tôi giết cô rồi xin lỗi với ba mẹ cô nhé?__nó nói đến từ “giết” thì rút 1 con dao bấm ra gần mặt và bấm thì *phạch* chiếc dao tung ra chém vào mặt nhỏ Liên 1 vết khá sâu và dài

-tôi..tôi

-bắn dao tôi rồi. haizz__nó bước tới bàn lấy nùi giẻ lau đi máu trên dao rồi bước tới nhét nùi giẻ vào miệng nhỏ

-tao ghét nhất là tiếng hét, nó làm ta nhức đầu, nhưng như thế nào thì tao thách mày la đc đấy-nó vừa nói đẩy miếng giẻ vào sâu hơn

-mang trò chơi ra đây đi_nó nói nhưng mắt vẫn đảo qua người con Liên

-cửa chị nè là cửa chị nè_Rean lảng xảng

-chào 2 cưng_nó nhìn qua Hằng và Tiên -sợ máu không?

-sợ ạ

-thế thì tốt_nó quay lại Lean nháy mắt

-Lean chạy lại 2 đứa kia kéo 2 chiếc ghế mà 2 đứa nó bị trói ra 2 chỗ bên tường đối diện nhau, Liên thì ngồi giữa nhà ngăn gang sự đối diện của hằng và Tiên. Lean kéo ra 4 chiếc ghế đặt hàng ngang ra đối mặt với Lean và gọi cho 3 tên to con tới.

-đội hình đẹp đấy chứ_hắn gật gù

-tất nhiên, em lên kế hoạch mà_nó nhếch mép

-Wen à, cứu em đi_Liên nhìn Wen(ờc Lean tháo cái nùi giẻ rồi nhé)

-để anh thử nhé_hắn

-Vian à, tha cho nó đi em

-không

-thấy chưa. Anh giúp em rồi nhưng mà Vợ anh không chịu tha nên thôi em ngồi đó đi_hắn cười tươi như kiểu mình đã giúp rồi vậy

-thôi, nói nhiều quá. Vào chiến luôn cho rồi_nó

-giết tôi đi_Liên nhìn nó

-tất nhiên tao sẽ không trực tiếp giết mày rồi, bắn lắm_nó nói rồi cả đám quay lại chiếc ghế đối diện ngồi.Nó rút ra 1 cây súng nó lên nòng *cách*

-hôm đấy, mày đâm tao 1 nhát, tao trả *đoàng*_ nó cho 1 hít vào gối Liên

-mày gián tiếp hại mẹ tao bị bệnh, tao trả *đoàng*_1 hít đầu gối bên kia. Nó vòng ra đằng sau nhỏ

-mày hại tao đỡ sống đỡ chết trong đêm hôm đấy, tao trả* đoàng*_1 hít ngay khuỷa tay

-còn cái này là mày dám kêu đàn em bắn thiêu của mày đánh tao, mày thay mặt tất cả tụi nó lấy quà tao tặng đi, tao tặng*đoàng*_khuỷa tay còn lại

Bây giờ nếu nói nó mà sống qua đêm nay thì cũng thân tàn ma dại thôi, sống cũng không bằng chết, thôi tha chết đi cho đỡ chật đất

-thích chứ?_nó hỏi

-tha tôi

-chưa chơi xong mà

Nó với tay lấy 1 cây gậy dài ờc cột con dao ngay đầu gậy. Đẩy ghế xích vào gần Liên 1 chút

-tao phải phẫu thuật lấy đạn_nó nhếch mép

-mày bị mồm nó ờc rồi đấy_nó ngoác Lean

Nó cầm cây gậy rạch vết thương bị bắn trúng ra rồi nhấn mạnh viên đạn trong đấy sâu vào trong. Thoạt nhìn thôi đã thấy đáng sợ rồi, đằng này nó còn làm không nhắm mắt, miệng thì vẫn cứ cười như hoa ý. Hắn lắc đầu vì cô Vợ của mình rồi chột phì cười

-anh cười gì?_nó nhìn thấy nụ cười của hắn

-anh sợ em sẽ làm vậy với anh

-không. làm bằng cách khác, thế này với anh thì hơi nhẹ_nó tiếp tục làm công việc kia thì

-chị ơi, nó ngất rồi

-buồn vậy? Thôi cứ để đấy đi, khi nào tắc thở thì đem chôn, còn tỉnh dậy thì chơi tiếp haha_nó phán câu xanh rờn

-mang bé Hằng tới đây cho chị đi

Lean kéo Liên ra góc con Hằng thì kéo con Hằng qua chỗ con Liên lúc này bị hành hạ

-chơi trò gì nhỉ?_nó suy nghĩ

-đem chó tới đi_nó nghĩ cách

-con chó dại mà thằng Bun nhốt để chơi á?_Lean nhìn nó chờ câu trả lời là “ừ” thì chắc Lean sẽ hạnh phúc lắm (Bun là 1 thành viên khá quái trong bang, nuôi chó dại để chơi là hiểu rồi chứ gì?)

-ừ, cho con chó đó tới đây, cho nó ăn thịt 1 bữa, thịt đùi thôi nhé, 1 đùi thôi, 2 đùi 2 đùi. Ăn ló là chị buồn vì hết trò chơi để chơi đấy. Giờ chị về ngủ đây. Một quá. Haiz_nó ngáp rồi bỏ ra ngoài cùng với hân

-e là mafia à?_hân hỏi

-muốn chó cắn hay muốn phẫu thuật thẩm mỹ đây_nó nhìn hân

-thôi, tha anh_hân ôm nó rồi từ từ đặt 1 nụ hôn lên môi nó, rất sâu, bây giờ nó cảm thấy hạnh phúc hơn bao giờ hết. Đc bên hân và bảo vệ đc anh 2. Nó hạnh phúc, bắt giác nở 1 nụ cười

Truyện vẫn chưa đến hồi kết các bạn nhé. Hãy đón xem chap mới vào đêm nay nhé. Love all

33. Chương 13: Nữ Hoàng Bóng Đêm U.s.a

6.00 AM

Tại nhà Korin

-AAAAAAAAA BIẾN THÁI_Korin hét khi thấy đầu Hupa trên giường

-Vian à! Cách kêu gọi mới của e hả?_HUpa không thèm mở mắt mà lấy tay ngoái tai

-Vian nào ở đây? Mở mắt của anh ra

-ừ? Korin em....à à_Hupa cười

-sao anh ở đây hả biến thái?

-em đẹp ngay từ biến thái hội cái đi

-ừ thì sao anh lại ở đây

(2 người này xưng anh, em vì Vian gọi Hupa và Wen là anh nên Tam quý gọi theo)

-hôm qua em xin, anh đưa cô về. Anh định quay về thì em núm anh lại còn nói là anh đừng đi, nên anh ở lại. Làm hôm qua anh chưa thấy bảo bối của anh chơi trò gì với người tình bóng đêm của em nữa_Hupa

Korin nghe kể thì mặt đỏ bừng lên vì ngượng. Hupa thấy sự biến đổi khuôn mặt của Korin thì cứu vãn tình hình

-em biết bảo bối của anh chơi gì không?

-biết

-trò gì?

-về hỏi chị Vian đi

-mà anh có chuyện thắc mắc

-sao?

-Tam quỹ các em lớn hơn Vian 1 tuổi mà

-thì sao?

-sao lại là CHI??

-à... lúc trước là mày tao. Lúc đầu chị ấy chỉ là cánh tay đắc lực của cựu bang chủ nhóm Triptics thôi, đêm nào cũng có bang tới thách đấu cả và người đứng đầu dẫn quân đánh giặc luôn là Vian. Đêm đấy thì cựu bang chủ Clound lại muốn ra mặt và muốn Vian nghỉ ngơi đêm đấy vì bang đó thật sự mạnh, Vian đồng ý nhưng với điều kiện là phải cho Vian đứng ngoài xem. Lúc đầu, Triptics đánh bại rất tốt, đến phút chót lại bị chơi xấu, chủ bang bên kia đâm lên sau lưng Clound. Clound lúc đó nửa tỉnh nửa mê vẫn chưa hoàn toàn bị gục nên vẫn biết trận đánh diễn ra như thế nào. Lúc đó Vian vào cuộc, 1 mình chị ấy đánh chết hàng loạt tên to, cao, đen bằng tay không và lần đó là lần đầu tiên chị ấy đánh nhau mặc dù luôn luôn dẫn quân đi nhưng chị ấy chỉ đứng ngoài và chơi bằng súng của Clound tặng . Clound cũng rất ngạc nhiên vì Clound không muốn chị phải ra quân vì biết nếu chị ấy bị thương mà không chữa kịp thời thì sẽ mất mạng vì thiếu máu. Khi đánh gục đc tất cả tụi nó thì chị ấy lao ngay vào Clound để cầm máu nhưng bị Clound ngăn vì lúc đó con dao phải gần 20cm (tại con dao dài 20cm còn con dao đâm vào lưng Clound gần hết 1 con dao đấy) nên khó mà có thể sống đc. Clound lúc đó khóc và trách chị Vian rất nhiều là tại sao lại đánh nhau rồi cũng thì thảo câu cuối cùng là Vian là bang chủ. Sau đó chị Vian thay đổi rất nhiều, chị ấy giết người thẳng tay nếu ai phản bội bang, chị ấy lên làm chủ bang cũng rất ra dáng vì chị ấy sẽ đặt 10% sự tin tưởng của chị ấy ối người. Nếu 10 chỉ còn lại 8 thì...tạch, 1 là chết, 2 là sống không bằng chết. Sau 1 năm chị ấy đc mọi người biết đến rất nhiều và gọi chị ấy nôm na là “Nữ hoàng bóng đêm U.S.A” hay còn là “Ma nữ”. Chị ấy đc coi là bà mafia sáng giá nhất Mỹ. Và sau đó chị ấy không muốn nhiều người đến mình nên yêu cầu mọi người gọi chị bằng Vian, mọi người từ chối và muốn gọi bằng chị, lúc đó từ chối cũng khó nên chị ấy cũng đồng ý nhưng lại xưng mày gọi chị!!! Đó chuyện là vậy_Korin rít 1 hơi dài

-Nữ hoàng bóng đêm U.S.A đc lên báo vài lần đấy_Hupa

-ừ

-bảo bố anh nổi tiếng quá hahaa

-xì, thôi về thay đồ đi, lát nữa còn học. 6h15 rồi

-ừ, ok, bye

Tại nhà nó

Nó dậy thì VSCN xong thay đồ và gọi hần dậy

-TRONG VÒNG 15P NẾU EM KHÔNG THẤY ANH DƯỚI NHÀ THÌ CHẾT VỚI EM

Hần nghe cũng rùng mình bò dậy chạy vào nhà vệ sinh, đi ngang qua nó khuyến mãi kiss morning cho nó

-khiếp, mồm thối_nó trề môi nhưng hần chạy vào toilet mất rồi nên ngậm cục tức bước xuống nhà

-ô, Hupa_nó

-hello Qeen

-gì vậy?

-biết cả rồi

-biết gì?_nó trố mắt

-Nữ hoàng bóng đêm_Hupa thì thầm

-xì, tưởng chuyện gì. Chả liên quan

-muốn anh im lặng không

-khỏi

-không quan trọng à?_Hupa ngạc nhiên

-có mình anh là không biết thôi

-anh méc Wen_Hupa hăm dọa

-sợ nhỉ?_nó tỉnh bơ

-tất nhiên

-chắc sợ_nó vẫn tỉnh

Hupa cãi không lại nên mò lên phòng mình thì thấy hấn từ phòng bước ra

-ê, lại đây kể chuyện

-chuyện gì? Nói nhanh để tao xuống chơi với Vợ

-mày lúc nào cũng Vợ

-Nói mau đi

-chuyện là Vian nó....@!&^%((_Hupa tường thuật lại y như Korin kể cho Hupa nghe

-HẢ? MÀY KHÔNG ĐÙA CHỮ_hấn hét

-mày xuống hỏi Vợ mày ấy, tao đi thay đồ đây_Hupa nhún vai. Hấn thì xuống nhà thấy nó ngồi trong phòng khách tay cầm cuốn tạp chí

-Vợ ơi Chồng...._hấn ngáp ngừng

-ừ, sự thật là vậy đây_nó không ngạc nhiên nên cũng tỉnh bơ cầm cuốn tạp chí mà đọc

-mà công nhận vợ cũng có tiếng lắm đây, cả này ai cũng biết danh Nữ hoàng bóng đêm cả đây_hấn

-toàn cầu chứ?

-ơ. Vợ_hấn ngạc nhiên

-bàn chuyện đây làm gì? Bỏ đi_nó

Hấn nghe thì cũng nể “cô vợ” mình thật. Dù gì thì cũng canh chừng nó 1 chút, nó mà điên lên thì...hấn nghĩ đến tối hôm qua mà rùng mình. Hức “Vợ là người đội lốt thần chết à” hấn nghĩ rồi méo mặt nhìn “cô vợ” tay cầm tạp chí, thỉnh thoảng lại ăn bánh uống sữa rồi nghĩ mông lung về sự độc ác của nó

34. Chương 14: Đỉnh Hôn Phức Tạp

Nó đang ngồi học (đúng hơn là ngồi ngủ) thì *ding ding dong*

-hello?_nó

-ba với Kin-o đang đứng ở sân bay cùng với xui gia. Con với Wen ra đón mọi người nhé_ba nó nói

-xui gia nào????_nó ngáy ngủ

-AAAAAA_nó nhớ lại

-gì vậy Vivian?_cô giáo hỏi nó

-ơ, không có gì ạ. Cô và các bạn cứ tiếp tục đi ạ! à mà cô cho em vs Wen nghỉ hôm nay nhé!_nó cười tươi

-có chuyện gì sao?_cô

-à, ba em với ba, mẹ Wen vừa từ Mỹ trở về ạ (2 bác qua thăm ba nó)_nó

-ờ 2 em đi đi_cô

-ba à. 15p nhé!_nó giờ đi lại nói

-ok_ba nó

-đi không còn ngồi đó_nó xếp cặp rồi kéo hấn đi

-Vian xinh đẹp ơi...._hấn

-gì?_nó

-sao ba, mẹ anh lại về vậy?

-chắc là tổ chức đính hôn gì đấy.._nó tỉnh bơ

-hơhơ_hấn đực mặt

15p sau tại Tân Sơn nhất

-chào ba, chào 2 bác. Hello anh 2_nó toe toét

-ngoan thế?_ba nó nhìn đều nó

-ba này, con ngoan rồi mà_nó

-ngoan lắm ạ! Hôm trước còn bắt bọn con nhện dói rồi dẫn Hupa với Kin-o đi ăn vụng, bắt con phải nai lưng ra dọn nhà, em ấy thương anh 2 lắm, bác nhỉ?_hấn

-anh muốn chết à?_nó dơ nắm đấm

-ba, mẹ cứu con_hấn

-cho chừa cái tội haha_bác gái

-thôi 2 đứa, người lớn ở đây mà vậy à?_Kin-o lên tiếng

Nó biết đc điểm yếu của Kin-o thì xà vào lòng ôm eo anh, mặt cọ cọ vào ngực nói như sắp khóc

-anh à, có phải tại em đâu

-ừ đúng. tại Wen_Kin-o bị nó chơi chiêu độc -mày ăn hiếp em tao quá đấy, nó mà đánh mày cũng nhẹ tay lắm rồi

-hahahaa_cả nhà phải bật cười vì cái độ trẻ con của tụi nó

-cả nhà cười gì thế? Về nhà thôi_hấn đỏ ửng mặt, nó chạy vòng sau lưng anh nó, ôm sau lưng, đầu thì tự nguyện chui vào nách anh 2 rồi lè lưỡi trên hấn

-mình đi ăn đi_bác trai ra ý kiến

-ơ thôi ba, về nhà đi_hấn nhìn thấy nó nhắc đến nhà hàng thì mặt tái mét nên chống lưng giúp nó

-ừ, cũng đc. Lâu rồi ta chưa trở tài nấu nướng_bác gái lên tiếng

-đúng ạ, mẹ nấu ăn là nhất_hấn giơ ngón tay trở lên rồi rút đt ra nhấn nhấn cái gì đấy

dong

_thì ra hấn nt cho nó

-biến thái_nó lăm bằm

Tại nhà nó

-Vian, cùng ta đi chợ nhé_bác gái đề nghị

-ơ vâng ạ, bác đợi con thay đồ ạ! Đồng phục nóng lắm ạ_nó lễ phép

-gọi ta bằng mẹ đi_bà cười

-ơ dạ???_nó trở mặt

-thôi đi thay đồ đi_bác gái có vẻ hơi buồn

-vâng, mẹ_nói xong nó chạy tọt lên phòng. Ở dưới nhà có trận hủ hê

Nó lên phòng thay chiếc áo đen toàn tập theo kiểu free size cùng với chiếc quần legging hoa văn vintage với dép xỏ ngón, tóc búi cao (tín đồ vintage với búi tóc là đây) cùng cặp kính cận màu đen nhìn rất kul xuống nhà (đi chợ thôi mà vậy á ==)

(mẹ nó sẽ là MẸ, còn mẹ hấn sẽ là MẸ NỐ, ba cũng cũng tương tự nhé)

-nè, con cũng phải gọi ta bằng ba đấy nhé!!

-ơ vâng ạ hì hì, con đi đây, mình đi thôi ạ_nó kéo tay mẹ nó chạy biến mất

Sau khi 2 mẹ con đi chợ thì ở nhà chơi đánh bài nhéo mũi

-ô hô con 8 nút_hấn

-hức, ba có 6 nút_ba nó

-tôi giống ông_ba

-còn anh thì sao? thua chứ gì? mặt méo xệch ra còn gì_hấn thấy mặt Kin-o nghịch ra định vuốt mũi thì

-mày đừng có coi thường anh nhé, tây đây này hehee_anh nó nham nhở nhéo mũi hấn

-ahahaa anh 2 nhẹ tay quá, để em nhéo hộ cho_nó về nhà thì thấy liền cười hả dạ

-hức, đau lắm, sao anh không nhéo 2 người lớn_hấn

-người lớn nên anh không dám haha

-à Vian, lại đây anh cho nhéo Wen nè

-NHÉO RỒI MÀ? AI CHƠI NHÉO LẠI_hấn méo mặt

-mẹ vào nấu ăn đây, con nấu cùng ta nhé?_mẹ nó đề nghị

-dạ?_nó ngơ mặt, tại từ trước tới giờ nó bao giờ nấu ăn đâu nên nó cứ đứng như trời trồng đến khi

-haha, ta hiểu rồi. Thôi con cứ ngồi chơi với mọi người, mẹ nấu cùng với người giúp việc là đc_mẹ nó đoán trúng tim đen làm mặt nó đỏ như gấc

-mẹ con hiện đại lắm nên con đừng có xấu hổ, bà chả trách đâu_ba nó an ủi

-4 đứa con ngồi chơi với nhau đi, ta với ông xui đi lên phòng đánh cờ_ba

-bái bai ba_tụi nó đồng thanh

-anh 2 gọi Hupa về mau mau_nó giục

15p sau

-hello_Hupa về

-chơi gì đi_hấn

-NÓI THẬT_Hupa và Kin-o đồng thanh rồi hi five

-ừ chơi_nó

-không chơi thì phạt

-á chơi_nó

-thế ai quay?_hấn chỉ vào chai nước nằm trên bàn chờ có người quay

-em_nó nói xong thì quay vào

-Hupa nhé, hì hì_nó nham nhở

-hỏi đi

-anh phải thề, nếu em phát hiện anh nói dối sẽ bị phạt như người tình bóng đêm của em_nó

-ừ thì thề_Hupa vuốt lưỡi

-anh thích Korin à?_nó

-.....

-nói đi nói đi_mọi người hô hào

-ừ, anh có _Hupa ngược cả mặt nhưng vẫn không quên nguýt nó. Rồi quay cái chai, chai dừng lại chỗ Kin-o

-anh phải thề, nếu không nói thật Vian sẽ là em gái của em_Hupa

-mày bắt anh mày thề độc thế

-này. Sao lại em?

-suyt. Sao đc k?

-xin lỗi Vian. Đc rồi t thề

-a biết chị Nhi thích a không???

-hả? ờ biết_anh nó ngược

-haha, 2 couple mới _nó

Anh 2 nó quay 1 vòng thì quay lại với Hupa

-2 người này dễ thương thế_hắn

-mày phải thề, nếu lúc nãy tao có nói dối thì Vian vẫn là em tao_Kin-o mặt nhăn

-lúc nãy anh nói dối?_nó

-anh không biết mà huhu

-thôi đc rồi, em thề

-ba, mẹ mày khi nào về ???

-haha, 2 tháng nữa_nói xong HUPa quay 1 vòng đánh nó

-em phải thề, nếu em nói dối em phải gọi anh là anh 3 hehe

-nham nhở, ok đc. E thề

-Lúc trước em thích Clound?

Vừa dứt câu, mọi người nhìn nó đầy mong đợi

-vâng_nó tỉnh bơ rồi quay chai đánh vào hắn

-anh phải thề, anh mà nói dối anh với em huỷ hôn

-hả???? hức, anh thề_hắn buồn thiu

-nếu có đứa khác đẹp hơn thích anh, anh có thích lại không?

-không, em đẹp nhất

-SÉNNNNNN_cả lũ trề môi

Thế là tụi nó cứ luyên thuyên đến gần 2 tiếng

-Mấy đứa vào ăn cơmmmm_mẹ nó hét

-ok ạ_nói xong tụi nó đổ về bàn ăn

-này Vian, sao con bị dị ứng hải sản mà lúc trước không nói? Giờ ta biết làm ta thật mất mặt_mẹ nó dỗi

-con thấy mẹ và ba thích ăn nên con không nỡ nói. Với lại ba và mẹ thỉnh thoảng mới về Vn thì nên ăn món mình thích, đừng để ý đến khẩu vị của con, con về nhà ăn cái gì cũng đc mà_nó ôn nhu nói

-ta thật là có con dâu thảo đấy_mẹ nó nhìn hấn

-con cũng nên cảm ơn ba mẹ đã cho con cô dâu xinh đẹp như thế này đấy_hấn nói rồi cầm li rồi để cụng với mọi người. Mọi người nói chuyện vui vẻ cho đến khi

-ngày một tụi con sẽ tổ chức đính hôn_ba nói

-khụ khụ, nước nước_nó sặc

-đây, em không sao chứ? Chẳng phải em biết chuyện này sao?_hấn vuốt lưng nó

-nhưng em đâu biết nhanh đến vậy

-không nhanh đâu, ta lùi lại gần 1 tháng rồi đấy_ba

-đúng, nếu không có tai nạn kia thì tụi con đã đính hôn với nhau rồi đấy_ba nó

-thôi, không nói nhiều. Mai hai đứa nghỉ học đi mua nhẫn và chụp ảnh cưới nhé_mẹ nó

-hức, chụp hình ă?_nó

-ừ, mẹ đặt rồi

-dạ_nó và hấn đồng thanh

Ăn xong tụi nó lăn đùng ra ngủ. Nó cũng sống khá thoáng nên hiện giờ nó và hấn đều nằm chung giường nhưng không có quá đụng chạm nhau.

-Vian à_hấn

-sao

Hấn ôm nó rồi nói -cho hôn cái kiss night nhé

Chưa kịp phản ứng thì nó đã bị hấn khoá môi rất nồng nàn

Hôm sau

-Vian dậy đi 10h rồi_hấn gọi

-hôm nay mẹ cho nghỉ, anh đi ra_nó dập hấn ra và trùm chăn ngủ tiếp

-hôm nay đi chọn nhẫn với chụp ảnh cưới_hấn

-ờ ha, đợi tý_nói xong nó phi thân vào toilet

Sau khi tắm rửa sạch sẽ nó mặc chiếc khăn áo đi ra (lịch sự hơn tý, cuốn khăn thành mặc khăn áo) đi ra, ngồi xuống bàn trang điểm makeup nhẹ rồi chọn ình chiếc áo thun có cổ, màu xám cùng với chiếc quần jean xanh và hơi rách , cùng đôi giày bata kiểu màu đen, nhìn hơi hiphop 1 tý tóc thì đc tết đuôi tôm ngược từ đáy lên đỉnh đầu và búi củ tỏi.

-đi thôi-nó

-ừ đi_hấn

Nó và hấn đc tài xế chở đến cửa hàng trang sức đá quý Diamond. Vừa vào thì

-mời cô chủ, cậu chủ đi theo chúng tôi lựa nhẫn cưới ă?_1 nhân viên cúi đầu lễ phép

-khỏi, đem nhẫn chồng tôi đã đặt đấy_nó

-sao em biết?

-hồi sáng, anh dậy em nghe anh gọi điện

-định đoạ e 1 tý nhưng không qua mặt đc r_hấn buồn

-thôi, mang mau ra coi. E không muốn trong này lâu

-ừ

-của cô chủ ạ...!_nhân viên đưa cho nó và hắt 1 cái hộp nhưng

Mở chiếc hộp ra nhìn chiếc nhẫn rất đẹp, có 2 chiếc nhẫn nhìn đơn giản mà không đơn giản. 1 chiếc nhẫn đính 45 viên ruby nhỏ, ruby đc đính viền tròn theo chiếc nhẫn. Ruby nhẫn nó màu tím, còn hắt thì màu vàng, nhìn nổi bật vô cùng. 2 tụi nó muốn khác biệt nên phải làm chiếc nhẫn thật nổi bật. Sau khi nó và hắt đeo nhẫn thì chạy ra chỗ studio để shooting. Nó đc đưa vào make up rồi mặc chiếc váy cưới rất teen, thay vì phải mặc chiếc váy dài thiết tha thì nó lại đc mặc chiếc váy ngắn xoè, đuôi tôm dài (cũng không dài lắm, vừa chạm đất thôi) nhưng không xoè mà lại đc thẳng xuống, có nghĩa là chỉ xoè đằng trc thôi. Phần trên là chiếc áo sát nách vải ren, có cổ, vòng 1 và vòng 2 ôm sát. Nó đc makeup nhẹ nhàng, tóc mái đc tết cách điệu, rồi búi thấp cúp vào đầu. Nhìn nó như 1 công chúa hơn là 1 cô dâu. Nó đc 2 nhân viên vén màn ra thì mọi người phải trầm trồ khen ngợi, hắt thì đc 1 phen rớt tim ra ngoài. Nó đã nhìn rất nhiều lần hắt mặc vest nhưng có lẽ đây là lần đẹp nhất. Hắt đưa tay ra dẫn nó đi. Nó và hắt bị đầy đoạ cười hết lần này đến lần khác đến mỗi cả quai hàm. Sau hơn 3 tiếng vật vã, nó thay đồ ra thì ngồi phịch ra chiếc sofa sờ 2 cái má của mình

-ôi, xương răng của em_nó

-anh cũng muốn banh hàm răng rồi nè_hắt lù lù bước ra

-đi về đi, 4h chiều rồi, hức, còn cả đồng váy dạ tiệc chờ em ở nhà đấy_nó than thở

-sao em biết?

-hức, có cái hôm đi ra mắt sản phẩm năm ngoái với tư cách khách mời thôi mà cả nhà rùm beng đủ thứ cả lên, lần này là Đính Hôn đấy_nó méo mặt

-vậy về thôi

Về tới hà

-2 đưa về rồi à? Đây là vest của con, thử đi, bộ vest này hợp với tất cả các đầm dạ hội ở đây_mẹ nó chỉ tay về phía đồ dạ hội đc treo trên móc gần 20 bộ -nhưng chưa biết Vian mặc gì đẹp cả

-em nói có sai đâu_nó nhìn hắt

-haha, chúc mừng em

Cả buổi chiều nó hì hục theo lệnh “MẸ CHỒNG” nào là váy trắng, váy vàng, váy hồng đủ loại màu sắc, rồi sau khi mặc 1 bộ nó phải catwalk 1 vòng nhà. Ôi!! Tận thế.

Chiều hôm sau

Nó đã bị giật đầu lúc 3.00PM để hoạt hoạ làm tóc đến 3 tiếng, rồi mặc chiếc váy vàng, đuôi váy maxi đc xẻ dài lên xương hông, mặc chiếc quần short siêu ngắn màu vàng bóng, áo hơi hơi ôm vào người, áo dây bản to sát nách đc xẻ sâu tới nửa lưng. Giày cao gót 15 phân trong suốt như pha lê. Nhìn đồng hồ đã 7h nó mau chóng cầm chiếc dt lên và chạy xuống dưới nhà, nói là chạy thôi chứ nó chật vạy với chiếc váy lắm.

-con dâu ta đẹp quá_mẹ nó

-con dâu của tôi nữa_ba nó

-gái cưng tôi mà, mẹ nó khéo để phết_ba

-nó đẹp giống con_kin-o

-xí, anh lăng mạ vẻ đẹp của Vivian quá đấy_Hupa trề môi

-hức, vợ anh đẹp quá, chả muốn dẫn ra nhà hàng nữa_hắt

-WHY?_cả nhà đồng thanh

-đẹp quá bị cướp_hắt

-thôi đi đi, người ta đợi__ba

30p sau tại nhà hàng

-xin hỏi có phải là cựu chủ tịch Vivian có nhiệm kì ít nhất không ạ?_nó bước xuống đã bị chèn ép

-đúng rồi, cô ấy rất trẻ

-Chủ tịch Thành, anh thật là có cô em gái tuyệt vời

-xin lỗi cho quá__vệ sĩ chạy tới dẹp đường ọi người

-anh 2, tại sao lại là chuyện công ty? Hôm nay là LỄ ĐÍNH HÔN đấy__nó nhấn mạnh

-xin chào quý quan khách ngày hôm nay là ngày diễn ra hôn lễvv...v.v_MC nói, nó và hấn bước ra và diễn ra y như là 1 đám cưới thật. Sau đó nó và hấn đi xung quanh để chào quan khách

-Wen!!!_1 cô gái thất thanh gọi hấn

-sao...em lại...ở đây?_hấn nhìn cô gái đó mà chảy mồ hôi

-chả lẽ Thanh Thanh em không đc đến sao?

BỔ SUNG

Thanh Thanh: người yêu cũ của hấn, nhưng 1 thời gian lại mất tích nên hấn vẫn chưa nói kết thúc với Thanh, bây giờ quay trở lại, là 1 cô gái không phải là xinh mà là đẹp. Sẽ có rắc rối với con người hiểm độc này

-ai thế anh?_nó hỏi nhưng vẫn nơ nụ cười với Thanh và hấn

-xin chào, tôi là người yêu của Wen, còn cô là...?_Thanh nói rồi gơ tay

-Người yêu?_nó nhăn mặt

-ừ đúng rồi, còn cô?

-tôi là hôn thê Wen, chúng tôi đang làm đính hôn__nó giữ bình tĩnh làm hấn cũng ngạc nhiên

CHÁT Thanh giáng nó 1 bạt tay

-cô thật trơ trên__Thanh nói

-tôi trơ trên?_nó hỏi

-THANH THANH TÔI KHÔNG CHO CÔ ĐỤNG ĐẾN NGƯỜI CỦA TÔI?_hấn gào lên

-người của anh là em không phải sao?_Thanh nhú mày

-quá khừ rồi

-vì nó__Thanh chỉ tay vào người nó

-đúng__hấn chắc nịch

chát 1 bạt tay nữa đc giáng vào mặt nó

-cô làm loạn đủ chưa?_nó vẫn cố gắng bình tĩnh

-chuyện gì?_Kin-o bước lại

-mặt em sao thế này__Hupa đưa tay lên sờ cái tát trên mặt nó

-em không sao chứ Vian__Nhi sốt ruột

-chị à? Ai đánh chị__Tam quỷ cũng không kém

-im đi, tôi không sao__nó nói rồi lấy tay xé cái đuôi váy dài, chỉ để lại chiếc quần ngắn bên trong, vuốt vết máu trên khoe môi nhưng máu vẫn chảy vì căn bệnh của nó, vứt chiếc giày cao gót qua 1 bên, làm ọi người ngạc nhiên vì thái độ này của nó

CHẤT

Nó lấy hết sức bình sinh của mình giáng vào mặt Thanh làm Thanh chúi nhủi xuống đất

-tôi không cần biết cô là ai? Quan hệ trước đây của cô và Wen có như thế nào cũng mặc xác cô nhưng cô tát tôi? Đúng là 1 việc làm ngu xuẩn!_nó gầm gọng

-cô thật là mặt dày, cướp đi người đàn ông của tôi mà còn dám nói?

-tại sao không? Giữa 1 người vợ và 1 người tình thì vợ vẫn hơn

Nó quay lại Wen nhìn bằng ánh mắt hình viên đạn rồi bước lên sân khấu

-TÔI HUỖ HÔN_nói xong nó tháo chiếc nhẫn và vứt thật mạnh ra sân vườn

-VIVIAN_mọi người đều giật mình trước những gì nó làm, và ngạc nhiên hơn mặt nó đang tái mét đi vì máu vẫn chảy ròng ròng. Còn hắn thì đỡ Thanh dậy vì lực tát của nó không hề đơn giản và làm lơ những gì nó nói trên kia vì hắn sẽ tìm cách thuyết phục sau. Còn mọi người thì chạy lên kéo nó xuống thì nó hét “BUÔNG TAO RA” nó thật sự giận và chạy ra ngoài

-Vian em đang chảy máu_Hupa nói nhưng nó đã cao chạy xa bay rồi

35. Chương 15: Căn Bệnh Hiểm Ác

Nó mặc kệ vết thương trên khoe môi đang chảy máu càng ngày càng nhiều nhưng nó không cảm nhận đc sự đau đớn đấy, vết thương lòng vẫn đau hơn. Nó cầm đầu chạy nhưng không biết mình sẽ đi đâu. Ở cái này nó làm gì có người thân ngoài gia đình nó. Nó đang đi bất giác mắt nó tối sầm lại, ngất đi và mất đi ý thức

Bên hắn

-em có sao không Thanh?_hắn dìu Thanh ngồi lên chiếc ghế

-em không sao? Anh đi kiểm Vivian đi_Thanh như sắp khóc

-khỏi, cô ấy sẽ tự về nhà rồi anh thuyết phục sau

-mày...*bóp*_Kin-o nghe hắn nói thế thì tức lắm nên nắm hắn 1 cú trời giáng

-anh làm sao thế? Em không cần biết ai đúng ai sai nhưng Vian đã trả lại cái tát cho Thanh rồi, còn là rất đau đấy_hắn nói về ta đây là đúng

-ôi, Thanh ơi, bạn chảy máu rồi, để mình xem máu của bạn có thuộc máu KHÔNG ĐỒNG không nhé!_Rean nói to từ ”không đồng” cho hắn nghe

ding ding dong

-hello?_Kin-o nghe máy

-.....

-CÁI GÌ? TÔI SẼ TỚI NGAY_Kin-o có vẻ rất hốt hoảng

-KIN-O ANH ĐI ĐÂU?_Hupa chạy theo

-anh chở em về nhé?_Thanh níu tay áo hắn

-a, ba_Rean chạy lại ôm ba nó

-tại sao Vian lại như thế?_mẹ hắn lo lắng

-tại có 1 cục đất to bự cản đường ạ!_Rean nói nhưng mắt thì cứ nhìn Thanh như muốn ăn tươi nuốt sống

-là ai?_ba hắn

-ạ, bạn này đến nói với Vian là người yêu Wen và tát Vian ạ_Korin

-cái gì? Cô có biết nó đã chảy máu không vậy?_ba nó hét

-đã chảy máu?_hắn ngạc nhiên

-có đuôi mới không thấy_Lean cũng rất tức

-thế Vian của ta đâu?_mẹ hắn

-con không biết ạ. Kin-o và Hupa đi tìm rồi ạ_Korin

-để con đi tìm Vợ ạ_hắn định đi thì

-anh không có tư cách đó đâu, anh dẫn cô người yêu kia của anh biến đi. Tôi và người lớn sẽ đi tìm_Lean

ding ding dong

-hello?_Rean nghe

-bệnh viện OCV_bên kia nói và cúp máy luôn, vâng đó chính là Hupa

-Chồng ơi, Korin ơi, làm ...sao..hức đây???_Rean nức nở

-chuyện gì?_Lean

-Vợ chưa biết nhưng Hupa bảo tới bệnh viện gấp, Korin, chị Vian ở đó hả?_Rean mếu

-tới rồi tính, Thanh e tự về đi_hắn

-ôi, con đâu, đi mau đi_ba nó hốt hoảng kéo cả nhà đi

15p trước tại bệnh viện OCV

-Vian làm sao?_Kin-o nghe đt là Vian bị tai nạn

-ơ, đây chả phải Chinas, năm ngoái cùng Vian về chơi đây sao?_Hupa

-vâng, là em ạ_Chinas

-sao em lại ở đây?_Kin-o

Bổ Sung

-Chinas: 17t, là 1 hot boy đình đám ở Mỹ, bạn thân duy nhất của nó ở Mỹ, coi nó hơn cả tính mạng. Vì nó nói nó muốn nói tiếng việt với Chinas nên Chinas học tiếng để cho nó vui

-Vivian bảo em ấy sẽ đính hôn nên em tới , vừa đến em tới nhà hàng làm cho Vivian bất ngờ thì trên đường thấy mọi người bu vào 1 cái gì đấy, xì xầm nói đó là Vivian Phan chủ tịch Diamond gì đấy thì em mới vào, thì thấy Vivian chảy rất nhiều máu thì em dẫn Vivian vào đây, cũng đã 1 tiếng rồi_Chinas bình tĩnh kể hết chuyện thì 1 giọt lệ rơi xuống

-khốn kiếp_Kin-o đập tay vào tường

Trở về thực tại

Mọi người đã chạy vào thì thấy Chinas

-Chinas à, sao anh ở đây?_Rean tới ôm Chinas

-anh tới dự lễ đính hôn thì thấy Vivian bị tai nạn nên đưa em ấy vào đây

-VIVIAN BỊ TAI NẠN?_mọi người đc 1 phen ngạc nhiên

-vâng_Chinas thoáng buồn

-con dâu của tôi_mẹ hắn nói xong thì ngắt, mọi người lập tức đưa mẹ hắn vào phòng hồi sức

-Wen, mày vào với mẹ mày đi, Vivian dậy mà gặp mày chắc nó sẽ ngắt mất_Hupa nói mà không thèm nhìn hắn

-tại sao vậy?_Chinas hỏi

-bởi tôi làm cô ấy trở nên như vậy_hắn buồn nói rồi bước vào phòng hồi sức

-what the fuck? Pee part you!!_Chinas rửa (cái này có vẻ bậy nên mọi người chỉ biết nó bậy là đc hihi)

-bình tĩnh đi Chinas_Lean can

-mày nghĩ tao bình tĩnh sao? 16 năm tao bảo vệ Vivian hơn mạng sống của tao, để rồi chưa đầy nửa năm đã bị hấn phá? Vivian của tao thật mù quáng_Chinas mắt đỏ ngầu

-Kin-o bình tĩnh, Vian của chúng ta rất mạnh mẽ_Nhi thấy Kin-o như người mất hồn thì an ủi anh

Kin-o bắt giác ôm lấy Nhi làm Nhi thoáng giật mình rồi cũng gơ tay vỗ vỗ vào lưng anh

-2 ba về đi, Vivian tỉnh con sẽ báo ọi người_Hupa giữ bình tĩnh rất tốt nên anh có muốn ngã quỵ thì vẫn phải đứng lên

-không, con ta, ta phải ở lại_ba kiên quyết

-ông à, chúng ta nên về, bọn trẻ con làm đc mà. Ông và tôi cũng mệt rồi, sáng mai dậy chúng ta vào rồi mua đồ ăn cho bọn trẻ_ba hấn vẫn là người sáng suốt

-ừ. Cũng đc_ba buồn lắm nhưng cũng phải ra về

Trong phòng hồi sức của mẹ hấn

-Wen_mẹ hấn tỉnh dậy thấy hấn thì kêu nhẹ

-mẹ

-ta không sao! Dẫn ta qua thăm Vivian

-mẹ vẫn không khoẻ

-con còn nói đc? Ta vẫn còn sống, còn Vivian nó đang sống đỡ chết đỡ kìa_mẹ hấn hơi bực

-Vivian là bạn của Diêm Vương mà mẹ, vợ con từng nói vậy_hấn nặng trĩu nói

-ta không cần biết, ta muốn qua thăm nó

-Vivian vẫn đang phẫu thuật ạ

-cái gì? Mấy tiếng rồi?

-4 tiếng ạ

-bác à, Wen đưa bác về nhé! Bác trai về hết rồi, bác cũng về nghỉ ngơi cho khoẻ, mọi chuyện cứ để tụi con lo_Nhi

-đúng đó mẹ, ta về_hấn

-ta sẽ về, con ở đây canh Vivian cho ta

-mẹ vẫn chưa khoẻ

-Vivian của ta quan trọng hơn

-thôi đc rồi, con sẽ cho tài xế đưa bác về nhé?_Nhi

-cũng đc

15p sau, người lớn về hết, còn xung quanh phòng cấp cứu có đủ tất cả mọi người. Kin-o, Hupa, hấn, Rean, Lean, Korin, Nhi, Chinas và 1 số người trong bang đứng chầu chực. Hấn trầm mặc vì lúc đấy hấn không đuổi theo nó mà lại đứng đưng cho người con gái khác.

Trong phòng cấp cứu

-bệnh nhân không có ý chí

-chúng ta nên mời người nhà bệnh nhân vào

-vâng ạ

Bác sĩ bước ra

-chúng tôi cần 2 người vào phòng cấp cứu, bệnh nhân cần ý chí __bác sĩ nói

-để tôi __tất cả mọi người đều nói

-2 người thôi

-thôi đi rồi, Chinas và Kin-o vào đi __Hupa

-sao tao không đi vào __hắn

-mày vào chắc nó cắn lưỡi, Ở NGOÀI __Kin-o hét

-vào thôi __Chinas giục

Chinas và Kin-o bước vào thì không khỏi ngỡ ngàng, mọi người vẫn túc trực cầm máu cho nó, nó tái mét, hấp hối. Kin-o bước lại gần

-khi em dậy, em sẽ bên cạnh em, không để em phải chịu đựng 1 mình nữa

-anh đến thăm em mà em lại nằm đây sao? Dậy chơi với anh đi, bây giờ anh nói tiếng Việt giỏi lắm đấy __Chinas nắm tay đầy máu của nó

Nó khi nghe tiếng Chinas thì đã cố gắng lấy lại hơi thở của mình, cố gắng thở đều, máu của nó đã chảy ít đi

-bệnh nhân đang tiến triển rất tốt __bác sĩ vui cười

-anh bây giờ phải ra ngoài, anh chờ em bên ngoài nhé! Phải tỉnh dậy đấy, anh sẽ chờ em bên ngoài không đi đâu đâu __Chinas

Bước ra ngoài mọi người đã hỏi dồn dập

-không sao rồi __Kin-o thở phào

4 tiếng sau....

-bệnh nhân sẽ được chuyển vào phòng hồi sức đặc biệt, chỉ đi thăm 3 lần 1 ngày, sáng từ 7h đến 8h30p, trưa từ 10h đến 11h39. chiều từ 5h30 đến 7h. Khi nào bệnh nhân thực sự bình phục thì sẽ được vào hồi sức bình thường __bác sĩ

-cám ơn bác sĩ __mọi người buồn thiu

-bây giờ chúng ta sẽ về nhà? __Hupa hỏi

-mọi người về đi, tôi sẽ ở đây chờ đến giờ thăm __Chinas

-tôi cũng vậy __hắn

-tại sao? __Lean hỏi

-tôi đã hứa với Vivian là cô ấy ra ngoài sẽ thấy tôi nhưng tôi không làm được, giờ tôi phải ngồi đây chờ __Chinas

-còn mày? __Hupa

-tao nợ Vian lời xin lỗi __hắn

-anh đừng có gọi nó là Vian, Vivian đi __Chinas tức giận vì chỉ ai thật sự yêu nó và đi nó tin tưởng mới đi gọi là Vian còn không thì đừng hòng

-tôi có tư cách __hắn

-giờ thì hết rồi, nếu có thì vẫn chưa đủ __Chinas

-đúng vậy, anh về lo cho Thanh bé bỏng của anh đi, cô ta cũng bị Vian tát trả thù đấy __Rean nhấn mạnh từng chữ

-em thôi đừng nhắc đến cô ấy?

-không đc sao? Chẳng phải có người mạnh mẽ đứng hô hào rằng “kệ Vian, về sẽ thuyết phục” rồi còn “Vian đã tát trả Thanh rồi” cơ mà, giờ thì anh gọi Vian dậy mà thuyết phục đi, nếu không làm đc thì anh biến đi, biến qua chỗ con Thanh mà thuyết phục_Rean như chửi vào mặt hắn

-em dám nói với anh như vậy?_hắn tức

-tại sao không? Dù có là ông trời dựng vào Vian của chúng tôi, chúng tôi cũng không nể tình mà đem đi luộc đâu_Lean bênh

-im ngay cho tôi. Tôi đâu có nghĩ sẽ bị như thế, tôi không đau lòng sao?_hắn

-đau lòng? Nếu anh không nghĩ ra đc sẽ bị như thế này thì anh cũng phải nên lo cho vết thương trên môi chị Vian chứ? Con Thanh kia nó bị gì? Chỉ là nó mang giày cao gót nên té thôi đó, ĐỒ TỒI_Korin

-mọi người đủ chưa? Wen mày đi về đi, Chinas ở lại cũng đc nhưng cũng lo cho sức khoẻ 1 tý nhé!_Kin-o đứng 1 góc chứng kiến tất cả nên nét mặt cũng biến dạng

Hắn đành phải đi về. Vivian à! Em sẽ không sao đúng không? Em sẽ tha thứ cho anh đúng không? Anh sẽ hứa bên cạnh em, không phản bội em dù có xảy ra bất cứ chuyện gì. Nhưng sao giờ đây anh thấy thật xấu xa khi không bên cạnh em. Chinas là gì mà lại có vẻ rất quan trọng thế? Tim anh đang rất đau đây

2 tuần sau

Hàng ngày vẫn vậy. Chinas luôn bên cạnh nó những lúc đi thăm bệnh, nó nằm im thín thít vì cú va chạm đầu nên mất ý thức. Sáng Kin-o và Nhi sẽ thăm nó, trưa sẽ là Korin và Hupa, tối là vợ chồng Tam quý và cả ba thời gian thăm bệnh đầy đều có Chinas đi kèm. Hôm nay nó đi chuyển qua phòng hồi sức thường nên từ mai sẽ đi thoải mái giờ thăm

Tại 1 ngôi biệt thự sang trọng

-nó đã đi sang phòng hồi sức thường thưa cô chủ_1 người vệ sĩ áo đen

-tốt, tối ngày mai sẽ thực hiện kế hoạch hoàn hảo này, HAHA_người đi mệnh danh là cô chủ thâm độc nói, vâng đó là Thanh

Tối hôm sau

Mọi người đang ngồi xung quanh nó thủ thủ rồi cười. tại những đầu mọi người còn hơi sốc nhưng về sau nó đã hồng hào và khoẻ lại nhưng mắt vẫn nhắm nghiền, bác sĩ bảo nó sẽ tỉnh lại vào thời gian không lâu nên cũng yên tâm phần nào mà nói chuyện rôm rả, còn hắn thì chỉ vui đầu vào rượu và mọi người không cho hắn vào thăm nó

-thưa chủ tịch, cô chủ, bà chủ. Đã đến giờ khám bệnh của tiểu thư Phan ạ_bác sĩ

-đc rồi, nhanh nhé

1 người con gái bước vào, mặt đeo khẩu trang đến bên cạnh nó, trút hết thuốc trong ống tiêm kia ra và hút dung dịch màu xanh kia vào ống chích, tiêm vào nó. Tháo bình nước biển ra, thay vào 1 bình chứa toàn oxy già cho nó. Nhếch mép đi ra ngoài

-tôi đã khám xong_cô gái đó bước ra

-cám ơn_mọi người đồng thanh và mỉm cười

Thanh bước ra vào phòng thay đồ, bước ra thì gặp hắn

-anh Wen

-sao em ở đây?

-em đến hại con Vivian, cũng đc 5p rồi, chắc đang động kinh_Thanh tỉnh bơ

-EM LÀM GÌ VIVIAN?_hắn gào

-em hại Vivian chứ làm gì, như thế sẽ đi bên cạnh anh_nói xong thanh ôm hắn

-EM HẠI GÌ VIVIAN?_hắn đẩy Thanh ra và hét
 -chính là tiêm thuốc độc và truyền nước oxy già đó haha
 Nói xong hắn chạy vào phòng nó thì không thấy nó đâu
 -Vivian đâu?_hắn gào
 -tất nhiên là đang sóc ruột rồi_Rean khinh bỉ
 -sao mọi người biết??_hắn
 -tôi nghĩ thấy mùi thuốc độc và mùi oxy già nồng nặc nên tôi đã báo cho bác sĩ ngay khi cô Thanh đó đi ra_Chinas nói
 -sao lại biết Thanh?_hắn
 -tôi nghe mọi người kể
 -và tôi theo dõi cô ý tá đó_Lean

36. Chương 16: Mỹ Văn Đẹp

-Bác sĩ ra kìa_Rean thấy bác sĩ bước ra
 -Vian sao rồi?_cả đám hét lên
 -sức khoẻ cô ấy lúc trước đã rất yếu. Bị nhiễm nọc độc nên bây giờ đang hấp hối. Tôi nghĩ cả nhà nên chuẩn bị..._bác sĩ rơi 1 giọt lệ
 -ông nói cái gì_Kin-o nắm cổ áo bác sĩ nghiêng răng ken ké
 -tôi...tôi..._bác sĩ
 -Kin-o anh bình tĩnh_Hupa
 -mày nghĩ tao bình tĩnh sao?_Kin-o
 -chứ bây giờ anh cứu đc em nó?_Hupa như hét lên
 -tất cả tại mày_Kin-o tiến tới chỗ hắn và *bộp* *bộp*
 -Kin-o, anh bình tĩnh đi_cả đám ùa ra
 -em tao nằm đó, mày bảo tao bình tĩnh?
 -Kin-o à_ba nó bước tới ôm Kin-o
 -anh vào tiếp tục công việc. Tôi sẽ nó đưa về với quê mẹ để điều trị. Ở đó tốt hơn_ba nó nhìn ông bác sĩ
 -tôi sẽ làm ngay_bác sĩ cúi chào rồi vào phòng cấp cứu
 -ba sẽ đưa nó về Mỹ_ba nó nói với Kin-o
 -còn Wen. Ta nghĩ chuyện này đã qua đủ. Ta nên huỷ hôn thôi cháu_ba nó vẫn rất điềm tĩnh. HẮN như sét đánh ngang tai. Cái gì mà huỷ hôn? Không Vian à, em dạy đi Vian. HẮN gục xuống
 -con đi với em_Kin-o nói
 -không. 1 mình con bé thôi. Không ai đc đi_ba nó kiên quyết
 -ông chủ_1 người vệ sĩ bước vào cúi chào -Chúng ta đi thôi. Máy bay đã đến
 -nhanh vậy sao?_Rean khóc
 -đúng_ba nó
 -nhưng em ấy rất yếu, rất rất yếu đó bác_Nhi rút nước mắt

-các con cứ yên tâm. Trên máy bay đã có 1 đội ngũ bác sĩ giỏi đến từ Thụy Sĩ rồi. Họ sẽ giúp Vian trên máy bay

-bắt đầu thi hành chứ, thưa ông?_tên vệ sĩ đó hỏi

-bắt đầu thôi_ba nó buồn

-Kin-o, con sắp xếp công việc ổn định ở , thu xếp việc học rồi về Mỹ quản lí công ty cho ta_ba nó đứng nói chuyện trong lúc nó đang đc đưa đi

-vâng thưa ba_Kin-o

-ta đi đây_ba nó nói rồi bước ra ngoài, mọi người bước theo sau nhìn chiếc máy bay đang mang nó sang Mỹ

37. Chương 17

Mọi người đều tụ tập về nhà nó. Chinas về Mỹ. Hần, Kin-o, Hupa, tam quý và Nhi ddeedu về nhà nó và Kin-o ở. Hần thì như người mất hồn không ăn không uống gì cả, Thanh cứ bám víu lấy Hần. Mọi người rất tức giận nhiều lần đuổi Thanh đi nhưng Thanh cứ trơ mặt ra rồi tự nhiên vào phòng Hần và nó ở. Thanh coi như nhà của mình vậy, chẳng chịu về nhà, ở đấy cùng Hần. Nhi đích thân đi tỏ tình với Kin-o nên cũng đc Kin-o đáp trả

2 tháng sau

-Kin-o qua đây nhớ giữ sức khỏe nhé?_Nhi ôm Kin-o

-anh đi nhớ gọi về rồi xem Vian nó như thế nào rồi nhé_Hupa

-xem nó chết chưa hộ cái_Thanh

-mày im đi_Kin-o nắm tay thành quyền

-anh im đi, bạn gái em_hần bao che Thanh -Vian chắc nó đã chết rồi. Không nên yêu người đã khuất
Nói xong Hần nhận đc 1 đồng ánh mắt nhìn nó

-ngày mai thu xếp đồ đạc của cái tình nhân rác rưởi kia khỏi nha anh nhé Hupa_anh nó vỗ vai Hupa

-làm ngay bây giờ_Hupa

-tối giờ rồi. Anh đi nhé_Kin-o chào rồi đi check in

3 năm sau

Kin-o thì cứ thỉnh thoảng về nhưng khi mọi người nhắc đến Vian thì anh đánh trống lảng. Riết rồi quen mọi người không hỏi nữa. Hần và Thanh thì cưới nhau đã có 1 cô nhóc rất xinh nhưng bị mù. Thanh thấy khiếp sợ đứa con của mình nên bỏ đi mất tích. Hần đành gà trống nuôi con và không có sự giúp đỡ của người nào. Vì khi Hần lấy Thanh bị gia đình từ mặt. Kin-o thương Hần nên Hần đc Kin-o âm thầm vào làm trưởng phòng thiết kế. Nhi đc đưa qua Mĩ làm 1 bartender có tiếng nhất nhất thế giới và có 1 chuỗi bar hạng sang ở Mỹ

-thưa chủ tịch. Thiên Vương đã có bé gái 5 tháng tuổi và bị mù, vợ Hần đã bỏ đi mất tích từ lúc hạ sinh
đứa bé_1 người vệ sĩ lễ phép

-tốt. Ra ngoài_người con gái đc gọi là chủ tịch vẫy tay

-Vivian à, xong việc chưa em?_chính là Chinas chạy như bay tới ôm Vivian. Là nó

-xong rồi_nó quay người lại đẩy Chinas ra

-chả để anh ôm bao giờ cả_Chinas giả vờ mếu

Nó bật cười trước thái độ của Chinas. Nó giờ là chủ tịch của chính nó gầy dựng. Công ty nó là công ty hùng mạnh hàng đầu thế giới về mọi thứ hơn cả cơ ngơi gia đình nó. Những sản phẩm của nó đều đc khách hàng tin tưởng và nó luôn có cách làm việc 1 cách chặt chẽ. Nó vùi đầu vào công việc ngay khi nó tỉnh dậy.

-kêu vắc sĩ Linana vào đây cho em_nó nghiêm giọng nói với Chinas

-tuân lệnh_Chinas tươi rói

Nó thần thờ trong phòng. Anh có hối hận về việc anh làm không? Anh vui khi không còn nhớ đến em? Dùng cái cách đấy để trả thù em, anh vui chứ?

-chủ tịch cho gọi tôi_bác sĩ Linana

-chị cũng biết tiếng Việt sao?_nó cầm li nước đưa cho cô rồi ngồi trên ghế

-haha, Chinas bảo chủ tịch thích nó tiếng Việt

-cứ gọi em là em, không thì Vian cũng đc

-đc rồi. Vian

-chị giúp em 1 chuyện nhé?

-cứ nói đi Vian

-...

-đc. Rất dễ. Chị sẽ tìm và giúp em

-cám ơn chị. Mình có 2 ngày để tìm rồi tiến hành

-2 ngày sao?

-ít hả chị?

-không. Quá lâu đấy chứ

-ôi, chị thật

-chị đi nhé

-ok, chị đi làm việc đi

38. Chương 18

ding ding dong

-em nghe 2 ới_Kin-o gọi

-nè, Vian. Sao em cứ âm thầm giúp Wen thế? Cái chuyện nó đi làm em cũng hạ mình xin anh giúp nó, cả con nó nữa? E nhờ bác sĩ giúp bé Su tìm mắt? Đúng k? Khỏi nói anh cũng biết_Kin-o tức giận

-2 à.._nó

-không cần biết. Muốn giúp con bé Su thì có 1 điều kiện

-đc. Anh nói đi

-về gấp

-2 ngày nữa em cùng bác sĩ về ghép mắt mà haha_nó

-em đúng là. Vậy đc rồi. 2 ngày nữa gấp

Nó cúp máy thở dài thườn thượt. Nó có điên mới giúp hần. Đồ chết bầm

Tại

Hần đi làm về thì ghé qua nhà bà ngoại bé Su để đón con về. Hần đúng là luôn nghĩ về nó. Chả qua trong đêm đó hần bị Thanh lừa rồi dính thai nên bắt buộc cưới. Mà có ai hiểu cho hần đâu cơ chứ. Vian à, anh thật sự có lỗi với em. Mắt em anh đã mất tất cả rồi. Hần ẵm đứa bé xinh xắn về nhà rồi ru nó ngủ, và làm việc.

2 ngày sau tại Mỹ

-chị Linana __nó đứng ở sân bay chờ chị

-hi em. Em rất tuyệt đấy!_Linana ôm ns

-thanks, chúng ta tới nơi sẽ bắt tay vào công việc luôn nên chị cố giữ sức khỏe nhé!_nó

-em yên tâm

-đợi em gọi điện cho Kin-o__nói rồi nó rút đt ra gọi cho anh 2 -hello baby. Chuyện em nhờ anh làm sao rồi?

-đc rồi coi nường. A đang thi hành nhiệm vụ đây

-ok, lát gặp__nói rồi ní cúp máy kéo Linana đi checkin

Tại

-Kin-o anh tới thăm em sai?__hắn thấy Kin-o tới

-không. Thăm con gái mày. Lát nữa con mày sẽ có mắt. Mặc dù mới 5 tháng tuổi nhưng tao đã đưa hồ sơ bệnh án cho bác sĩ Linana, cô ấy bảo sẽ chuyện phẫu thuật này không khó. Và đã tìm thấy mắt cho Su

-thật à? Thế tốt quá. Khi nào sẽ phẫu thuật?

-Ngay chiều nay, Linana đang cùng chủ tịch tập đoàn Soiny về

-Tập đoàn Soiny? Người sao?__hắn khó hiểu

-ừ. Mày đem Su nhập viện ở bệnh viện Soiny đi. Tao sẽ đón chủ tịch và Linana tới sau. Giờ bé Su cần truyền nước và ăn uống, để lúc phẫu thuật sẽ dễ hơn

-cảm ơn anh

Hắn vui vẻ ẵm đứa con yêu dấu đi thay đồ ” chủ tịch tập đoàn Soiny đích thân đến chữa bệnh cho con gái mình? Kể cũng lạ thật?” Không suy nghĩ nữa. Hắn chở bé Su đi bệnh viện

Tân Sơn Nhất

-Vian__anh thấy nó

-anh 2__nó ôm lấy anh-đây là Kin-o anh của em__nó giới thiệu cho Linana - đây là bác sĩ chính trong cuộc phẫu thuật này, Linana

-chúng ta tới bệnh viện thôi_Kin-o

-e sẽ lên phòng quay bệnh viện, không ra mặt nên em sẽ đi sau. Bây giờ e đi tới hotel cất đồ đã__nó

-cũng đc

39. Chương 19

Linana đc Kin-o đưa tới bệnh viện để giúp bé Su có thể giữ đc sức khỏe tốt nhất trong ca phẫu thuật khó nhằn đối với 1 cô bé mới 5 tháng tuổi này. Nó thì đc đưa về khách sạn Soiny để xếp đồ và hoàn thành công việc đang dở dang. Nó lúi húi trong 1 đồng hồ sơ mà đến năn. Ai cũng biết, đằng sau 1 tập đoàn Soiny hùng mạnh là cả trăm mạng sống đã đc Vivian tiến xuống diên vương. Đúng vậy, để bảo vệ cái tập đoàn đấy, nó đã giết người không ghê tay những ai dám phản bội. Tập đoàn của nó do những người thuộc bang Triptics làm việc và nếu muốn đc làm việc trong đây thì không những phải có sự thông minh mà còn phải có 1 dòng máu lạnh.

-chủ tịch... k xong rồi__quản lí khách sạn chạy vào

-chuyện gì?__nó vẫn lướt nhẹ ngón tay trên màn hình laptop

-Joép đã...__đang lắp lửng

-theo dõi rồi báo cáo. Chuẩn bị hàng động_nó hiểu đc vấn đề nên không cần nghe nhiều -khoan. Cho người tới bệnh viện để giám sát cả mổ của Su

Nó thật sự rối bời. Joép đã từng bị nó đánh gục trong chớp mắt, hắn ta quay lại trả thù thì cũng là điều dĩ nhiên. Điều lo ngại là bang đảng của hắn đều do hắn mua lại của Chimp bởi Chimp đã giải tán lúc nó bị tai nạn 3 năm trước và đều biết đường đi nước bước của nó nên khó mà đánh bại, lại còn đang ngay lúc bé Su phẫu thuật. Đây chính là điểm yếu

Nó gọi ngay cho Kin-o

-dừng ngay cuộc phẫu thuật gấp cho em_nó khi nghe thấy người bắt máy thì nói ngay không cần biết là ai và chắc chắn là Kin-o

-em là ai? Mà lại đòi dừng?_1 giọng con trai quen thuộc

-Wen?_nó ngạc nhiên

-ừ đúng rồi. Ai vậy?

-đưa máy cho Kin-o trước khi tôi nổi giận_nó đã nắm tay thành quyền

-để cô dừng cuộc phẫu thuật của con gái tôi?_hắn

-WEN. TÔI CHO ANH 5S ĐỂ ĐƯA MÁY CHO KIN-O_nó đã tức giận và hét. Vừa nói nó vừa thu xếp đồ đạc chạy ra khỏi phòng và tới bệnh viện

-sẽ không. Mà cô đừng nói tên tôi tùy tiện_hắn nói rồi tắt máy

“Khốn kiếp” nó chửi thề rồi lên lên xe mui trần màu đỏ chạy như bay tới bệnh viện

Con nhỏ đó là ai mà dám ngăn cuộc phẫu thuật này chứ? Cô ta không biết cuộc phẫu thuật này là do ai điều hành à? Rẻ tiền

-Wen. Ai gọi tao?_Kin-o thấy hắn cầm đt

-có con nhỏ gọi nói dừng cuộc phẫu thuật_hắn nhếch mép

-ai_Kin-o giật đt rồi xem “Vian? Chuyện gì?” Kin-o ngạc nhiên vì số đt Vian

-thiếu gia. Chủ tịch điều chúng tôi tới để...._1 tên vệ sĩ định nói

-không cần. Người đi làm nhiệm vụ đêm nay cho ta. Cuộc phẫu thuật này sẽ đc dừng ngay_nó hối hả chạy vào, mồ hôi nhễ nhại, giọng nói run lên vì mệt vì từ chỗ đậu xe vào đây khá xa nhưng nó vẫn hít 1 hơi thật sâu và nghiêm nghị

-vâng. Chúng tôi đã chuẩn bị, thưa chủ tịch_vệ sĩ nói xong thì nó phất tay ra lệnh bảo là đi đi

-VIVIAN?_mọi người ngạc nhiên nhìn nó. Và mọi người ở đây là hắn, tam quỹ (Nhi và Kin-o thì biết rồi)

-trật tự. Wen. Xin lỗi nhưng tôi cần dừng cuộc phẫu thuật_nó nhìn hắn rồi nhìn sang Kin-o - bảo Linana giúp em

-ok. Đi Nhi_Kin-o kéo tay Nhi đi

-chị còn sống sai?_Rean sờ soạng nó

-chết mà đứng đây sao?_nó cười xòa

-chị là người đứng đầu Soiny? Vậy là tụi em lại làm việc cho chị mud quáng mà chả biết chị là ai?_Korin

-ừ. Giờ mới biết_Lean

-ồn ào quá. Joép quay lại cùng Chimp rồi_nó

-gì? Chimp?_hắn há to mồm

-ừ_nó thấy buồn vì hắn thấy nó mà không vui vẻ gì cả

-khi nào?__Lean hiểu ý
 -đêm nay__nó ngồi xuống ghế rồi dựa hẳn ra sau
 -khó nhằn rồi__Rean
 -Wen. Anh vào phòng với Su rồi kêu Kin-o và Nhi ra đây__nó nhắm mắt
 -ừ_hắn bước đi nhưng cảm thấy trống rỗng lắm. “Vian thay đổi quá nhiều”
 -Joép quả là lợi hại__Korin chống cằm
 -nhưng làm sao có thể lôi kéo đc Chimp? Trong khi Chimp đã tan rã?__Lean
 -Joép mua lại từ 1 kẻ vô danh nào đấy vẫn hay tụ tập Chimp rồi làm bang chủ__nó
 -tiền đâu mà hắn mua? Chẳng phải chúng ta đã phá sập tập đoàn đấy rồi sao?__Rean
 -vấn đề là ở đấy. Nếu chúng ta có bằng chứng thì quá dễ rồi__nó

40. Chương 20

-Vian__Kino-o, Nhi, Linana, hắn chạy lại
 -Wen, Linana? Sao lại ở đây?__nó
 -Su bị bắt cóc rồi_hắn như khóc
 -CÁI GÌ? TRỜI OI__nó hét lên rồi lấy đt ra gọi
 -mẹ kiếp__nó rủa vì chẳng ai nghe máy
 ding ding dong
 -hello?
 -tao đây. Joép đây. Tao đang giữ cái mày cần đây
 -Joép. Mày...
 -rút quân và mang cái xác mày tới đây__Joép cười lớn
 Nó nghe xong thù đập đt đi ngồi gục xuống “Su, cô xin lỗi. Đợi cô” nó ôm đầu đau đớn thì
 -Wen, con em thay mất rồi à?__Thanh chạy lại ôm hắn
 -chưa
 -vậy sao mọi người nói chủ tịch Soiny sẽ thay mất cho con tôi? Lừa đảo mà__Thanh
 -IM ĐI. CÔ ĐỦ TƯ CÁCH SAO?__nó bật dậy
 -thế mày đủ tư cách chắc__Thanh nhếch mép
 -đểu giả__nó rít từng chữ
 -mày...__Thanh định giơ tay tát nó thì bị nó giữ lại và tát trả. Thanh cũng không vừa định trả lại thì
 cách nó giơ súng chỉ thẳng về phía Thanh
 -đổ giả. Mày khoe tao làm gì?__Thanh nhếch mép và lấy tay gạt súng qua chỗ khác thì *Đoàng* và nó bắn thẳng tay rồi đưa lại về mặt Thanh
 -1 là chết, 2 là biến__nó vẫn để súng yên vị ngay mi tâm Thanh
 -mày là...
 -chủ tịch tập đoàn Soiny và hay đc gọi là Ma nữ mafia__nó nói rồi hạ thấp súng bấm cò trúng đầu gối Thanh

-Biển_nó. Ngay lập tức Thanh phải lết xác ra bệnh viện

-ma nữ mafia?_hắn to mắt

-chuyện này quan trọng HƠN BÉ SU SAO?_nó từ âm lượng nhỏ rồi hét to

-giờ phải làm sao?_Kin-o

-tam quý. Rút quân. Chuẩn bị đồ cho chị_nó

-chị định...._Rean

-MAU_nó nhìn Rean

10p sau

-xong hết rồi, đồ của chị. Thay đi_Rean

Nó nhận lấy bộ đồ rồi đi thay. Đồ chỉ là quần da đen áo ba lỗ đen và áo khoác da đen dc nó kéo đến chừa vòng 1 khơ cổ trắng ngần, tóc thả xuống, giày cao gót bốt đến cổ chân màu đen. Nó đen toàn tập và toát ra 1 vẻ lạnh lùng, kì bí

-không dc đi theo. Sau 2 tiếng tới đón bé Su_nó

-sao chị k đưa Su về?

-chả may bị thương hay không qua nổi thì làm sao đưa về. Mà yên tâm đi, sẽ bảo vệ Su_nó vô vai Lean

-chị à_Rean

-không sao. Đc mà_nó mỉm cười trấn an

-Vian. Cảm ơn em_hắn ôm nó

-hãy cảm ơn cha anh_nó đẩy hắn ra rồi tiến ra chiếc motor đang đợi nó. Đội nón bảo hiểm, lên ga rồi mất hút

Nó dừng ở ngôi nhà hoang cách nằm khá xa thành phố. Nó nghe tiếng khóc thét của trẻ em bên trong. Không đợi lâu nó vứt nón bảo hiểm ra và đập cửa bước vào

-haha, rất đậm phong cách Vivian_Joép ngồi trên ghế vỗ tay

-con bé đâu?_nó

-kia kìa_hắn chỉ tay về chiếc nôi

-mày muốn gì?

-soiny và công ty nhà mày

-tại sao lại là gia đình tao?

-tao muốn

-đừng hòng

-vậy tao sẽ làm gì con bé? Mày biết chứ?

-con bé liên quan sao?_nó

-điểm yếu của mày mà. Tao phải lợi dụng 1 tí chứ_hắn vuốt cằm

-tao giết mày_nói xong nó rút khẩu súng bắn thẳng về phía Joép làm Joép không phản ứng kịp. Đút khẩu súng lên thắt lưng chạy lại ôm bé Su. Nhưng ông trời đâu thương nó, 1 đoàn hậu vệ của nó chạy lại. Cũng may nó đang ôm bé Su, rút khẩu súng nó nã 1 phát liên tục, chết cũng cả chục đứa nhưng chỉ là 1 góc nhỏ thôi. Trời ạ. Hết đạn. Nó ẵm con bé trên tay vừa chạy vừa đánh trả bằng chân. Nó vẫn rất bình tĩnh, nhưng con bé cứ khóc làm nó khá mất tập trung

Rầm

-Vian_mọi người đã tới

-may quá, lại đây ẵm con bé ra chỗ khác_nó nói xong Korin chạy tới ôm đứa bé vọt ra ngoài. Nhiệm vụ của tụi nó là bao vây Korin cho 2 nvuowfi goàn mạng ra ngoài

-anh Wen, Hupa, Kin-o_tụi đám kia ngạc nhiên

-tạo phản là không tốt_Hupa bây giờ trở nên rất lạnh lùng

ĐOÀNG, ĐOÀNG, ĐOÀNG hàng chục nhát đạn bay tới tụi nó

-ai?_hắn hét

-tôi_nó -cám ơn đã cho chị mượn súng. Súng của em nên em là người giết đây nhé. Chị vô tội_nó ngây thơ nhìn Lean

-này. Sao em lại bắn họ? Họ chỉ là..._Hupa

-nhận tiền rồi chém mướn. Đáng chết thật mà_nó

-khoan. Joép đâu?_hắn

-kia kìa.... AAAAAAA. Hắn chưa chết sao?_nó

-là sao?_hắn

-là em bắn hắn rồi chính mắt thấy hắn khụy xuống mà_nó

-tao đây. Tao đâu dễ chết đc_Joép lù lù từ đằng sau bước tới

-Lean, Rean 2 đứa bỏ lại hàng bước ra ngoài dẫn Korin đi

-vâng_Lean và Rdan đưa nó súng và chạy ra ngoài

-thật đáng tiếc nhỉ? Tao mà biết có đứa ôm đứa bé chạy mất thù tao đã dí theo rồi. Haiz. Làm sao bây giờ hả cô bé?_Joép

-tại anh ngu thôi_nó

41. Chương 21

-để xem ai ngu nhé?_Joép cười bỉ ổi rồi búng tay. Sau đó có 2 tên cao, to đang kẻ dao vào cổ Korin, trên tay Korin là bé Su đang bị bịch miệng

-mày... THẢ RA_nó

-nếu cô bé k chịu giao nộp tài sản thì sẽ có lựa chọn khác cho cô bé

-nói

-trời tất cả đám người lộn xộn kia của mày lại và mày phải chịu đứng cho tụi đàn em tao nó đánh mày... bằng tất cả các vũ khí. Vũ khí cũng nhẹ nhàng thôi. Dao, búa, kéo, roi mây và đặc biệt là tụi anh sẽ không chơi súng và không đâm vào tim em đâu. Đc k?_Joép còn nắm thêm 1 điểm yếu của nó nữa là máu không đông, dù không đâm vào tim thì cũng chết vì thiếu máu -nếu em mà đánh trả thì lập tức con cứng và anh 2 mày sẽ chết trước mặt mày

-mày cũng nắm nhiều điểm yếu của tao quá đấy_nó nhếch môi khinh bỉ -đc thôi. Trời mọi người lại đi

-VIVIAN. EM ĐIÊN SAO?_hắn

-im ngay_nó -làm việc đi

-anh chấp nhận mất bé Su_hắn

-cho tôi 30s nhé Joép_nó

-đc. Cho hắn 1 phút đấy

Nó bước tới chỗ hần và *chát*

-em sao tát anh?_hần

-chỉ vì tôi mà anh mất đi đứa con của mình sao? Anh có thần kinh không?_nó gần giọng

-nhưng.. em sẽ_hần

-tôi không chết nhanh vậy đâu_nó nói xong thì quay đi. Ngay lập tức bốn người của Joép trối Kin-o, Hupa, Nhi, tam quý và hần lại

-làm việc thôi_nó

-lên đi_Joép

-hãy nhớ rằng. Tôi và anh vẫn còn chưa nói chuyện 1 cách tử tế_nó nói gấp gáp với Joép để khi bị đánh rồi sẽ không kịp nói nữa. Nó bị dao khứa, roi quật liên tục. Còn Joép sau khi nghe nó nói thì giật mình và đứng ngậy ra khi nó bị đánh. ” Đúng là em mà Vivian. Chả chịu khóc khi đâu bao giờ” Joép nghĩ rồi chột khựng lại khi có người định cắt tóc nó

-DỪNG_Joép hét lên rồi chạy lại đâm thẳng định cắt tóc nó -mày đừng có mà cắt lung tung lên tóc em tao

-Joép. Sao vậy?_nó nhìn Joép

-anh xin lỗi Vivian à_Joép ôm nó

-buông ra đi_nó đẩy Joép ra thì ngất ngay tại chỗ

-cởi trối, rút quân. Gọi cấp cứu, MAUUUU_Joép hét lên

Nó ngất đi vì thiếu máu nhưng khi nghe Joép nói nó cười 1 nụ cười hạnh phúc mà chẳng ai thấy. Nó đc đưa đi cấp cứu

-Kin-o à. Tôi xin lỗi_Joép quỳ dưới chân Kin-o

-chuyện là như thế nào?_Kin-o bình tĩnh

-tôi là người anh trai cùng mẹ khác cha của Vivian_Joép

-CÁI GÌ?_mọi người như không tin vào tai mình mà hét toáng lên

-trước khi Fiona lấy ba của anh thì Fiona có 1 người chồng và người đó là cha tôi. Nhưng cha tôi đã mất lâu rồi. Và Fiona đã giấu tôi đi 1 cách không thương tiếc. Tôi đã sống 1 cuộc sống như 1 người mồ côi từ lúc 10 tuổi. Đến khi tôi biết đc Fiona lấy ba của cậu là 1 nhà kinh doanh giỏi, tôi đã đi học với ý nghĩ đoạt đc công ty Diamond. Đúng như kế hoạch vậy, tôi đc dựng tin tưởng và tôi có sổ cổ phiếu rất lớn. Tôi mang sổ cổ phiếu đó đi mở 1 công ty khác ở Anh thì đúng lúc Vivian lại trở thành 1 người tài ba nhất. Khi biết đc tôi đã cầm rất nhiều tiền và cao chạy xa bay Vivian đã đoạt lại tất cả, Vivian đã cướp đi bao nhiêu công sức của tôi nên tôi đã rất hận cô ấy. Nhưng cùng lúc Vivian định giết tôi thì Fiona xuất hiện và cầu xin Vivian tha thứ. Vivian là 1 người lạnh lùng thật nhưng cô ấy rất tình nghĩa và cho tôi 1 con đường sống, vậy mà tôi lại luôn hận thù cô ấy để bây giờ mọi chuueejn đã đi quá xa rồi_Joép bản thân

-thì ra là vậy_hần

-anh là Wen sao?_Joép

-ừ

-Vivian là người đc ba cậu rất tin tưởng thì phải_Joép -ba cậu đã gọi điện cho Vivian và bảo âm thầm theo cậu và hình như cả chuyện cậu đc vào làm ở công ty Diamond cũng là do Vivian thuyết phục Kin-o thì phải?

-đúng không Kin-o_hần bàng hoàng

-1 nửa thôi. Vì em ấy không làm theo lời ba của mày mà làm theo tâm nguyện của em ấy_Kin-o -kể cả ghép mắt cho con mày

42. Chương 22

cách

-Vivian làm sao rồi_hắn

-không sao. Nằm nghỉ 1 lát sẽ tỉnh dậy thôi_bác sĩ mỉm cười

-cám ơn bác sĩ_Kin-o

Mọi người đi vào phòng bệnh. Thấy nó đang mỉm cười

-Joép, cám ơn anh_nó vẫn giữ nụ cười đầy

-Vivian, anh xin lỗi em. Tha lỗi cho anh_Joép quỳ xuống

-đứng dậy đi, Joép. Anh cứu em đấy. Suýt nữa em mất cái mái tóc xinh đẹp này_nó nửa đùa nửa thật. Bất ngờ Joép đứng dậy ôm nó -Joép, anh đi Thailand đi

-Vivian à. A biết anh sai mà, em đừng có đuổi anh_Joép

-đúng đó, Vian. E bình tĩnh đi_Kin-o

-dù gì thì Joép cũng giữ lại mái tóc xinh đẹp cyar em cho anh mà_hắn

-mọi người bình tĩnh coi. Joép cũng là anh trai em đấy. Chả qua ở Mỹ và đều đã đầy đủ nhân sự, riêng Thailand đang có cuộc bầu cử tổng giám đốc chi nhánh nên em muốn anh ấy đến làm thẳng cái chức vụ ấy luôn. Vì mỗi cuộc bầu cử như thế này đều mất đi 1 vài nhân tài, em không muốn_nó

-à_mọi người thở dài

-Vivian. Em nói thật?_Joép

-ừ. Em đang đùa_nó méo mặt -đang mệt muốn chết, phải giải thích dài dòng còn k tin

-Joép yêu em_Joép ôm nó hôn chùn chụt trên mặt nó

-Joép à, bạn gái tôi_hắn

-HỒI NÀO?_nó và Joép đồng thanh

-em..em.._hắn

-bắt đầu phẫu thuật đc rồi Linana_nó mỉm cười nham hiểm

-à mà Vian. Em định đem ai ra hiến mắt cho bé Su?_Hupa

-hahahahaha_nó, Linana và tam quỷ bật cười

-nè haha mọi người hahaa coi...coi hahah...đi_Linana

-NGƯỜI TÌNH BÓNG ĐÊM CỦA VIAN_mọi người trở mắt nhìn tờ giấy cam kết hiến mắt của Su. Không ai khác chính là tam đại tiểu thư năm trước bị nó trả thù

-em còn giữ 1 mạng sao?_hắn

-giữ lại Liên. 2 bé kia em đem đi chôn rồi_nó tỉnh bơ

-không hổ danh là Ma nữ Mafia khét tiếng_Hupa

-Joép, chuẩn bị hành lí đi đc rồi. 3 tiếng nữa sẽ bay đấy_nó nhìn Joép

-ok. Anh đi đây_Joép hôn nhẹ lên má nó rồi đi

-em vs Joép thật mật quá_hắn

-đỡ hơn anh nhé. Anh với Thanh cưới nhau rồi con sinh ra Su còn gì?_nó ghen lồng lộn ra mặt

-thay thế em thôi. Đêm đó tại anh bị chuốc cho say chứ bộ_hắn phịu mặt

-im đi. Biện minh_nó

-anh thề mà

-mắc gì phải tin anh? Lời thề giống lời nói thôi anh_nó phẩy tay

-Vian à

.....

Cuộc chiến của nó và hấn diễn ra 1 cách ồn ào. Các bác sĩ đều tròn mắt vì cái sự thay đổi của nó. Bà hoàng Soiny đang cười, nói 1 cách công khai sao? Thật là 1 sự kiện đáng ăn mừng của Soiny mà. Nó và hấn cãi nhau xong thì giành ăn với nhau.

4 năm sau

-bé Su, con ngồi im đi_hấn gào thét

-ba ơi. Kiến mẹ Vian đi. Mẹ đi hoài không về. Mẹ còn mang em bé đi nữa. Ít nhất mẹ phải để em bé ở nhà chứ_Su

-mẹ cũng muốn vậy mà con nhưng mẹ nặn để nó không ra_nó khệ nệ mang bụng bầu vào nhà

-Aaaaa, mẹ/vợ về_hấn và Su chạy lại nó

-đừng ôm. Vướng bụng_1 tay nó ngăn 2 con người kia, 1 tay nó chỉ vào cái bụng

-đường đường là 1 mafia thế mà lại vác cái bụng bầu đi cầm súng, nè, mày để gái cứng của tao như vậy à?_Hupa và mọi người bước vào

-em đi giết người à?_hấn

-aa, mẹ của Su đi giết người. Vui quá_Su nhảy tưng tưng

-nó giống em hơn là Thanh thì phải_mặt nó méo xệch

-em còn hỏi?_hấn tức giận vì dám đầu độc bé Su mấy cái giết người ấy

-sao đâu? Su nhĩ?_nó xoa đầu Su

-đúng ạ. Con bắn súng còn giỏi hơn ba Kin-o đấy_Su

-đúng đó. Nhìn gái cứng anh nè_nó đưa súng cho Su. Su nhận súng, lên nòng rồi nhìn hấn

-ba nhìn nha_Su cười cực đều -con sẽ bắn cái khóa nước ở kia

-Su à. Con cẩn thận đó Su_hấn hoảng nhìn nó

-mày kệ đi. Nhìn mìa_Kin-o chỉ về cô bé Su

đoàng

-đúng là con gái của mẹ. Bách phát bách trúng_nó chạy lại Su đang hả hê vì thành tích

-VẬY mai mốt mẹ ở nhà đi. Con thay mặt mẹ đi giết người_Su khóa an toàn cây súng đưa cho nó

-nhóc con. Con mới 4 tuổi thôi. Người ta hiểm độc lắm. Con bé tỳ lại chỉ biết bắn súng, như thế vẫn chưa đủ_nó

-VIVIAN. EM LÀM MẸ KIỂU ĐÓ SAO?_hấn gầm lên

-anh trật tự đi. Em làm vậy vì con thôi. Anh nghĩ nó là con cỬA em và anh sẽ không gặp nguy hiểm sao? Đường đường là 2 chủ tịch sáng giá thế giới, 2 mafia thế giới. Điều đó không ảnh hưởng tới con mình sao? Em định dạy võ nhưng tại anh cho thêm 1 nhóc nữa nằm trong bụng đây này_nó xị mặt

-hức. Thua em rồi. Thế sao không cho con nó cầm súng?_hấn cũng hòa vào với nó làm mọi người trở mặt

-em sợ anh không cho thôi. Súng của con em đã thiết kế xong rồi. 1 phút là thấm ngay_ nó mở cái valy lấy ra 1 hộp mìn vàng đưa cho bé Su -của con nè gái. Cái này chỉ có 1 nòng đạn thôi. Hết đạn thì nói với mẹ Korin nhé

-hahahaaa không hổ danh là mafia hahaha

.... Cuộc sống của nó dần ổn định. Bé Su thông minh và lanh lợi và yêu thương nó. Hắc thì chỉ ghen bóng ghen gió nhưng cuộc sống của nó đã rất có màu rồi. Hạnh phúc và hạnh phúc. Yêu thương và yêu thương.....

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ma-nu-mafia>